

கழக வெளியீடு உகடு

தண்டியாசிரியா

இயற்றிய

தண்டியலங்காரம்

சுப்பிரமணிய தேசிகா உரையுடன்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

திரு கோ இராமலிங்கத்தம்பிரா ஸ்வாக்ஷர்

பாபவையிடப் பெற்று,

சூழிப்புரை எழுதிச் சோக்கப்பெற்றுள்ளது

திருநெல்வேலித் தேன்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்

திருநெல்வேலி :: சென்னை-1

First Edition Feb , 1938

Reprints Feb , 1943, Oct , 1947, Aug , 1953, July, 1956

THANDIYALANGARAM

[All Rights Reserved]

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS - 1

Head Office

98, EAST CAR STREET, TIRUNELVELI

பதிப்புரை

மொழியின் அழகை விளக்குவது அணி யிலக்கணம் இதிற் பயிலவது, நமமைத திறனுறப் பேசவும், எழுதவும் ஊக்குவதோடு, பொருள், நடை இவற்றின் நுட்பத்தை யுணரவும், சிறந்த நூலியற்றவும் உதவுகின்றது எனவே, இவ்விலக்கணப் பயிற்சி இன்றியமையாததென்பது வெள்ளிடை, மேலும், அணியிலக்கணம், எழுத்து முதலிய இலக்கணங்களபோல லலலாது பல மொழிகளுக்கும் பொதுவாயிருத்தலானும் என்க

தண்டியலங்கார மென்ற இத் தமிழ்நூல் ஐவகையிலக்கணங்களுள் அணியிலக்கணத்தைத் தனியே யுணர்த்துவது இது காவிய தரிசனமென்னும் வடநூலின் பெயர்ப்பு; அணியியலென்னும் மறுபெயரைப் முடையது

இந் நூல், பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல் என மூன்று இயலாகப் பகுக்கப்பட்டு கஉடு சூத்திரங்களை யுடையது இதற்கும் இதன் முதனூலுக்கும் ஒரோவழி சிறிது வேறுபாடு காணப்படுகின்றது இவ் வேற்றுமை, வழிநூலிலக்கணம் பற்றியது போலும்

இந் நூலாசிரியரின் வரலாறு துணிவாகத் தெரியவில்லை இவா, தண்டி யென்னும் பெயருடையவா என ஒரு சாராரும், “வடதிசை யிருந்து தண்டி யென்பவனே” என்ற சிறப்புப் பாயிரச்செய்யுளின் துணையால், இவா சோழநாட்டவா, கம்பாமகனா அம்பிகாபதியின் குமாரா - தண்டி யென்னும் பெயரினா என்று மறறொரு சாராரும் கூறுவா தண்டி என்பது இவா இயற்பெயரோ அல்லது வடநாட்டுத் தண்டியாரின் நூலைப் பெயர்த்த காரணத்தால் அடைந்த புகழ்ப்பெயரோ எனத் துணிவத் தற்கிலை இவா வரலாறு எவ்வாறாயினும் ஆகுக இந்நூல் மிகச் சிறந்ததென்பதையும், இந் நூலா வடமொழி, தென்மொழிகளில் மிக வல்லுநரென்பதையும், இவா தமிழகத்திற் திறமுடையா என்பதையும் மறுப்பா ரில்லை

இந்நூலுக்கு நல்லுரை எழுதி நாட்டிய நாவலா இன்னை ரென்பதும், அவாதம் வரலாறும் அறிய இயலவில்லை இந்

தூவின் பழைய பிரதியில் “சுபிரமணய தேசிகராற் செய்யப் பட்ட உரை” என்று மாததிடம் காணப்படுகின்றது, அதன் உண்மையாதும் அலப்படமிலது இவவுரை, சூத்திரப்பொருளை நன்கு விளக்கி மூச சூத்திரங்களுற் காணப்படும் அணி வேறு பாடுகளின் இலக்கணத்தை எடுத்துக் காட்டி உதாரணச் செய்யுள்களின் பொருளையும் விளக்கிச் சில விடங்களில் மறுபடியும் விளக்கமும் கூறுதலுடன் முதனுற் கருத்தையும் தழுவி யுள்ளதனால் மிகச் சிறப்புடையது.

இத தூவின் உதாரணச் செய்யுள்களற் பல வடதூல பெயாப் பாயும், சில அவற்றோடு ஒத்த கருத்தையனவாயும், சில ஒவ்வா தனவாயும் துமைந்தவை உதாரணச் செய்யுளுக்கும், அணியின் இலக்கணத்துக்கும் உள்ள பொருத்தத்தை நன்கு விளக்க, முற்றும் எடுத்துக் காட்டாமை இவவுரைக்கு ஒரு குறை யென்பா சிலா அப் பொருத்தம், உணர்த்துமையோரால் எளிதில் அறியக்கூடும் எனனும் எண்ணத்தால் அதனை உரையாசிரியா காட்டாது விட்டனா போலும்.

இத தண்டியலங்காரத்தையும், இதன் உரையையும் இயன்ற வளவு திருத்தமாகப் பதிப்பித்து வெளியிடக் கருதிய எங்கள் கருத்திற் கிணங்கித் திருவாளர் கோ இராமலிங்கத் தம்பிரா னவர்கள் தண்டியலங்கார உரைநூல்கள் சிலவற்றின் துணை கொண்டும், தம் ஆசிரியாபால் தெளிந்த குறித்துவைத்திருந்த விளக்கங்களின் துணைகொண்டும், இரு முறையும் ஒப்புநோக்கிச் சில நயங்களும், பாடபேதங்களும், கருத்துக்களும் விளங்கக் குறிப்புரை எழுதி புதல்வர்களை இவாகட்கும், இநநூலை அச் சிமும்போது பிழைதிருத்தம் பார்த்துதலிய கழகவெளியீட்டு உட்கழக உறுப்பினரும், பாளையங்கோட்டை அரச சுவேரியா கல்லூரித் தலைமைத் தமிழலிரிவுரையாளருமாகிய வித்துவான திருவாளர் பு சீ புண்ணைவனநாத் முதலியா ரவர்களுக்கும் எங்கள் கனறி உரியதாகும்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்

பொருளடக்கம்

க பொதுவணியியல்

	பக்கம்
தற்சிறப்புப்பாயிரம்	க
க செய்யுள் வகை (4)	உ
(க) முததகச செய்யுள்	ங
(உ) குளகச செய்யுள்	ச
(ங) தொகைநிலைச செய்யுள்	”
(ச) தொடாநிலைச செய்யுள் (2-வகை)	ஞ
(1) பொருளதொடாநிலைச செய்யுளின பகுப்பு	சு
(1) பெருங்காபபியம்	எ
பெருங்காபபிய இலக்கணத்திறகு ஓர்	
புறனடை	க0
(11) காபபியம்	”
காபபியங்கடகோர் இலக்கணம்	கக
(2) சொற்றொடாநிலைச செய்யுள்	கஉ
உ செய்யுள் நெறி (2)	,
(க) வைதருப்பநெறி (பத்து)	கங
(உ) கௌடநெறி	,
(1) செறிவு	கச
(2) தெளிவு	கஞ
(3) சமநிலை	கசு
(4) இனபம்	கஅ
(5) ஒழுக்கிசை	உ0
(6) உதாரம்	உஉ
(7) உயததலில் பொருணமை	உங
(8) காரதம்	உஞ
(9) வலி	உசு
(10) சமாதி	உஅ
இவ்வியலுக்கீழ் புறனடை	ங0

உ பொருளணியியல்

	பக்கம்
காப்பு	நக
பொருளணிகள் (முப்பத்தைந்து)	”
க தன்மையணி (4)	நச
(க) பொருட்டன்மை	”
(உ) குணத்தன்மை	நடு
(ஈ) சாதித்தன்மை	நச
(அ) தொழிற்தன்மை	நள
உ. உவமையணி (3)	ந அ
(1) பண்புவமை	”
(2) தொழிலுவமை	”
(3) பயனுவமை	நக
(க) ஒரு பொருளோ டொரு பொருள்	”
(உ) ஒரு பொருளோடு பல பொருள்	”
(ஈ) பல பொருளோடு பல பொருள்	”
(அ) பல பொருளோ டொரு பொருள்	”
(இ) பண்பியென்பன	ச0
(ஈ) பண்பென்பன	”
(எ) தொழிலென்பன	”
(அ) பயனென்பன	”
ஊ. உவம வகை	சக
(க) விரி புவமை	”
(உ) தொகை புவமை	சஉ
(ஈ) இதரவீதர புவமை	”
(அ) சமூசசய புவமை	சந
(இ) உண்மை புவமை	”
(ஈ) மறுபொருளுவமை	சச
(எ) புகழுவமை	”
(அ) நிகழை புவமை	சடு
(ஈ) நியம புவமை	”

பக்கம்

(க0) அநியம வுவமை	சச
(கக) ஐய வுவமை	"
(கஉ) தெரிதருதேற்ற வுவமை	"
(கங) இனபசொலுவமை	சஎ
(கச) வீபரீத வுவமை	"
(கசி) இயமபுதல வேடகை யுவமை	சஅ
(கசு) பல பொருளுமை	"
(கஎ) விகார வுவமை	"
(கஅ) மோக வுவமை	சக
(கக) அபூத வுவமை	இ0
(உ0) பலவயிற்போலி யுவமை	"
(உக) ஒருவயிற்போலி யுவமை	"
(உஉ) கூடா வுவமை	இக
(உங) பொது நீங்கு வுவமை	"
(உச) மாலை யுவமை (2)	இஉ

ஊ உவமையணி பிற அலங்காரங்களோடு கூடி

வருமாறு உணர்த்தல்

(க) அறபுத வுவமை	"
(உ) சிலேடை யுவமை	இங
(1) செம்மொழிச சிலேடை யுவமை	"
(2) பிரிமொழிச சிலேடை யுவமை	"
(ங) அதிசய வுவமை	இச
(ச) விரோத வுவமை	இஇ
(சி) ஒப்புமைக கூட்ட வுவமை	இசு
(சு) தற்குறிப்பேற்ற வுவமை	"
(ஏ) விலக்குவமை	இஎ
(அ) ஏது உவமை	"

ஊ உவமையணிக்த எய்தியதோர் வேறுபாடு உணர்த்தல்

இடை நிற்கும் உவமைச் சொற்கள் (ஙஇ)

ங உருவகவணி (15)

(க) தொகை யுருவகம்	சஉ
(உ) விரி யுருவகம்	சங

பக்கம்

(ஓ) தொகைவீரி புருவகம்	௯௩
(ஂ) இயைபுருவகம்	௯௪
(இ) இயைபிலுருவகம்	”
(ஃ) வியதிலை புருவகம்	௯௫
(எ) சிறப்புருவகம்	”
(அ) வீரபக வருவகம்	௯௬
(ஈ) சமாதான வருவகம்	”
(ஐ) உருவக வருவகம்	௯௭
(க) ஏகாங்க வருவகம்	”
(கஉ) அநேகாங்க வருவகம்	௯௮
(கங) முற்றிருவகம்	”
(கச) அவயவ வருவகம்	௯௯
(கஞ) அவயவி புருவகம்	”

ஷ உருவக அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடுங் கூடி

வநுமாறு உணர்த்தல்

(க) உவமை புருவகம்	௭௦
(உ) ஏது வருவகம்	”
(ஓ) வேறதுமை புருவகம்	”
(ஂ) விலகருருவகம்	௭௧
(இ) அவநுதி புருவகம்	”
(ஃ) சிலேடை புருவகம்	௭௨
	”

ஷ உருவகம் உவமை யென்னும் இரண்டு திறத்து அலங்

காரங்களுக்கும் புறனடை உணர்த்தல்

(க) ஏது வருவகம்	௭௩
(உ) இயைபுருவகம்	”
(ஓ) விலகருருவகம்	௭௪
(ஂ) சிறப்புருவகம்	”
(இ) அறபுத வருவகம்	௭௫

உவமை வநுமாறு (6)

(க) தெரிதரு தேற்ற அவமை	௭௬
(உ) பலவயிற போலி அவமை	”
(ஓ) பண்புவமை	”
	௭௭

பக்கம்

(ச) ஒப்புமை யுவமை	எஅ
(இ) சந்தான வுவமை	எக
(ஈ) விலகருவமை	அ0

ச தீவகவணி (12)

அக

(க) முதனிலை குணத்தீவகம்	அஉ
(உ) முதனிலைத் தொழிறநீவகம்	”
(ஈ) முதனிலைச் சாதித்தீவகம்	அங
(ச) முதனிலைப் பொருடீவகம்	அச
(இ) இடைநிலை குணத்தீவகம்	”
(ஈ) இடைநிலைத் தொழிறநீவகம்	அஇ
(எ) இடைநிலைச் சாதித்தீவகம்	அஈ
(அ) இடைநிலைப் பொருடீவகம்	”
(க) கடைநிலை குணத்தீவகம். இதற்கு உதாரணம் அனுபந்தத்திற காண்க	
(க0) கடைநிலைத் தொழிறநீவகம்	அஎ
(கக) கடைநிலைச் சாதித்தீவகம் இதற்கு உதாரணமும் உரையும் கிடைக்கவில்லை	
(கஉ) கடைநிலைப் பொருடீவகம்	”

சை தீவகாலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடி

வருமாறு உணர்த்தல்

அக

(க) மாலா தீவகம்	”
(உ) விருத்த தீவகம்	”
(ஈ) ஒரு பொருடீவகம்	க0
(ச) சிலேடா தீவகம்	”

சை தீவக அலங்காரம் பிற வகையால் வருவன உணர்த்தல்

கக

(க) உவமா தீவகம்	”
(உ) உருவக தீவகம்	”

ஐ பின்வருநிலையணி (2)

கூஉ

(க) சொற்பினவருநிலை	”
(உ) பொருட்பினவருநிலை	கக

பக்கம்

ஷெ பிண்வநநிலையணி பிற அலங்காரங்களோடு கூடி	
வநுமாறு உணர்த்தல்	கூச
(க) உவமை பொருட்பன் வருசிலை	"
க முன்னவிலக்கணி (3)	கூடு
(க) இறந்தவினை விலக்கு	"
(உ) எதிர்வினை விலக்கு	கூசு
(ஈ) எகழ்வினை விலக்கு	"
ஷெ விலக்கணிக்குச் சில வேறுபாடு உணர்த்தல்	கூஎ
(க) பொருள் விலக்கு	"
(உ) குண விலக்கு	"
(ஈ) காரண விலக்கு	"
(ச) காரிய விலக்கு	கூஅ
ஷெ விலக்கு என்னும் அலங்காரத்தை விரித்து உணர்த்தல்	"
(க) வனசொல விலக்கு	கூக
(உ) வாழ்த்து விலக்கு	"
(ஈ) தலைமை விலக்கு	க00
(ச) இகழ்ச்சி விலக்கு	"
(ஐ) துணைசெயல் விலக்கு	க0க
(ஊ) முயற்சி விலக்கு	"
(எ) பரட்சி விலக்கு	க0உ
(அ) உபாய விலக்கு	"
(க) கையநல விலக்கு	க0ஈ
(க0) உடனப்படல விலக்கு	"
(கக) வெகுளி விலக்கு	"
(கஉ) இரங்கல விலக்கு	க0ச
(கஈ) ஐய விலக்கு	"
ஷெ விலக்கு என்னும் அலங்காரம் பிற அலங்காரங்க	
ளோடு கூடிவநுமாறு உணர்த்தல்	க0டு
(க) வேற்றுப பொருளவைப்பு விலக்கு	"
(உ) சிலேடை விலக்கு	க0சு
(ஈ) ஏது விலக்கு	

பக்கம்

எ	வேற்றுப்பொருளவைப்பணி (8)	க0௭
	(க) முழுவதுஞ் சேறல	”
	(உ) ஒருவழிச் சேறல	க0௮
	(ங) முரணித தோன்றல	”
	(ச) சிலேடையின் முடித்தல	க0௯
	(ஞ) கூடா வியற்கை	”
	(ஈ) கூடுமியற்கை	கக0
	(எ) இருமை வியற்கை	”
	(அ) விபரீதம்	கக௧
அ	வேற்றுமையணி (5)	”
	(க) ஒருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்	கக௨
	(உ) இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்	”
	(ங) உயாச்சி வேற்றுமை	கக௩
	(ச) இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்	கக௪
	(ஞ) உயாச்சி வேற்றுமை	”
ஐ	வேற்றுமை அலங்காரத்தை விரித்து உணர்த்தல்	கக௫
	(க) குணவேற்றுமை	”
	(உ) பொருள் வேற்றுமை	கக௬
	(ங) சாதி வேற்றுமை	”
	(ச) தொழில் வேற்றுமை	”
ஐ	அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடி	
	வருவன உணர்த்தல்	கக௭
	(க) விலக்கியல் வேற்றுமை	”
	(உ) சிலேடை வேற்றுமை	”
க	விபாவனையணி (2)	கக௮
	(க) அயற்காரண விபாவனை	”
	(உ) இயல்பு விபாவனை	கக௯
	விபாவனையைப் பின்னும் விளக்கல்	
	(க) வீனையெதிரா மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்துவது	க௨0
	(உ) பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக் காரியம்	
	புலப்படுத்துவது	க௨௧

	பக்கம்
க0 ஒட்டணி (4)	கஉஉ
(க) அடையும் பொருளும் அயலபட மொழிதல	"
(உ) அடை பொதுவாககிப பொருள் வேறுபட மொழிதல்	கஉங
(ங) அடை விரலிப பொருள் வேறுபட மொழிதல	"
(ச) அடையை விரி தப்படுத்துப பொருள் வேறுபட மொழிதல	கஉச
கக அதிசயவணி (6)	"
(க) பொருள திசயம்	கஉசி
(உ) குண வதிசயம்	"
(ங) தொழில திசயம்	கஉசு
(ச) ஐயவ திசயம்	"
(சி) துணிவ திசயம்	"
(சு) திரிப திசயம்	கஉஎ
கஉ தற்குறிப்பேற்றவணி (2)	"
(க) பெயர்பொருள் தற்குறிப்பேற்றம்	கஉஅ
(உ) பெயராதபொருள் தற்குறிப்பேற்றம்	"
கஊ அலங்காரத்திற்று உரியதோர் இலக்கணம் உணர்த்தல்	கஉக
கங ஏதுவணி (3)	"
(1) காரகவேது (4)	கங0
(க) கருத்தாக காரகவேது	"
(உ) பொருட காரகவேது	"
(ங) கரும காரகவேது	கஙக
(ச) கருவிக காரகவேது	"
(2) ஞாபக வேது	கஙஉ
(க) அபாவம் (5)	கஙங
கஈ அபாவத்தை விரித்துணர்த்தல்	
(க) என்றும்பாவம்	"
(உ) இனமையதபாவம்	"
(ங) ஒன்றினொன்றபாவம்	கஙச

	பக்கம்
(ச) உளளதனபாவம்	கஙச
(ஞ) அழிவுபாட்டபாவம்	கஙடு
ஷை ஏது அலங்காரத்தினையே பிறிதோரு வகையால் வதத்துணர்த்தல்	"
(க) தூரகாரியம்	"
(உ) ஒருங்குடன ரோற்றம்	கஙசு
(ங) காரண முதுறுஉவ காரியநிலை	"
(ச) யுத்தம்	கஙஎ
(ஞ) அயுத்தம்	"
கச நுடபவணி (2)	கஙஅ
(க) குறிப்பு	கஙசு
(உ) தொழில்	"
கடு இலேசவணி	கச0
ஷை அணியின்பாற் படுத்துப் பிறர் வேண்டுவன சீல அலங்காரம் உணர்த்தல்	கசக
(க) புகழவதுபோலப் பழித்தல்	"
(உ) பழிப்பதுபோலப் புகழ்தல்	"
கசு நிரனிறையணி (2)	கசஉ
(க) நிரலே நிறுத்தி நேரே பொருள கொளவது	"
(உ) நரலே நிறுத்தி மொழிமாற்றிப் பொருள கொளவது	கசங
கஎ ஆாவமொழியணி	கசச
கஅ சுவையணி	"
ஷை அலங்காரத்தை விரித்துணர்த்தல் (உடபிரிவு 9)	கசடு
(க) வீரம்	"
(உ) அசம்	"
(ங) இழிப்பு	கசசு
(ச) வியப்பு	"
(ஞ) காமம்	கசஎ
(சு) அவலம்	கசஅ

	பக்கம்
(எ) உருத்திரம்	கசஅ
(அ) கை	கசக
(ஊ) சார்தம்	கடு0
கக தனமேம்பாட்டுரையணி	கருக
உ0 பரியாயவணி	”
உக சமாகீதவணி	கருஉ
உஉ உதாததவணி (2)	கருங
(க) வியக்கத்தக்க செலவதது உயாசசியை மிகுத்துச சொல்லுதல (செலவ மிகுதி)	”
(உ) மேம்பட்ட உள்ளதது உயாசசியை மிகுத்துச சொல்லுதல (உள்ள மிகுதி)	கஞ்ச
உங அவந்தியணி (3)	”
(க) சிறப்பவதுதி	”
(உ) பொருளவதுதி	கடி
(ஈ) குணவவதுதி	,
ஷை அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடி வருதலை யுணர்த்தல்	கஞக
ஷை அணி	
(க) வெற்றெழுதிப்பு	
(உ) காரணவொழிப்பு	
(ஊ) வேறுபாட்டுொழிப்பு	
(ச) மயக்கவொழிப்பு	
(சி) வல்லோரொழிப்பு	
(ஈ) வஞ்சவொழிப்பு	
எனப பலவாறு வீகற்பமாகக கூறவுமபடும எனவ	
உச சிலேடையணி	கருள
ஷை அணியின் இருவித பதப்பு	
(க) செமமொழிச சிலேடை	”
(உ) பிரிமொழிச சிலேடை	கஞஅ

	பக்கம்
ஷை அணியை விரித்து உணர்த்தல்	கருக
(க) ஒருவினைச் சிலேடை	”
(உ) பலவினைச் சிலேடை	கக0
(ங) முரணவினைச் சிலேடை	ககக
(ச) நியமச் சிலேடை	ககஉ
(ரு) நியமவிலகஞ்ச சிலேடை	”
(சு) விரோதச் சிலேடை	ககங
(ஏ) அவிரோதச் சிலேடை	ககச
உரு. விசேடவணி	ககரு
ஷை அணியின் உட்பிரிவு	”
(க) குணக்குறை விசேடம்	”
(உ) தொழிறகுறை விசேடம்	ககச
(ங) சாதிக்குறை விசேடம்	”
(ச) பொருட்குறை விசேடம்	ககஎ
(ரு) உறுப்புக்குறை விசேடம்	ககஅ
உசு ஒப்புமைக்கூட்டவணி	ககக
ஷை அலங்காரத்தை விரித்துணர்த்தல்	”
(க) புகழொப்புமைக கூட்டம்	”
(உ) பழிப்பொப்புமைக கூட்டம்	கஎ0
உஎ விரோதவணி	”
(க) ஷை அணியில் மாறுபட்ட சொல்லால் மாறுபாட்டுத் தனமை தோன்ற உரைத்தல் (சொல் விரோதம்) கஎக	
(உ) மாறுபட்ட பொருளால் மாறுபாட்டுத் தனமை தோன்ற உரைத்தல் (பொருள் விரோதம்)	”
ஷை அலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடி	
வந்தலை யுணர்த்தல்	கஎஉ
உஅ மாறுபடு புகழ்நிலையணி	கஎங
உக புகழாப் புகழ்ச்சியணி	கஎரு

		பக்கம்
௩௦	தீதரிசனவணி	௧௭௭
	(௧) மேற்பட அணியில புகழமை	"
	(௨) தீமை	"
௩௧	புணாநிலையணி (2)	௧௭௮
	(௧) வினைப புணாநிலை	"
	(௨) பண்பு புணாநிலை	௧௭௯
௩௨	பரிவருத்தனையணி	"
௩௩	வாழ்த்தணி	௧௮௦
௩௪	சங்கீரணவணி	௧௮௧
௩௫	உவமை புருவங்கட்துப் புறனடை	௧௮௨
	(௧) இடத்துக்கேற்ற உவமை	௧௮௪
	(௨) காலத்துக்கேற்ற உவமை	"
	(௩) பொருளுக்கேற்ற உவமை	௧௮௫
	(௪) பண்பிற்கேற்ற உவமை	"
	(௫) சாதிக்கேற்ற உவமை	"
	(௬) மரபிற்கேற்ற உவமை	௧௮௬
௩௬	பாவிவணி	௧௮௭

௩ சொல்லணியியல்

௧	மடக்கு இலக்கணம்	௧௮௯
௨	மடக்கின் விவரங்கள்	௧௯௦
௩	அடி முதன் மடக்கு	௧௯௧
	(௧) முதலடி முதன்மடக்கு	"
	(௨) இரண்டாமடி முதன்மடக்கு	௧௯௨
	(௩) மூன்றாமடி முதன்மடக்கு	"
	(௪) நன்றடி முதன்மடக்கு	௧௯௩
	(௫) முதலடியும் இரண்டாமடியும் முதன்மடக்கு	"
	(௬) முதலடியும் மூன்றாமடியும் முதன்மடக்கு	௧௯௪
	(௭) முதலடியும் நன்றடியும் முதன்மடக்கு	"
	(௮) மூன்றாமடியும் நான்காமடியும் முதன்மடக்கு	௧௯௫

பக்கம்

(க) இரண்டாமடிய மூன்றாமடிய முதன்மடக்கு	௧௧௫
(க0) இரண்டாமடிய மீறறடிய முதன் மடக்கு	௧௧௬
(க௧) ஈறறடி யொழிதது ஏனை மூன்றடிய முதன்மடக்கு) "
(க௨) இரண்டாமடி யொழிதது ஏனை மூன்றடிய முதன் மடக்கு	௧௧௭
(க௩) ஈறறயலடி யொழிதது ஏனை மூன்றடிய முதன் மடக்கு	"
(க௪) முதலடி யொழிதது ஏனை மூன்றடிய முதன் மடக்கு	௧௧௮
(௧௫) முற்று மடக்கீது	"
(1) இடை முற்று மடக்கு	௧௧௯
(2) இறுதி முற்று மடக்கு	"
(3) முதற்கண்ணும் இடைக்கண்ணும் முற்று மடக்கு	௨00
(4) முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் முற்று மடக்கு	௨0௧
(5) இடைக்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் முற்று மடக்கு	௨0௨
(6) அடிதோறு மூன்றிடத்தது மடக்கு	"
(7) இடையிடடு வந்த முதன்முற்று மடக்கு	௨0௩
(8) இடையிடடு வந்த இடைமுற்று மடக்கு	௨0௪
(9) இடையிடடு வந்த இறுதிமுற்று மடக்கு	"
(10) இடையிடடும் இடையிடா தும் வந்த இடையும் இறுதியு முற்றுமடக்கு	௨0௫
ஐ மடக்கீது என்னும் அலங்காரத்தையே வேறுபடுத்திக் கூறுதல்	௨0௭
ஈரடி மடக்கீது (6)	
(௧) முதலீரடியு மடக்கு	"
(௨) முதலடியும் மூன்றாமடியு மடக்கு	௨0௮
(௩) இடையீரடியு மடக்கு	"
(௪) முதலடியு மீறறடியு மடக்கு	௨0௯

பக்கம்

(டு) கடைச் சரடி மடக்கு	”
(சு) இரண்டாமடி மீற்றடிய மடக்கு	உக0
மூன்றடி மடக்கு (4)	”
(ஃ) ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிய மடக்கு	”
(உ) முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிய மடக்கு	உகக
(஁) இரண்டாமடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிய மடக்கு	”
(ஈ) மூன்றாமடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிய மடக்கு	உகக
நான்கடி மடக்கு	உகஉ
(க) நான்கடிகளும் ஒரே விதமாக மடக்குதல் (ஏகபாதம்)	”
(உ) ஒரு சொல்லானே நான்கடிய மடக்குதல் (இயமாவியமகம்)	உக஁
(஑) இரண்டடிப்பாடக மடக்கு	”
(ச) அநதாதி மடக்கு	உகடு
(ஜ) அநதாதி மடக்கு (வேறு)	”
ஐ. மடக்கின்ற எய்தியதோர் வேறுபாடு உணர்த்தல்	உகசு
(க) ஒரேழுத்த மடக்கு	”
ஒருயிர மடக்கு குறையிரான வந்த மடக்கு	உகஎ
(உ) நெடூயிரான வந்த மடக்கு	”
(஑) ககர விகற்பத்தான வந்த மடக்கு	உகஅ
(ச) தகர விகற்பத்தான வந்த மடக்கு	,
(டு) ஈரேழுத்தான வந்த மடக்கு	உகஃ
(சு) மூன்றெழுத்தான வருவது	,
(஑) நான்கெழுத்துக்களால் வருவது	உஉ0
(அ) ஒற்றெழுத்தினறி வருவது	உஉக
(஑) வல்லினத்தான வருவது	”
(க0) மெல்லினத்தான வருவது	உஉஉ
(கக) இடையினத்தான வருவது	”
உ சித்திரகவி	உஉ஁
(க) கோழுத்திரி	”
(உ) கூடசதுக்கம்	உஉடு
(஑) மாவை மாற்று	உஉசு
(ச) எழுத்து வருத்தனம்	உஉஎ

	பக்கம்
(இ) நாகபந்தம்	உஉஅ
(ஈ) வினாவுத்தரம்	உஉக
(எ) காதை கரப்பு	உஉந
(அ) கரந்துறைப்பாட்டு	உஉச
(க) சக்கர பந்தம்	”
(1) நான்காரைச சக்கரம்	உஉடு
(II) ஆறாரைச சக்கரம்	உஉசு
(III) எட்டாரைச சக்கரம்	உஉஎ
(IV) நான்காரைச சக்கரம் (மேற் வகை)	உஉஉ
(கஓ) சுழி குளம்	”
(கக) சருப்பதோபத்சிரம்	உசந
(கஉ) அக்கரச சதகம்	உசசு
(கங்) நிரோட்டம்	”
(கச) ஒற்றுப் பெயர்த்தல்	உசஎ
(கசி) மாததிரைச சுருக்கம்	உசஅ
(கசு) மாததிரை வருத்தனம்	உசக
(கஎ) முரசபந்தம்	”
(கஉ) திரிபாகி	உடுக
(கஃ) கிரிபங்கி	உடுஉ
(உ0) பிறிதுபடுபாட்டு	உடுச
வழக்களின் வகை	உடுடு

முன் ஒதப்பட்ட அணிபெருந் செய்யுள்கட்	
குப் பொருந்தாத் வழுவாவன இவையென்று	
தோதத்துணர்த்தல்	”
பிறன்கோட கூறி மறுத்தல்	உடுசு
(க) பிரிபொருட சொற்றொடா	உடுஎ
இதற்குச் சிறப்புவிதி	உடுஅ
(1) களியான மொழிந்தது	”
(II) பித்தினுன மயங்கிய கூற்று	”
(உ) மாறுபடு பொருண்மொழி	”
இதற்குச் சிறப்புவிதி	உடுக
(ங்) மொழிந்தது மொழிவு	உச0
(1) சொற்பின் வருநிலையாவது	”
(II) பொருட்பின் வருநிலையாவது	உசக
(III) சொற்பொருட்பின் வருநிலையாவது	”
இதற்குச் சிறப்புவிதி	

	பக்கப்
(ச) கவாடடு பொருண்மொழி	௨௬௨
இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௬௩
(கு) நீரனிறைவழு	௨௬௩
இதற்குச் சிறப்புவிதி	”
(சு) சொலவழு	௨௬௫
இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௬௬
(எ) யதிவழு	”
இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௬௭
(அ) செய்யுளவழு	௨௬௮
இதற்குச் சிறப்புவிதி	௨௬௯
(க) சந்திவழு	௨௭௦
இதற்குச் சிறப்புவிதி	”
ச. மலைவு	௨௭௧
(க) இடமலைவு	”
(I) மலையிடமலைவு	௨௭௨
(II) நாழிடமலைவு	௨௭௩
(III) யாறிடமலைவு	”
(உ) காலமலைவு	”
(I) பொழுதுமலைவு	௨௭௪
(II) பருவமலைவு	”
(ஈ) கலைமலைவு	”
சங்கீத நூனமலைவு	௨௭௫
(ச) உலகமலைவு	”
(கு) நியாயமலைவு	௨௭௬
(சு) ஆகமமலைவு	௨௭௭
இடமலைவு முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பு விதி	௨௭௮
(க) இடமலைவமைதி	”
(உ) காலமலைவமைதி	௨௭௯
(ஈ) கலைமலைவமைதி	”
(ச) உலகமலைவமைதி	௨௮௦
(கு) நியாயமலைவமைதி	”
(சு) ஆகமமலைவமைதி	௨௮௧
புறனடை	”
அட்டநாகபந்தத்தின் விதி	௨௮௪
சூத்திர முதந்தறிப்பு அகரவரிசை	௨௮௫

வினாக்கள்

தண்டியலங்காரம் எனும் அணிநூலைப் பயிலும் மாணவர்கள் அந்நூலில் கேட்கத்தக்க கேள்விகளைப் படித்து விடைகளை அறிந்து பயனுறும் வகைக்கு, அடியில் வரும் வினாக்கள் பொறுக்கி எடுத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், தென்னிந்திய தமிழ்ச்சங்கம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் முதலியவைகள் நடத்திய தோவுவினாக்களிலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டவை.

க பொதுவியல்

க 'உயத்தலில் பொருண்மை' இன்னது என்பதையும், அது இன்றியமையாதது என்பதையும் விளக்குக?

உ ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப் பாட்டினும் வந்த நூல்களுள் ஒவ்வொன்று காட்டுக

ஊ கௌட நெறிக்கும், வைதருப்ப நெறிக்குமுள்ள பொதுவான இயல்புகள் யாவை?

ச உயத்தலில் பொருண்மை, சமதி—இவற்றின் இலக்கணம் என்ன?

ரு சமநிலை, ஒழுக்கிசை, வலி—இக்குணவலங்காரங்களுள் இரண்டற்கு இலக்கணம் எழுதி, உதாரணமுதருக

ஈ 'அகலிரு விசம்பிற பாயிருள பருகிப், பகல்கான மெழுதரும் பலகதிர்ப் பரிதி'—இதற்குரிய அணியின் இலக்கணத்தோடு இவ்வுதாரணப் பொருளை இயைத்துக் காட்டுக

எ சமதி என்னும் குணவணிககு இலக்கணமும் உதாரணமும் எழுதுக

அ "வடமொழியில் பயிலும் அலங்காரங்கள் செந்தமிழிற் பயிலுதற்கு முரியன" என்ற கருத்தைத் தண்டியலங்கார வுரைகாரர் எவ்வாறு நிறுவுகின்றார்?

க பெருங்காப்பியத்தின் இலக்கணத்தை உரைநடையில் எழுதுக

†

க0 சந்தி எனபது யாது? காப்பியத்துள் சந்திபோல வர வேண்டியவை எவை?

கக பொருடடொடாநிலைசெய்யுளைப் பகுத்துணர்த்தி வேற்றுமையை விளக்குக

கஉ சமாதியாமாறு உதாரணம் தருக

கங சமநிலை, காரதம், அபூதம், விபாவனை, சமாயிதம், பரியாயம், எனனுஞ் சொற்களுள் நானகனைப் பொருள் கூறி விளக்குக

கச தொகைநிலைசெய்யுளாமாறு உணர்த்தி உதாரணமுந் தருக

கஞ சொற்றொடாநிலைசெய்யுளாமாறும் உதாரணமுந் தருக

கக காரதம், இனபம், தெளிவு—இவற்றை விளக்குக

கௌ செய்யுளைத் தண்டியார்ப்பகுக்கும் வகை யாவை? அவற்றை விளக்குக

கஅ சொற்றொடாநிலைசெய்யுளாமாறும் உதாரணமுந் தருக

கக ஒழுகிசை, வலி—இவற்றை விளக்குக

உ0 பொருடடொடாநிலை, சொற்றொடாநிலைசெய்யுள் எவை? பொருடடொடாநிலையின பகுப்பைத் தருக

உக வைதருப்பருங் கௌடரும் உடனபடும குணவணிகள யாவை?

உஉ “நாற்பொருள் பயக்குநடை”—இதற்கு இருவகைப் பொருள் வரைக

உங பிராகிருதம் எனபது யாது? அதன் வகைகளையும் அவற்றின் இயல்பையும் விரித்தெழுதுக

உச வைதருப்பர, கவுடா—இருவரும் வேண்டாசெய்யுள் மைப்புகள யாவை?

உடு பிரசாதம், மாதூரியம், சுருமாதை—என்று முத லாலா குறிப்பிடுவது எவற்றை?

உச சமநிலை, உயத்தலில் பொருண்மை, வலி—இவற்றை முத லாலா எங்ஙனம் குறிக்கின்றா?

உ௭ ‘அகலிரு விசுமபிற பாயிருள் பருகிப் பகல்கான நெழுதரு பலகதிாப் பருதி’

‘பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி நறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று’

—இவை செய்வற்றிற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன?

௨௮ பெருங்காப்பியம்—அடைமொழி பற்றி உரையாசிரியர் கூறுவதை விளக்கி எழுதுக

௨௯ தொடர்நிலைச் செய்யுட்கள் எவ்வெவ்வாறு வரும்?

௩௦ உதாரம், கார்தம் எனனும் குணவணிகள் எங்ஙனம் வரும்?

௨ பொருளணியியல்

௧ அவநுதி, துடபம்—இவற்றை ஒன்றற்கு இலக்கணம் எழுதுக

௨ ‘பொது நீங்குவமை’ இந்நூல் விலக்கு என்பதற்கு உதாரணம் தருக

௩ இதரவிதரவுவமை, மறு பொருளுவமை, ஒட்டு—இவற்றிற்கு உரிய வேறு பெயர்கள் யாவை?

௪ உவமையை அடுத்து உருவகம் கூறியிருப்பதேன்?

௫ மாறுபடு புகழ்நிலை, புகழாப் புகழ்ச்சி—இவற்றின் வேறுபாடு யாது?

௬ வேற்றுப்பொருளவைப்பணி—இதன் இலக்கணத்தை, வரைவதோடு, வகைகளையும் எடுத்து எழுதுக

௭ இலேசம், பரியாயம், உதாததம் — இவ்வணிகட்கு உதாரணம் தருக

௮ மறுபொருளுவமை, இயைபுருவகம், உடனப்படல விலக்கு, திரிபதிசயம்—இரண்டிற்கு உதாரணம் தருக

௯ உணமையுவமை, அவநுதி யுருவகம் — வேறுபாடு என்ன?

௧௦ ‘கடையாமே கூரத்த கருநெடுங்கண்’

‘திறைபடுவ புடகுலமே தீம்புனலு மன்ன’

—இவை முறையே என்ன அணிகள்?

௧௧ “பொங்களக் மல்ல புயலே யிவை,” “வாயிலா ரின்றிச் சிலா ஊடல் தீர்தாரா இகலினறிக், கன்றிச் சிலவனைக்குங் கா”
—இச்செய்யுட்பகுதிகள் எவ்வெவ்வணிகட்கு உதாரணமாக?

௧௨ சங்கிரணம்—இவ்வணிககு இலக்கணம் வரைக

௧௩ நுட்பவணி, நிதரிசனவணி—இவ்விரண்டனுள் ஒன்றை வகைக்கை எழுதி, அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றற்கு உதாரணமுந் தருக

௧௪ “மதுபொழிதார மன்னவனை மாலகரிமேற கண்ட விதிபபு மயிரமபு மெய்யும்—புதைத்தாள வளவாரண நெடுங்கை நுண்ணவலை வாயநத இளவாடை கூரத்த தென”

—இச்செய்யுளில் காணும் அணி யாது?

௧௫ விகாரவுவமை, அறபுதவுவமை, இலபொருளுவமை—என்னும் இவற்றின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை எழுதுக

௧௬ ஓட்டணியின் வகைகள் யாவை? ஒன்றற்கு உதாரணங் காட்டுக

௧௭ காரண விலக்கிற்கும், ஏது விலக்கிற்கும் உள்ள வேற்றுமை யாது? உதாரணம் வரைக

௧௮ “அருவியங் குன்ற மரக்கன பெயாபப வெருவிய வெறபரையன பாவை—பெருமான அணியாக மாரத தழுவினாள் தானமுன தணியாத ஓடல தணிநது”

—இதன்கணுள்ள அணியை இன்னதென இலக்கணத்தோடு பொருத்திக் காட்டுக

௧௯ அதிசய வணியின் இலக்கணமும், அதன் வகையும் இவையெனக் கூறி அவற்றுள் ஒன்றனை உதாரணந் தந்து விளக்குக

௨௦ உருவகவணி வேறு எவ்வணிகளுடன் கூடிவரும்? ஒன்றனை உதாரணந் தந்து விளக்குக

௨௧ வாழ்த்து விலக்கணியின் இயல்பெனனை? அதன் உதாரணக் கருத்தை விளக்குக

௨௨ ‘தாழ்தலு முயாதலும் பானமாறு படுதலும், பாகு பாடுடைய’—இதற்குப் பொருளும் உதாரணமுந் தருக

௨௩ விசேட வணி எவை நிலைகளாகுத தோன்றும்? ஒன்றை அதன் பொருளால் விளக்குக

௨௪ “எங்கோன—தனிக்கவிகை தன்மை நிழற்றன்று தற்றெழுத பேதையாககு வெமமை நிழற்றாய மிகும்”

—இதிலமைந்த அணியை விளக்கமாய்ப் புலப்படுத்துக

உடு உண்மையுவுமை, அவநுதியுருவகம் — இவற்றின் 3பதத்தை விளக்குக

உசு மாறுபடு புகழ்நிலை, புகழாப புகழ்ச்சி—இவற்றின் இலக்கணங்களைத் தெரிவிக்க

உஎ ஐயவுவமையும் பொதுநீங்குவுமையும் வழுவாமாய் னும எவற்றால் அமைத்துக் கொள்ளப்படுமென்பா?

உஅ மாலாதீவகம், கூடாஃயறகை, நுடபவணி, ஆவ மொழியணி எனபவற்றை விளக்கி அவற்றின் உதாரணக் கருத் துக்களைக் கூறுக

உக அபாவத்தின் வகைகளை விளக்கி உதாரணக் கருத் துரைக்க

௩௦ கீழ்வருபவற்றின் அணிகள் யாவை?

“சந்தனத்திற செந்தழலுந் தணமதியில் வெவவிடமும் வந்தனவே போலுமா னுமமாற்றம்”

“தண்டுறைநீர் நின்ற தவத்தா லளிமருவு புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதா—லுண்டோ பயின்ற ருளம்பருகும் பானமொழியாய் பாரமேல முயன்றான் முடியாப் பொருள்”

௩௧ ‘விபாவனை’—இலக்கணம் எழுதி, வகையுள் ஒன்றிற்கு உதாரணம் தருக

௩௨ பரியாய வணியின் இலக்கணத்தை எழுதி உதாரணம் தருக

௩௩ உதாததம், விசேடம், இவ்வணிகளுக்கு இலக்கணம் கூறி யாதேனும் ஒன்றிற்கு உதாரணம் தருக

௩௪ வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியின் இலக்கணமும் வகையும் தருக

௩௫ தற்குறிப் பேற்றவணி, இலேசவணி—விளக்குக

௩௬ காரகவேது—இலக்கணம் கூறி, வகையுள் ஒன்றிற்கு உதாரணம் தருக

௩௭ அபூதவுவமை, கூடாவுவமை—இவற்றை விளக்கி, இரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாட்டை எழுதுக

௩௮ “சிறைப்படுவ புடகுலமே திம்புனலு மன்ன இறைவன் காததளிககு மெலலை—முறையில

கொடியன மாளிகையின் குன்றமேயறிக
கடியவழி பூங்காவு முள ”

—இது எவ்வணியின் பாற்படும் விளக்குக

௨௪ “இருபொருட் கொன்றே புணாமொழிவது, புணா
நிலை” தடித்த எழுத்துச் சொற்பொருளை உதாரணத்தால
விளக்குக

௪௦ ஓட்டணி வகையுள் ஒன்றற்கு உதாரணத்தனது
விளக்குக

௪௧ “அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன முதற்றே யுலகு ”

“நீங்கிற நெறாஉங் குறுகுங்காற நண்ணென்னுந
தியாண்டுப் பெற்றா ளிவள ”

—இவை தண்டியலங்காரத்தின்படி எவ்வணியின் பாற்படும் ?

௪௨ “வடமொழியில் பயிலும் அலங்காரங்கள் செந்தமிழ்
பயிலுதற்கு முரியன ” என்ற கருத்தைத் தண்டியலங்கார
வுரைகாரர் எவ்வாறு நிறுவுகின்றார் ?

௪௩ “பொருளணிகளுள் சில தமிழ் யாப்பியலுள்
அடங்குவனவாம் ” என்பதை விளக்குக

௪௪ அபாவம், கூட சதுக்கம், சருப்பதோபத்திரம், யதி
வழு, ஆகமமலைவு —இப்பெயர்களை விளக்குக

௪௫ பின்வரு நிலையணி — இலக்கணமெனனை ? அது
எத்தனை வகைப்படும் விளக்கி எழுதுக

௪௬ சுவையையும் அதனவகையையும் உதாரணத்துடன்
விளக்கிக் காட்டுக

௪௭ பிற இலக்கண நூல்களில் நீங்கள் படித்தறிந்தவை
தண்டியலங்காரத்தில அணியாகக் கூறப்பட்டுள்ளன எவ்வதற்கு
மூன்று எடுத்துக் காட்டுக

௪௮ “நல்லாகட பட்ட வறுமையின் இன்னுதே
கல்லாகட பட்ட திரு ”

“கடையாமே கூத்த கருநெடுங்கண் ”

—என்பன எவ்வணிகட்கு இலக்கியமாய ஆளப்படன ? காரணங்
காட்டி எழுதுக

௪௯ உள்ளதன்பாவம், தூரகாரியவேது, அயுத்தவேது
சத்துவம்—இவற்றின் தன்மைகளை விளக்கி எழுதுக

௫௦ இடமும் காடும் மரபும் பற்றிவரும் உவமைகளில் இரண்டற்கு உதாரணத்தனது விளக்குக

௫௧ மறுபொருளுவமம், விபரீதவுவமம், வியனிலையுருவகம், அநேகாங்கவுருவகம்—இவை எவ்வனம் வரும்?

௫௨ “பூட்டாத வீறகுணித்தது பொங்குமுகி லெங்கும் தீட்டாத வம்பு சீதறுமால்”

—இப்பாட்டு எவ்வணிககு உதாரணமாம்? இதில் அவ்வணி அமைந்துள்ள வாற்றை விளக்குக

௫௩ பண்பு முதலிய விரவி வந்ததற்கு ஓர் உதாரணம் விளக்குக

௫௪ “திருமுகம் போன மலரும் செய்ய கமலம்,” “மது மகிழ்ந்த மாதா வறனமதியம், உதய மதியமே யொக்கும்”—இவற்றிலமைந்த அணிகளை எழுதுக

௫௫ இவள் “மலையிற பயிலா மடமஞ்ஞை”

இவள் “மாற்றத்தால் கிள்ளை நடையால் மடவனனம்” —இவற்றிற்கு அணிகூறி விளக்குக

௫௬ சமாதானவுருவகம், விருபகவுருவகம், வியனிலையுருவகம்—இவற்றுள் இரண்டன இயல்புகளை விளக்குக

௫௭ “தலையிழந்தான எவவுயிரும தந்தான பிதாவைக் கொலைபுரிந்தான குற்றங் கடிந்தான—உலகில் தனிமுதனமை பூண்டியா வந்தோர் வேண்டுவுரேல [தப்பா வினையும் விபரீதமாம்] —இது எதற்கு இலக்கிய மாய் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது? விளக்கி எழுதுக

௫௮ உவமை அல்லது உருவகம் வேறு எந்த அணிகளோடு கூடிவரும்

௫௯ “ஓபுமை யிலலதும் ஐயமு முவமையில செப்பிய திறமும் உவம் வுருவகமும் உருவகத் தடக்கலு முணர்ந்தனா கொள்ளே” —விளக்குக

௬௦ உவமையின் பாகுபாடுகள் ஐந்தினைக் கூறிவிளக்குக

௬௧ உருவகத்தின் பாகுபாடுகளில் எட்டனைக் குறிப்பிடுக

௬௨ மாறுபடுபுகழ்நிலை, புகழாப்புகழ்ச்சி — இவற்றை விளக்கி ஒற்றுமை வேற்றுமையைக் காட்டுக

௬௩ நிதரிசனம் இன்னதென விளக்கி உதாரணம் தருக

சச பிளவருந்லையணி இன்னதென விளக்கி அதன வகை
களைக் காட்டி டொன்றற்கு உதாரணம் தருக

சதி வேற்றுமையுருவகம் இன்னதென விளக்கி உதா
ரணம் காட்டுக

சச உவமையின பொதுவிலக்கண முணாததி உதாரண
முந் தருக

சச நுட்பவணி, கிலேசவணி—இவற்றை விளக்கி ஓற
றுமை வேற்றுமை தருக

சச பாவிகம் இன்னதென விளக்கி உதாரணம் தருக

சக விருபகம், அநேகாங்கம், அவயவி—இவ்வுருவகங்களை
விளக்கி எழுதுக

எ௦ ஏதுவணயின வகைகளும், அவை தோன்றும் கார
ணங்களும் தருக

எக சுவையணி யியலு மிடங்களை விளக்குக

எஉ சமாகிதவணி எனபதன பொருளும் இலக்கணமுந்
தத்து உதாரணமுந் தருக

எஉ “அதுவே, பொருள் குணஞ் சாதித் தொழிலொடு
புலனும்” எனபதன உரைகூறி விளக்குக

எச எவை காரணமாக ஒப்புமைபுலப்படப் பாடப்படும்?
அவற்றை உதாரணத்தத்து விளக்குக

எதி காரகவேது எவை காரணமாக வரும் எனபது கூறி
விளக்குக

எக மெய்ப்பாடு எட்டெவை? அவற்றால் நடக்கும் அணி
எது?

எஎ பலபொருளுவமைக்கும் ஒப்புமைக்கூட்ட உவமைக்
கும் உள்ள வேற்றுமையை உதாரணம் காட்டி விளக்குக

எஅ “குலிகச்சே ரூட்டாமே சேந்தவடி” —இஃது எவ
வணியின் பாற்படும்

எக நெடுமொழி வஞ்சியென்னும் புறத்துறைச் செய்யு
ளில் எவ்வணி அமைந்திருக்கும்?

அ௦ “தன்னுயிராக கினனாமை தானறிவா னென
கொலோ, மன்னுயிராக கினனாசெயல” —இச்செய்யுள் எதற்கு
உதாரணம்

அக செய்யுண்ணெறியுட கூறப்படும் சமரீலையும், உதாரமும், காரதமும், வலியும், சமாதியும் இன்னினனவென்று விரிக

அஉ ஞாபகவேது ஆவதியாது?

அங் குறிப்பு வெளிப்படுக்குஞ் சத்துவமெனபன யாவை?

அச தொகை யுவமைக்கும் உவமைத் தொகைக்குமுள்ள வேறுபாட்டை எழுதுக

அடு “நெடுமொழி வஞ்சித்துறைப்பாட்டு” எவ்வணியின் பாற்படும்

அசு ஒட்டணி, பரியாயவணி—இவற்றின் வேறுபாட்டை விளக்குக

அஎ “தண்டுறைநீர் நின்ற தவத்தாலளிமருவு
புண்டரீகம் நின்வதனம் போலுமால்—உண்டோ
பயின்றா ருளம்பருதம் பானமொழியாய்! பாமேல
முயன்றால் முடியாப் பொருள்”
—இச செய்யுளில் வந்துள்ள அணிகளைக் குறிக்க

அஅ தொகையுவமை, விரியுவமை, முற்றுவமை—இவற்றை ஒவ்வொரு தொடரில் அமைத்துக் காட்டுக

அக கீழ்வரும் செய்யுட்களில் உள்ள அணிகள் இன்னினன வென்று விளக்குக

(1) “விலலே ருழவா பகைகொள்ளும் கொள்ளற க
சொல்லே ருழவா பகை”

(11) “செல்லு நெறியனை ததும் சேம நெறியாக
மலக சீதியம் வளமசிறக்க—வெல்லும்
அடற்றோ விடலை யகன்றுறைவ தாங்கோர்
இடத்தே பிறக்க வியாம்”

க0 சொல், பொருள், யாப்பிலக்கணங்களிலிருந்து அணி யாக கொள்ளப்பட்டவை யாவை?

கக தீவக அணியின் இலக்கணம், அதனவகை, அதனோடு கலந்துவரும் பிறஅணிகள்—இவற்றை எழுதுக

கஉ ‘மறவறக மாசறரா கேணமை துறவறக, துன்பத் துட டுப்பாயா நடபு’ எனபது எவ்வணியின் பாற்படுமென விளக்குக

கங் ‘தன்மையணி, உவமையணி—இவைகளைச் சூத்திர முகத்தான விளக்குக

கசு பின்வரும் அணிகளுள் எவையேனும் இரண்டை உதாரணத்தோடு விளக்குக

இயல்பு விபாவனை, விலககுருவகம், குணக்குறை விசேடம், தொழில் நுட்பம், சங்கீரணம்

கக இறைவன் திரிபுரம் எரித்தது, சண்டசா தந்தையைத் தழிந்தது—இவ்வரலாறு எவ்வெவ அணிகளுக்கு உதாரணம்

ஈஈ ஒருவழிச் சேறல், இனசொல் உவமை—இலக்கணம் தருக உருவகம் எவ்வெவ அணிகளோடு கூடிவரும்

சஎ பொருள் அணிகளுள் சொல்லைப் பற்றி வரும் அணிகள் உளவாயின், பொருளணி இயல் என்றது ஏன்?

கஅ ஒட்டணி, தற்குறிப்பேற்றம், விசேடம்—வகைகளை மட்டும் காட்டுக வைதருப்பாக்கும், கௌடருக்கும் ஒத்தநெறிகள் யாவை?

ஈஈ கீழ்வரும் உதாரணங்கள் எவ்வாற்றால் எவ்வணிகளாம்?

(1) உறுதர இமமாது உயிர் வாடும்,

(II) கடையாமே கூரத்த கருநெடுங்கண்,

(III) சிறைபடுவ புடகுலமே தீம்புனலும் அல்ல

க௦௦ இதர விதர உவமை, நியம் உவமை, மாலை உவமை—இவற்றை விளக்கி எடுத்துக் காட்டுத் தருக

க௦௧ விலக்கணி எவ்வெவ வலங்காரங்களோடு வரும்? உதாரண வாயிலாக விளக்குக

க௦௨ சுவையணியின் வகைகளை எழுதி எவையேனும் இரண்டிற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தருக

க௦௩ விபாவனை ஆகும், அவநுதியாகும்—இவற்றுள் ஆகும் என்பதற்குப் பெறப்பட்டவற்றை விளக்கி எழுதுக

க௦௪ அரிதுணர்வறுதி, மெய்ப்படு விரோதம்—என்று சிறப்பித்த வதனால் அறியப்பெறுவனவற்றை எழுதுக இவ்விருண்டணிகளையும் விளக்குக

க௦௫ கச்சியைப் பற்றித் தண்டியலங்கார மேற்கோட்பாடல்களினின்று அறிந்தவற்றை எழுதுக

க௦௬ பின்வருவன எவ்வணிகட்கு உதாரணம் -

(க) சிறைபடுவ புடகுலமே தீம்புனலுமன்ன

(உ) மூவரத்தமிழ் பயந்த முன்னுன முனிவாழி

(ஈ) தானே யுவமை தனக்கு

(ச) வதன மதியம் உதய மதியமே யொக்கும்

(இ) மாற்றத்தாற் கிளனை நடையான மடவனனம்

(ஈ) வேறொரு மாதாமேல வேந்தன் நகநுதியால்

க0௭ கருதியதனை மறைத்தல் எனபது எவ்வெவ வணிகட குப் பொருந்திய இலக்கணம்? அவைகடகுள்ள வேறுபா டெனனை?

க0௮ சுட்டிக்கூறு உவமம் எனபதை உதாரணம் கொண்டு விளக்குக

க0௯ “பெருமான அணியாகம் ஆரத்தழுவினா தானமுன, தணியாத ஊடல் தணிந்து” “படரிநுள கால சீககும் பகல வனை நோக்கிக, குடதிசையே நோக்கும் குறிப்பு”—அணி களைக் காரணத்துடன் குறிக்க

க௧0 பாவிக்க அணி, சங்கீரண அணி,—இவ்வணிகளைப் புறன்டைக்கு முன்னும் பின்னும் வைத்ததன் கருத்து என்ன?

க௧௧ ‘கடுங்கை வயலுழவா காலீத தடிய மடங்கி யரியுண்ட நீலம்—தடஞ்சோரா நீளி மேறகண படுக்கம்’—இப் பாட்டுள் வந்துள்ள குணவணியை இன்னதென்று விளக்குக

க௧௨ ‘மையரிக்க ணல்ல மதாவண டிவையிவையும் கையல்ல காந்தள மலா’—இப் பாட்டில் அமைந துள்ள அணிகளை விளக்குக

க௧௩ ‘யாண்டு மொழிகிறம் பார சான்றவா’

‘பொயமை யுடன் புணரா மேலாறா’—இவற்றி லுள்ள அபர்வமென்ன?

க௧௪ சுவை என்றலென்ன? அச சுவையணி எத்தனை யாய வரும்?

க௧௫ செலவத்தின் உயாச்சியைக் கூறுவதும், ஒருவன் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து கொள்ளுவதும் எவ்வணியின் பாற் படும

க௧௬ ஓட்டணி, இலேச அணி, மாறுபடு புகழ் நிலையணி இவற்றிற்குள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் கூறுக

௩ சொல்லணியியல்

௧ சொல்லணி இயலின் பெயாக காரணம் யாது?

௨ அடி மடக்கு, சொல் மடக்கு, எழுத்து மடக்கு— இவற்றை விளக்கி உதாரணம் தருக

௩ சொல் மடக்கணிகளும், சொற்பின் வருநிலை யணிகளும் உள்ள வேறுபாட்டை விளக்குக

௪ அந்தாதி மடக்கு, ஏகபாத மடக்கு, பாடக மடக்கு இவற்றை உதாரணத்துடன் விளக்குக

டு சித்திரக கவிகளாகத் தண்டி யாசிரியரும், உரை யாசிரி யரும் கூறியவை எவை?

சு கூட்சதுக்கம், காதைக கரப்பு—இவற்றின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை விளக்குக

எ கூட்சதுக்கம், அக்கரச சுதகம், சருப்பதோ பத்திரம்—இவற்றை நன்கு விளக்குக

அ நீரோட்டம், ஒற்றுப் பெயரத்தல—இவற்றை உதார ணத்துடன் விளக்குக

க செய்யுட்குரிய வழக்கள் எவை? ஆறு மலைகள் எவை?

க0 சொல்வழு, யதிவழு—இவற்றை உதாரணத்தோடு விளக்குக

கக நாடக வழக்கில நாட்டுதற்குரியவை எவை?

கஉ மொழிநதது மொழிவு எனபது யாது? எவவிடங் களில இவை வருவாகா?

கஃ முநது தன முயலுறும் தொழிற பயன யாது? 'தந்தாய முடிநதது'—என்ன அணி?

கச எழுத்து வருத்தனம், மாததிரைச சுருக்கம்—இவற் றிற்கு உதாரணம் தருக

கடு திரிபாகி, திரிபங்கி—இவற்றின் வேற்றுமையைப் புலப்படுத்துக

கக பிரிபொருட சொற்றோடா, கவாபடு பொருண் மொழி—இவற்றின் இயல்பையும் இவற்றை அமைக்கு மாற்றை யும் வரைக

கஎ முரச பந்தம், சுழிஞளம்—இவற்றுள் ஒன்றற்குச் சித் திரம் வரைநது காட்டுக

கஅ திருவேகம்பம் எனனும் விடை வருமாறு, வினா வமைநத செய்யுளைத் தருக

கக "விரைவினும் சிறப்பினும் வரைவின றதுவே"— ஈண்டு 'அது' என்று காட்டப்பட்டது யாது? அது இவ்விரண்டி னும் வருமாறு எவ்வனம்?

உ0 "காடு அரிதா மியலபிற றரையிருடகண வாரல"— இஃது எவ்வழுவிறகு உதாரணமாய வந்தது? சந்தி வழுவற் குதாரணமாககின் எனனை?

உக கரநதுறை பாட்டின தனமையை எழுதுக

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

த ண் டி ய ல ங் க ர ர ம்

[மூலமும்—உரையும்]

க. பொதுவணியியல்

தற்சிற்றப்பு பாயிரம்

க சொல்லின் கிழத்தி மெல்லிய லீணையடி
சுந்தைவைத தியம்புவல் செய்யுட கணியே

இவ்வதிகாரம் எனன பெயாததோவெனின், அணியினதிலக்
கண முணாததினையின் அண்யதிகார மென்னும் பெயாதது
இவ்வதிகாரத்துள் இவ்வோத தெனன பெயாததோவெனின்,
அண்பெறுஞ் செய்யுட்கும், ஒருசா ரணிக்கும், இலக்கண முணாத
தினமையின் பொதுவியலோததெனனும் பெயாதது இவ்வோத்தி
னுள் இச சூத்திரம் எனனுதலிற்றோவெனின், கடவுள் வணக்க
மும் அதிகாரமு முணாததுத னுதலிற்று

(இதன் பொருள்) கலைமடநதை துணைத் தானைக்
கருத்துள் வைத்து, யாப்புக் கலங்கார விலக்கணஞ் சொல்
லுவன், (என்றவாறு)

அணியெனப் தாருபெயா ஏகாரம்-ஈற்றசை ஒழிந்த
அகலம் உரையிற் கொள்க

(குறிப்புரை) ‘சொல்லின் கிழத்தி மெல்லியல் இணை
அடி’ எனபதற்குச் சொற்களுக்கூரிய தலைவியான சரசு
வதியினது மெனமையான தனமையையுடைய உபய
பாதத்தை யெனராவது, சொற்களுக்கு உரிய தலைவியும்

மெனமையுமான தனமையை யுடையவளுமான சரசுவதி யினது உபயபாதத்தை யென்றாவது பதப்பொருள காணக மெல்லியல் விசுவயுருபு தொக்க தொகையாகக் கொள்க (அனமொழி), பிரதிய உரைக்கு, “வணக்க மதிகார மென்றிரண்டு சொல்லச் சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்” “தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளும், எய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்,” என்றபடி இத்தலைச் சூத்திர ம் தற்சிறப்புப்பாயிர மாம் (க)

நூல்

க செய்யுள் வகை

உ. செய்யு ளெனப்பவை தெரிவுற விரிப்பின முத்தகங் குளக்க தொகைதொடா நிலையென எத்திறத் தனவு மீரிரண டாகும்

(எ - ன) ‘செய்யுட் கணியிலக்கண முணாததுவல்’ என்றா அச் செய்யுளாமா றுணாந்தே அணியுணரப்படு மாகலான, அவ ஊனி பெறுஞ் செய்யுளினது பெயரும், முறையும், தொகையு முணாததுத னுதலிற்று

(நி - ள்) செய்யுளென்று கூறப்படுவன, விளங்க விரித்துணாததுங்கால, எவ்வகைப்பட்ட பாவேனும், முத்தகச் செய்யுளும், குளக்கச் செய்யுளும், தொகைநிலைச் செய்யுளும், தொடாநிலைச் செய்யுளும் என நான்கு வகைப்படும், (எ - று)

செய்யுளென்பதை நான்கினோடும், நிலையென்பதைப் பின்னிரண்டினோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டன முத்தகம் குளக்கம் எனப்பன வடமொழிப் பெயர் ஏனை யிரண்டுந் தமிழ்மொழிப் பெயர்

அவை யாமாறு முனனா அறியப்படும்

(ரு - ளு) தொகை - எண பா - வெண்பா முதலி யன நான்கு - முத்தக முதலியன பின் இரண்டு - தொகை, தொடா எனப்பன அவை ஆம் ஆறு - முத்தகம்

முதலியவற்றின் இயல்பு முன்னா - மேல, அடுத்த
சூத்திரம் முதலாக (உ)

முத்தகச செய்யுள்

௩. அவற்றுள்,

முத்தகச செய்யுள் தனிநின்று முடிபும

(இ - ள்) மேற்சொன்ன நான்கனுள் முத்தகச
செய்யுள்ளென்பது தனியே நின்று ஒரு பொருள் பயந்து
முற்றுப் பெறுவது, (எ - று)

தேரிசை வெண்பா

வரலாறு “என்னேய சிலமடவா ரெயதற கெளியவோ
பொன்னேயனபாயன பொன்னெடுந்தோள-முன்னே
தனவேயென ருளுஞ் சயமடநதை தோளாம
புனவேய மிடைநத பொருப்பு”

(இ - ள்) பொன்னை பொப்பாய! அடிப்படத்
தனக்கே சொம்மாக நினைத்துத் துயக்கின்ற கொற்றவை
யுடைய தோளாகிய செறிந்த வேயினாலே நெருங்கப்பட்ட
பொருப்பாகிய அனபாயனுடைய அழகிணையுடையவாய்ப
பெரியவாகிய தோள்களானவை, என்னை யொக்கூந்
தனமையுடையராகிய பெண்டிர் பலரும் புல்லுதற கெளி
வந்தனவாமோ? ஆகா, (எ - று)

வேயமிடைநத பொருப்பாகிய தோளெனக் கூட்டுக்
தோளாகிய பொருப்பெனப்பாருமுளா என்னேயென்புழி
யிரண்டனுருபு தொக்கு நின்றதெனக் கொளக் என
னென்பதனை யிரக்கத்தின்கட குறிப்பெனப்பாரு முளா
சில எனபது - பல சயமடநதை - வன தூக்கை அந்
பாயன - அபாய ரகிதன

(கு - னை) அடிப்பட - நெடுநாளாக சொம் - உரிய
பொருள், சொத்து சேமமாக எனபது சுபபிரமணிய
தேசிகா உரையிற் காண்பது துயக்கின்ற - அதுபவிக்
கின்ற அனபாயன - சோழர்களில் ஒருவன் பெயர்,
அபாயரகிதன - அபாய மில்லாதவன் சயமடநதை

தோளுக்கு மூங்கிலும், அது தழுவும் அனபாயன்
தோளுக்கு மூங்கில சாரும் பொருபும உவமை எனக

சயமடாதையினுடைய மூங்கிலபோன்ற தோள்களால்
தழுவப்பட்ட மலைபோன்ற அனபாயனின் தோள்க
ளெனக

இச்செய்யுள் தனியே நின்று ஒரு பொருள் தந்த
முடிந்தமை காணக (ங)

குளகச செய்யுள்

ச குளகம் பலபாட டொருவினை கொள்ளும்

(தி - ள) குளகச செய்யுளென்பது, பல பாட்டாய்
ஒரு வினையொன்று முடிவது, (எ - று)

‘ஒருவினை’ என்ற விதப்பான், ஒரு பெயர் கொண்டும்
முற்றுட்பெறுமெனக இதற்கிலக்கியம் வந்துழிக காணக

(ரு - ளை) ‘வினை’ என்றது ஈண்டு முடிக்கு
சொல்லை குளகச செய்யுள் தனியே ஒரு நூலாய் நின்று
தற்கும், பெயர்கொண்டு முடிவதற்கும் உதாரணம் அரி
தாதலின், ‘இதற்கு இலக்கியம் வந்துழிக காணக’ என்றா,
பெயர்கொண்டு முடிவதற்குதாரணம்,

“முன்புலக மேழினையுந் தாயதுவு மூதுணாவோ
இன்புறக்கக காரதியை யீன்றதுவுந்—நனபரதன்
கண்டிருப்ப வைகியதுங் கானபோ யதுமிரதம்
உண்டிருப்பா ருட்கொண்டதும்”

“வெந்த கரியதினை மீட்டுமக வாககியதும்
அந்தச் சிலையினைப்பெண னாககியதும்—செந்தமிழ்தோ
நாவலனபின் போரதுதவு நன்னீர்த திருவரங்கக
காவலவன மாவலவன கால”

(ச)

தொகைநிலைச செய்யுள்

தி தொகைநிலைச செய்யுள் தோன்றக கூறின
ஒருவ ருரைத்தவும் பலலோர பகாரதவும்
பொருளிடங் காலந் தொழிலென நானகினும்
பாட்டினு மளவினுங் கூட்டிய வாசும்

(இ - ள்) தொகைநிலைசெய்யுளென்பதனை விளங்கச் சொல்லின், ஒருவராலுரைக்கப்பட்டுப் பல பாட்டாய வருவனவும், பலராலுரைக்கப்பட்டுப் பல பாட்டாய வருவனவுமாம் அவை பொருளாற ரெகுத்த பெயா பெற்றனவும், இடத்தாற்றெகுத்த பெயா பெற்றனவும், காலத்தாற்றெகுத்த பெயா பெற்றனவும், தொழிலாற்றெகுத்த பெயா பெற்றனவும், பாட்டாற்றெகுத்த பெயா பெற்றனவும், அளவாற்றெகுத்த பெயா பெற்றனவுமாம் (எ - று)

அவற்றுள், ஒருவராலுரைக்கப்பட்டது - திருவள்ளுவப்பயன் பலராலுரைக்கப்பட்டது - நெடுந்தொகை இஃது எல்லாத் தொகைக்கும் பொதுவிலக்கணம் பொருளாற்றெகுத்தது - புறநானூறு இடத்தாற்றெகுத்தது - களவழிநாற்பது காலத்தாற்றெகுத்தது - காரநாற்பது தொழிலாற்றெகுத்தது-ஐந்திணை பாட்டாற்றெகுத்தது-கலித்தொகை அளவாற்றெகுத்தது - குறுந்தொகை இவை, சிறப்பிலக்கணம்

கூட்டியவென்ற விதப்பான், இவ்வறுவகையானு மன்றிப் பிறவற்றாற் பெயாபெற்று வருவனவுமுளவேல் அவையுங் கொள்க

(கு - ள்) தொகைநிலைசெய்யுளாவது - ஒரு செய்யுளோடு மற்றொரு செய்யுளுககுத் தொடர்பு யாது மின்றித் தனித்தனியே ஒரு பொருளுணராததுஞ் செய்யுள்கள் பல தொகுக்கப்பட்ட நூல் நெடுந்தொகை எனபது அகநானூற்றின் மறுபெயா ஐந்திணை - முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்ற ஐந்து நிலத்திற்கும் முறையே உரிய இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரித்தல், இரங்கல் எனனும் ஒழுக்கங்களைக்கூறுஞ் செய்யுளால் அமைந்த நூல் குறுந்தொகை - அடிவரையறையில குறைந்த செய்யுள்களைக்கொண்டு தொகுத்த நூல் (ஈ)

தொடாதினைசெய்யுள்

க. பொருளினுஞ் சொல்லினு மிருவகை தொடாதினை.

(இ - ள்) பொருளினுற ரொடாதலும், சொல்லினுற ரொடாதலுமென இருவகைப்படும் தொடாநிலைச் செய்யுள், (எ - று)

எனவே, பொருள்தொடாநிலைச் செய்யுளும், சொற் ரொடாநிலைச் செய்யுளும் என இருவகைப்படும்

இரண்டெனனது 'வகை' என்ற மிகையான, மூன்றாவது பொருளினும், சொல்லினும், தொடாதலும் உண்டெனக் கொள்க

(கு - னு) பொருட்தொடாநிலைச் செய்யுள் - முற் செய்யுளோடு பிறசெய்யுள் பொருளினுல தொடாநது வரப்பெறும் நூல், ஒரு சரித்திரத்தைத் தொடாச்சு, யாகக் கூறும் சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் முதலியனச் சொற்றொடாநிலைச் செய்யுள்-முற்செய்யுளோடு பிறசெய்யுள் சொல்லினுல தொடாநது வரப்பெறும் நூல், அநதாதி யாகப் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்கள் (ஈ)

பொருள்தொடாநிலைச் செய்யுளின் பகுப்பு

எ பெருங்காப் பியமே காப்பிய மென்றாக

கிரண்டா பியலும் பொருள்தொடா நிலையே

(இ - ள்) பெருங்காப்பியம் காப்பியம் என இரண்டு வகையாய் நடக்கும், பொருள் தொடாநிலைச் செய்யுள், (எ - று)

'பெருங்காப்பியம்' என்றசிரியரடைசொற புணாத தமைபின், காப்பியமென்பது சிறிதென்ப பெறப்பட்டது இஃது உயததுக் கொண்டுணாததல இதனைச் சிறுகாப் பியமெனினு மிழக்காது அல்லதாஉம் "எடுத்த மொழி யினஞ் செப்பலு முரித்தே" (தொல-சொல கிளவி-சூ-சுக்) என்றாகஞ்சு செப்பாமையும் உரித்தென்று கொள ளப்படுமெனின், ஒன்றே இனமாயக்காற கோடலும், பலவினமாயக்காற கொள்ளாமையுமாம் அஃதேல, "இனச் சுட டில்லாப் பண்புகொள பெயாக்கொடை, வழக்கா றல்ல செய்யு ளாறே" (தொல-கிள கு-கஅ) என்ற தெனனமே

வெனின் அவை செய்யுட்கே யுரியன சில சொல்லுதல வகைமையின் இஃதனனதனறெனபது

அஃதேல, கனியாற பாடப்படுவனவெல்லாந் காப்பிய மன்றோ? பொருள்தொடாநிலையைக் காப்பியமென்ற தெனனை? எனின், சேற்றுள தோன்றுவன வெல்லாம பங்கயமென்ப பெயா பெறுமாயினும், அப்பெயா தாமரை பொன்றன மேற்றே யாயினவாறுபோல இப்பெயா பொருள்தொடாநிலைக்கே யாயிற்று ஒழிந்தனவும் ஒழிந் தனபோலத் தமக்கேற்ற பெயாபெற்றன வெனக்கொள்க

இரண்டெனனது 'இயலும்' என்ற மிகையால் பத்து வகைப்பட்ட நாடக சாதியும், கோவையும், பொருள்தொடா நிலைப்பாற் படுமெனக்கொள்க பத்து வகைப் பட்ட நாடக சாதியாவன - நாடகம், பிரகாசனம், பாணம், பிரகசனம், டிமம், வியாயோகம், சமவாகாரம், வீதி அங்கம், ஹீயாமிருகம் எனவிலை கோவை பெனப்பன தமிழ் முததரையா கோவை முதலாயின அல்லதவ விலே சானே முறகூறிய முததக முதனமூன்றும், பின்னாக கூறிய பொருள்தொடாநிலைச் செய்யுட் குறுப்பாய வரு தலுமுடையவெனக் கொள்க

(ரு - ள்) 'ஒழிந்தனவும்' என்றது முததகம், குளகம், தொகைநிலை என்பவற்றை அவை தமக்கேற்ற பெயா பெறுதல் - முததகமென்ற வடமொழிப் பெயா, வேறொரு செய்யுளை அவாவாது தன்னில் தான முடிந்து விட்டதென்றும், குளகமென்ற வடமொழிப்பெயா, அந் நனம் முடியாமற் பல செய்யுள்கள் பொருளில் தொடர்ந்த தென்றும், தொகைநிலை யென்ற தமிழ்ப்பெயா, பல செய்யுள்கள் தொகுக்கப்பட்டு நின்றதென்றும் பொருள படுதல் காண்க (௭)

பெருங்காப்பியம்

அ அவற்றுள்,

பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை

வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றினென

நேறபுடைத தாகி முனவர வியன்று
 நார்பொருள பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
 தன்னிக ரில்லாத தலைவனை யுடைத்தாய்
 மலைகட னாடு வளநகர பருவம்
 இருசுடராத தோற்றமென நினையன புனைந்து
 நனமணம் புணராதல் பொன்முடி கவிததல்
 பூம்பொழி னுகாதல் புனலவினை யாடல்
 தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப பெறுதல்
 புலவியிற புலததல் கலவியிற களித்தலென
 நின்னன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
 மந்திரந தூது செலவிகல் வென்றி
 சந்தியிற ரெடாநது சருக்க மிலம்பகம்
 பரிசேசேத மென்னும பானமையின விளங்கி
 நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக
 கற்றோர புனையும் பெற்றிய தென்ப

(இ - ள்) ‘பெருங்காப்பியநிலை—வியன்று,’ எ - து,
 பெருங்காப்பியத்தி னிலக்கணத்தைச் சொல்லுமிடத்து
 வாழ்த்துதல், தெய்வம் வணங்குதல், உரைக்கும் பொரு
 ளுணராததென்னு மூன்றனுள் ஒன்று முனவர நடப்பது,
 எ-று ‘ஏறபுடைத்தாகி’ என்றதனை அவற்றுளொன்றே
 யன்றி, இரண்டுவரினும், மூன்றுவரினு மிழுககனறென
 பது ‘வாழ்த்து எனபதோ ரலங்காரம் அது முன்ன
 ருரைக்கப்படும் ‘நார்பொருள—நெறித்தாகி,’ எ - து,
 அறம், பொருள, இன்பம், வீடுதென்னு நான்கினையும்
 பயக்கு மொழுகலாறுடைத்தாய், எ-று ‘தன்னிகரில்லா—
 புடைத்தாய்,’ எ - து, தன்னு டொப்பாரு மிககாரு
 மில்லாதானை நாயகனாக யுடைத்தாய், எ-று “பலபொருட்
 சேறபின நல்லது கோடல்” எனபதனால், தன்னி லுயர்ந்தா
 ரில்லாதானென்று கொள்ளப்பட்டதாயிற்று ‘மலை கடல் -
 புனைந்து,’ எ - து, மலைவருணையும், கடல் வருணையும்,
 நாட்டு வருணையும், நகர வருணையும், இருது வருணை

யும், ஆதிதேவாதய வருணனையும், சந்திரோதய வருணனையும், எனறினனோரன்ன வருணனையுடைத்தாய், எ - று 'நனமனம்—நன்னடைத்தாகி,' எ - று, இன்னோரன்ன செய்கைச் சிறப்புப் புகழ்நது தொடுக்கப்பட்ட நல லொழுகமுடைத்தாய், எ - று 'இன்ன' என்றதறை பல வருணனைகளையுமுடைத்தாய் வருவதெனக் கொள்க 'மந்திரம்—தொடரநது,' எ - று, மந்திரமிருத்தலும், தூதுவிடுத்தலும், மேற்செலவும், செருசசெய்கையும், வென்றியெய்தலும், சந்திரோதய தொடரப்பட்டு, எ - று 'சந்திர' எனபது - நாடகத்தே நிலைபெறுதலான, ஈண்டு, அதுபோலவெனக் கூறப்பட்டது அஃதாவது - வித்தல், விளைதல், விளைவு துயத்தலெனபது போலவது 'சருக கம் - விளங்கி,' எ - று, சருகக் கெனறாதல் இலம்பக மெனறாதல், பரிசேசேதமெனறாதல், பாருபட்டு விளங்கி, எ - று 'செருங்கிய—விருமப,' எ - று, எட்டுவகைப் பட்ட சுவையும், மெய்ப்பாட்டுக் குறிப்பும், இடைவிடாமற் கேட்போர் மதிக்க, எ - று 'கற்றோ—தென்ப,' எ - று, இவ்வகைத்தாகப் புலவரார் புனையப்படுந் தனமையை யுடைத்தென்பராசிரியர், (எ - று)

'நாற்பொருள் பயக்குடை' எ - று, அகமும், அகப் புறமும், புறமும், புறப்புறமும் பயந்தநடை யென்றுமாம்

(கு - னர்) வாழ்த்து வணக்கம், உரைக்கும் பொரு ளுணராததல் எனபவற்றை முறையே வடநூலார் ஆசி, நமஸ்கரியார், வஸ்துநிததேசம் எனபார், இம்முன்றும் மங்களத்தின வகை வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்க மென்றும், ஏறபுடைக் கடவுள் வணக்கமென்றும் இரு வகைப்படும்

எட்டு வகைப்பட்ட சுவையாவன உவகை, பெரு மிதம், அழகை, வியப்பு, நகை அசசம், இனிவரல், வெகுளி எனபன இவற்றோடு சமநிலை என்னும் சாந்தி ரஸத்தைக் கூட்டி நவரஸ மென்றலும் உண்டு மெய்ப் பாடெனபது-பொருட்பாடு, அஃதாவது உலகத்தாருள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே, புறத்தார்க்குப் புலப்படு

வதோ ராற்றான வெளிப்படுத்தல எனபது, தொலகாப்பிய
நச்சினாக்கினியருரை உவகை முதலிய சுவையுணர்வு
பிறந்த வழியுணடாகும் உள்ள நிகழ்ச்சி மெய்ப்பாட்டுக
குறி யெனவும், அதனால் உடலில் தோன்றும் மயிர
சிலிர்த்தல், வியாததல், கண்ணீரருமபல, அசைவினறி
நிறறல், நடுங்குதல், நிறம் வேறுபடுதல், குரல் மாறுதல்
முதலியன மெய்ப்பாடெனவுமபடும

அகம் - அகப்பொருள், தகுதியாக அமைந்த காம
வினபம் குறிஞ்சித்திணை முதலிய ஐந்திணையும் அவற
றின் ஒழுகக்கூடிய புணாதலும் புணாதல் நிமித்தமும்
முதலியன

அகப்புறம் - கைக்களை யெனப்படுகின்ற ஒருதலைக
காமமும், பெருந்திணை யெனப்படுகின்ற பொருந்தாக
காமமும் புறம் - புறப்பொருள் அறமும், பொருளும்,
வெட்சித்திணை முதலியனவும் புறப்புறம் - வாகை,
பாடாண், பொதுவியல் எனபன (அ)

பெருங்காப்பிய இலக்கணத்திற்கு ஓர் புறநடை

கூ. கூறிய உறுப்பிற் சிலகுறைந தியலினும்
வேறுபா டினறென விளம்பினா புலவா

(தி - ள்) மேற்சொல்லப்பட்ட உறுப்பிற் சில குறைந
துவரினும், பெருங்காப்பியத்திற் பிறிதனறென விளம்பின
ரறிவுடையோ, (எ - று)

(ரு - ளு) சில குறைதலாவது நார்பொருளிற
குறைபாது வருணனைகளில் சில குறைதலாம், எனனை?
'நாலவகைப் பொருளிற குறைபாடுடையது காப்பியம்'
என்றலின் இலக்கண் விளக்கவுரை (கூஉக) இங்கு நோக்கத்
தக்கது (கூ)

காப்பியம்

கடு. அறமுத னானகினுங் குறைபா டுடையது
காப்பிய மென்று கருதப் படுமே

(இ - ள்) அறம், பொருள், இன்பம், வீடுனனு
நானகினுள் ஒன்றும் பலவுங் குறைநதுவருவது காப்பிய
மென்று கருதப்படுவது, (எ - று)

இதனால் 'கூறியவுறுப்பிற சிலகுறைந்தியலு' மென்ப
தற்கு அறமுதனாகு மொழித்தலலாத வுறுப்பிற சில
குறைவதே பெருங்காப்பியமென்று கொள்ளப்படும்
இது, 'வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்த' லென்பது

(ரு - ளை) வந்ததுகொண்டு வாராதது முடித்தல
என்பது, முப்பத்திரண்டு உத்திகளுள் ஒன்று, பின் ஓரி
டத்து வந்தது கொண்டு முன் வாராததோ பொருளை
அறியவைத்தல, அதன் இலக்கணம்

காப்பியமெனினும், சிறு காப்பியமெனினும் ஒக்கும்
அது, மேற்கூறியபடி பல வருணனைகளைப் பெறுது வரு
வது, உலா, மடல், பிள்ளைத்தமிழ், பரணி, ஆற்றுப்படை
முதலியன (க0)

காப்பியங்கட்கோ இலக்கணம்

கக அவைதாம்,

ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப் பாட்டினும்

உரையும் பாடையும் விரவியும் வருமே

(இ - ள்) மேற்கூறிய பெருங்காப்பியமும், காப்பிய
மும், ஒருவகைச் செய்யுளானும், பலவகைச் செய்யு
ளானும், உரைவிரவியும், பிறபாடை விரவியும் வருத
லுடைய, (எ - று)

ஈண்டுச் 'செய்யு' ளென்பது பாவும் இனமு நோக்கி
யது 'விரவியும் வரும' என்ற உமமையான விரவாது
செய்யுளான வருவதே சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க

(ரு - ளை) பிறபாடை வடமொழி முதலியன
பாவும் இனமும் என்றது வெண்பா முதலிய பா நான்கும்,
துறை முதலிய இனம் மூன்றும் எனப்பற்றை உரை -
வசனம் வசனமும் பாடலுமாகிய விரவி வருகிற நூல்
வடமொழியில்- 'சமஸ்கிருத' எனப்படும் தமிழில், 'தொனமை'

எனப அவை பெருந்தேவனா பாரதம், தகடா யாததிரை
முதலியன (கக)

சொற்றொடாநிலைசெய்யுள்

கஉ செய்யுளந் தாதி சொற்றொடா நிலையே

(இ - ள்) ஒரு செய்யுளி னிறுதி அடுத்த மறறொரு
செய்யுட் காதியாகத் தொடுப்பது, சொற்றொடாநிலைசெய்யுளாம், (எ - று)

அவை கலம்பக முதலியன அல்லதா஁ம், ஒரு செய்யுள்ளுளே யோரடியிறுதி மறறையடிக்கு முதலாகத் தொடுப்பனவுமுள அவை முன்னருரைக்கப்படும் இவற்றிற கிலக்கியம் வரதுழிக காணக ஈண்டுரைக்கிற பெருகும் (கஉ)

செய்யுள் நெறி

கங் மெய்பெறு மரபின விரித்தசெய்யுட்கு

வைதருப பமமே கௌட மென்றாந்

கெய்திய நெறிதா யிருவகைப படுமே

(இ - ள்) பொருளபெறு மிலக்கண நெறியான விரித்தோதப்பட்ட செய்யுள்ளுணைத்திற்கும் வைதருபபமும், கௌடமும் எனப பொருந்திய நெறி யிருவகைபபடும், (எ - று)

அஃதேல, மேற்கூறிய செய்யுள்ளுணைத்தும் இருவகை நெறிப்படுமென்றமையின, ஒன்றற்கே இருவகை நெறியுமுளவென்று கொள்ளற்க வைதருபநெறியான வருவனவுமுள, கௌடநெறியான வருவனவுமுள, மேற்கூறிய செய்யு ளுணைத்துமெனக கொளக

(கு - ள்) நெறியானது - சொல்லமைப்பு வகை வைதருபப மெனபது விதாபப நாட்டா ஆதரித்த நெறி கௌட மெனபதும் அது இவை ஒப்புமை பற்றித் தமிழுக்கும் கொள்ளப்பட்டன (கங்)

வைதருப்பநெறி

கச செறிவே தெளிவே சமநிலை யினபம்
ஒழுகிசை யுதார முயததலில் பொருணமை
காந்தம் வலியே சமாதி யென்றாங்
காயந்த வீரைங் குணனு முயிரா
வாயந்த வென்ப வைதருப் பம்மே

(இ - ள்) செறிவுமுதல சமாதி யீராகக் கூறப்பட்ட
பத்துக்குணனு முயிராகப் புலப்படுவது, வைதருப்பநெறி,
(எ - று)

‘வாயதத’ எனபது வாயந்தவென மெலிந்தது நின்றது
‘உயிரா’ எனபதனை உயிராபோல இன்றியமையாத எனவுங்
கொள்க

(கு - ளை) ‘உயிரா’ என்றதனால், ‘இக குணங்க
ளிலலாதது கை, கால முதலிய உறுப்புக்களிருந்தும்,
பதுமை உயிரினமையால் மனிதனெனச் சொல்லத் தகா
ததுபோலச் செய்யுளென்று கொள்ளப்படாதென்றிக’
எனபது தண்டியலங்காரசாரம் ‘உயிரா’—என்றதில்,
‘ஆ’ என்றது ஆக எனபதன் விகாரம் (கச)

கௌட நெறி

கரு கௌட மெனபது கருதிய பத்தொடும்
கூடா தியலுங் கொள்கைத் தென்ப

(இ - ள்) கௌடநெறியென்று சொல்லப்படுவது
மேற்குறித்தவைக்கப்பட்ட பத்துக் குணவலங்காரங்க
ளோடுங் கூடாது நடக்கு மொழுகலாறுடையது, (எ - று)

‘பத்தொடும் கூடாது’ எனனு முற்றுமமையை
யெச்சவுமமையாக்கிச் சிலவற்றோடு கூடியும் வருமெனக்
கொள்க

(கு - ளை) ‘கௌடமாவது - வைதருப்பத்துக்கு மாறா
யிருப்பது என்றால் சிலவற்றைத் தழுவிடும், சிலவற்
ற்றிற் கு மாறுகொண்டும் வருவதெனக் கொள்க’ எனபது

தண்டியலங்காரம் எனவே, செறிவு முதலிய பததுக குணங்களுட சிலவற்றைக் கௌடா வேண்டுவா, சில வற்றை வேண்டா ரெனறதாயிற்று (கரு)

க செறிவு

செறிவு - இறுகுதல், நெருங்குதல் இதனை முதனூலா சிலிட்டம் எனப் சிலிட்டம் - ஒன்றையொன்று இறுகத் தழுவியது பெரும்பாலும் வலவினம் ஒற்றடுத்தும் அடாதும் வருதலும் கெடில வருதலும் செறிவுக்குக் காரணமாகும்

கசு செறிவெனப் படுவது நெகிழ்சை யினமை

(தி - ஊ) செறிவென்று சொல்லப்படுவது நெகிழ்நத இசையினறி வரத்தொடுப்பது, (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

வ - று “சிலைவிலங்கு நீளபுருவகு சென்றெசிய நோக்கி முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள—மலைவிலங்கு தாராமலை மாப தனிமை பொறுக்குமோ காராமலை கண்கூடும் போது” என வரும்

(தி - ஊ) (புணர்ச்சிக் கண்ணே நினனுடைய மாபஞ் செறிய முயங்குககால) முலை சிறிது விலங்கா நிற்ப, அதனை நோக்கிப் பொருளாய விற்போல வளைந்து நீண்ட புருவ மானது நெற்றிமிசையேறி வளைய ஊடுநதனமையை யுடையாள மாறுபாடிவங்கிய (பலவகைப்பட்ட பூவாலாக கப்பட்ட) தாரிணையும் மாலையிணையுமுடைய மாபிணையுடையாய! (நீ வினைசுருதிப் பிரியுங்கால இவடகுண்டாகிய) தனிமையால் வருந்தயரம் ஆற்றுக தனமையனோ? இருளொடுகூடிய மலை வந்து சேருமிடத்து, (எ - று)

‘மலை விலங்கு தாராமலை மாப’ எனப்பதற்குத் தாரும், மாலையுங் கிடக்கப்பட்ட பரப்பிணையுடைத்தாகிய மலைபோன்ற மாபனெனினு மமையும் இனி, ‘நெகிழ்சை’ எனப்பது வலவினம் விரவாது ஓரினத்தெழுத்தானே நெகிழ்த தொடுப்பது

(கு - ஊ) விலங்குதல் - வளைதல் சென்று ஒசிதல் - (நெற்றிமீது) ஏறிவளைதல் விலங்குதல் - விலங்குதல்

முனிதல - ஊடுதல மலைவு - மாறுபாடு இலங்குதல -
விளங்குதல கார - இருள் மாலை - அநதிப்பொழுது கண்-
இடம் கூடுதல - சோதல

3நரிசை வெண்பா

வ - று “ விரவலாய வாழ்வாரை வெலவா பொழிவாய
இரவலா வேலை யொலியே—வரவொழிவாய
ஆயா உயேயர்வை யாருயிரை யீராவோ
ஆயாவாய வேயோ வழல் ” என வரும்

(இ - ள்) தமிழராய்வுபிரோடு கூடிவாழ்வாரை வருத்தது
வாய, வருத்தா தொழிவாய, இரவின் கண்ணுங் குறை
யாதே யரவஞ் செய்கின்ற கடலொலியே! இவளுடைய
ஆருயிரைத் தாயராயுள்ளாருடைய வாயிலுண்டாகிய
வசையே யறுக்குந் தன்மைத்தாயிருக்க, (அதன் மேலும்)
இடைக்குலமாக்கள வாயிலுண்டாகிய வேயவினை யிசை
யும் அழலைக் கொடாநின்றது, அதன லிப்பொழு திவளைக்
கருதி வருகின்ற வரவை பொழிவாயாக, (எ - று)

இவ்வாறு ஓரினத்தெழுத்தாற் றெடுக்கப்படுவதோ
சுவை நோக்கிக் கெளடநெறியா ளீருமபுவா இஃதிரண்டு
நெறியாககு மொக்கும்

(ரு - ள்) விரவலா - பிரிந்தார வாழ்வார - இருந்
தார வெல்லுதல - வருத்ததுதல உலத்தல - குறைதல
ஆயா - தாயா, யாயா எனினுமமையும் ஈரதல - அறுத்தல.
வேய - புல்லாங்குழல் (கக)

உ தெளிவு

தெளிவு - வெளிப்படை இதனை முதலூலா பிரசாதம்
எனபா பிரசாதம் - களங்கமில்லாதது பல பொருள் பயக்கும்
திரிசொற்கள் வாராமையே தெளிவுக்குக் காரணமாகும்

கள தெளிவெனப் படுவது பொருளபுலப் பாடே

(இ - ள்) தெளிவென்று சொல்லப்படுவது கவியாற்
கருதப்பட்ட பொருள், கேட்போர்க்கு உளங்கொண்டு
விளங்கத் தோன்றுவது, (எ - று)

குறள வெண்பா

வ - று ' பிறக்கினனா முற்பகற் செயயிற நமக்கினனா
பிற்பகற் றுமே உரும ' என வரும்

இவ்வாறு தொடுத்தாற் கவியருமையும் நோக்குடைய
பொருள்கோளுமின்றித் தோன்றுமென இந்நெறி விரும்
பாது கௌடா சொல்லுமாறு

குறள வெண்பா

வ - று " பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி நறம்பிற
செய்யாமை செய்பாமை நன்று " என வரும்

(கு - ளு) கௌடா, பொருள் புலப்பாடிவதாயினும்
விசேடமான பொருளை யுணர்த்தும் சொல்லாற்றலுடைய
தாகத் தொடுக்கப்படுவதே சிறப்பெனக் சொள்வா (கள்)

ந சம

சமநிலை - வல்லின முதலிய மூவகை எழுத்துக்களும் சமமாக
நிற்கப்பெறுவது உலிதான எழுத்தாலாய் தொடை முதலிட
மூவகைத் தொடை எனினும்மையும்

கஅ விரவத தொடுப்பது சமநிலை யாகும்

(இ - ள்) வனமை, மெனமை, இடைமை எனனும்
மூவினமுந் தமமுள் விரவத்தொடுப்பது சமநிலையாம்,
(எ - று)

கட்டளைக் கவித்துறை

வ - று "சோக மெவனசொ விதழிபொன றூக்கின சோரூழலாய்
மேக முழங்க வினாசூழ தளவங் கொடியெடுப்ப
மாக ரெருட்கவண டானங் களிவண்டு பாடவெங்கும்
தோகைட்டஞ்செய்யுமனபாதினடோர்னித்தோன்றியதே"
என வரும்

(இ - ள்) நானற குழலினையுடையாய்! கொன்றைக்
களானவை பொனமாலை நற்ற, ஆகாசம் நெருங்க, மேகங்
கள் முழுவென முழங்காநிற்ப, விரையுடைய மலரோடு
கூடிய முலை பலவும் கொடியெடாநிற்ப, அழகிய தானத்
திலே வண்டுகள் களித்துப்பாட, எப்பக்கமும மயில்க

ளாடா நினறன, இதனலே, இப்பொழுதே நமமுடைய சலைவரேறிய தோவரது அவரோடு தோனறுவதா யிருந தது, அதனலே, நினனுடைய வருத்தமெனகே போகக கடவது!

‘சோகமெவனகொல்’ எனப் பாடங்கொண்டு அதற் கேறபச சோகமென்னென நிறுத்தி வினவாகருவாரு முளா இனிக கௌடநெறி வருமாறு —

கடல னாக கவித்துறை

வ-று “இடாதநீறத தைத்தறு பொற்றொடி நீயிடித துத்தடித்துச சுடாககொடித திக்கனைத தீற்றடுமாறத துளிகருமைக்கார மடக்குயிற கொத்தொளிக கக்களிக கப்புகக தோகைவெற றிககடற்படைக கொற்றவன பொற்கொடித தேரினிக ”

எனவரும்

(இ - ள்) பொன்றை செயப்பபட்ட தொடியினை யுடையாய, இருண்ட நிறத்தையுடைய மேகமானது, முழங்குவதுஞ் செயது, மின்னாகிய வொளியொடுங்குடிய வொழுங்கு பலதிககினுந் தோன்றி நடுங்க, மழையைத் தராரின்றது, அதுவேயு மன்றி, மடப்பதையுடைய குயிறற்றளகள் ஒளிக்கக களிக்கத தொடங்கா நின்றன மயில்களானவை, ஆதலால் வெற்றிகொண்ட கடல் போன்ற பெருமை யுடைத்தாகிய தானையையுடைய தலைவனேறிய பொற்கொடியுடைய தேரானது இப் பொழுதே வரது நமமைச சோவதாயிருந்தது, நீ வருத்த மொழிவாயாக, (எ - று)

இச சூத்திரங் கூறுககால் மேல், ‘செறிவு’ என்று கூறியவதனானே நெகிழ்த்தொடாமையென்றி வறகெனத் தொடுப்பினும், செறிவென்று வைதருப்பருக்குங் கொள னக்கிடக்கும்

(கு - ள்) வறகெனத் தொடுத்தல் - வல்லோசை மிகுமாறு சொற்களை யமைத்தல் வறகெனத் தொடுப் பதே விழுமியதென வேண்டுவா கௌடா நெகிழிசை

யினமையாகிய செறிவையும், விரவத தொடுப்பதாகிய சமநிலையையும் வைதருப்பா ஒருங்கு வேண்டிக் கொண்டதலை, வறகெனத் தொடுத்தல் அவாக்கு உடனபாடன நெனப்பதும், அது செறிவினபாற படா தெனப்பதும் போதரும் சமநிலை யெனவும பாடம் (க-அ)

ச இனபம்

இனபம் - இனிமையுடையது இதனை முதல நூலா மாதுரி யம் எனபா மாதூரியம் - மதுரத் தனமையுடையது

கக சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபட லினபம்.

(இ - ள்) சொல்லினுற் சுவைபடத் தொடுத்தலும், பொருளினுற் சுவைபடத் தொடுத்தலும் இனபமாக (எ - று)

அவற்றுள், சொற்காரணமாகிய விற்பமாவது வழி மோனை முதலாக வரத் தொடுப்பது

(ரு - ள்) வழிமோனையாவது ஒவ்வோ ரடியிலும் சீர்கள் இடையிட்டு மோனைத்தொடைகொண்டு வருவது மோனைத் தொடையாவது - முதலெழுத்து ஒற்றுமைப் பட்டு வருதல்

விருத்தம்

வ-று “முனனைத்தஞ் சிறறின முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் போக அனனைக்கு ரைப்ப னறிவாய் கடலேயென றலறிப்பேருந் தனமைமடவா தளாந் துருத்தவெண்முத்தந் தயங்குகானந் பனனையரும் பேயப்பப் போவாரைப் பேதுறுக்கும் [புகாரே யெமமூர்]

என வரும்

(இ - ள்.) முன்பு தம்முடைய சிறு வீடானது ஒலிக் கின்ற கடல் வெள்ளத்தில் மூழ்கிப்போக (அதைக்கண்டு) ‘என்னுடைய அனனைக்குச் சொல்வேனா, கடலே! யறிவா யாக’ வென்று அலறியோடுகின்ற தனமையினையுடைய பெண்கள் கானலினகண் வருந்தி அறுததுச் சிதறிட வெண்மையான முத்தம் பிரகாசிக்கின்ற புனனை யருமடை

யொப்பாக (ஆண்டு)ப் போவாரை மயங்கச் செய்கின்ற
காவிரிப்பூம்பட்டினமே எம்மூர் (எ - று)

இததுணைச் சுருங்கத் தொடுப்ப தினனொதென்று
கௌட சொல்லுமாறு —

விருத்தம்

உ - று “ துனிவருநீ துடைப்பவராயத் துவள்கின்றேன
றுணைவிழிசோ துயில நீக்கி
இனஉளைபோ லின்னலஞ்சோரந் திடருழப்ப
விறுதவாராட டிலலை போலும்
தனியவாக டளாவெயத்த தடங்கமலந்
தனையவீழ்க்குத் தருண வேனில
பனிமதுவின் பசுநதாது பைம்பொழிவீற
பரப்பவரும் பருவத் தென்றல் ” எனவரும்

(இ - ள்) (துயரமிகுதியாலே என கண்ணினிடத்து)
விரைந்து இழிதரு ிரை மாற்றினராய வருந்து மென
னுடைய இணைவிழியானவை இமைப்பொருந்தந் தனமைத்
தாகிய, உறக்கத்தை நீக்கிக் கரத்தினகண்) இனமாக
இடப்பட்ட வளை (சோருதல்) போல இனிய அழகு
குறைந்து யான துயருறுமவண்ணம் பிரிந்து போனவரு
டைய நாட்டினகண், பிரிந்திருந்தோர் நடுக்க மெய்தப்
பெரிதாகிய பொய்கையினுண்டாகிய தாமரையின் கடடை
விடுவிக்கும் இளவேனிலும், (அக்காலத்தி லுண்டாகிய)
குளிரந்த தேனையும், பசிய தாதுக்களையும், பசுமையான
சோலையினகண் பரப்பிவருகின்ற இளந்தென்றலும் இல
லையோ? (சொல்லுவாயாக தோழி!) (எ - று)

இனி, பொருள் காரணமாகிய இன்பமாவது அக் கவி
கேட்போருக்கு, மது காரணமாக மதுகரங்கட்கு வரும்
மகிழ்ச்சிபோல வரு மின்பமாம்

(சு - ள்) மது - தேன மதுகரம் - வண்டு கவி -
செய்யுள்

ஆசிரியப்பா

உ - று “ மானோ நோக்கின வளைக்கை யாய்ச்சியா
கான முல்லை சூடா கதுப்பில

பூவைப் புதுமலா சூழித் தாந்தம்
 அடங்காப் பண்ணுலை யிழைவளா முற்றத்துச்
 சுணங்கின் செவல் மறைப்பினு மலாந்த
 பூவைப் புதுமலா பரப்புலா பூவயின்
 ஆனிரை வருத்தம் வீடமலை யெடுத்து
 மாரி காத்த காளை
 நீல மேனி சிகாகுமா லெனவே ”

எனவும்,

இதுவுமது

“முற்றிழை மகளிர முலைமுக முழக்கவும்
 டொற்றெழுடி புதலவ ரோடி யாடவும்
 செஞ்சாந்து சிதைந்த மாடப் பிணைபூண்
 அரிமா உன்ன உண்டருடைத் துப்பின்
 திருமா வளவன் நெவ்வாக கோக்கிய
 உலர்நும வெய்ய கானமவன்
 கோலினுந் திண்ணிய தடமென நேரே

எனவும் வரும்

இப்பொருள் காணமாகிய இனபம் இரண்டு நெறி
 யாக்கு மொக்கும் இவவாறு தொடுகருங்காற் கிராமியச்
 சொல்லும் பொருளும், இடக்காச்சொல்லும் பொருளுந்
 தீண்டாமற் பாடுவது (கக)

இ ஒழுகிசை

ஒழுகிசை - செலிசை இனியதாட்ச செல்லும் மெல்லிசை,
 இதனை முதலுலா சுருமாரதை எனபா சுருமாரதை - மிருதுத்
 தன்மை

20 ஒழுகிசை யென்பது வெறுத்திசை யினமை

(இ - ள்) ஒழுகிசையென்று சொல்லப்படுவது
 வெறுக்கத்தக்கும் இன்னாவிசை யினறி வரத்தொடுப்பது,
 (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

வ - று “இமையவாகண் மௌலி யீணைமலாததாள சூட்சு
 சமையந் தொறுநின்ற தையல—சமைய
 மலைமடநதை வாச மலாமடநதை யெண்ணெண்
 சலைமடநதை நாவலோர கண் ”

என வரும்

(தி - ள) துணையாகிய மலாபோன்ற சீர்பாதத்தைத் தேவர்களெல்லாரும் (தங்கள்) முடிமேலே சூடுமவண்ணம் பலவகைப்பட்ட சமயங்களோடும் புகுநின்ற மடவாள், சிகரங்களையுடைய மலையையன மகளுமாய், நறுநாற்றத்தை யுடைத்தாகிய தாமரை மலாமீதிருந்த சீதேவியுமாய், பலவகைப்பட்ட கலைகளுக்கு இறைவியுமாய் நின்ற சரசுவதி, அவள் எவ்வளவு வலியோடுகருக கண்ணையிருப்பவள் (எ - று)

மலைமடத்தை - பாவதி

இனி, 'இன்னுவிசை' எனபது மென்னடையொழுக கத்து வல்லொற்றிதது மிக்கதுபோலவும், அந்நடை யொழுககத்து உயிரெழுத்திததுப் பொயநலம்பட்டு அறுத்திசைப்பதுபோலவும் வரும்

தேரிசை வெண்பா

உ - று 'ஆக்கம் புகழ்பெற்ற தாவி யிவளபெற்றாள் பூக்கட குழற்கார பொறைபெற்ற—மாககடலஞ்ஞ மண்பெற்ற வொற்றைக் குடையாய் வரப்பெற்றெம் கண்பெற்ற வின்று களி' என வரும்

(தி - ள) பெரிய கடல சூழ்ந்த உலகத்துள்ளார தங்கள் தவப்பலனாகப் பெற்ற ஒப்பற்ற குடையை யுடைய தலைவனே! (ஃ பெங்களே நினைத்து) வரத் இதனானே, இன்று, நின்னுடைய புகழானது பெருக்கம் பெற்றது, தலைமகளாகிய இவ் ஞாயிர்பெற்றாள், இவளுடைய கார போன்ற குழலானது மதுவினை யுடைத்தாகிய பூக்களின் பாரத்தைப் பெற்றது, எங்களுடைய கண்களும் செருக்குப் பெற்றன, (எ - று)

இவ்வாறு வேண்டா இரண்டு நெறியாரும்

(கு - ள) இரண்டு நெறியா - கௌடா, விதாப்பா என னும் இரண்டு வழியினா

இன்ன இசை - இனியதல்லாத ஓசை, அது வெறுத்திசை, செறித்திசைக்கு மிசை வெறுத்தல - செறிதல (உ - ம) 'பூக்கடகுழற்கார பொறை பெற்ற' எனவும்,

‘உரற்றுறக குமுறழ்’ எனவும், சந்திவகை முதலிய காரணங்களால் தம்பட்ட வோசைபோல காதுக்கு இனிமை பயவாது வருவது எனபது வெறுப்பாயிராமற் பிரியமாயிருக்கும்படியான ஓசை, ஒழுகிசை யெனப்படும் இதற்கு முந்திய பாட்டுக்களே உதாரணமாகலாம் (௨௦)

ச உதாரம்

உதாரம் - மகத்து, அதிசயம் குறிப்பினால் ஓர் சிறப்பு வீணாகும் பொருளபடுவது

உக உதார மெனப் தோதிய செய்யுளிற

குறிப்பி னொருபொரு னெறிப்படத் தோனறல்

(இ - ஈ) உதாரமென்று சொல்லப்படுவது சொல்லப்பட்ட செய்யுளுள் சொற்படு பொருளினறி, அதன் குறிப்பினால் ஒருபொருள் நெறிப்படத் தோனறுவது, (எ - று)

குறிப்பு - புத்தியினு லறியப்படுவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று ‘செருமான வேறசெனனி தென்னுறத்தை யார்தம் பெருமான முகம்பாராதத் பின்னா—ஒருநாளும் பூதலத்தோர் தமமைப் பொருணசையாற பாராவாம் காதலித்துத் தாழ்த்திரப்போர் கண்”

(இ - ஈ) பொருண்மேல் வைத்த அவாவினாலே தாழ்வுவைத்திரப்போர் கண்களானவை, போரின்கண் வலியுடைத்தாகிய வேலையும், சென்னியென்னும் பெயரையு முடையவனாகிய தெற்கின்கண்ணுடாகிய உறநதைப் பதியாககுத் தலைவனாகிய சோழனுடைய முகத்தைப் பாராத பின், பூமண்டலத்துள்ளார முகங்களைப் பொருள் விருப்பிறை பாரா, (எ - று)

இதனுள் ‘உறநதையா கோமானே ஒருநாள் முகம் பாராத இரவலா பின்னைப் பிறரைப் பொருள் நசையாற பாரா’ எனவே, அவன் இரப்போர் வறுமை தீரக் கொழு

பான எனலும் பொருள குறிப்பிற்ற கொளளக கிடந்த வாறு காண்க

(சூ - ஐ) செனனி - சோழன பெயர்களில் ஒன்று, தலைமை பற்றி வந்த பெயர் இவ்வுதாரணச் செய்யுளில் சோழராசனது, பெருவணமை குறிப்பால் தோனறுவது காண்க

தேரிசை வெண்பா

‘அவிழந்த துணியிசைக்கு மமபலமுஞ் சீகமும்

மதிழந்திடுவார முன்னா மலரும்—கவிழந்த

சிழறுதாம பாணெடுதே ரிரவி

கழறொழா மன்னவாதவகை’ என்பதும் அது

(சூ - ஈ) தன்னுடைய நிழலைக் கவிழந்தது சிதைக்கும் யானையினையும் செடிய தேரினையு முடைய இரவிசுலத்த துள்ளாதுடைய பாதங்களைப் பணியாத அரசாக்குடைய கைகளானவை, (உடுக்க வேண்டின) அவிழந்த துணிகளைப் பின்பு முடியா நிற்கும், (கிடக்க வேண்டின ஊர்ப்புறத்து உண்டாகிய) அமபலங்களைத் துடையா நிற்கும், (உணவு வேண்டின) இடுவார முன்னா(ச சென்று நினறு) உள ளத்தது உவகையோடும் விரியா நிற்கும், (எ - று)

(சூ - ஐ) ஸ்சைத்தல-முடித்தல சீத்தல-துடைத்தல துழாவும் எனபது துழாம என விகாரமாயிற்று தன் நிழல் கண்டு சீறுதல, மதயானையின இயலபு இரவி-சூரியன், சோழராம, சூரிய குலத்தார

‘இடுவார முன்னா உவகையோடு விரியா நிற்கும்’ என்றதனால், இடத்தா முன்னா உவகையினறி விரியு மெனக் கொள்க இஃது இரண்டு நெறியாக்கும் ஒக்கும்

எ உயத்தலில் பொருணமை

உயத்தலில் பொருணமை - சொற்களை வருவித்துச் சோத்தல் இல்லாத பொருளுடைமை

உஉ கருதிய பொருளைத் தெரிவுற விரித்தற

சூரியசொல் லுடைய துயத்தலில் பொருணமை.

(தி - ன்) உயத்தலில் பொருணமை யெனபது கவி
தனறா கருதப்பட்ட பொருளை விளங்க விரிகுளு சொல
லைசெய்யுளுள்ளே யுடைத்தாயப பிறிதுமொழி கூட்டி
யுரைக்கும் பெற்றியினறி வரத தொடுபது (எ - று)

(ரு - ன்) பிறிதுமொழி - வேறு சொல் பெற்றி
யினறி - தனமையிலலாமல்

தேசிகை வெண்பா

உ - று “இனறுமையாண மாசிலா வாணமுகங்கண் டேக்கறறே
அனறி வீடவாவை யஞ்சியோ—கொன்றை
உளராவா றேடு மொளிரசடையீர் சென்னி
வளராவா றென்னே மதி” என வரும்

(தி - ன்) உமையாளுடைய குற்றமற்ற ஒளியினை
யுடைத்தாகிய முக மண்டலத்தைக் கண்டு அதுனுடைய
நலனை ஆசைப்படுதலானோ? அஃதன்றியே, (நீர் ஆபரண
மாக அணிந்த) வீடத்தையுடைத்தாகிய பாம்பினைக் கண்டு
அஞ்சுதலானோ? கொன்றையின் மலாகளை யீர்த்துக்
கொண்டு கங்கையாறு விரைந்து திரியும் ஒளியோடு கூடிய
சடையினை யுடையீர்! இன்று உமமுடைய திருமுடிமே
லுண்டாகிய பிறையானது வளராதிருந்த காரணம் யாது?
(சொல்லுவீர்) (எ - று)

(ரு - ன்) உளாதல் - கலக்குதல் வளரா ஆறு -
வளராத தன்மை மதி - ஈண்டுப் பிறை

இனி உயத்துணாதல் வருமாறு —

தேசிகை வெண்பா

உ - று “இன்றுமையாண மாசிலா வாணமுகங்கண் டேக்கறுமால்
அனறி வீடவாவு மங்குறையு—கொன்றை
உளராவா றேடு மொளிரசடையீர் சென்னி
வளராவா றென்னே மதி”

எனபதனுள் ‘யாதனலோ’ என்னுளு சொற்கூட்டி யுரைக்கப்படும்
இவ்வாறு வேண்டுவோ இரண்டு நெறியாரும்

(ரு - ன்) உயத்துணாதல் - கருதிய பொருள் புலப்
படுதற்கு வேண்டிய சொல்லுடைமையை யுணாதல்
உயத்து - சொற்களை வருவித்துச் சொத்தல் (உஉ)

அ காந்தம்

காந்தம் - உலக இயற்கைக்கு ஒத்துக் கூறுவது மனத்தினை மகிழ்விப்பது எனினுமாம்

உரு உலகொழுக கிறவா துயாபுகழ் காந்தம்.

(2 - ள) காந்தமாவது ஒன்றனை உயாததுப புகழுந்
கால உலகநடை யிறவாமல் உயாததுப புகழுவது (எ - று)

நேசிகை வெண்பா

வ று “ஒருபே ருணாவுடனே யொண்ணிறைபுந் தேய
வருமே துறவென்பால வைத்த—ஒருபேதை
போதளவு வாசப் புரிசூழல்கூழ் வாணமுகத்துக்
காதளவு ண்டிலவுங் கண்” என வரும

(3 - ள) யான வருத்தத்தை யுறும வகையாகப்
பேதைத் தன்மையை யுடையா ளொருத்தி என உள்ளத்
திடத்து வைத்த பூவொடு கலந்த நறுநாற்றத்தை யுடைத்
தாகிய சுருண்ட சூழலினை யுடைத்தாய ஒளியோடு கூடிய
முகத்தின்கண் உண்டாகிய காதின் எலலை யளவுஞ் சென்று
மீண்டு திரியுங் கண்களானவை, இக்காலத்து எனது ஒரு
தன்மையா யிருக்கப்பட்ட அறிவுடனே ஒளளிதாகிய
ஒழுககமுங் கெட வந்து தோன்றாநின்றன (எ - று)

ஒருபேதை என உள்ளத்து வைத்த கண் என்று
கூட்டுக

(4 - ள) உலகநடை இறவாமல் - உலக இயற்கை
கடவாமல் ‘தேய’ எனப்பது, கெட வென்பதாம் ஏத
மென்பது ஏதென நின்று வருத்தமாயிற்று ‘என்பால்
வைத்த’ என்றது என உள்ளத்து வைத்த என்றவாறு
ஒள நிறை - ஒளளிதாகிய ஒழுககம்

இனி, கௌடநெறி வருமாறு —

நேசிகை வெண்பா

வ - று “ஐயோ வகலவுகுல சூழவருதற் காழித்தோ
வெய்யோற் கணைகரான வேண்டுமால்—கைபாரது
வண்டிசைக்குங் கூந்தன மதாவிழிகள் சென்றுலவ
வண்டிசைக்கும் போதா திடம்” எனப்பது

(இ - ள்) திரளாகப் பரந்து வண்டுகள் பாடப்பட்ட கூந்தலினை யுடையாளுடைய அகன்ற அலகுறப்பரப்பைச் சூழவருதற்கு, ஐயோ? ஆகாயப் பரப்பெல்லாம் ஒரு பொழுதிற கடக்கும் ஒருகாற் றேரையுடைய பகலோனாக குப் பன்னெடுள்ள வேண்டுவதாயிருந்தது, அதுவேயன்றி, இவளுடைய களிப்பையுடைத்தாகிய, கண்கள் சென்று மீண்டு உலாவுவதற்கு எணவகைப்பட்ட திகடுகளில் உண்டாகிய இடப்பரப்பும் போதாததாயிருந்தது, இஃது ஒரு ருவத் தன்மை யிருந்தபடி யென! (எ - று)

‘ஐயோ’ எனபது இரகசத்தின்கட குறிப்பு, இவவிரக கம் ஆதிததன்மே லேற்றுக

(கு - வ) ஆழி - தோக்கால கை - திரள கூந்தல்கூந்தலையுடையாள், (ஆகுபெயா) மதா - களித்தவிழி

தேசிகை வேண்பா

வ - று “அங்கணமா ஞாலத் தகலவிசுமபை முனபடைத்த பங்கயத்தோ னாநாளிப் பைந்தொடிதன்—கொங்கைத் தடம்பெருக வோங்குமெனத் தானினையா வாறே இடம்பெருகச் செய்யா வியலு” எனபது

(இ - ள்) அழகினை யுடைத்தாகிய இடத்தை யுடைத்தாயப் பெரியதாகிய உலகத்தினமீது உண்டாகிய அகன்ற விசுமபை முன்பு படைத்த நானமுகன் அந் நாளில் இவ வாகாயத்தை இடப்பரப்புண்டாகப் படையாத காரணம், பசும்பொன்றைச் செய்த தொடியினை யுடையாளுடைய முலைகள் யுடைப்பக்க வளராதது மீது யாந்தோங்குமென நினைபாதவாறே? (சொல்லுவீர்) (எ - று),

இவவாறு உலகநடை யிறப்பப் புணரப்பதே சுவையுடையதென வேண்டுவா கௌடா. (உஉ)

க வலி

வலி - வனமையுடையது இதனை முதனூலா ஓசம் எனபா ஓசம் - சாமாததியம்

உசு வலியெனப் படுவது தொகையிக வருதல்

(தி - ஸ) வலியென்று சொல்லப்படுவது, தொகைச் சொற்றொடர்பு உண்டாகத் தொடுபது (எ - று)

‘மிக’ என்றது சிறப்புடையவாக வெனக கொள்க

தேரிசை வெண்பா

வ று “காணிமிததாற கணபரிவ வலலியோ புல்லாதா
மானனையா மங்கலநா ணலலவோ—தான
மழைத்தடக்கை வாகழற்கான மானவேற கிளளி
புழைத்தடக்கை நாலவாய்ப பொருப்பு” எனபது

(தி - ஸ-) காலம் வரையாது உபகரிக்கின்ற மேகம் போன்ற பெரிய கையினையும், நீண்டிருக்கின்ற கழலோடு கூடிய காலினையும், வலிதாகிய வேலினையு முடையனாகிய சோழனுடைய, துனையை யுடைத்தாகிய பெரிய கையினையும், நானற வாயினையுமுடைய மலையாகிய வாரணம், தனனுடைய தானை வலித்தால், அறுநதன்மையையுடையன, நிகளத்தின்கண்ணேயோ? பகைத்த வேந்தருடைய உரிமைச் சுற்றத்தது மானபோன்ற விழியினையுடையா கழுத்தில நல்ல நாளிற பூட்டிய வலியையுடைத்தாகிய மங்கலக் கயிறல்லவோ? (எ - று)

(ரு - ன்) தொகைச் சொல்-வேற்றுமைத் தொகை முதலிய சொற்கள் இங்கே, ‘தான மழை’ எனபது தொடங்கித் தொகைநிலை மிக வருதல் காணக் வலலி - நிகளம் (விலங்கு) தானம் - கொடை கால நிமித்த தாற பரிவ வலலிக் கண்ணே என மொழி மாறுக கண் - பூட்டு வாய் சோழராசனது யானை சினந்தது கால வலிய இழுத்தால் அதன் விலங்கேயன்றிப் பகைவா மனைவியரது மங்கல நாணும் அறுபடு மெனபது கருத்தது

இத்துணைச் சுருங்கத் தொடுத்தல் இன்னதென்று கௌடா சொல்லுமாறு

தேரிசை வெண்பா

வ - று “செங்கலசக கொங்கைச் செறிகுறங்கிற சிறிப்போப
பொங்கரவ வலகுற பொருகயற்கண்—செங்கனிவாய்க்
காருருவக் கூந்தற் கதிாவளக்கைக் காரிசைத்தாம
ஒருருவென னுள்ளத்தே யுண்டு” எனபது.

(இ - ள்) செம்மை நிறத்தை யுடைத்தாகிய கலயம் போன்ற முலைமினையும், செந்நிற குறங்கினையும், சிறிதாகிய அடிமினையும், பெரிதாகிய பாம்பின் படம்போன்ற அலகுமினையும், பகைத்தெதிராத கயலையொத்த கண்ணினையும், செம்மையாகிய கொவவைக கனிபோன்ற வாயினையும், கருமையாகிய நிறத்தினையுடைய கூந்தலினையும், ஒளியோடு கூடிய வளைகளை யுடைத்தாகிய கையினையும், அழகினை யுடைத்தா யிருப்பதோர் வடிவம் என உள்ளம் விட்டு அகலாது (எ - று)

(ஈ - ஐ) பொங்குதல் - பெருமை செறிகுறங்கு-
(பருத்திருத்தலால்) ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடை
(உச)

க0 சமாதி

சமாதி - கணரூக ஆரோபிக்கப்படுவது, இதுவும் கௌடாக்
கும் உடம்பாடு

உரு உரியபொரு ளின்றி யொப்புடைப பொருண்மேற்
றருமவினை புணர்ப்பது சமாதி யாகும்.

(இ - ள்) முக்கியப்பொருளின் வினையை ஒப்புடைப
பொருண்மேல் தந்து புணர்த்து உரைப்பது சமாதியென
னும் அலங்காரமாக (எ - று)

‘சமாதி’ எனனது ‘ஆகும்’ என்றதன்ற பெயரும்
அவ்வாறு உரைக்கப்படும்

ஆசிரியப்பா

வ - று “அகலிரு விசம்பிற பாயிருந பருகிப்
பகல்கான நெழுதரும் பலகதிர்ப பரிதி” எனவும்,
“விழித்த குவளைக கழிப்போது வாக்கிய
கள்ளுண்டு களித்த வண்டினம்” எனவும்,
“கன்னியெயில,” “குமரி ஞாமூல” எனவும்,

தேரிசை வெண்பா

“கடுங்கை வயலுழவா கரூலைத் தடிய
மடங்கை யரிபுண்ட லீலம்—தடஞ்சோந்து
நீளரிமேற் கண்படுக்கு நீணீ ரவந்தியா
கோளரியே றிங்கிருந்த கோ” எனவும் வரும

இஃது, இரண்டு நெறியாகவும் ஒருகும்

இவற்றைத் துணவலங்கார மென்றுங் கூறுப

அஃதேவ், இன்ன விலக்கணமெல்லாம் முன்னையோ மெழித்தது, ஈனட்டல் பயின்ற வடமொழிக்கனறே, செந்தமிழ் மெழியின் வந்தவாறு எனனை? என்ன, — இதன முதலால் செய்த ஆசிரியர் உலகத்துச் சொல்லெல்லாம் சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம், அப்பிராஞ்சம் என மூன்றுவகைப்படுத்தினார் அவற்றுள், சமஸ்கிருதம் புத்தேனார் மொழியெனவும், அப்ப பிராஞ்சம் இது சாத்தனாகிய இழிசனார் மொழி எனவுங் கூறினார் அதனால், பிராகிருதம் எல்லா நாட்டு மொழி யெனவும் படும அல்லனா உம், பிராகிருதி யென்பது இயல்பாகலான, பிராகிருதம் இயல்புமொழி

அநதப் பிராகிருதத்தைத் தற்பவம், தற்பமம், தேசியம் என மூன்றுககினார் அவற்றுள், தற்பவம் என்பன - ஆரியமொழி தரித்து ஆவன சுவை பாடம் - பாடம் எனவும், 'தசநான் கெய திய டணைமரு ணேனாறு' எனவும் வரும் தற்பமம் என்பன - ஆரியசொல்லும் தமிழ்ச்சொல்லும் பொதுவாய் வருவன, அவை - குருகுமம், பூமம், மலையாளம் எனப்படன தேசியம் என்பன - அவைநாட்டவா ஆட்சிசொல்லெய்யப் பிற பாடை போககாதன சுவை - நிமம், நீர், தீ, சோறு என்பன

இவற்றையே செய்யுட் சொல்லெனத் தமிழ் நூலாரும் வேண்டினார்களின், இவ்வாற்றான தமிழ்ச் சொல்லெல்லாம் பிராகிருத மென்பட்டும் அச்சொற்களா லியற்றப்படும் எல்லாக் கவிக்கும் அவ் வலங்காரமனைத்தும் உரியவாகலின், ஈண்டு மொழிபெயர்த்து உரைக்கப்பட்டன

(ரு - னூ) சமாதியென்பது, வடசொல், ஒரு பொருளின் னிடத்து மற்றொன்றின் தன்மையை நனகு ஆரோபிப்பது தநது புணர்த்து உரைத்தல் - கொணர்த்து சோதத்துச் சொல்லுதல் இம் மேற்கோள்களில், உயாதிணைக்குரிய பருகுதல் காலுதல் என்ற வினைகள் அஃறிணையாகிய சூரிய மண்டலத்தின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டனவும், பிராணி கடசூரிய விழித்தல், வராததல் என்ற வினைகள் குவளை மலாமேலேற்றிக் கூறப்பட்டனவும், இளமவகையாகசூரிய கன்னித்தன்மை, மதிவமேலேற்றிக் கூறப்பட்டதும், மக ளிராகசூரிய குமரித்தன்மை, மரத்தின்மேலேற்றிக் கூறப் பட்டதும் காண்க இவையிரண்டும் ஒப்புடைபொருளின்

மேற் பெயர் புணராத சமாதி பெயர் - பெயாச்சொல்
மிகையை - 'அதிக வசனம்' என்பா (௨௫)

இவ்வியலுக்குப் புறனடை

உசு. ஏற்ற செய்யுட் கியனற வணியெலாம்
முற்ற வுணராததும் பெற்றிய தருமையிற்
காட்டிய நடைநெறி கடைப்பிடித்
கூட்டி யுணராத லானரோர கடனே

(இ - ள்) உலகத்து நிலைபேறுடைய செய்யுளைத்
திறகும் பொருந்திய அணிவேறுபாடெல்லாம் ஒழிவின்றி
புணராததும் பெற்றி அரிதாகலான, காட்டப்பட்ட ஒழுக்க
நெறியே பற்றுக்கோடாக இவற்றோடுங் கூட்டிக்கொண்
டுணாதல் முற்றக் கற்றோரது கடனும் (எ - று)

மாங்கனியும், தீம்பாலும், வருககைச் சுளையும், சருக
கரையும் தம்முள் வேறுபட்ட சுவையவெனினும் கூறுவது
மதூரமொன்றன்றே? அதுபோல, எழுத்துச்செறிவும்,
சொற்செறிவும், பொருட்செறிவும் செறிவென்றே சொல்
லுவதல்லது, பிற்தொரு வகை பேசிற பெருகிய அகல்
முடைத்தாமெனக் கொள்க ஒழிந்தனவும் அனன

(சூ - ளு) இவ்வளவால் யாது கூறியதோவெனின்,
பொருள் எளிதில் விளங்கத் தக்கதாய்ச் சொல்வனமை
யிலலாததாய் விளங்குகின்ற மிடுக்கிலலாத நடையொன
றுண்டு, அது வைதாபபம் எனப் பெயர் பெறுமெனவும்,
பொருள்முத்தமும் சொல் வனமையுமுள்ள மிடுக்கான
நடையொன்றுண்டு, அது கௌடம் என்று பெயர் பெறு
மெனவும் கூறியதாயிற்று எந் நடைக்கும் ஒசையுடை
மையும் ஆழமுடைமையும் இருத்தல் வேண்டும் (உசு)

பொதுவணியியல் ழுற்றிற்று

2. பொருளணியியல்

காப்பு

உஎ எனனை யுடையாள் கலைமடநதை யெவவுயிராகும்
அனனை யுடைய வடிததளிராகள்—இன்னளிசூழ
மெனமலாககே கன்று மெனவுரைப்பா மெய்யிலா
வனமனத்தே தனகுமோ வந்து

(தி - ள) (மிகவும் இழிவான) எனனை யடிமையாக
வுடையாள், கலைமடநதை, எல்லா வுயிருக்குந் தாயாயுள்ள
வளது தளிராகிய அடியினைகளானவை, இனிதாகிய பண
முரலும் வண்டுகள் சூழ்கின்ற மிருதுவாகிய மலரினமீது
மிதிப்பினுங் கன்றுமென்று சொல்லாநிற்பா, இத்தனமை
யாகிய தளிரடிகள், உணமையற்ற கடினமாகிய என மனத்
தினகண் வந்து நிலையாக நிற்கும் (எ - று)

ஒகாரம் - அசை

(கு - ள) தனகுமோ என்ற ஒகாரத்தை வியப்புப்
பொருள்தாக்க கொள்ளினும் அமையும், இனி, எதிர்மறை
யாக்ககொண்டு தனக்ககடவனவோ? அல்ல என உரைத்து,
கவி தனமனத்தின் இழிவைப் புலப்படுத்திய தாக்குதலும்
ஒன்று கலை மடநதை எனபது சரசுவதியைக் குறிக்கும்
போது, கலை - கலவியும், அப்பெயர் வன தூக்கையைக்
குறிக்கும்போது, கலை - மானுமாம் மடநதை - பெண்
பணமுரலும் - இசைபாடும் கன்றும் - வாடும் ஊரும் -
வாகனமாகக் கொண்டு ஏறி நடத்தும் ஒ அசை (க)

பொருளணிகள்

உஅ தனமை யுவமை யுருவகந தீவகம்
பின்வரு நிலையே முன்ன விலக்கே
வேற்றுப் பொருளவைப்பே வேற்றுமை விபாவனை
ஒட்டே யதிசயந் தற்குறிப் பேற்றம்
ஏது நுட்ப மிலேச நிரணிறை
ஆரவ மொழிசுவை தனமேம் பாட்டுரை

பரியா யமமே சமாயித முதாததம்
 அரிதுண ரவநுதி சிலேடை விசேடம்
 ஒப்புமைக கூட்ட மெய்ப்படு விரோதம்
 மாறுபடு புகழ்க்கலை புகழாப புகழ்ச்சி
 நிதரிசனம் புணர்நிலை பரிவருத தனையே
 வாழத்தொடு சங்கீ ரணமபா விகமியை
 1 ஏற்ற செய்யுட கணியே மைநதே

இவ்வியல்பொருளானும் அணிகள் தியல்புணாததினமையால், பொருளண்டோத தென்னும் பெயர்த்து, அஃதேல், சொல்லா லுணாததப்படும் அணி மீண்டுணாததிலோ வெனின், மிகுதி பொருண்மேதொகலான மீக்கதனாற் பெயா கொடுக்கப்பட்டது

இவ்வினையுள் இசுருத்திரம், அலங்காரங்களின் பெயரும், முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்ற

(இ - ள்) தனமையும், உவமையும், உருவகமும், தீவகமும், பின்வருநிலையும், முன்னவிலகமும், வேற்றுப் பொருள் வைப்பும், வேற்றுமையும், விபாவனையும், ஓடமும், அதிசயமும், தரகுறிப் பேற்றமும், ஏதுவும், துட்பமும், இலேசமும், நிரன்றையும், ஆவமொழியும், சுவையும், தன்மேம்பாட்டுரையும், பரிபாயமும், சமாயிதமும், உதாத தமும், அவதூதியும், சிலேடையும், விசேடமும், ஒப்புமைக கூட்டமும், விரோதமும், மாறுபடுபுகழ்நிலையும், புகழாபபுகழ்ச்சியும், நிதரிசனமும், புணர்நிலையும், பரிவருததனையும், வாழ்த்தும், சங்கீரணமும், பாவிசமும் என இவை முப்பத்தாறும் மேற்கூறிய செய்யுட கலங்கார மென்று சொல்லப்படும் (எ - று)

இவை பெல்லாம் உமமை தொகுத்து எண்ணேகார மிடைபிட டெண்ணப்பட்டவற்றை அவவுமமை விரித்துரைக்கப்பட்டன தனமையும் உவமையு மென விரித்துக்கொள்க

அஃதேல், இது முறைமையாயினவா நென்னையோ வெனின், இயல்பு விகாரமெனவிரண்டல்லது வேறிலலை,

1 ஏற்ற செய்யுட கியனற வணியே எனவும் பாடம்

அவற்றுள் தன்மை, இயல்பாகவான முறையுடைய முறைமைததாய்த் தன்மையென்றுஞ் சொன்னடை யென்றுஞ் சொல்லப்படும் உவமை விகாரமாய் மிகக் வரவிறுய்ப பின்வருகின்ற பலவகையாகக் குபகார முடைத்தாக லாற் றனமையின்பின் வைக்கப்பட்டது ஒழிந்தனவும வைத்தவா றுயத்தனாகுகொள்க ஈண்டுரைப்பிற பெரு கும் அல்லது உம் தொல்லாசிரியா சொல்லிய நெறி யெனினு மமையும்

இனி 'ஏற்ற' எனறதறை சில செய்யுட் கேற்றுச் சில செய்யுட் கேடாதனவு முள வொருதிந்ததணி யெனக் கொள்க

'அரிதுணரவதுதி' என்று சிறப்பித்த வதறை சிறப்பு முதலானவற் றுணமை மறுக்குநகால அம் மறையானே, ஒரு புகழ்தோன்ற வைக்கப்படுமென்பது அஃது அத னிககணங் கூறும் வழியே யுணராதுகொள்க 'மெய்ப்படு விரோதம்' என்பதற்கு மெய்யென அடைகொடுத்தது தமிழாசிரியா முரண்பொடை யென்று தொடைப்பாற் படுத்ததுச் செய்யுட் குறுப்பாக்கினா, இவ்வாசிரியரதனை யலங்காரத்தின்பாற் படுத்தினாகலினவ வேறுபா டறிவித் தற்கெனக் கொள்க இவையெல்லாம் மேற்கூத்திரச் சுருக்க நோக்கி ஈண்டுரைக்கப்பட்டன ஒழிந்த வகல் முரையிற் கொள்க

(கு - ரு) இதிற கூறப்படும் பொருளணிகளுள் 'திவகம்' பின்வருநிலை, நிரணிறை, சிலேடை, விரோதம் முதலிய சில அணிகள் ஒருசாரா சொல்லப்பற்றி நிறறலால், 'மிகுதி பொருள் மேலதாதலால், மிககதறை பெயா கொடுக்கப்பட்டது' என்றா தன்மை முதல் வாழ்த்து ஈருகவுள்ள முப்பத்து மூன்று அணிகளும் தனியே வருவன, சங்கீரணமும் பாவிசமும் முறையே பல அணிகள் சோதனம் காப்பிய முழுவதிலும் அமைந்தும் வருவன, இவ்வேறுபாடு தோன்ற, இடையில் 'ஒடு' கொடுத்துப் பிரித்தார சங்கீரணம் பாவிசம் என்ற முறைமைக்குக் காரணமும் இதனால் விளங்கும்

(உ)

க தன்மை யணி

தன்மை, சுஃபாஹம் (இயல்பு) தன்மையெனினும், தன்மை ஈவீரச்யெனினும் ஒக்கும் இதனை முதனூலார சுஃபாவோகதி என்பா சுஃபாஹம் - தன்மை உத்தி - சொல்லுதல்.

உக எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை விளக்கும்

சொனமுறை தொடுப்பது தன்மை யாகும்

எனடது, நிறுத்தமுறையானே தன்மையெனனு மலங்காரத் துப் பொதலீகக்கணம் உண் ததுதல நுதலிற்ற

(இ - ள்) எவ்வகைப்பட்ட பொருளும், மெய்மைக கூறுபாட்டான விளக்குஞ் சொனமுறையாற் பாடப்படு வது தன்மையெனனும் அலங்காரமாம் (எ - று)

(சூ - ன்) மெய்மைக கூறுபாட்டான - உண்மை யின் வகையினால் இவ்வணி பொருளின் இயல்பை நேரிற் பார்த்தாற்போலத் தோன்றுமாறு உள்ளபடி விளங்கச் சொல்லுவது அந்நன்மை சொல்லுங்கால், 'உண்டு வளந தான்,' 'இரண்டு கண்ணன்,' 'ஓடிவந்தான்' என்றற்போல யாதொரு சமதகாரத்துக்கும் இடமில்லாதபடி கூறின, அது அணியாகாதேனும், இரசிகாக்கள கேட்டு உவக்கும் படியானதோர தன்மை நிகழ்க கூறினால் மாததிரமே அணி யாகுமென்றும் அறிக இஃது, எல்லா வணிகளுக்கும் பொதுவாம்

(ங)

ங௦ அதுவே,

பொருள்குணஞ் சாதி தொழிலொடு புலனும்

(இ - ள்) அத தன்மை பொருளும், குணமும், சாதி யும், தொழிலும் எனனும் இவைபற்றித் தோன்றும்

(எ - று)

(சூ - ன்) பொருட்டன்மை, குணத்தன்மை, சாதித் தன்மை, தொழிற்பற்றன்மை எனத் தன்மையணி நான்கு வகைப்படும் என்க

இவற்றள்—க-வது, பொருட்டன்மை வருமாறு —

பொருட்டன்மை - பொருளிடத்துள்ள பலவிதமான இயல்பு களை உள்ளவாறே அலங்கரித்துக் கூறுவது

தேரிகை வெண்பா

“கீல மணிமிடற்ற னீண்ட சடைமுடியன
நூலணிந்த மாப னுதலவிழியன—தோலுடையன
கைமமான மறியன கன்னமழுவன கச்சாலை
எமமா னிமையோக கிறை” எனபது

(3 - ள) கருங்குவளை போன்ற அழகிய மிடற்றினை யும், முடியின் கண்ணை நீண்டிருக்கப்பட்ட சடையினையும் மாபினிடத்தே யணியப்பட்ட முப்புரி நூலினையும் நெறியின்கட சோந்த விழியினையும், உடையாக அசைத்த தோலினையும், கரதலத் தேந்திய மானினையும், கனல் போன்ற மழுவினையும், திருக்கச்சாலை யென்னும் திருப்பதியினையு முடையவனாய் எம்மை யாணடுகொண்ட பெரியோன இமையவாககுத தலைவன (எ - று)

அன சாரியை, நீலமணி போன்ற மிடற்றின் நெனவு மமையும் மிடற்றன், சடையன், மாபன், விழியன் எனச் செவ்வெண்ணுக்கினு மமையும் ‘கன்னமழுவன்’ எனப் பாடமோதிப் ‘பெரிய மழுவினன்’ என்பாரு முளா கனலையும் மழுவையுமுடைய நென்னுக்கினும் அமையும் ‘கச்சாலை எம்மான்’ என்றது - கச்சாலையிலே யுறையும் பெரியோ நென்னு மமையும்

(கு - னை) இங்கே கச்சாலை யெம்மான் எனபது பொருள் கருதிய வாசகம் நீலமணி மிடறுடைமை முதலியன அப்பொருளிடத்துள்ள தன்மைகள் மிடறு-கழுத்து அசைத்த - கடடிய தோல - புலித்தோல இப் பாட்டிலுள்ள ‘மிடற்றன்’ முதலியவற்றை அனவிருதி பெற்ற ஆண்பாற பெயர்களாகக் கொள்ளுதலே நேர் செவ்வெண் - எண்ணுமமை தொக்கது கனல் மழு - சொலிக் கின்ற மழு (வினைத்தொகை) இஃது ஒருருவின தன்மையைக் கூறியதனால், பொருட்டன்மையாம்

உ வது குணத்தன்மை வருமாறு —

குணத்தன்மை - குணத்திலுள்ள பலவிதமான தன்மைகளை உள்ளவாறே அலங்கரித்துக் கூறுவது

தேரிகை வேண்பா

“உள்ளக குளிர உரோமஞ் சிலிரத்தரையும்
தள்ளவீழ் றீரமுபத தனமநாதாள்—புள்ளலைகமும்
தோதா மடைவடகுழ திலைத் திருடஞ்செய
பூதா மரைதொழுத பொன்” எனபது

(இ - ள்) ஈஞ்சமானது குளிர மெய்மயி ரருமபி
மாற்றமுந் தளரக கண்ணிலே புனல் தோன்றத் தன்னுரு
வத்தைப் மறந்தாள் புட்குலம் அலைக்காநின்ற மது
நிறைந்த தாமரையையுடைய பழனஞ் சூழ்ந்த திலைப்
பொதுவினகண்ணே அழகுடைத்தாகிய கூத்தையாடுகின்ற
(சபாபதியின்) பொலிவினையுடைய (திருவடித்) தாமரையை
வணங்கின பொன்னை யொப்பாள் (எ - று)

‘உரையுந் தள்ள’ என்னு முமமையால் நாணம், மடம்,
அச்சம், பயிர்ப்புந் தளர வெனக் கொள்க

(ரு - ள்) இங்கே மறந்தாள் எனபது குணங்கருதிய
வாசகம் உள்ளங் குளிரதல் முதலியன மறத்தலாகிய
குணத்தோடு நிகழும் அதன தன்மைகள் மறத்தற்கண்
அக் குணங்கள் இயல்பாக நிகழுமா றறிக் திலைப்
பொது - சிதம்பர சபை இது கடவுளைத் தொழுதலா
லாகும் ஆனந்தத்தின் தன்மையைக் கூறியதனால், குணத்
தன்மையாம்

உ-வது, சாத்தீத்தன்மை வருமாறு —

சாதித்தன்மை - சாதியிலுள்ள பலவிதமான தன்மைகளை
உள்ளவாறே அலங்கரித்ததுக் கூறுவது சாதியாவது ஒரு நிகரன்
வாகிய பல பொருளுக்குப் பொதுவாக நிற்பதோ தன்மை

தேரிகை வேண்பா

“பத்தித் தகட்ட கறப்பீடறற டைவிரியும்
துத்திக் கைவாத துளையெயிறற—மெய்ததவத்தோ
ஆத்ததா னம்பலத்தா னூரா வழுதணங்கின
பாகத்தான குடும் பணி” எனபது

(இ - ள்) பத்தியாகிய வரைகள் பொருந்திய வயிற
றினையுடையனவாய்க் கருமையாகிய மிடற்றினை யுடையன
வாய்ப் படத்தின்கண் பொறி நிறத்தையும், இரண்டு பிரி

வான நாவையும், புரையையுடைய பலவீனையு முடையனவா யிருப்பன மெய்யாகிய தவத்தினை யுடையோர் அகத்தின கண னுள்ளான, அம்பலத்திலே நிற்பான, பருகாத அமுதமன்ன உமாதேவியின் பாகத்தையுடையான சூடும் பணிகள் (௭ - று)

பதித்த அகட்ட எனபது பத்தித் தகட்டவென விகாரமாயிற்று அகத்தா னெனபது ஆகத்தானென முதனீண்டது

(ரு - றை) பணி என்றது ஆபரணமென்றும், பாம பென்றும் பொருளபடும் இது சாபப சாதியின் தனமை யைக் கூறியதனால், சாதித்தனமை

ச-உது, தொழிற்றன்மை வருமாறு —

தொழிறறனமை - தொழிலிலுள்ள பலவிதமான தனமைகளை உள்ளவாறே அலங்கரித்துக் கூறுவது

நேரிசை வெண்பா

“சூழ்நது முரனறணவி வாசந் துதைத்தாடித்
தாழ்நது மது துகாநது தாதருந் தும—வீழ்நதபெரும
பாசத்தார நீங்காப் பரஞ்சுடரின் பைங்கொன்றை
வாசத்தார நீங்காத வண்டு” எனபது

(இ - று) பாசநீங்கிய முதத்தாகளை விட்டு நீங்காத பரஞ்சோதியின் வாசனையைபுடைய பசுமையாகிய கொண் றைமாலையைப் பிரியாத வண்டு சூழ்நது பண்ணை முரன்று சேரச்சென்று மணத்தைச் செறிநது மீதே பறந்து விருமபி மதுவை யுண்டு தாதைக் கோதா நிறகும் (௭ - று)

ஆசிரியியப்பா

“மானறோற பள்ளி மவ்வொடு முடங்கி
சனபிண வொழியப் போகி நோனகாழ்
இருமபுதலை யாராத திருந்துகளை விழுககோல
உளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மண்டி
விடுகிலக் கரமபைப் படுகீ ருடி
துண்புல லடக்கிய வெண்பல லெயிறறியா
பாவை யாராத பறைதாள் விளவின
நீழ்ந முற்றி நிலவுற பெயது”

என்பது மது

இஃது இலக்கிடத்திற் சீருடானமை, இலக்கணத்தினளே
பயின்று வருவதெனக் கொள்க

(சு - ன) இது வண்பின் தொழிலை கூறியதனால்,
தொழிறறணமை சூழ்ந்து முடிவாதல் முதலியன தாதுண
ணுதற்கண உபலபாக நிகழ்ந் தனமைகள் (ச)

உ உவமையணி

கக பண்புத் தொழிலும் பயனுமென நிவற்றின
ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருளபுணாத
தொப்புமை தோன்றச் செப்பு வதுவமை

(கி - ன) பண்பு, தொழில், பயன் எனபன காரண
மாக ஒன்றாகியும், பலவாகியும் வரும் பொருளோடு பொரு
ளியைய வைத்து ஒப்புமை புலப்படப் பாடுவது உவமை
பெனனு மலங்காரமாம் (எ - று)

ஒன்றும் பலவும் பொருளோடு பொருள புணாதத
லாவது—ஒரு பொருளோடு, ஒரு பொருளும், ஒரு பொரு
ளோடு பல பொருளும், பலபொருளோடு பலபொருளும்,
பல பொருளோடு ஒரு பொருளும் இயையப் புணாததல்

(கு - ன) புணாததுச் சொல்லப்படும் அவ்விரு
பொருள்களுள்ளே, ஒப்புமை யறிதற்குக் காரணமாய
நிற்கும் பொருள உவமையே எனவும், அதனால் உவமிககப்
படும் பொருள உவமையே எனவும் சொல்லப்படும்

க-வது பண் புவமை வருமாறு —

“பவளத் தன்ன மேனி” எனவும்,

“வேய புரை பண்ததோள்” எனவும்,

“தெழுநீர் யிடத்திற் சேய்கொல
அமமா வரிவை யவாசென்ற நாடே” எனவும் வரும்

உ-வது தொழி லுவமை வருமாறு —

ஆசிரியப்பா

‘அரிமா உன்ன வணங்குடைத் துப்பிற
நிருமா உளவன்” எனவும்,

“களிற்றிறை தெரிஇப் பாவ லொதுக்கின்
ஒளிதமிழ்கு மாயின வயப்புலி போல” எனவும் வரும்

ந-வது பய னுவமை வருமாறு —

ஆசிரியப்பா

“மாரி யன் வணக்கைத்

தோடே ளாயைக் காணிய செனமே ’

எனவும்,

“செறநாத தேயத்த செலுற்ற தடக்கை ’

எனவும் வரும்

அஃதேல,

“வேயபுரை பணைத்தோள ”

என்பது, வடி வுவமை எனவும்,

“தெமமுனை யி-ததுச சேயகொல ”

என்பது, எல்லாவும் எனவும் சொல்லுபவா லெனின,

சூத்திரம்

“வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற சுவையினென

றன்ன பிறவு மதனகுண னுதலி

இன்ன திதுவென வருஉ மியற்கை

என்ன கிளவியும் பண்பின றொக்கையே ”

என்புழி வடிவும் பண்பெனக் கூறினா ஆசிரியா தொலகாப்பிய னா சேபமை யணிமை யென்பனவும், அளவாகலாற் பண்பென்ப படும

இனி, ஒருபொருளோ டொருபொருள் —

“செவ்வா னன்ன மேனி ”

எனவும்,

ஒரு பொருளோடு பலபொருள் —

‘அவ்வான, இலங்குபிறை யன்ன விளங்குவால வையெயிறு ”

எனவும்,

பல பொருளோடு பல பொருள் —

‘களிநெறி சுறவினத் தன்ன வானோர் மொய்ப்ப

மீஇயோ ரறியாது மைநதுப- டனறே ”

எனவும்,

பல பொருளோ டொருபொருள் —

“பெரும்பெயாக கரிகாலன முன்னிலைச செல்லாப

பீடின் மன்னர் போல

ஒடுவை மனனா லாடைநீ யெமக்கே ”

எனவும் வரும்

அஃதே லுவமையும் பொருளும் ஒத்தபண்பு மாவன யாவை யெனின, ‘பவளம் போலுஞ் செவ்வாய்’ எனபுழிப பவளம் உவமை

மென்மடம், உவமானமென்மடம் படிம வாய் பொருளுென்மடம், உவமேயமென்மடம் படிம செம்மை இரண்டிற்கும் பொதுவாகிய குணமென்பதும் போல மென்பது உவமப்புரு பிடைச்சொல் இஃது பண்புகாணமாக உத்தவமை யென்பபடிம இதனை உவமை மென்ற தென்னமெனின், 'பவன் வாய்' எனப்பதனைத் தொகையுவமைமென்றும், 'பவளச் செவ்வாய்' எனப்பதனை விரியுவமை மென்றும் கூறிடவாகலின், அல்லதுமடம், 'பவளம்போலச் செய்யவாய்' எனப்பதனை முற்றுவமை யென்றும் கூறுபவாகலின்

ஏண்டு உவமை யலங்கார மென்பது அத் தொடர்ச்சொன்முழுவது மெனக்கொள்க

மற்றும் பண்டியும், பண்பும், தொழிலும், பயனும் எனக்கூறப்படுவன நான்கு அவற்றுள்,

பண்டியென்பன காட்சிப்பொருளுங் கருத்துப்பொருளுமாகிய இயக்குதிணையு நிலத்திணையு மாம

பண்பென்பன அவற்றின் குணமாய்த் தோன்றித் தமக்கு வேறு குணமின்றி சீகழவன

தொழிலென்பன அவற்றின் புடைபெயர்ச்சியாய்க் காலம் புணர்த்து நிற்பன

பயனென்பன அவை காரணமாகப் புலப்படுங் காரியம்

பண்டியாகிய ஒரு பொருட்கு ஒரு பொருள் உவமையாகலால், இரண்டிற்கும் பொதுவாகியதோ குணம் ஏதுவாகலானும், தொழில் ஏதுவாகலானும் பயன் ஏதுவாகலானும், ஒப்பித் துரைக்கப்படும் 'எனநிறை' எனப்பதனான, பண்பு-தொழில் பயனென்பன, ஒரே-வொருமேயன்றிப் பலவுட்காரணமாகவரும் அவை —

“கான் யானை கைவிடு பசுவ்கழை

மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும்

கான் நாடன்

’ எனப்பது தொழிலும், பண்பும்

“கந்த, என்மலர் நுநதா துதும துமபி

கையாடு வட்டிலிற றேன்றும்

’ எனப்பது பண்பும், தொழிலும்

அல்லதுமடம், அவலிலேசானே பண்பு தொழில் பயனென்பனவே யன்றிச் சொற்புதுமை காரணமாகவும், பிறகாரணமாகம வரும் உவமையலங்காரமென்பது அவை முன்ன ருரைக்கப்படும்

ஒப்புமை தோன்ற என்றதனால், அவ்வுவமைகேட்போருளங் கொண்டு விளக்கத் தோன்றுவதே யாகலவேண்டும், யாதானுமொரு முகத்தாற் கூற்றாக வென்பது (இ)

உவமை வகை

உ2 அதுவே,

விரியே தொகையே விதர விதரம்
உரைபெறு சமுச்சய முணமை மறுபொருள
புகழ்த நிரதை நியம மரியமம்
ஐயந தெரிதரு தேற்ற மின்சொல
எயதிய விபரீத மியமபுதல வேடகை
பலபொருள விகார மோக மபூதம்
பலவயிற போலி யொருவயிற போலி
கூடா வுவமை பொதுநீங்க குவமை
மாலை யென்னும பால தாகும்

(இ - ள்) அச சொல்லப்பட்ட வுவமையலங்காரம், விரியுவுமையும், தொகையுவுமையும், இதரவிதரவுவுமையும், சமுச்சயவுவுமையும், உணமையுவுமையும், மறுபொருளுவமையும், புகழுவமையும், நிரதையுவுமையும், நியமவுவுமையும், அநியமவுவுமையும், ஐயவுவுமையும், தெரிதருதேற்றவுவுமையும், இன்சொலுவுமையும், விபரீதவுவுமையும், இயமபுதலவேடகையுவுமையும், பலபொருளுவமையும், விகாரவுவுமையும், மோகவுவுமையும், அபூதவுவுமையும், பலவயிறபோலி யுவுமையும், ஒருவயிறபோலி யுவுமையும், கூடாவுவுமையும், பொதுநீங்குவமையும், மாலையுவுமையும் எனனும இருபத்துநான்கு பாசுபாடுடையதாம், (எ - று)

இவையெல்லாஞ் சொல்லின முடியு மிலக்கணத்த வாக்காற பெருமபானமையும் தம்பொருளே யிலக்கணம் புலப்படுத்தும், அல்லது உரையினுங் கொள்க

அவற்றுள், க-வது விரி யுவுமை யென்பது, பண்பு முதலியன விரிந்து நிற்பது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “ பாலபோலு மின்சொற பவளம்போற செநதுவாவாய்
சேலபோற பிறமுந் திருநெடுங்கண்—மேலாம்
புயலபோற கொடைக்கைப புனனாடன கொல்லி
அயலபோலும் வாழுவ தவா ”

என்பது.

(தி - ஈ) பாஸ்யோத தினிதாகிய சொல்லிணையும், பவளத்தை யோத்துச் சிவந்து விளங்கிய வாயிணையும், சேலையோத்தப் பிறழ்தலால் விளங்கிய அழகிணையுடைத் தாகிய ரெடிய கண்ணிணையுமுடைய அவா வாழுமிடம், மின்னும முழக்கமும், காவ்வரைவுமின்றிச் சான்றோராலே புகழ்ப்பட யோரத் ரெய்யே ஒழுகிய மறைபோன்று கொடுத்தலால் விளங்கிய கையை யுடையனாகிய சோழ னுடைய கொல்லிமலை பக்கம்போலும், (எ - று)

உ-வது தோகை யுவமை பெண்பது பண்பு முதலியன தொக்கு சிற்பது.

தேசிகை வெண்பா

உ - று “தாமரை ஊணமுத்ததுத் தண்டாளம் போனமுறுவல்
காமரு லேயபுரைதோட காரிகையீர்!—தேமருவும்
பூங்குழலின் வாசப் பொறைசுமர்து ரோந்ததோ
பாங்குழலூர் தென்றற் பரிசு” எனபது

(தி - ஈ) தாமரைபோன்ற ஒளியையுடைய முகத் திணையும் குளிர்ந்த முத்துபோன்ற நகையிணையும், அழகு மருவிய வேய்போன்ற தோளிணையு முடைய மாதீர்! உம முடைய பக்கத்திலே யுலாவுகின்ற தென்றலின் றனமை உமமுடைய தேன பொருந்திய பூவிணையுடைத்தாகிய குழலின்கண்ணுண்டாகிய நறுநாற்றப் பாரத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு வருகின்ற வருத்தந்தானே மெல்லிய வருவுடைத் தானது? சொல்லுவீராக, (எ - று)

உ-வது இதரவீதர் யுவமை யெனபது, பொரு ளொருகா லுவமையாயும், உவமை பொருகாற் பொருளாயும் ஒரு தொடர்ச் சிக் கண்ணே வருவது

(ரு - று) பொருள - உவமேயம்

தேசிகை வெண்பா

வ - று “கனிகருவ கயலபோலு நுவகணுவ கணபோல
கனிகருவ கயலுவ கனிவாயுத்—தளிர்க்கொடியீர்!
தாமரைபோன மலரு நுமமுக நுமமுகம்போல
தாமரையுஞ் செவவி தரும்” எனபது

(தி - ஈ) கொவவைக கனிபோன்ற வாயிணையுடைத் தாயத் தளிர்ோடு கூடிய கொடிபோன்ற மடவீர்! செருக

கினை யுடைத்தாகிய கயலபோன்ற தனமையை யுடைத்தா யிருந்தன நுமமுடைய நாட்டங்களானவை இத்தனமைத் தாகிய வுமமுடைய நாட்டங்களிற் குவமையாகின்றன, கயற்குலமானவை இஃதன்றியே, உமமுடைய முக மண்டலமானது தாமரைபோன மலரானின்றது, அத் தனமைத்தாகிய தாமரை உமமுடைய முகமண்டலம் போலச் செவவியினை யுடைத்தாகின்றது, (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

“தளிபெற்று வைகிய தணசுனை நீலம்
அளிபெற்றா கணபோ லலரும்—அளிபெற்ற
நலலா திருமுகத் தாற்ற நளிபெற்ற
கலலாரம் போனமலருங் கண”

என்பது

(இ - ள்) மழையை யேற்றுககோடலிற் றடபத்தை யுடைத்தாகிய சுனையின்கண ணிருக்கின்ற நீலப்பூவானது தலைவரா னலம் பாராட்டப்பெற்ற மடவா கண்ணேபோல மலரா னின்றது, அத்தனமைத்தாக அளிபெற்ற மடவா ருடைய அழகிய முகமண்டலத்து மிக்க சூளிராசசியை யுடைத்தாகிய கண்களும் நீலம்போல மலரா னின்றன, (எ - று)

ச-வது சமுச்சய வுலமை யென்பது, அதனை யொப்ப தித் தனையன்றி யிதனனு மொககு மென்பது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “அளவே வடிவொப்ப தன்றியே பசுசை
இளவேய நிறத்தானு மேயககும்—துளவேய
கலைககுமரி போதுளககுங் காவுணா வீரம்
தொலைககுமரி யேறுகைப்பா டோள்”

என்பது

(இ - ள்) துழாய மாலைசை சூடிய கலைமடநதை யாகிய கணனி, போரிடத்துப் பகைவரை நடுக்கஞ் செய்யும் கருமையான நிறத்தையுடைய அசுரரின ஆணமையைக் கெடுக்கும் சிங்கப்போததை வாகனமாகவுடையாள தோள் கலைப் பசிய இளவேயானது அளவினனும் வடிவினனு மொப்பதன்றிப் பசுமை நிறத்தானு மொககும், (எ - று)

உ-வது உண்மை யுலமை யென்பது, உலமையைக் கூறி மறுத்துப் பொருளினையே கூறி முடிப்பது

தேசிகை வெண்பா

வ - று ' தாமரை யன று முகமே தீர்க்கிவையும்
காமருடன டல்ல கருடுககண—தேமரு,
உலர்ந் னெ ள்வினென மனங்கவரும்
உலர் மலாககோதை யாள் "

என்பது

(தி - ன) இது தாமரை மலரன று முகமே, இவை
பும அழகு மருவிய வண்டல்ல கறுத்து நீண்ட கண்களே,
தேன மருவப்பட்ட கொடியல்ல இவள் மடநதையே
இததனமையாகிய அவயவங்களுடைய இவள் எனனுள்ளங்
கவரும் அகவிதழுகையுடைய பூவாற செய்யப்பட்ட மாலை
யினை யுடையாள், (எ - று)

இன - சாரியை

ச-வது மறுபொரு ளுவமை யெனபது, முன்னா வைத்த
பொருட்கு நிகராவதோ பொருட பின்னா வைப்பது

தேசிகை வெண்பா

வ - று " அன்னையோ வெவையிருந் தாவகு மனபாயா
நின்னையா ரொப்பா நில்வேந்தா—அன்னதே
வாரிபுடை சூழ்நத வையகத்திற கிலையால்
சூரியனே போலுரு சுடா "

என்பது

(தி - ன) தாயினை யொப்பாக எவ்வகைப்பட்ட
உயிர்களையும் தாவகு மனபாயனே! நிலத்திலுண்டாகிய
வேந்தில் உன்னை யொப்பாருமில்லை, அதுபோலக் கடல்
சூழ்நத வையகத்திற்குச் சூரியனை யொக்குரு சுடரு
மில்லை, (எ - று)

எ-வது, புக ழுவமை யெனபது, உவமையைப் புகழ்ந்து
உவமிப்பது

தேசிகை வெண்பா

வ - று " இறையோன சடைமுடிமே லெநாளுந் தவரும்
பிறையோ திருதுதலும் பெற்ற—தறைகடல்குழ
பூவலயந் தாவகு மாவின் படம்புரையும்
பாவையின் னலகுற பரப்பு "

என்பது

(தி - ன) ஒலிக்கின்ற கடலாற சூழப்பட்ட நிலப்
பரப்பைத் தாங்குகின்ற சேடனுடைய படப்பரப்பை ஒரு

கின்றது உனது அல்குல அதுவேயன்றி, முக்கடகடவுண்
முடியினைப் பிரியாது எந்நாளுந் தன்கும் பிறையினுடைய
அழகினை நினனுடைய அழகிய துதலும் பெற்றது, ஆத
லால், பாவாய்! நினனுருவத் தனமை யிருந்தபடியென,
(எ - று)

அவது நீந்தை யுவமை யெனப்பது, உவமையைப் பழித்தது
உவமிப்பது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “மறுப்பயின்ற வாண்மதியு மமமதிககுத் தோற்கும்
நிறத்தலரு நேரொககு மேனும்—சிறப்புடைத்துத்
திலலைப் பெருமா னருளபோற் றிருமேனி
முலலைப்பூங் கோதை முகம்” எனப்பது

(இ - ள்) திலலைக்கட கூத்தாடுகின்ற பெரியோன
அருளையொத்த அழகிய மேனியினைபுடைய, முலலைப்
பூவாற் செய்யப்பட்ட கோதையினை யுடையாள முகமானது
மறுப் பிரியாத ஒளியினைபுடைத்தாகிய மதியமும், அம்
மதியத்திற்குக் கருகுகின்ற தாமரை மலரும் உவமிக்கப்
பொருந்தும்மென்னுஞ் சிறப்புடையது, (எ - று)

க-வது நியம வுவமை யெனப்பது, இன்னதற்கு இன்னதே
யுவமையா மெனத் தேற்றேகாரம் புணர்த்துத் துணிந்து சொல்லு
வது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “தாதொன்று தாமரையே நினமுக மொப்பதுமற்
றியாதொன்று மொவ்வா திளங்கொடியே!—மீதுயரத்
சேலே பணியப் புலியுயரத் தசெமியாகோன்
வேலே விழிக்கு நிகர்” எனப்பது

(இ - ள்) இளங்கொடியை ஒப்பாய்! எல்லாருடைய
கொடிக்கு மேலாகிய யுயரத் பாண்டியனுடைய சேற்
கொடி தாழ்த் தனது புலிக்கொடி யுயரத் தசோழனுடைய
வேலே விழிக்கு நிகராவது தாதுக்கள பொருந்தியிருக்
கப்பட்ட தாமரைமலரே நினமுகத்தை யொப்பது இஃ
தல்லது உன் விழியினைப் முகத்தினைப் முலகத் துண்டாகிய
யாவும் ஒவ்வா, (எ - று)

ஏகாரம் - அசை

கஉ-வது அநியம வுவுமை யென்பது, சியமிதத = வமையை
வீலககிப ப்றிது ட்டபெற்றயனவா மென்பது

தேரிகை வெண்பா

வ - று : கௌவை வீரீரீராக காவீரீரூழ னனாடு
மௌவல கமழுஉ குழனமடவாய்—செவலி
மதுவா கவீரீரீன வாயபோலவ தனறி
அதுபோலவ துண்டெனினு மாம”

(இ - ள்) ஆரவாரத்தையும் பாரத திரைகளைப்
முடைத்தாகிய காவிரீரூழ நனாட்டினகண மௌவற
பூவாற செயத மாலையானது நார்ப்பட்ட குழலீனையுடைய
மடவாய! செவலியும் தேனும் நிறைந்த முருககிதழே
நின் வாயை யொப்பது அதுவன்றி, அப்பூப்போலவது
உலகத் துண்டாயினும் நின் வாயை யொககும், (எ - று)

கக-வது ஐய வுவுமை யென்பது, உவனமடையும் பொருளை
பும ஐயுற நுரைப்பது

தேரிகை வெண்பா

வ - று “தாதளவீ உண்டு தடுமாறுந தாமரைகொல
மாதா வீழியல உவாணமுகககொல—யாடுதென
றிருபாற கஉருற நீடைபூச லாடி
ஒருபாற படாடுதென னுளம்”

(இ - ள்) சாதைக கலந்து வண்டுகள குழப்பப்பட்ட
தாமரை மலரோ காசலைச செய்யப்பட்ட விழிவுலவுகின்ற
ஒளிமினையுடைய முகமண்டலமோ எனனென்று என
மனமானது ஊசலைப்போ லாடி இருதலைப்பட்டு ஒன்றன
கட்டுணிகின்றதிலலை, (எ - று)

கஉ-வது தெரிநடுதெற்ற வுவுமை யென்பது, ஐயுறத்தனைத்
தெரிவது துணிவது

தேரிகை வெண்பா

வ - று “தாமரை நானமலருந தணமதியால வீறழியும்
காமா மதியுங கறைவீரவும—ஆமிதனா
பொனனை மயககும் புனைசுணங்கி னாமுகமே
எனனை மயககு மிது”

(இ - ள்) காலே மலருந தாமரையும் குளிராத மது
இலே அழகு கெடும், அழகிய மதியும் களங்கத்தோடு

கடியிருக்கும், ஆதலால், எனனை மயக்கஞ் செய்த இது, பொனனை பொப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்ட சுணங்கினை புடையாளுடைய முகமே, (எ - று)

கட-வது இன்சோலுவமை யென்பது, பொருளினு முவமைக கோ மிகுதி தோன்றக கூறி யுவமிதது, இன்ன மிகுதியை புடைத்தேனும் ஒப்பதன்றிச சிறந்ததன நென்பது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “மானவிழி தாங்கு மடக்கொடியே! நின்வதனம்
மானமுழுதந் தாங்கி உருமதியம்—ஆனலும்
முற்றிழை நல்லாய! முகமொப்ப தன்றியே
மறையாச்சி யுண்டோ மதிகு ”

(இ - ள்) நிறைந்த அணிகளையுடைய நல்லாய! நின் லுடைய முகமானது மானினவிழி பொன்றனையே தாங்கா நின்றது, (ஆகாயத்தின்கண்) வருகின்ற மதியானது மானின் அவயவமுழுதந் தாங்காநின்றது, இப்படி முழுவ துந் தாங்கினும் நின் முகத்தை பொப்பதன்றியே விசேட முடைத்தாகவற்றோ அமமதியம்? (எ - று)

கச-வது, விபரீத வுவமை யென்பது, மேற்றொட்டு உவமை யாய வருவதனைப் பொருளாககிப், பொருளாய வருவதனை யுவமை யாககி யுரைப்பன

தேரிசை வெண்பா

வ - று “திருமுகம் போனமலருஞ் செய்ய கமலம்
கருநெடுங்கண் போலுங் கயல்கள்—அரிவை
இயல்போலு மஞ்ஞை யிடைபோலும் கொம்பா
மயல்போலும் யாமபோம் வழி ”

(இ - ள்) அரிவையுடைய திருமுகத்தை யொக்க மலரும் சிவந்த கமலம், கறுத்து நெடிதாகிய கண்கள் போலும் கயல்கள், சாயல்போலும் மயில், மருங்குல போலும் கொம்பு, ஆதலால், இவ்வழியில் யாம போகின்ற போக்கு மயல்போலும், (எ - று)

மயல் - ஆசை

ஆசிரியப்பா

“ஒவத தன்ன வொண்டிறை மருங்கின்
கோவத தன்ன கொங்குசோ புறைதலின்

உருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைநது

நீருமுக மவிழ்த தெய்வத் தாமரை” எனபது உமறுது

கடுவத் இயம்புதல்வேட்கை யுவமை யெனபது, பொருளை
இன்னது போலுமென்று சொல்ல வேட்கின்ற தென்னுள்ள
மெனபது

தேரிகை வெண்பா

வ - று.

“நன்றுதி தென்னுணரா தென்னுடைய நன்னெஞ்சம்
பொன்றுதைநத் பொற்குண்டகிற பூக்கொடியே—மன்றல்
மடுததைநத் தாமரைநீர் வாணமுகத்திற கொப்பென
நெடுததயம்ப வேண்டுகின்ற தினறு”

(இ - ள்) பொன்றுதைநத் போலு மழகிய சுணங்
கிணையும் பொலிவினை முடைத்தாயக கொடியை யொப்
பாய! நன்று தீ தென்பதனை ஒன்றுந தெளியாது நறு
நாற்றத்தை யுடைத்தாய மடுவிடத்துநின்று தயங்காநின்ற
தாமரை நின்னொளியினை யுடைத்தாகிய முகத்திற கொப்
பாமென்று எடுத்ததரைக்கவேண்டுகின்றது, இன்று என
நெஞ்சம், (எ - று)

கசு-வது பலபொரு ளுவமை யெனபது, ஒருபொருட்குப் பல
வுவமை காட்டுவது

தேரிகை வெண்பா

வ - று “வேலுவ கருவினை யு மெனமானுவ காவியும்
சேலும் உடுவகிருஞ் செஞ்சரமும்—போலுமால்
தேமருவி யுண்டு சிறைவண் டறைகூநதற்
காமருவு பூக்கோதை கண்”

(இ - ள்) மதுவை விரும்பியுண்டு சிறைவண்டு முரல்
கின்ற கூந்தலையும், அழகிய மாலையையு முடையாளுடைய
கண்களானவை வேலையும், கருவினை மலரையும், மிருது
வானிய நோக்கத்தையுடைய மாணியும், காவியமலரையும்,
சேலையும், மாவடுவையும, செவ்விய சரத்தினையும் போலும்,
(எ - று)

ஆல அகை

கசு-வது விகார வுவமை யெனபது, ஒருவமையை விகாரப்
படுத்தி யுவமிப்பது

தேரிசை வெண்பா

உ - று “சீத மதியி னெளியுஞ் செழுங்கமலப்
போதின புதுமலாச்சி யுங்கொண்டு—வேதாதன
கைமமலரா னன்றிக கருத்தால் வகுத்தமைத்தான
மொயமமலாப்பூங் கோதை முகம்”

(இ - ஈ) செறிந்த மலாகளாற பொலிவுபெற்ற கூந்த
லினை யுடையாள முகத்தினைப் பிரமன குளிராத மதியினக
ணுண்டாகிய ஒளியினையும், செழித்த கமலப்போதி லுண
டாகிய புதிய மலாச்சியையும் கொண்டு, தன கைத்தா
மரையினுன்னறித தன்னுள்ளக கருத்தா னமைத்தான
(எ - று)

ஆசிரியப்பா

“முத்துக்கூத தன்ன முளையிளங் கூரெயிற்று
மணிதொடுத தன்ன வைம்பான மறுத்துடைத்து
மதியமவைத் தன்ன வாணமுகத் தொகுதி”

எனவும் வரும

கஅ-வது, மோகவுவமை யென்பது, ஒரு பொருண்மே
லெழுந்த வேட்கையானவந்த உள்ள மயக்கந் தோன்ற உரைப்பது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “கயலபோலு மென்றுநின் கணபழிப்பல கண்ணின்
செயலபோற பிறமுந் திறத்தாற—கயலபுகழ்வல
ஆரத்தா னோமருங்கு லந்தாள வாணமுறுவல
ஈரத்தா லுளவெதுமபும யான”

(இ - ள) முத்திறை செயப்பபட்ட பூணல வருந்தா
நின்ற மருங்குலினையும், அழகிய முத்தினுடைய ஒளி
போன்ற முறுவலினைப் முடையாய் உன்னுடைய குறிப்
பிலை மனமழியும் யான, கயலபோலுமென்று நின்
கண்ணினைப் பழிப்பன, நின் கணபோற பிறமுந் திறப்பாட
பாற கயலைப் புகழ்வன, (எ - று)

(ரு - ரை) பிறமுதல - விளங்குதல ஆரம் - முத்து
வடம் ஈரம் - குறிப்பு இத்னை மயக்கவுவமை யென வழங்
குதலு முண்டு இங்கு உவமை கூறுமிடத்து மதிமயக்க
முண்மை தோன்றக கூறினமை காண்க

கச-உது, அபூதவுவமையெனபது, முன்பு இல்லதனை உவமை யாககி யுரைப்பது

தேரிசை வெண்பா

வ - று 'எல்லாக் கமலத் தெழிலுந் திரண்டானறின
விலலோ புருவத்து வேனெடுக்கண்—நல்லீ!
முகமடோலு மென்ன முறுவல்ததார வாழும்
உகம்போலு மென்க எகம்”

(இ - ள்) விலலையொத்த புருவத்தினையும், வேல போன்ற நெடிய கண்ணினையுமுடைய நல்லீ! உமமுடைய முகத்தினை யொக்கும் எங்குமுள்ள கமலப் பூக்களின செவவியும் செந்நொன்று மாயினென, முறுவலைச் செய தார மருவிவாழ மிடம்போலும் எங்களுள்ளம், (எ - று)

அஃதேல, விகாரவுவமையோ டிதனிடை வேற்றுமை யெனனை யெனின, விகாரவுவமை, பிறரான விகாரப்பட்ட தாகக் கொண்டு அஃதொன்றற்கு உவமையாககி யுரைப் பது இஃது அனனதன நென்க

(ரு - ள்) இதனை இலபொரு ளுவமையென வழங்கு தலுமுண்டு

உ௦-வது, பலவயிற்போலியுவமை யெனபது, ஒரு தொடர் மொழிக்கண் பல உவமை வந்தால் வந்த உவமைதோறும் உவமைச் சொற்றோன்றப் புணர்ப்பது

தேரிசை வெண்பா

வ - று மலர்வாவி போலவான மாதா கமல
மலர்போலு மாதா வதனம்—மலர்குழ
அளிகுலங்க ா போலு மாக மதனுட
களிகுல கயலபோலுங் கண்”

(இ - ள்) கமல மலர்ந்த வாவிபோலவா மாதா, கமலமலர்போலும் மாதா வதனம், மலர்குழ ளளிகுலங்க ள போலும் அளகம் அதனுள் களிககாநின்ற கயலபோலுங் கண்கள், (எ - று)

உ௧-வது, ஒருவயிற்போலியுவமை யெனபது ஒரு தொடர் மொழிக்கண் பலஉவமை வந்தால், அவ் வந்த உவமைதோறும் உவமைச்சொற் புணர்ப்பது ஒருவமைச்சொற் புணர்ப்பது

(கு - னை) ஒரு வயிற்போலி - ஓரிடத்திற்போல
என்னும் உவமவுருபுடையது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “நீழற்கோப மலக நிறைமலாபபூங் காயா
சுழற்கலவ மேலவிரித்த தோகை—தழற்குலவு
தீம்புகை யூட்டுரு செறிகுழலா போலுங்கா
யாமபிரிந்தோக கென்னு மினி”

(இ - ள்) காயாமலரி னிழலினகண் இரத்திரகோபநு
செறிய, அப் பொலிவினையுடைய காயாவின நிறைந்த
மலரின குழலிலே தன கலாபத்தை விரித்த மயிலானது
தழலினகட டோன்றிய நறுமபுகையினையூட்டும செறிந்த
குழலினையுடைய மடவாரைப்போலுங் காகாலம், யாம
பிரிந்துபோகப்பட்டாருக்கு எனது மினி? (எ - று)

உஉ-வது, கூடாவுவமை யென்பது, ஒரு பொருட்குக் கூடாத
வதனைக் கூடுவதாகக்கொண்டு அதனை யொன்றற்கு உவமையாக்கி
யுரைப்பது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “சநதனத்திற செநதழலுந் தணமதியில வெவவிடமும்
வநதனவே போலுமா னுமமாற்றம்—பைந்தொடியீர்!
வாவிக் கமல மதிமுகங்கண் டேக்கறுவார
ஆவிக் கிவையோ வரண”

(இ - ள்) பைந்தொடியீர்! சநதனத்தினகண் செந
தழலும், குளிரந்த மதியினிடத்து வெவவிய விடமும்
பிறந்தாற்போலும், நுமமுடைய வாததைகள், ஆனால்,
குளிரந்த வாவினிடத்துக் கமலமல்லரும் மதியமுமபோலும்
முகங்கண்டேக்கறுவார ஆவிக் கிவையோ காவல (எ - று)

உஉ-வது பொதுநீங்குவமை யென்பது, உவமையைக் கூறி
மறுத்துப் பொருடனனையே யுவமையாக உரைப்பது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “திரும்ருவு தணமதிக்குரு செநதா மரையின
விரைமலாக்கு மேலாந் தகையால—கருநெடுங்கண்
மானே! யிருள்ளகரு சூழந்தநின் வாணமுகம்
தானே யுவமை தனக்கு”

(இ - ள்) கரிய நெடிய கண்களையுடைய மானே! குளிராத மதிக்கும், திரு மருவப்பபட்ட சிவந்த தாமரை பினது நறுநறந்ததையுடைய மருகுக்கும் மேலாகிய தன்மையை உடைத்தாகலான, இருளாகிய அளகளுக்குந் தன்னை விடையுடைய முகந் தானே தனக்கு உவமையாம், (எ - று)

திரு - கண்டாரால் விருமப்பபடுந் தன்மை நோக்கம்

(கு - ன்) இப்பொருளுக்கு ஒப்பு வேறொன்றுமில்லை யெனபது இதன் கருத்து

உச-வது, மாலையுவுமை யெனபது ஒரு பொருட்குப் பல வுவுமை வந்தால் அவை யொன்றினுள் றிடையிலாது தொடர்ச்சி புடையவாகப் புணர்த்துக் கடைக்கண் பொருள்கூட்டி முடிப்பது

தேரிசை வேண்பா

வ - று 'மலயத்து மாதவனே போன்று மவனபால்
அலைகடலே போன்று மதனுட—குலவம்
சிலவலய மேபோன்று நேரியனபா னிறகும்
சிலகெழுதோள வேந்தா திரு"

(இ - ள்) பொதிய மலையிடத்து அகத்தியனைப் போன்றும், அவனுண்ணப்பட்ட அகையையுடைய கடல் போன்றும், அதனு ளுண்டாகிய நீலவட்டம் போன்றும், சோழனுடைய இடத்தே பேராதே நிறகும், விற்பயின்ற தோள்களையுடைய வேந்தா செலவம், (எ - று) (க)

கூட அறபுதஞ் சிலேடை யதிசயம் விரோதம்

ஒப்புமைக் கூட்டந் தற்குறிப் பேற்றம்

விலக்கே யெதுவென வேண்டவும் படுமே.

எனபது, இவவுவுமை யலங்காரம் பிற வலங்காரங்க ளோடுகூடி வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்) அறபுதமும், சிலேடையும், அதிசயமும், விரோதமும், ஒப்புமைக் கூட்டமும், தற்குறிப்பேற்றமும், விலக்கும், ஏதுவும் எனச் சொல்லப்பட்ட எட்டலங்காரங்க ளோடு கூடியும் வரும் அவவுவுமை யலங்காரம் (எ-று)

அவற்றை, உ-வது, அற்புதவுவுமை

3. நேரிசை வெண்பா

உ - று “குழையருகு தாழக குண்புருவா தாவதி
உழைய ருயிர்பருகி ள்ளே—விழியுடைத்தாய
வண்டே றிருளளகளு குழ வரும்தியொன
றுண்டே ல்வண முகத்திற கொப்பு”

(இ - ள்) குழை தாழந்த முகத்தினை யுடைத்தாய,
வளைந்த புருவத்தினை யுடைத்தாயப, பககத்தினின்றுங்
கண்டாருடைய உயிரை உண்டு வளராத கண்களையுடைத்
தாயச, சுருமபுகளாலே மேவப்பட்டிருக்குற குழலைச சூழக
கொண்டு வருவதொரு மதியமுண்டாயின இவளுடைய
முகத்திறகொப்பாம, (எ - று)

உரு-வது, சீலேடையுவுமை கூட்டு இருவகைப்படும், சேம்
மொழிச் சீலேடையுவுமையும், டீர்மொழிச் சீலேடையுவுமையும்,
என

அவற்றை, (1) சேம்மொழிச் சீலேடையுவுமை.

நேரிசை வெண்பா

வ - று ‘சொதிருவுந் திங்கனும் பூவுந் தலைசிறப்பச
சந்தத் தொடையோ டணிதழுவிச—செந்தமிழ்நூல்
கற்றா புனையுங் கவிபோன மனங்கவரும்
முற்ற முலையாண முகம்

(இ - ள்) திருவெனறும், திங்கனென்றும், பூவென
றுஞ் சொல்லப்பட்ட இவற்றது பெயரை முதற்கண்ணே
யுடைத்தா யோசையோடு கூடிச, சொற்கோவையோடு
அலங்காரம் புணர்ந்து, பயின்றாருள்ளங் கவருந்தனமை
யுடைத்தாயச, செந்தமிழ் நூல் கற்றாராலே சொல்லப்
பட்ட கவிபோலத், திருவினுருவத்தைபுந் திங்கனின்று
வத்தைபும் பூவைபும் உச்சிமீதி லுடைத்தாய, நிறத்தோடுங்
கூடியிருந்துள்ள பூமாலையோடும் அழகு தழுவிப் பயின்ற
ருள்ளங்களைக் கவரு முகம், (எ - று)

இனிக் கவிமேற் செல்லுங்கால சந்தம் - ஓசை,
தொடை - சொற்கோவை, அணி அலங்காரம் எனவும்,

முகமேற் செல்லுங்கால சந்தம் - நிறம், தொடை -
மலை, அணி - அழகு எனவும் வரும்

(2) டீர்மொழிச் சீலேடையுவுமை

தேசிகை வெண்பா

வ - று “நளித்தடத் தவலியின கண்ணெகிழ் ஞாலத்
தளவி னிறைகடாரு சிந்திக—களித்கலும்
க-த மலையா சிலவுத கவடசைய
வரத மலையா சிலம்”

(இ - ள்) செறிவியும், பெருமையினையுமுடைய
(காலிலே செறிந்திருக்கின்ற) விலங்கினகண் அறத் தரை
மீது நிறைந்த கடாம பொழியத் தறியைச் சீறிப் புரைசைக
கயிற்று அசைய வரும் யானைபோன்று, தென்றல பெரிய
பொய்கைப் பூவல்லித் தேன சோர உலகத்தார நிறைகளை
யழித்தது விரை கமழ் ரெருங்கிய பணைகளை யசைத்து வரு
கின்றது, (எ - று)

யானையினமேற செல்லுங்கால் நளி - செறிவு தடம் -
பெருமை வலவி - விலங்கு கண்-முட்டுவாய் ரெகிழ்தல-
கழலுதல ஞாலம் - பூமி நிறைகடாம் - பெரிய மதம்
சிந்தி - பொழிய கரது - தறி மலையா - சீறா நிலவுதல-
பொருநதுதல கவடு - புரைசைக கயிற்று அசைய - ஆட
வரத - வரும் எனவும்,

தென்றலமேற செல்லுங்கால் நளி - பெருமை தடம் -
பொய்கை அலவி-சூ கா-தேன ரெகிழ்தல - சோரதல
ஞாலம் - உலகம் நிறை - ஒழுககம் சிந்தி - அழித்தது
கரதம் - விரை அலைதல - நானுதல நிலவுதல - பொருந
தல கவடு - மரக்கொம்பு அசைதல - அலைதல எனவும்
வரும்

இதனைச் சந்தான உவமை என்பாரு முளா சந்தான
மெனபது - இரண்டு பொருளுக்கும் உபகாரமாயிருக்குஞ்
சொற்களாலே உட்ப்படுவது இதனை இவ்வகை வேறு
படுத்திக் காட்டிய தென்னையெனின், மேல, பண்பு முதலி
யனவே யன்றிச் சொற்பொதுமை காரணமாகவும் உவமை
புணரக்கப்படு மென்றோ, அது காட்டற கெனக்

உ-வது, அதிசய வுவமை

தேசிகை வெண்பா

வ - று “சின்னுழையே சின் முகங் காண்டு ரெடுநதடம்
தன்னுழையே தன்னையுங் காண்குவம்—என்னும்

இதுவொன்று மேயனறி கேற்றுமையுண்டோ
மதுவொன்று செந்தா மரைக்கு ”

(௨ - ஊ) நல்லாய , நின்னிடத்திலே நின் முகத்
தனைக காணுநின்றேம் , பெரிதாகிய பொய்கையிலே
தாமரையையும் காணுநின்றேம் எனகிற இததனமையே
யன்றி வேறுபாடு கண்டிலேம், மதுவினையுடைத்தாகிய
தாமரைக்கும் நின்முகத்தினுக்கும், (எ - று)

(௩ - ஊ) உழை - இடம் இங்கே உவமேயமாகிய
மூலத்திற்கு “ நின்னுழையே ” எனவும், உவமானமாகிய
தாமரைக்குத் “ தடர்தனனுழையே ” எனவும் இரண்டுக்கும்
வேறு வேறு கண்டோர் கூறி, இதனாலன்றி வேறு பேத
மில்லை என்பதனால் அநிசயந் தோன்றியவாறு அறிக

தேரிசை வெண்பா

வ - று “ பாலினிடை நீல மணிநிறஞ்சோ பானமைபோல
ஞாலம் பரந்த பகைநிலவு—மாலிருாரம்
வைமமருடி மூவிலேவேல வனகட டமருக்ககைச
செமமல கருமாமை சோநது ” என்பது அது

(௨ - ஊ) நீலமணியானது பாலைச சோநது தன்
ஞெளியைப் பாலுக்குக் கொடுத்தாற்போலக், கூமை மரு
விய மூன்று தலையையுடைய சூலத்தைபும், வலிய கண்ணை
யுடைய தமருகத்தையுமுடைய கையனாகிய பரமசிவன்
(மிடற்றிலுண்டாகிய) கறுத்த நிறத்தைச் சோநது உலகத்
திற பரந்த வெண்மையுடைய நிலவும் பெரிய இருணிறம்
பெற்றது, (எ - று)

ச-வது, வீரோத வுலமை

தேரிசை வெண்பா

வ - று “ செமமை மரைமலருந் திவகளு நுமமுதமும்
தமயிற பகைவினைக்குந் தன்மையவே—எமமுடைய
வைப்பாருகு சென்னி வளம்புகார போலினியீர் !
ஒப்பாரு மென்பா றுநர் ”

(௨ - ஊ) நமது தன்மாகிய சோழனது வளவிய
புகார போன்ற இனிமையையுடையோ ! சிவந்த தாமரை
மலரும் மதியமும் நமது முகமும் தமமுள்ளோ பகை

பெருசுரு தனமையாயிருக்க, இவற்றை யுவமைகருப
பொருது டெனபாடு முளா, இத்தற்குக் காரணஞ் சொல்லு
வாயின், (எ - று)

(கு - ள) வைப்பு-தனம் (நிதி) செனனி-சோழன
சிவது, ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை

நேரிசை வெண்பா

உ-று 'விண்ணினமேற காவல புரிந்துறங்கான விண்ணவாகோன
மண்ணினமே லனனை உயவே-தே — தண்ணளியில
சேரா உண்ணா குலங்களை யு சேவாகோன
சேராமே வத்தகையை சீ'

(தி - ள) விண்ணினமே லுண்டாகிய உலகத்தைக்
காகருத் தொழிலின் மிகுது உறங்காதுமினா, தேவாகு
குத் தலைவனாகிய இரதிரன், மண்ணினமே லுண்டாகிய
உயர்களைக் காக்கவேண்டி, வலியையுடைய வேரத்தனை!
நீயம் உறங்காவாயினாய், உள்ளங் குளிராது பிறரைக் கா
ருத் தனமையிற் சேராத அசரா குலங்களைக் களையா
நிற்கும் இரதிரன், சத்தாருக்களிடத்திலே நீயும் அதன
மையை, (எ - று)

சு-வது, தந்திப்பேற்றவுவமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று "உண்ணீமை தாங்கி யுயராத செறியொழுதி
லெண்ணீமை நீங்கி விளக்குமால்—தண்ணீர்த
தரம்போலு மென்னத தருகடம்பை மாறன்
கரம்போற் கொடைபொழிவான் கார"

(தி - ள) (முதுவேன்றி காலத்தில்) தடத்திலுண்
டாகிய குளிராத நீர்போல (ச சோந்தோர் யாவருக்கும்
வருத்தம் நீங்கக்) கொடுக்க வல்ல கடம்பை யென்னும்
பதியினுண்டாகிய மாறனென்னும் இயற்பெயரை யுடைய
வனது கரம்போலக் கொடுப்பானினைந்து, மேகமானதும்,
உள்ளே நீரையுடைத்தா யுயராத வானெறியே நடந்து
வெருத்த தனமையை நீங்கி விளங்கா நின்றது, (எ - று)

இவன் கையும், பிறாக்கு நீர் பெய்து கொடுக்கு
தொழிலானே நீர் புலராது உலகத்தார கைகளுக்கும் மேலா

கப பபின்று சிவந்த தனமையை யுடைத்தாய விளங்குதல
கண்டுக்கொள்க தண்ணீர்த தரம்போலு மென்னத தருந
கர மெனக் கூட்டுக இத்தொழில் கைக்கேற்ற மெனக்

எ-வது, விலகீதுவமை

தேசை வெண்பா

உறு “குழைப்பொருது நீண்டு குமிழ்மேன மறியா
உழைப்பொருதென னுள்ளங் கவரா—மழையோல
தருடுங்கைச் சென்னி தமிழ்நா டனையா
கருடுங்கண போலுங் கயல்”

(இ - ள்) மழையைப்போலக் கொடுக்கவல்ல பெரிய
கைமீளையுடைய சென்னியுடைய தமிழ் நாட்டை யொப்பா
ருடைய கரிய நெடிய கண்போலும், கயலும், சங்கொடு
பொருது வளராதது நீர்க்குமிழி மேலே மறிநது தன்னிடத்
திலே பொருதும், என னுள்ளத்தைக் கவரமாட்டா என்ற
விதனானே, கண்ணும் காதினுண்டாகிய குழையோடு
சோரது வளராதது குமிழுக்குமீதே தாவுவதுபோன்று
மானின் விழியோடு பகைதது னுள்ளத்தைக் கவரு
மென நின்றவாறு காண்க, (எ - று)

கயல்மேற் செல்லுங்கால் —குமிழ்-நீர்க்குமிழி குழை-
சங்கு உழை - பக்கம் கவாதல் - கொள்ளுதல் எனவும்,
கண்ணினமேற் செல்லுங்கால் —குழை-மகரக்குழை நீளதல்-
வாதல் குமிழ் - மூக்கு மறிதல் - தாவுதல் உழை - மான
பொருதல் - பகைததல் சென்னி - சோழன் தமிழ்நாடு -
சோனாடு எனவும் வரும்

அ-வது, ஏது உவமை

தேசை வெண்பா

உறு “வாளரவின் செம்மணியும் வண்ணியிளம் பாசிலையும்
நாளினைய திகக் கண்கைநிலவும்—நீளொளியால்
தேனுலவு பூங்கொன்றைத் தேவாகோன செஞ்சடைமேல்
வானுலவு விற்போல வரும்”

(இ - ள்) ஒளியிளையுடைய அரவின் சூட்டினுண்
டாகிய மணியானது சிவந்த வொளியை மிகுக்கலானும்,

வன்னியாதிப மாத்தின் ஐனைய ஐலை தன்னுடைய பசுமையை மிகுத்தலானும், குழவித் திவகனானது தன்னுடைய வேண்டையை மிகுத்தலானும், தேனுவலவப்பட்டு பொலிவையுடைய கொள்கையினது பூ தனகண் ணுண்டாகிய பொற்கேனற நிறத்தை மிகுத்தலானும், தேவாகடகுத் தலைவனாகிய முக்கட கடவுளுடைய சிவரத் சடையானது வானம் துண்டாகிய விலலுபோலத் தோன்றுகின்றது, (எ - று)

அஃதேல, உவமையை விரித்த சூத்திரங்கொல்லாம ஒன்றாகக் கயிரையது இரண்டாகக் கயிரைத்த தெனனை யெனின், மேலேச சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டன “சொல்லின் முடிவிறப்பொருள் முடித்தல்” எனனும் தந்திரவுத்தியான இவை “எதிரது நோக்கம்” எனனும் தந்திரவுத்தியாகலான இரண்டாக வைத்தா ரென்பது

(3 - 8) முத்தின் சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட விரியுமை முதலியன தத்தம் பெயரிலேயே தமது இலக்கணம் தோன்ற நின்றதலை, “சொல்லின் முடிவிற அப்பொருள் முடித்தல் எனனும் தந்திரவுத்தியன” எனனும், இச்சூத்திரத்தில் வந்த அற்புதவுவமை முதலியன “எதிரது போற்றல்” எனனும் உத்தியால மேலவருகிற அவ்வவவணியின் இலக்கணத்தை நோக்கிக் கூறப்பட்டன வாதலால், ‘எதிரது போற்ற லெனனும் தந்திரவுத்தியன’ எனனும் கூறினா

கூச மிகுதலுங் குறைதலுந் தாழ்தலு முயாதலும

பாணமாறு படுதலும பாகுபா டுடைய

என்பது, அவவுவமைக கெய்தியதோ வேறுபாடு உணர்த்துதல் துதலிற்று

(2 - 8) உவமைய அடைகரு உவமான அடைமிகப் புணர்தலும், உவமைய அடைகரு உவமான அடைகுறையப் புணர்தலும், இழிந்த உவமையோடு உயர்த பொரு ளுவமையாகலும், உயர்த உவமையோடு இழிந்த பொரு ளுவமையாகலும், ஆண்பாற்குப் பெண்பா ளுவமை

பாகலும், பெண்பாறகு ஆண்பா லுவமையாகலும், ஒருமைப்பாறகுப் பனமைப்பா லுவமையாகலும், பனமைப் பாறகு ஒருமைப்பா லுவமையாகலுமாகிய வேறுபா டுடைய, (எ - று)

வேறுபா டெனப்பது, புனபுலவா புணாகருங்கால நனபுலவரால் வேறுபடுத்திச் சிறப்பினமையிற் குற்ற மெனக் கூறப்படுவதூஉம், அல்லதூஉம் நனபுலவாற் சிறப்புடையவென்று கொள்ளப் புணாகப்படுவதூஉமா மெனக்

அவற்றுட் சில வருமாறு —

நேரிசை வெண்பா

“நீலப் புருவங் குனிய விழிமதாப்ப
மாலைக் குழல்குழந்த நின்வதனம்—போலும்
கயலபாய வாசங் கவருங் களிவண
டயலபாய வம்போ ருகம்”

(இ - ள்) நீல நிறத்தையுடைய புருவமானது முரியக், கணமதாப்பப் பூமாலையையுடைய குழலாற் சூழப்பட்ட நின்னுடைய முகம்போன்றது, கயலமிளிர், மதுவை யுண்ணப்பட்ட களித்த சுருமப் பக்கத்திலேயே பரவ, மலர்ந்த தாமரை, (எ - று)

இதனுள் உவமையாகிய முகத்திற் புருவ முரிவிற கொப்பதொன்று, பொருளாகிய தாமரைக்கண் புணராமை யின், உவமைய அடைக்கு உவமான அடை மிகு வழுவா யிற்று

(ரு - ளை) இங்கு, ‘நீலப்புருவங் குனிய’ என்றது பயனினறி நின்றதனால், வழுவெண்பட்டது

நேரிசை வெண்பா

‘நாட்டை தடுமாற்ச செவ்வாய் நலந்திகழ்த
தீட்டரிய பாவை திருமுகம்—காட்டுமால்
கெண்டையீ தாட நறுஞ்சே யிதழுகிளர்
வண்டுசூழ செந்தா மரை”

(இ - ள்) மீதே கண் தடுமாறி யுலாவச், சிவந்த வாய் அழகெறிப்ப, எழுதற்கரிய உருவையுடைய பாவை

போன்றது திருமுகத்தை யொவ்வா நின்றது மீதே
கெண்டை யுலாவ, நறு நற்றத்தை யுடைத்தாய்ச சிவந்த
இதழ் விளங்க, வண்டாற சூழப்பட்ட சிவந்த தாமரை
(எ - று)

தீட்டரிய பாவை - கொல்லியம்பாவை, இதனுள்,
பொருளாகிய தாமரைக்கண் வண்டொழுகுகிற கேற்ப
வோருவமை உவமையாகிய முகத்துக்கண் தோன்றப்
புணர்த்தலிலாமைபின், உவமைய அடைக்கு உவமான
அடை குறைந்து குற்றமாயிற்று

(ந - று) 'வண்டுக்குழ' என்றது பயனினறி நின்ற
தனல், வழுவாயிற்று

நேசை வெண்பா

'மன்னவாகு நாயபோல வனப்புடையா வாளவயவா
மினமினியும் வெஞ்சுடரோன போலவிளங்கும்—அனன்ப
பெடைபோலுஞ் சந்திரன் பைந்தடங்கள் போலும்
மிடைமாசொன நிலலா விசம்பு'

(இ - ள்) வேந்தரிடை நாயிடத்துண்டாகிய நற
செய்தியைச் செய்தலால், வானினைப்புடைய வலியோ
நாயை யொப்பா, மினமினியும், வெய்ய சுடரோனைப்போல
விளங்கும், அனன்பபெடையை யொக்கும், மதியம், பசிய
தடங்கள்போலும், செறிந்திருக்கப்பட்ட மாசிலலாத
ஆகாயம், (எ - று)

இதனுள், 'மன்னவாகு நாயபோல வனப்புடையா
வாளவயவா' எனபுழி, இறப்ப இழித்து இனனாதாகப்
புணர்க்கப்பட்டது உவமை

'மினமினியும் வெஞ்சுடரோனபோல விளங்கும்'
என்புழி மினமினிகு நிகராகக் லாகாத வெஞ்சுடரை
யுவமிக்க, உவமை வழுவாயிற்று

'அனன்பபெடை போலுஞ் சந்திரன்' எனபுழி,
ஆண்பாற்குப் பெண்பா லுவமையாக குற்றமாயிற்று

'பைந்தடங்கள் போலும், மிடைமாசொன நிலலா
விசம்பு' எனபுழி, ஒருமைப்பாலுக்குப் பன்மைப்பாலே
உவமை காட்ட வழுவாயிற்று, பிறவுமன்ன

இனி, வழுவின்றி வருஞ செயயுளை வரதுழிக காணக
மிகுதல, குறைதல, தாழ்தல, உயாதல, பானமாறுபடுதன
முதலியன குற்றமேனும், குணம் மிககுழிக கொளக (அ)

நடு போல மானப புரையப பொருவ
நேரக கடுபப சிகர சிகாபப
ஏர வேய மலைய வியைய
ஒபப வெள்ள வுறழ வேறப
அனன வனைய வமர வாங்க
எனன விகல விழைய வெதிரத
துணைதூக காண்டாங்கு மிகுதகை வீழ
இணைசுவண கேழறறுச செததொடு பிறவு
நவைதீர பானமை யுவமைச சொல்லே

எனபது, இடைநிற்கும் உவமைச சொற்களை
புணர்த்துதல நுதலிறறு

(இ - ள்) போல முதல செதது ஈறுகச சொல்லப
பட்ட முப்பத்தைநதும், இவை போலவன பிறவும், குற்ற
மற்ற பாகுபாடுடைய உவமைச சொல்லாம (எ - று)

பாகுபாடுடைய எனறதனால், போல வெனபது 'புலி
போலும் மறவன' எனப பெயரெச்சமாயும், 'புலிபோல
வந்தான்' என வினைபெச்சமாயும் வரும், பிறவு மனன

பிறவு மெனறதனால், நாட, நக, நடுங்க, நந்த, களள,
கருத, காட்ட, மிளிர், ஏயப்ப, மருள எனபன முதலியன
வுங கொளக

இவற்றுள தொகரும் விரிநதும்தொகாதே விரிநதும்
நிற்பன வெல்லாங் கண்டுக்கொளக

ந உருவகவணி

நக உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை யொழிவித
தொனறென மாட்டினஃ துருவக மாசும்

(தி - ஈ) உவமையாம் பொருளையும், உவமிகப்படும பொருளையும், வேறுபாடொழிவிதது ஒன்றென்பதோ ருள்ளுணர்வு தோன்ற வொற்றுமை கொளுத்தின அஃது உருவகமென்னும் அலங்காரமாம்

(கு - ஐ) உவமானம் உவமேயம் எனனும் இரண்டிற்கும் பேதமின்மை தோன்றச் சொல்லப்படுவது உருவகவணி என உணராக இதன் இலக்கணம் — உவமேயத்தில் உவமானத்தை ஏற்றிக் கூறுதல் ஒற்றுமை கொளுத்ததல் - பேதமில்லாதாகல்

ஈன தொகையே விரியே தொகைவிரி யெனாஅ
இயைபே மியைபிசி வியநிலை யெனாஅச
சிறப்பே விருபகளு சமாதான மெனாஅ
உருவக மேக மகேகாங்க மெனாஅ
முற்றே யவயவ மவயவி யெனாஅச
சொற்றவைம் முன்று மற்றதன் விரியே

என்பது, அவவுருவகமென்னும் அலங்காரத்தை விரித்ததுணர்த்துதல் றுதலிற்று

(தி - ஈ) அச சொல்லப்பட்ட உருவக அலங்காரம், தொகையுருவகமும், விரியுருவகமும், தொகை விரியுருவகமும், இயையுருவகமும், இயைபுருவகமும், வியநிலையுருவகமும், சிறப்புருவகமும், விருபகவுருவகமும், சமாதானவுருவகமும், உருவகவுருவகமும், ஏகாங்கவுருவகமும், அனேகாங்கவுருவகமும், முற்றுருவகமும், அவயவவுருவகமும், அவயவியுருவகமும் எனச் சொல்லப்பட்ட பதினாறு பாகுபாடுடையதாகும்

அவற்றிற்கு உருவகமென்னுஞ் சொல்லும், ஏகமென்பதனோடு அங்கமென்னுஞ் சொல்லும் கூட்டியுரைக்க இவை யெல்லாஞ் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தன்

அவற்றன், க-வது, தொகையுருவகம் என்பது, ஆகிய வென்னும் மாட்டேற்றச்சொற் றொகுத்துக் கூறுவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “அங்கை மலரு மடித்தளிர்நு கணவனும்
கொங்கை முகிழுங் குழற்காரும்—தாங்கியதோ
மாதாக கொடியுளதா னண்பா¹ வதற்கெழுநத
காதற் குளதோ கரை”

(இ - ள்) அழகிய கையாகிய மலரினையும், அடியாகிய
தளிர்னையும், கண்ணாகிய வண்டினையும், கொங்கையாகிய
அரும்பினையும், குழலாகிய மேகத்தினையு முடைத்தாய்ப
பிறாக்குக காதல் செய்ய வற்றாயிருப்பதொரு கொடி
யுளது, (நான நெருநற கண்டது,) நண்பனே! அக்கொடிமே
லெழுநத காதலுக்கெல்லை யுலகத் துண்டோவெனில்,
இல்லையாயிருந்தது, (எ - று)

உ-வது, வீரியுருவகம் எனபது அச்சொல விரிநது நிற்பது

(சு - ளை) அச்சொல-உருவக உருபு அவை-ஆகிய,
ஆக எனபன

தேரிசை வெண்பா

வ - று “கொங்கை முகையாக மெனமருங்குல கொம்பாக
அங்கை மலரா வடித்தளிர்நாத—திங்கள்
அளிநின்ற மூர லணங்கா மெனக்கு
வெளிநின்ற வேன்றி நிறு”

(இ - ள்) கொங்கை அரும்பாக, நுண்ணிடை
வஞ்சிக்கொம்பாக, அழகிய கையே மலராக, அடி தளிர்நாக,
நிலவுபோல வெள்ளிய வொளியினையுடைத்தாய், எனமேல
வைத்த தண்ணளி யுடைத்தாகிய நகையினையுடைத்தாய்
(நெருநல்) தோன்றிய அணங்குபோன நிருந்தாளா, (இப்
பொழுது) எனக்கு இளவேன்றி காலத்தைக்கொண்டு
வெளிப்பட்ட திருவை யொப்பாளா, (எ - று)

இவை யிரண்டும் எல்லாவற்றிற்கும் பொது விலக்க
ணம் இத்துடனொகையை முற்கூறியது, உவமை விரித்த
சூத்திரம் நோக்கி “முநது மொழிநதது தலைதடு மாற்றம்”
என்னுந் தந்திர வுத்தியான

உ-வது, தொகைவீர் யுருவகம் எனபது, அச்சொற் றொக்கும்
விரிதும் நிற்பது.

3நீசை வெண்பா

உ - று “உயர் தகழியா வாகடலே நெய்யாக
 நெய்ய கதிரோன விளக்காகச்—செய்ய
 சடாழி யானடக்கே சூடுவன சொனமாலை
 சூடாழி டெக்கே யென்று ”

(3 - ஈ) உலகமே தகழியாகவும், நெடிய கடலே
 நெய்யாகவும், வெமமையையுடைய பகலவனே விளக்காக
 வும், சிவாத நிறத்தையுடைத்தாகிய சக்கரத்தையுடைய
 னடக்கே சோததுவேன சொல்லிற்றொடுதத மாலைபை,
 எனனுடைய துககமாகிய கடல் வறப்பதாக, (எ - று)

சுவது, இயைபுநுவகம் எனபது, பலபொருளை உருவஞ
 செய்யுட்கால தமமுள இயைபுடையவாக வைத்து உருவஞ
 செய்வது

(3 - ஈ) இயைபு - சம்பந்தம்

நேசை வெண்பா

வ - று “செவவாயத தீரு நகைமுகிமுங் கணமலரும்
 மைவா ரளக மதுகரமும—செவவி
 உடைத்தார் திருமுகமென னுள்ளத்து வைத்தாரா
 துடைத்தாரே யன்றே துயா ”

(3 - ஈ) சிவந்த வாயாகிய தளிரிணையும், நகை
 யாகிய முலை அருமபிணையும், கண்ணாகிய மலரிணையும்,
 கரிய நீண்ட அளகமாகிய வண்டிணையும், செவவியிணையு
 முடைய கண்டாரால் விருமபுந தனமையுடைத்தாகிய
 முகத்தை யென்னுள்ளத்திலே வைத்தாரா இதனிலே என
 னுடைய உள்ளத்திலுண்டாகிய துயரத்தை நீக்குவா
 ரன்றே, சொல்லுவீராக, (எ - று)

இதனுள் - தளிரும், முகமும், மலரும், மதுகரமும்,
 தமமு ளியையுடைமையின், அப்பெயரத்தாயிற்று

சுவது, இயைபுநுவகம் எனபது, பல பொருளுந் தமமு
 ளியையாமை வைத்து உருவஞ செய்வது

நேசை வெண்பா

வ - று “தேனக கலாகொன்றை பொன்னாகச் செஞ்சுடையே
 கனற பவளக கொடியாகத்—தான
 மழையாகக் கோடு மதியாகத் தோன்றும்
 புழையா தடக்கைப் பொருப்பு ”

(இ - ள்) மதுவைக காலப்பட்ட கொன்றைமலா
பொன்கைவும், சிவந்த சடை வளைந்து நனமையுடைத்
தாக்கிய பவளக்கொடியாகவும், மதம் மழையாகவும், மருப்பு
மதியாகவும் தோன்றா நின்றது, துளையையுடைத்தாக்கிய
பெரிய கையைபுடைய யானையாகிய மலை, (எ - று)

‘தடக்கைப்பொருப்பு’ என்றது விநாயகரை

சு-வது, வியநிலையுருவகம் எனபது, ஒன்றனங்கம் பலவற்றி
னுள்ளஞ் சிலவற்றை உருவகஞ் செயதும், சிலவற்றை உருவகஞ்
செய்யாதும் உரைத்து அங்கியை உருவகஞ் செய்து உரைப்பது

(கு - னை) அங்கி - அங்கத்தைபுடையது (அவயவி)

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ செவ்வாய நகையருமபச செங்கைத் தளிர்விளங்க
மைவா ணெடுங்கண் மதாத்தலவச—செவவி
நறவலருஞ் சோலைவாய நின்றதே நண்பா!
குறவா மடமகளாங் கொம்பு ”

(இ - ள்) சிவந்தவாய எயிறறை யருமபச, செங்
கரங்கள தளிரை விளக்க, வருத்தஞ் செய்யும் வாளாகிய
கண்கள் சிவந்த அரீயோ டுலாவப், புதிதாகிய தேனை
புடைத்தா யலருஞ் சோலையினகண்ணே தோன்றிற்று,
நண்பனே! குறவாக்கு மடப்பததுடனேகூடிய மகளாந்
தனமை புடைத்தாயிருப்பதொரு வஞ்சிக்கொம்பு, (எ-று)

எ-வது, சிறப்புருவகம் எனபது, ஒரு பொருளை யெடுத்தது,
அதற்குச் சிறந்த அடைகளை உருவகஞ் செய்து அவற்றானே யுருவக்
மாகி யுரைப்பது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ விரிகடல்குழ மேதினி நானமுகனமீ காஞ்சு
சுரந்திபா யுச்சி கொடுத்த—அரிதிருத்தான
கூம்பாக வெப்பொருளுங் கொண்ட பெருநாவாய
ஆம்பொலிவீற றுயினதா வின்று ”

(இ - ள்) பரந்த கடல்குழந்த உலகமானது, நான
முகத்தோன மீகாமனாகவும், தேவகனகை பாயாகவும்
அப்பாயை யுச்சியிலே புடைத்தாக்கிய திருமால் மேனோக்கி
யெடுத்த சீர்பாதம் கூம்பாகவும், பலவகைப்பட்ட பொருள்

களைப் முடைத்தாய்ப் பெரிதாகிய அழகோடுகூடிய நாவாயானது, (எ - று)

இதனுள், நானமுகன மீகாமனாகவும், சுரந்தி பாயாகவும், அரிதிருத்தாள கூடபாகவும் உருவகஞ்செய்யப் புவி நாவாயினமையின், அப்பெயர்த்தாயிற்று

இங்கே மேதினியின் விசேடணங்களாகிய நானமுகன முதலியன உருவகிக்கப்பட்டமை காரணமாக அம் மேதினி நாவாயாக உருவகிக்கப்பட்டது

அ-வது, வீரபகவுருவகம் எனபது, ஒரு பொருட்குக் கூடாத தன்மை பல்வுகூட்டி உருவகஞ் செய்வது

3நிசை வெண்பா

வ - று “ தண்மதிககுத் தோலாது தாழ்த்தத்து வைகாது
முண்மருடா தாண்மேன முகிழாது—நண்ணி
இருபொழுதுஞ் செவலிய்யலபாய மலரும்
அரிவை உதனம் புயம் ”

(3 - ள) தடபத்தினையுடைய மதியின் நெழிறகுகெடாது, ஆழந்த உயத்திற நங்காது, முள்ளையுடைத்தாகிய தாளினமீது மொட்டியாது, காலையு மாலையுஞ் சோரது செவலியையுடைத்தாய் மலரது நிறகும், என காதலியுடைய முகமாகிய தாமரை (எ - று)

(ரு - ள) மொட்டியாது - முகிழாது

அ-வது, சமாதானவுருவகம் எனபது, ஒரு பொருளை நன்றாக உருவகஞ் செயது, அதனையே தீவகு தருவதாகக் கூறி, அத் தீவகும் அதனே வருகின்றதன் நென்பதற்குப் பிறிதோ காரணங் கூறுவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று

“ கைகாரதள வாயகுமுதங் கண்ணெய்தல காரிகையீர்!
மெய்வார தளிர்கொங்கை மென்கொங்கம்—இவவனைத்தும்
வண்மைசோர் தாவி உருத்துவது மாதவமொன்
நின்மையே யன்றோ வெமககு ”

(2 - ள) அழகினையுடையீர்! உம்முடைய காரதள மலராகிய கையும், குமுதமாகிய வாயும், நெய்தல மலராகிய

கண்ணும, நீண்ட தளிராகிய மெய்யும், மெனமையுடைய கோங்குமபாகிய கொங்கையு மென்று சொல்லப்பட்டன தம்முடைய அவயவமாகிலும் அவை யனைத்துந் தனமை தீர்த்து வனகணமையேச சோதது எம்முடைய உயிரை வருத்தஞ் செய்யும் இது, முற்காலத்தில் யாஞ் செய்த தீவினைப் பயன இக காலத்து எமக்குப் பயத்தலாலன்றோ தம்மேற நவறுண்டோ? (எ - று)

கொங்கைக்கு அடையாகிய மெனமையைத் தீவகமாக கிக சாதஞ்ளளிட்டு உறுப்புக ளனைத்தினுங் கொள்க

க0-வது, உருவகவுருவகம் எனபது ஒன்றையுருவகஞ்செய்து அதனைப் பெயர்த்தும் பிறிதொன்றாக உருவகஞ் செய்வது

(கு - னு) அதனை - உருவகஞ் செய்ததனை

தேரிசை வெண்பா

வ - று “கனனிதன் கொங்கைக் குவடாக் கடாக்களிறறைப் பொன்னெடுத்தோட குன்றே புனைகநதா—மன்னவரின ஆகத் தடஞ்சே வகமாக யானனைப்பல சோகித் தருளேற றுண்ணு”

(இ - ள்) தலைவனே! நீ காதலித்த கனனியுடைய முலையென்னும் மலையாகிய மதக்களிறறை, நின் பொற்கல னணிந்த பெரிய தோளாகிய குன்றமே கந்தாகவும், மா பாகிய பரந்த இடமே கூடமாகவும், யான சோத்துவன, நீ அழகழிந்தது வருந்தாதொழிக, (எ - று)

இதனுள், கொங்கையைக் குவடாக் உருவகஞ் செய்து அதனையே மீண்டும் களிறாக உருவகஞ் செய்தவாறு காண்க

கக-வது, ஏகாங்கவுருவகம் எனபது, ஒரு பொருளினது அங்கம் பலவற்றுள்ளும் ஓங்கமே யுருவகஞ் செய்து ஒழிந்த அங்கங்களை வாளாவே கூறுவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “காதலனைத் தாவென றுலவுங் கருநெடுங்கண் எதிலனால யாதென்னு மினமொழித்தேன—மாதா மருண்ட மனமகிழ்ச்சி வாணமுகத்து வந்த இரண்டினுக்கு மெனசெய்கோ யான”

(தி - ஈ) நெஞ்சமே! எமக்கொரு கணவனைத் தருவாயாக வென்பது போன்றிருந்தது, காதலவுழுவுகின்ற கரிய மெழிய கண்களா உயலானாற் படனிலலை யென்பது போன்றிருந்தது, இனிய சேனாகிய மொழி மாதருடைய கண்டாக்கு மயக்கத்தோடு கூடிய உள்ளக களிப்பைக் கொடுக்கின்ற ஒளியையுடைய முகத்திலே தோற்றிய இவ விண்ணுமுகமும் யான எனன செய்யக்கடவேன? (எ-று)

கஉ-வது, அநேகாங்க வருவகம் எனபது, ஒன்றைக்கம பல வற்றையும் உருவகஞ்செய் துரைப்பது

தேரிகை வெண்பா

வ - று “கைத்தளிராற் கொடுக்க முகிழ்தாங்கிக் கண்ணென்னு மைத்தடஞ்சேன மைநதா மனங்கலங்க—மைத்ததோர் மின்னுளதான மேக மின்சயுளதான மறந்தவும எனனுளதா நண்பா வினி”

(தி - ஊ) கையாகிய தளிரினாலே முலையாகிய அரும் பினைத் தாங்குகின்ற தனமையையுடைத்தாகவும், கண்ணெனப்படாத கரிதாய்க் குளிராத சேல்களாலே ஆடவ ருள்ளங்களை யழிச்சுருத் தனமையையுடைத்தாகவும், கறுத்த மேகத்தைச் சுமந்துகொண்டு நிரப்பதாகவும், ஒரு மின் தோன்றப் பூமிக்கண்ணே நின்றதே, அது நண்பனே! என உள்ளத்ததுவேயாம்

கஉ-வது, ழுற்றுருவகம் எனபது, அவ்வ அவயவிகளை யேற்ற இடத்தோடும், பிறவற்றோடும் முற்ற உருவகஞ் செய் துரைப்பது

தேரிகை வெண்பா

வ - று “விழியே சளிவண்டு மெனன்கையே தாது மொழியே முருகுலாந் தேறல்—பொழிகின்ற தேமருவு கோதைத் தெரிவை திருமுகமே தாமரையென னுள்ளத் தடத்தது”

(தி - ள) தேன மருவிய கூந்தலையுடைய தெரிவை திருமுகமே தாமரை விழிகளே களிக்கப்படாநின்ற வண்டு மெல்லியவாகிய நகையே தாது, வாதத்தையே நறு நாற்ற முலவுகின்ற மது, எனனுள்ளமாகிய தடத்தது, (எ - று)

கச-வது, அவயவவுருவகம் எனபது, அவயவத்தை உருவகஞ் செயது, அவயவியை வாளாவே கூறுவது

தேரிசை வெண்பா

வறு “புருவச சிலைகுனித்துக் கண்ணமபெ னுளளத
துருவத துரந்தா ரொருவா—அருவி
பொருவகற சிலம்பிற புனையலகுற நோமேல
மருங்குற கொடிதுடங்க வரது”

(3 - ள) அலங்கரிக்கப்பட்ட அலகுலாகிய தேரின மேலேர், மருங்குறகொடி யசைய வரது, அருவி யலைக்கப் பட்ட மலைச சிலம்பிலே தோற்றித் தம்முடைய புருவமாகிய விலலை வளைத்துக், கண்ணாகிய அம்பினாலே எனனுளளத்திலே உருவிப்போக ஒருவா எய்தாரா, இதற்குச் செயயக்கடவதென? சொல்லுவாயாக, (எ - று)

கசு-வது, அவயவியுருவகம் எனபது, அவயவியை உருவகஞ் செயது, அவயவங்களை வாளாவே கூறுவது

(ரு - ன) இதனை, உறுப்பியுருவக மென வழங்குத லும் உண்டு இவ்வு உறுப்பியாகிய முகத்தை மாததிரமே தாமரையாக உருவகஞ்செயது புருவம், மொழி, விழி, முறுவல் எனனும் அதன உறுப்புக்களை உருவகஞ் செய்யாதொழிந்தமை காண்க அவயவி - அவயவத்தினை யுடையது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “வாபுருவங் கூததாட வாயமழலை சோரந்தசைய
வேரருமபச சேரது விழிமதாபப—மூரல்
அளிகுரு தொரிவை வதஞ்ம புயத்தால
களிகுரு தவமுடையேன கண்”

(3 - ள) நல்லாருடைய புருவமசைய, வாயின வாதத்தையானது உருத்தெரியாது அழிந்தது தளரக், குறு வியாபபை யுடைத்தாக விழியானது சிவந்த மதாபப, முறுவலிப்பதொரு தாமரையாகிய முகத்தினாலே களிகுரு தன்மையைப் பெற்றது, முற்காலத்தில் யான செய்த நல வினைப்பயத்தினாலே, எனது கண், (எ - று)

கஅ உவமை யேது வேற்றுமை விலக்கே

அவதுதி சிலைடையென நவநெடும வருமே

எனபது, அவவுருவக் அலங்காரம் பிற அலங்காரங்க
ளோடு கூடி வருமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று

(இ - ள்) உவமையும், ஏதுவும், வேற்றுமையும்,
விலகலும், அவதூதியும், சிலேடையும் எனனும் ஆறு அலங்
காரங்களோடு கூடியும் வரும், அவவுருவக் அலங்காரம்,
(எ - று.)

அவற்றின, க-உது, உவமையுருவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “மதுமகிழ்ந்த மாதா வதன மதியம்
உதய மதியமே யொகலும்—மதிதளாவேன
வெமமை தணிய மதராக மேமிகுக்கும்
செமமை யொளியாற நிகழ்து”

(இ - ள்) மதுவுண்டு களித்த மடவாருடைய முக
மதியம், உதயஞ்செய்த நிறைந்த மதியம் போன்றது,
அறிவழியுந்தன்மையை யுடையேனுடைய ஆற்றலழியக்
களிப்போடுகூடிய காதலைப் பெரிதும் புலப்படுத்தித்
தோற்றுகின்ற சிவந்த நிறத்தாலே யழகு பெற்று (எ - று)

(ரு - ள்) மதம் - களிப்பு ராகம் - காதல் திகழ்
தல் - அழகு பெறுதல்

இதனுள், முக்கியப் பொருளையும் குணப்பொருளையும்
ஒப்புமை காட்டினமையான, உவமையுருவகமாயிற்று

(ரு - ள்) முக்கியப்பொருள் - உவமேயம் குணப்
பொருள் - உவமானம்

உ-வது, ஏதுவுருவகம்

(ரு - ள்) காரணத்தோடு கூடிவரும் உருவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “மாற்றத்தாற் கிள்ளை நடையான மடவனனம்
தோற்றத்தாற் றண்ணென் சுடாவிளக்கம்—போற்றும்
இயலான மயிலெமமை யிநகோமை யாகும்
மயலா மதாரெடுங்கண் மான”

(இ - ள்) நண்பனே! எமமை இப்படித் தாழ்வு
பண்ணிய நெடிதாய்ச சிவந்த காதலைக் கொடுக்கின்ற

கண்களையுடைமையான மானபோன்றாள், மொழியின்றை
கிள்ளையாயினாள், நடையினால் மடவிய அன்னமாயினாள்,
மேனியாற் குளிராத உருவத்தையுடைய விளக்கின்ற
மாயினாள், யாவரும் பரவப்படுஞ் சாயலால் மயிலாயினாள்,
(எ - று)

(ரு - ளை) விளக்கம் - நிறம் இங்கே கிள்ளை முதலிய
உருவகம் மாற்றம் முதலிய ஏதுவோடுகூடி வந்தவாறு
அறிக

உ-வது, வேற்றுமையுருவகம்

நேரிசை வெண்பா

உ - று “வையம் புரககுமான மன்னவரின கைக்காரும்
பொய்யினறி வானிற பொழிகாரும்—கையாம்
இருகாக்கு மிலலை பருவ மிடிக்கும்
ஒருகா பருவ முடைத்து”

(இ - ள்) அரசனே! உன்னுடைய கையாகிய மேக
மும், காலம் பிறழாது ஆகாயத்தின் கண்ணினறு பொழி
கின்ற மேகமும், உலகத்தைப் புரககுதனமையி் னெககு
மாயினும், கையெனகிற இரண்டு மேகங்களுக்கும் பருவ
மிலலை, இடியையுடைய ஒரு மேகத்திற்குப் பருவமுண்டு,
(எ - று)

இதனுள், குணப்பொருளையும், முக்கியப் பொருளை
பும், ‘வையம் புரககும’ என ரொப்புமை காட்டிக், ‘கைக்
காருக்குப் பருவமிலலை, ஏனைக் கா பருவமுடைத்து’ என
வேற்றுமை செயதமையின் அப்பெயர்த்தாயிற்று ஆல் .
அசை

ச-வது, விலக் துருவகம்

(ரு - ளை) விலக்கு - ஆகூழ்பம், தடை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “வல்லி வதன மதிக்கு மதித்தனமை
இலலை யுளதே விரவனறி—எலலை
விளக்கு மொளிவளாதது வெமமையா லெமமைத
துளக்கு மியலுளதோ சொல்”

(இ - ள்) வல்லியாயினாள் முகமாகிய மதியத்திற்கு,
மதியினுடைய தனமை யிலலைபோலும், உண்டாயின, பகற்

பொழுது தன்னிடத்திலே யொளியை மிகுதது நமமை
வருத்தி அறிவை யழிக்கும் இயல்புடைத்தாமோ?
நண்பனே! சொல்லுவாயாக, (௭ - ௩)

௫-வது, அவநுதிபுருவகம்

(௩ - ௪) அவநுதி - உண்மையை மறுத்தல்

தேரிசை வெண்பா

௨ - ௩ “பொங்குக மல்ல புயலே விதுவியையும்
கொங்கை யிணையல்ல கோங்குமபே—மங்கைநின்
மைபர்க்க ணல்ல மதாவண டிவையிடையும்
கையல்ல காந்தண மலா”

(2 - ௩.) மங்கைப் பருவத்தே யுடையவளே! உன
னுடைய மிக்க கருமையையுடைய கூந்தலன்று, இது,
மேகப்பரப்பே, இரண்டாகிய தனங்களல்ல, இவை, கோங்
கரும்புகளே, மையணிந்த செவ்வரி பரந்த கண்களல்ல,
இவை, செருக்கிளையுடைய வண்டுகளே, கையல்ல, இவை,
காந்தணமலர்களே, (௭ - ௩)

இதனுள், உண்மைப்பொருளை மறுத்தது ஒப்புமை
பொருளை யுடனப்பட்டமையான, அப் பெயரத்தாயிற்று

(௫ - ௪) உவமேயத்தை மறுத்தது உவமானத்தால்
உருவகித்து இங்ஙனம் உவமேயத்தைச் சிறப்பித்தல் இதன்
இலக்கணம் இங்கே உண்மையாகிய அளகம் முதலியன
மறுக்கப்பட்டவாறும், புயல் முதலியனவாக உருவகஞ்
செய்யப்பட்டவாறும் அறிக

௬-வது, சிலேடையுருவகம்

தேரிசை வெண்பா

௩ - ௩

“உண்ணெகிழ்த செவவித்தாயப் பொற்றோட டொளிவளரத்
தண்ணளிசூழத் தின்பந தாமலாநது—கண்ணெகிழநது
காதல் கரையிறப்ப வாவி கடவாது
மாதா வதனும் புயம்”

(2 - ௩) உள்ளே விரியாநின்ற பொலிவினை யுடைத்
தாய அழகிய இசைகளினொளி மிக்க குளிராதிருக்கின்ற

வனடுகளாற சூழப்பட்டு கண்டாக கினிமைதோன்ற
இதழ் விரிந்து மதுப்பொசிருது கண்டாககு ஆசை
மிகுப்பப பொய்கையிடத்து நீங்காது தோன்றிய தாமரை
என்றும் உள்ளக கசிவான மலராத புதுமையுடைத்தாய்ப்,
பொன்னுனியன்ற தோடுகளினொளி தழைப்பக குளிராத
விருப்பத்தை மேவிக, கண்டாககு ஆசையளிககுந தோற
றவினை யுடைத்தாயக கண்ணினையுமுடைத்தாய், ஆசைப
பாடெல்லை கடப்ப, உள்ளங் கடவாது இவளுடைய வதன
மாகிய தாமரை என்றும் வந்தவாறு காண்க

இது தாமரைக்கும், முகத்திற்குஞ் சிலேடை

(கு - ற) இதனுள், தாமரை பொழுகக்கதையும்
முகவொழுகக்கதையும் ஒரு சொற்றொடர்பால சிலேடித்து,
வதனமபுயம் என்று உருவகஞ் செய்தவாறு கண்டு
கொள்க

புறநடை

ஈக உருவக முவமை யெனவிரு திறத்தவும்
நீரம்ப வுணாததும் வரம்புதமக கினமையிற
கூறிய நெறியின வேறுபட வருபவை
தேறினா கோடல் தெள்ளியோர கடனே

என்பது, மேற்சொல்லிய உருவகம் உவமையென்னும்
இரண்டுதிறத் தலங்காரங்களுக்கும் புறநடை யுணாததுதல
துதலிறறு

(இ - ள) உருவகமும் உவமையுமென்னு மிரண்டு
திறத் தலங்காரங்களும், ஒழிவின்றி யுணாததும் வரையறை
யுடையவல்லவாகலாற, சொல்லப்பட்ட நெறியின வேறு
பட வருபவை யறிந்து அவற்றின்பாற சாரத்திககோட
லறிவுடையோர கடன, (எ - று)

ஈண்டு உருவகம் முறகூறியது அதிகார மிடையறமல
எனக அவற்றுட் சில வருவகம் வருமாறு

க-வது, ஏதுவுருவகம்

குறள வெண்பா

வ - று “ விலலே ருழுவா பகைகொளினுங் கொள்ளறக
சொல்லே ருழுவா பகை ”

(இ - ன்) உருவன் விலலை ஏராக உடைய (வீராகிய) உழவனோடு பகைகொண்டானாயினும், நீதிநூற்களை ஏராக உடைய (குழ்ச்சியின் வல்ல புலவராகிய) உழவனோடு பகை கொள்ளாமலிருக்கக் கடவன், (எ - று)

சோல கருவியாகு பெயராய் நீதிநூற்களை யுணர்த்தியது. வரனோடு பகைகொண்டாற கேடு உண்டாதல உறுதியன்று வரீனும் அவனோடேயாம் குழ்ச்சியின் வல்ல புலவனோடு பகைகொண்டால் தனக்கும் தனனைச் சாராத வாகரு தப்பாது கேடு வருதலின் அவா பகை ஆகாதென்றா

போததொழிலில் வல்ல வீராகையும், குழ்ச்சியின் வல்ல புலவர்களையும் 'உழவா' என உருவகப்படுத்தித் தனா வீரர்களுடைய போததொழிலுக்கு விலலும், புலவர்களுடைய குழ்ச்சியறறுதலாகிய தொழிலுக்கு நீதிநூலும் கருவியாகிய காரணமாக (ஏதுவாக) க காட்டப்பட்டமையின் இஃது ஏது உருவகமாம் எனபது (ரண்டு குறித்த கருவி துணைக்கருவி)

உ-வது, இயைபுருவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று ' ஏரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயிலவயிறுக்
காருடைய டீவி கழகாவா—ரீவண்ணை
அத்தியூ வாயா வணிமயிலே போன்றதே
பொற்றேரான கச்சிப பொலிவு "

(இ - ன்) அழகிய தேரையுடைய சோழனது நகரமாகிய கச்சியினது தோற்றமானது, இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள இரண்டேரிகளும் இரண்டு சிறகுகளாகவும், நடுவினமைந்த மதில வயிறுகவும், வாசனையையுடைய சோலை கருநிறத்தினையுடைய தோகையாகவும், கடலபோலுங் கருநிறத்தினையுடையராகிய திருமாவின்து அததியூ வாயாகவும் (அமைந்திருத்தலின்) அழகிய மயிலின் தோற்றத்தையே போன்றிருக்கின்றது, (எ - று)

எயில் - மதில பீலி - தோகை கடி - வாசனை
கா - சோலை பொலிவு - தோற்றம், அழகு எனினுமாம்

இதில் சிறகு, வயிறு, தோகை, வாய ஆக உருவகப்படுத்தப்
பட்ட பொருள்கள் யாவும் ஒன்றோடொன்று இயைபு
உடையனவாகையால் இஃது தீயியபுருவகமாம் என்க

உ-வது, விலக்குருவகம்

தேரீசை வெண்பா

வறு “மலையிற பயிலா மடமஞ்ஞை வாரி
அலையிற பிறவா வழுதம்—விலையிட
டளவாத் தித்தில மாராத தேறல
வளவாண் மதாரெடுங்கண் மான”

(இ - ள்) வளவிய வாளபோன்ற அழகிய நீண்ட
கண்களையுடைய மானபோன்ற பெண், மலையிற சஞ்சரியாத
இளமையாகிய மயிலும், கடலினது அலையிலே பிறவாத
அமுதமும், விலை இவ்வளவெனக் குறித்துச் சொல்ல
முடியாத முத்தும், உண்ணாத தேனும் ஆவள, (எ - று)

மடமஞ்ஞை - இளமையாகிய மயில் வாரி - கடல்
தித்திலம் - முத்தது தேறல - தேன் மதா - அமுது

இதில் ஒரு பெண்ணை மயில் முதலியனவாக உருவகப்
படுத்துமிடத்து விசேடணமாகச் சோதத மலையிற பயி
லாமை, அலையிற பிறவாமை, விலைபிட்டளவாமை, ஆராமை
முதலிய அடைமொழிகள், இவ்வளவ மலையிற பயிலுதல்
முதலியன இல்லாத இவற்றுக்கு மலையிற பயிலுதன் முதலிய
உடைய மயில் முதலியன உவமையாகா என அவற்றை
விலக்கலின், இது விலக்குருவகமாம் என்பது

ச-வது, சிறப்புருவகம்

தேரீசை வெண்பா

வ - று “மழலைவாய நவவீ மதாரெடுங்கண் மஞ்ஞை
குழலின் பொறைமெலிந்த கொம்பா—சுழலகலவம்
தாங்கிய வன்னந் தடங்கொங்கை யாரமுதம்
தேங்கொள கமலத் திரு”

(இ - ள்) தேனைக் கொண்ட செநதாமரை மலரிலே
வீற்றிருக்கின்ற திருமகளோப போன்ற பெண், மழலைச்
சொறக்கோப பேசும் வாயையுடைய மானும், அழகிய

நீண்ட கணகனாபுடைப மபிலும், கூந்தலின் பாரததைச்
சுமந்திருத்தலால் மெலிவுற்ற கொம்பும், திரட்சியாகிய
தோகையபுடைய ஆனனமுட, பெரிய கொங்கைகளை
புடைய அமுதமும் ஆவன, (எ - று)

நவனி - மான மதா - அழகு குழல - கூந்தல
பொறை - பாரம கலவம் - தோகை கமலத்திரு - செந்
தாமரைமீட வற்றிருக்குந் திருமகள்

இவ்வு ஒரு பெண்ணை நவனி முதலியனவாக உருவகப்
படுத்தும்பததுக கூறிய நவனி முதலியவற்றை மற்றை
நவனி முதலியவற்றிற்குல்லாத மழலைவாய முதலியவற்றைக்
கொண்டு சிறப்பித்ததுக கூறுதலின் இது சிறப்புருவகமாம்
என்க

உவது, அற்புதவுருவகம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “மனற்ற குழலா ருயிரமேன மதனகடவும்
தென்றற கரிதடுக்குந் தின்கணையம்—மனறலரைக
கடகுற கடலிற கரையேற்று நீளபுணையாம்
பொங்குரீ நாடன புயம்”

(இ - ள்) மேனமேலும் பெருகிவரும் காவிரியாற்றை
புடைய சோழநாட்டின் அரசனாகிய சோழனது தோள்,
வாசனையபுடைய கூந்தலையுடையவாகளாகிய பெண்
களது உயிரினமீது மனமதன செலுத்துகின்ற தென்றற
காற்றாகிய யானையைத் தடுக்கும் பாணமாம், புணாசசிக
குரிய (இளந் தனமையினையுடைய) அம் மாதாக்களை
இரவாகிய கடலினின்று கரை ஏற்றுத்தருகரிய தெப்பமாம்,
(எ - று)

மனறல - வாசனை தென்றல - தென்றற காற்று
கரி - யானை கணையம் - பாணம், யானை வாராமற் றடுக
கும் மரமுமாம் ‘கணையம்’ என்றும் பாடம் மனறலா -
புணாசசிககுரிய மாதா புணை - தெப்பம் பொங்குரீ -
மிகக் கரையுடைய காவிரி புயம் - தோள் இவ்வுச்
சோழனது தோளாக கணையமும், புணையுமாக உருவகப்

படுத்தியிடத்து வியப்புசு சுவை தோனறக கூறப்படுதலின
இஃது அறிபுதருவகமாம் எனபது

இவ்வாறு வருவனவற்றை புருவகத்தினபாற சாரத்தி
புணாக

உவமை வருமாறு

க-வது, தேரிதருதேற்ற வுவமை

குறள வெண்பா

வ - று “ கலலாகட பட்ட வறுமையி னினனாதே
கலலாகட பட்ட திரு ”

(3 - ஈ) கலலாதா ரிடத்திற பொருந்திய செலவம்,
கற்றாரிடத்தில் பொருந்திய வறுமையினும் துன்பஞ்
செய்வதாம், (எ - று)

கண்டு ‘ கலலா ’ எனறது கற்றாரை வறுமை - தரித
திரம் கலலாமாட்டுசு செலவம் அவரைக கெடுக்கும்,
கற்றாமாட்டு வறுமை அவரைக கெடுக்காது ஆதலின,
கலலாமாட்டுசு செலவத்திற்குக் கற்றாமாட்டு வறுமை
உவமை கூறத் தக்கதன்றென்பது பெறப்பட்டது

இதில கலலாமாட்டுசு செலவத்திற்குக் கற்றாமாட்டு
வறுமை உவமை கூறத் தக்கதன்று எனபது தெளிநது
கூறப்படுதலின இது தேரிதருதேற்ற உவமையாம் எனபது

உவது, பலவயிற்போலியுவமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ அடிநோக்கி னுழகடல் வண்ண வைனறன
படிநோக்கிற பைங்கொன்றைத் தாரான—முடிநோக்கித்
தோவளவ னாகத் தெளிந்தேனறன சென்னிமேல்,
ஆரலங்க ரேன்றியது கண்டு ”

(3 - ஈ) (அவனது) அடியை நோக்கினால் ஆழமாகிய
கடலினது நிறத்தினையுடைய திருமாலாகத் தோன்று
கின்றன, வடிவத்தை நோக்கினால் பசுமையாகிய கொன்
றைப் பூமாலையை அணிந்த சிவனாகத் தோன்றுகின்றன,
(இங்ஙனம் பலவாறுகத் தோன்றும் இவனை இன்னொன்றைத்

தெளிதல எவ்வாறென உனன்) அவனது முடியை நோக்கி முடியினமேல ஆத்திபஞ்சுலை இருத்தலைக் கண்டு தோச சேனையையுடைய சோழன் என்று தெளிந்தேன, (எ - று)

இதிற சோழனாகிய ஒரு பொருளுக்குத் திருமாலும், சிவபிரானுமாகிய இரண்டுவகைகள் கூறப்பட்டமையின் இது பண்டியிற் பரஃபுலையாயாம எனபது

உ-உது, பண்புவமை

ஆசிரியப்பா

வ - று ' கருங்கால வேங்கை ஸ்யுறு துறுகல
இருமடலிக் குருநீயிற் றேனறுங் காட்டிடை
எலி வருநா கால்நகு
எலலை யலலை நெடுவெண்ணிலவே "

(3 - ௪) பரவிய வெண்மையாகிய நிலவே! கருமை யாகிய அடியையுடைய வேங்கைமரத்தினது மலர்கள் பரவப்பெற்ற வலிய கலரானது பெரிய புலியினது குட்டி யைப்போலத் தோன்றுங் காட்டின் வழியாக இரவிலே (தனியே) வருபவராகிய (எம்) தலைவருடைய களவொழுக கத்திற்கு நீ நலம்புரிவாய் அலலை, (எ - று)

வீ - மலா துறுகல - வலிய கல இரும் புலி - பெரிய புலி குருநீ - குட்டி எலி - இரவு வருநா - வரு கின்றவராகிய தலைவா களவிற்கு - களவொழுககத்திற்கு இதில வேங்கை மரத்தினது மலர்கள் பரவப்பெற்ற கல, புலிக்குட்டிக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது

வேங்கை மரத்தினது மலா பரவப்பெற்ற கலின் வண்ணமும் வடிவமும், புலிக்குட்டியின் வண்ணத்திற்கும் வடிவத்திற்கும் ஒப்புமையாகக் கூறப்பட்டமையின் இது பண்டியுடையாம எனபது

(3 - ௫) வடிவு பண்பில் அடங்கும்

ச-உது, ஒப்புமையுவமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று "முத்துக்கோத தன்ன முறுவன முறுவலே
ஒத்தருப்பு முல்லைக் கொடிமருங்குல—மற்றதன்மேல

மின்னளிகளும் கார்போல விரைக்கூந்தன மெல்லியலான தண்ணளிக் கு முண்டோ தரம்”

(இ - ள்) முததுக்களை வரிசையாகக் கோத்தாற் போன்ற பறகளையும் அப் பறகளையேபோன்று அருமபு களை விடும் முல்கைக்கொடியைப்போன்ற இடையினையும், அக் கொடியினமேல் மின்னைவீச மெகம்போன்ற நறுநாற் றதையுடைய கூந்தலையும் உடைய மெனமைத்தனமை யினளாகிய தலைவியினது குளிராத கருணைகளும் எல்லை யுண்டோ? (எ - று)

முறுவல் - பல மருங்குல - இடை. கார - மெகம் விரை - மணம் மெல் இயலாள் - மெனமைத் தனமை யுடையாளாள்

இதில் ‘முததுக்கோத்தனன்’ என்று முததுக்களை முறுவலுக்கு உவமை கூறி, ‘முறுவலே, ஒத்தருமபு முல்கை’ என அம்முறுவலை முல்கை அருமபுகளுக்கு உவமையாகக் கூறலின் இஃது ஒப்பினை உவமையாம் என்பது

இ-வது, சந்தானவுவமை

ஆசிரியப்பா

வ - று “ தாநது நிலத்தோயு மிருமபித்த தடக்கையிற்
சோநதுடன் செறித்த குறங்கு சிறக்கென
மாலவரை யொழுகிய ஊழை ஊழைப்
பூவெனப் பொலந்த வோதி யோதியென
அளிச்சினை வேங்கை காண்மலா நான்மலா
களிச்சுரும் பரற்றுஞ் சணங்கு சணங்குபிதா
தீயாணாக கோங்கின் வீடைமுகை முகையெனக்
பூணகத் தொடுங்கிய வெம்முலை முலையென
வண்டோடடுப் பெண்ணை வளாதத் துவகின்
செறிநீர் தருமெ யிறின் ”

என்னும் இதனை மாலைபுவமை யெனினு மமையும்

(இ - ள்) இழுககப்பட்டுப் பூமியிலே பொருந்தப் பெற்ற பெண் யானையினது பெரிய துதிககைபோலத் திரண்டுருண்டு ஒன்றோடொன்று நெருங்கிப் பொருந்திய தொடைகளையும் அந்தத் தொடைகளைப்போலப் பெரிய மலையிலே வரிசையாகப் பொருந்தின வாழைமரங்கள், அந்த

வாழைமரங்களின் பூவைப்போல அழகுறறமைந்த கூந்தன முடியையும் அத கூந்தன முடியைப்போலக் கரிதாய்க் குளிராத சினைகளைடைய வேங்கை மரத்தினது புதியமலா (மலரது விளங்கு) அவ வேங்கை மரத்தின புதியமலா என்று சுருதிக் களிப்பையுடைய வண்டுகள் (மொய்த்துக் கொண்டு) ஆரவார்க்குத் தேமலையும், அத தேமல பொறி யாசப பாரதார்போலக் கோங்கமரத்தினது புதிய அழகிய புதமலர்கள் (தோன்றும்) அந்த அருமனைப்போல (விளங்கும்) ஆபரணங்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட, கொங்கைகளையும், பெரிய மடல்களையுடைய பனைமரம் அந்தக் கொங்கைகளைப்போல வளராத துங்குபோல இனிமை பொருந்திய நீரைத்தரும் பறகளையும், (எ - று)

உடையார என இது மகளிராக்கு அடைமொழியாம் இங்குக் கூறப்பட்ட உவமைகள் பலவும் இடையீடின்றி ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையனவாகப் புணரக்கப் பட்டமையின் இது சந்தான உவமையாம் எனபது இனி மாலைபுவமையோடு இதற்கு வேற்றுமையுண்டென்பாரு முண்டு அங்ஙனங் கூறுவார மாலைபுவமை ஒன்றோ டொன்று தொடர்புடைய பல பொருள்களை ஒரு பொரு ளுக்கு உவமையாக வைக்கப்படுவதாம் எனவும், இஃது அங்ஙனம் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய பல பொருள்களை வெவ்வேறு பொருள்களுக்கு உவமையாக வைக்கப் படுவதாம் எனவுங் கூறுவா

சு-வது, விலகீதுவமை

ஆசிரியப்பா

வ - று “பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி
ஒருவற புகழ்வா செந்நாப் புலவா
பாரி யொருவனு மல்லன்
மாாய் முண்டண டிலகுபுறப் பதுவே”

(3 - ௩) (புலமையிறை) செப்பமாகிய நாவின் யுடைய புலவர்கள் ‘பாரி பாரி’ என்று சொல்லி (அவன் றன் புகழ்) பலவற்றையுந் துதித்து (அவன்) ஒருவனையே புகழ்வா, உலகத்தைப் பாதுகாத்தற்குப் பாரி ஒருவனே அல்லன், மழையும் உண்டு, (எ - று)

இவ்வாறு வருவனவற்றை யுவமையினபாற் சாத்தி புணாக உருவகமும் உவமையும் ஓரினமாகிப் புணாத் தமையால் உருவகத்திற்கு ஒதிய இலக்கணம் உவமைக் காதலும் உவமைக்கு ஒதிய இலக்கணம் உருவகத்திற்காதலு முள அவை வருமாற்றிநது கொள்க

இதில் பாரிக்கு மேகத்தை உவமை கூறுதல் புலவாக்குக கருத்தன்று எனனுங் கருத்தைத் தொனிப்பித்து உவமையை விலக்குதலால் இது விஸ்கருவமையாம் இதில் உபமேயத்தை ஒருபுடை விலக்கி உபமானத்தை உடன் நிறுத்தினமையால், விலக்குவமையாயிற்று என்றலுமாம்

பாரி - கடை எழு வளளலகளில் ஒருவன், கொடையிற் சிறந்தவன் (கங்)

ச தீவகவணி

ஓரிடத்து வைக்கப்பட்ட விளக்கானது பல விடங்களிற் சென்று பொருள்களை விளக்குதலபோல இதுவும் ஓரிடத்து நின்று பல விடங்களிலுஞ் சென்று பொருள்களை விளக்குதலாலே தீபகமெனப்பட்டது தீபகம் - விளக்கு

ச0 குணந்தொழில் சாதி பொருள்குறித் தொருசொல் ஒருவயி னின்றும் பலவயிற் பொருடரிற் தீவகஞ் செய்யுண மூவிடத் தியலும்

எனபது, நிறுத்த முறையானே தீவகமென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்) குணத்தானும், தொழிலானும், சாதி யானும், பொருளானும் குறித்து ஒருசொல் ஓரிடத்து நின்று, செய்யுளிற பலவிடத்து நின்ற சொற்களோடு பொருந்திப் பொருள் விளைப்பது தீவக மென்னும் அலங்காரமாம் அது முதனிலைதீவகம், இடைநிலைதீவகம், கடைநிலைதீவகம் என மூன்றாகி நடக்கும், (எ - று)

எனவே, இடமுனறையும், குணம், தொழில், சாதி, பொருள் என்பனவற்றோடு கூட்டி யுறழ்ப பன்னிரண்டா மெனக் கொள்க

அவற்றுள்

க-வது முதநிலைக் குணநீவகம்

தேசை வேண்பா

வ - று “சேநதன வேநதன றிருகெடுகண டெவவேநதா
எநது தடதோ ளிழிகுருந்—பாயுது
திசைமனைத்தம் உரச சிலேடொழிந்த உமபும
மிசைமனைத்தம் புடகுட முட வீழுது” என உரும

இதனுள் புடகுலங்களும், அமபும வேநதா தோள களும் திசைகளும் சிவநதன வெனக்

(இ - ள்) அரசனது அழகிய நீண்ட கண்கள் (கோபத்தினால்) சிவநதன, (அவை சிவநத அளவில்) பகை வேநதாகளினுடைய உயர்ந்த பெரிய தோள்கள் (அமபுகள் பட்டு இரத்தந் குழம்பிச்) சிவநதன, (அத் தோள்களினின்று) பெருகிவருகின்ற இரத்தம் பாயதலால் திசைகள் சிவநதன, (அந் இரத்தத்திற் படிதலால்) வலிமையினை யுடைய விலலிற்றை சொரியப்பட்ட பாணங்கள் சிவநதன, அந் இரத்தம் மேலே வீழதலால் பறவைக் கூட்டங்கள் யாவும் சிவநதன, (எ - று)

இச்செய்யுளின் முதலில் உள்ள சேநதன் எனனும் பண்பு, கண, தோள், திசை முதலியவற்றோடுஞ் சென்று சோநது உபகாரப்பட்டமையால், இது முதநிலைக் குணநீவதமாம் சேநதன் எனபது வினைச்சொல்லாயினும் அதனாற் பெறும் பொருள் செந்நிறமாகிய பண்பாகலின், அது பண்பெனப்பட்டது சேநதன் எனபது செம்மை எனனும் பண்புப் பெயரினடியாகப் பிறந்த வினையாதலே யும் நோக்குக

உ-வது, முதநிலைத் தொழிற்நீவகம்.

தேரிகை வெண்பா

வ - று சரியும் புனைசங்கு தண்டளிர்போன மேனி
வரியு தனதடஞ்சூழ வம்பும்—திருமான
ஆஃ தழுவு தடதோ ளகளங்கன
கோ-- தொழுத கொடிசு” என வரும்

(இ - ள்) திருமகள் வீற்றிருத்தற்குரிய மேனமை
பிணையுடைய முத்தமாலைகளை அணிந்த பெரிய தோள்களை
புடைய குற்றமற்ற சோழனுடைய குதிரையைத் தொழுத
பூங்கொடியைப் போன்றவளாகிய பெண்ணுக்கு (அவள
கையில்) அணிந்த வளையல்களும் சரிந்தன, குளிராசியாகிய
தனிரைப்போன்ற உடம்பின் அழகும் சரிந்தது, பெரிய
தனங்களில் தரித்த கச்சு சரிந்தது, (எ - று)

சோழன் உலாப்போன காட்சியைக் கண்டு அவ
வளவிலே அவன்பால் தனக்குண்டாகிய பெருங் காதலை
ஆற்றுகளாகிய ஒரு பெண் உடல் மெலிந்தது, கை வளை
கழன்று வீழ், உடம்பின் அழகு குறையக், கச்சுத் தளாச்சி
புற நின்றன எனபது இதன் கருத்து இதில் சரியும்
என்னும் வினைசொல் சங்கு முதலியவற்றோடு சென
றியைந்து உபகாரப்பட்டமையால், இது முதலிலேத் தொழிற
நீங்கும் ஆம்

இதனுள் வளையும், அழகும், கச்சு சரியுமெனக்
உ-வது, முதலிலேச் சாதித்தீங்கும்

தேரிகை வெண்பா

வ - று “தென்ற லனங்கன றுணையாரு சிலகொம்பா
மன்றற நிலைமகனும்வானபொருண்மேற-சென்றவாககுச
சாற்றிவிடுந் துதாரும தவரும் பெருமபுலவி
மாற்ற வருவிருது மாம” என வரும்.

(இ - ள்) தென்றற காற்றானது (காமத்தை வளர்த்த
லால்) மனமதனுக்குத் துணையாகும் சில பூங்கொம்புக
ளுக்குத் (தான் வந்தவளவிலே அவற்றைத் தளிர்ப்பித்தலால்)
மணம்புரிந்த நாயகனாகும் சிறந்த பொருளினிடத்து
விரும்பமுற்று (தமமுடைய தலைவியாகளைப் பிரிந்தது)
சென்ற தலைவார்களுக்கு (அத் தலைவியாகளபாற் காதலை

எழுபபுதலால் அத தலைவியாகளால் தம்முடைய வருத்தங்
களைச்) சொல்லும்படி அனுப்பப்பட்ட தூதாரும், (நாயக
பால் நாயகியாகத் உண்டான பெரிய ஊடலை நீக்குதலால்)
அவ்ஊடலை நீக்க வந்த புதுமகனுமாகும், (எ - று)

தென்றல் - தெற்கிலிருந்து வருங் காற்று, அது கால
வேறுபாட்டாற் பலவாம் இங்குத் தென்றல் என்றது
அவ்நன்ம பலவாகிய காற்றுகள் அனைத்தையும் உணர்த்தி
முதலில் நின்று, 'துணையாம்' எனபது முதலியவற்றோடு
சென்றியைநது உபகாரப்பட்டமையால் இது முதன்னைச்
சாத்தீவகம் ஆம்

இதனுள் - தென்றல் துணையாதலும், தூதாதலும்,
விருந்தாதலும் கண்டுகொள்க

ச-வது, முதன்னைப் பொருட்டிவகம்

தேரிகை வெண்பா

வ - று “ முருகவேள சூரமா முதற்குந்தான வள்ளி
புரிமுழனமேன மாலை புனைந்தான—சரணளித்து
மேலாய வானோ வியனசேனை தாங்கினான்
வேலா னிடைகிழித்தான வெறபு ” என வரும்

(இ - ள்.) முருகப்பிரான சூரபன்மனாகிய மாமரத்தை
வேரோடு சாய்த்தான, வள்ளியமமையினது புரிவாகிய
கூந்தலின்கண் மாலையைச் சூட்டினான் அடைக்கலமாகி
மேனமை பொருந்திய தேவாகளுடைய பெரிய சேனையைக்
காததருளினான், வேலினாலே (கிரௌஞ்சம் எனலும்)
மலையை இடையிலே பிளந்தான, (எ - று)

‘சூரமா முதல் துந்தான’ எனபதற்குச் ‘சூரபன்ம
னாகிய (அவுணாகளின்) சிறந்த தலைவனைக் கொன்றான்’
என்று பொருள் கூறுதலுமாம்

இதில் முதலில் நின்ற முருகவேள் என்ற பொருட்
பெயர் துந்தான எனபது முதலியவற்றோடு சென
றியைநது உபகாரப்பட்டமையால் இது முதன்னைப் பொருட்
டிவகம் ஆம்

ச-வது, இடைநிலைத் துணதீவகம்

நேரிசை வெண்பா

வ - ஹ “எடுத்த நிரைகொண வென்றலுமே வென்றி
வடித்திலங்கு வைவாளை வாங்கத—துடித்தனவே
தண்ணூ மாபுந தடநதோளும் வேலவழியும்
எண்ணுத மன்னாக கிடம்” என வரும்

(இ - ள்) குறித்த பசுக்கூட்டங்களைக் கொண்டுவருக
என்று (வேந்தன்) கூறிய அளவிலே, (மறவன்) வெற்றி
யைத் தருவதாகிய வடிககப்பட்டு விளங்கும் கூாமையாகிய
வாளைக் கையிலே ஏந்தினாகைப் பகையரசர்களுக்கும்
குளிர்ச்சியாகிய முததுமாலை யை அணிந்த மாபும், பெரிய
தோள்களும் வேலபோன்ற கண்களும் இடப்புறத்துத்
துடித்தன, (எ - று)

இதில் இடைநின்ற துடித்தன் எனலும் பண்புணாத்
துஞ் சொல் மாபு என்பது முதலியவற்றோடு சென
றியைந்து உபகாரப்பட்டமைபின் இடைநிலைக் குணத்தீவகம்
ஆம்

இதனுள், துடித்தல் - பண்பு

(கு - ள்) தொழில் பண்பில் அடங்கும்

ஈ-உது, இடைநிலைத் தொழிற்றீவகம்

நேரிசை வெண்பா

வ - ஹ “எடுக்குஞ் சிலைரின நெதிர்தவருங் கேளும்
வடுக்கொண டுரநதுணிய வாளி—தொடுக்கும்
கொடையுந் திருவருளுங் கோடாத செங்கோல
நடையும் பெருமபுலவா நா” என வரும்

(இ - ள்) வேந்தன் கையிலே ஏந்திய விலலிலே
அம்புகள் நிறறலால் (உடனே அவனை) எதிர்த்தவர்களும்
அவர்களைச் சாராதவர்களும் தழுமப்பட்டுத் (தம்முடைய
மாபு) துணிக்கப்பட்டனராக (அவ்வளவிலே) புலவாக
ளுடைய நாவுகள் (இவ்வேந்தனுடைய) ஈகையையும்,
மேனமையாகிய அருளையும், முறைகெடாத செங்கோலி
னது நடையையும் (பாக்களிலே) தொடுத்தபு புகழ்வன
வாயின, (எ - று)

இதில் இடையிலே நின்ற நோதிக்கும எனனும் தொழி
விணாததுஞ் சொல், கொடை, அருள, செங்கோலின்
நடை என்பவற்றோடு சென்றியைநது உபகாரப்பட்டமை
யால், இஃது இடைநிலை நோதிநீவகம் ஆம்

எடுக்குஞ் சிலை வாளி நின்ற என இயைக்க 'நின்ற'
என்றதை நிறக எனனுஞ் செய்வெ நெசசமாகக் கொள்க

இதனுள், தொடுத்தல் - தொழில்

எ-வது, இடைநிலைச் சாதிநீவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று "காமருட பொறொடியாங் காலிற கழலாம்
பொருவல் புயவலய மாகும்—அரவரைமேல்
நாணு மாநகு நகைமணிசோ தாழ்குழையாம்
பூணும புனைமலை யாம்"

என வரும்

(இ - ள்) பாம்பானது சிவபிரானுக்குக் கரத்திற
பொருந்தும் அழகிய வளையாகும், காலிலே அணியும் வீர
கண்டையாகும்! ஒப்பில்லாத தோளவளையாகும், இடையில்
அணியும் நாணுகும், ஒளியினைபுடைய இரத்தினங்கள்
பொருந்திய தொங்குகின்ற குண்டலம் எனனும் காதணி
யாகும், மற்றும் பல ஆபரணங்களாகும், அழகிய மலை
பும் ஆகும், (எ - று)

இதில் இடையினின்ற அரவு எனனும் பாம்புகளின்
சாதிப்பெயர் 'தொடியாம்' எனபது முதலியவற்றோடு
சென்றியைநது உபகாரப்பட்டமையின் இஃது இடைநிலைச்
சாதிநீவகம் ஆம்

அ-வது, இடைநிலைப் பொருடீவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று "மானமருக கண்ணுள் மணிவயிற்றில் வந்துதித்தான
தானவரை யென்றுந் தலையழித்தான்—யானைமுகன்
ஒட்டிணை வெங்கலியை புள்ளத் தினிதமாநது
வீட்டிணை னமமேல் வினை"

என வரும்

(இ - ள்) யானை முகத்தினைபுடைய கடவுளாகிய
விநாயகன், மானபோன்ற கண்களைபுடைய பாவதியினது

அழகிய வபிற்சில் வரது பிறந்தனன, எப்பொழுதும் அசு
ராகஞ்ஞடைய தலைகளைத் துணித்தனன, வெவவிய வறுமை
யைப் போக்கினன நமமுடைய மனத்தினகண்ணே நன
கமரது நமமேல் வரும் (தீய) வினைகளை நீக்கினன,
(எ - று)

இதில இடைநின்ற யாவையுந் எனபது உதித்தான
எனபது முதலியவற்றோடு சென்றியைநது உபகாரப்பட்ட
மைபின, இஃது இடைநிலைப் பொருட்டவகம் ஆம்

கப-வது, கடைநிலைத் தொழிற்பீவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று 'துறவுவாச சானரே ரிளிவரவுத் தாய
பிறவுவா ஆனதுறவா ஆணம்—பறைகறங்க
கொண்டா னிருப்பக கொடுங்குழைப் பெயவமுமொன
றுண்டாக வைக்கறபாற நன்று' என வரும்

(இ - ள்) ஞானத்தாற சிறந்த பெரியோர்க்குத் துற
வாகிய ஒழுககம் உளது ஆக இழிந்ததாகிய (கூடா) ஒழுக
கமும், தூயமையாகிய வேறு உணவுகள் பல உள்ளன
வாகத் தசை கலந்த உணவும், ஒரு மாதுக்குப் பல வாத
தியங்கள் ஒலிக்க மணம்புரிந்துகொண்ட (அவஞ்ஞடைய)
கணவன இருக்க வேறொரு தெய்வமும் உள்ளதாகக்
கொண்டு வைத்தறகுரிய தன்மைய தன்று, (எ - று)

இளிவரவு - தாமது அஃதிண்டு இழிவாகிய ஒழுக
கத்தை உணாததியது ஊன - தசை ஊண் - உணவு
பறை - வாததியம் கறங்கல் - ஒலித்தல் கொடுங்குழை
பாள் - வீளிவாகிய குழைபை அணிந்த மாது 'வைக்கற
பாறது அன்று' என்றதை இளிவரவு என்றது முதலியவற்
றோடு தனித்தனி இயைத்து முடித்துக் கொள்க

இதில கடைநின்ற வைக்கறபாற்றன்று எனபது இளி
வரவு முதலியவற்றோடு சென்றியைநது உபகாரப்பட்டமை
பின இது கடைநிலைத் தொழிற்பீவகம் ஆம்

கஉ-வது, கடைநிலைப் பொருட்டவகம்.

தேரிசை வெண்பா

வ - று “புறத்தன
 றிறத்தன கொறசே ரியவே—அறத்தன்
 மகளை முறைசெய்தான் மாயஞ்சி யாட்டி
 முகனை முறைசெய்த கண்” என வரும்

(இ - ள்) (பசுவின் கன்றின்மீது தேரைச் செலுத்தி அதைக் கொன்றவனாகிய தன்) மைந்தனை (அரசருக்குரிய) தருமத்தின்படி கொன்றவனாகிய மனுரீதிச் சோழனது மேனமையாகிய வஞ்சி நாட்டிலே வாழ்வவளாகிய ஒரு மாதிலுடைய முகத்தை அலங்கரித்த கண்கள், வெளிகளிலுள்ள மான்களிலுடைய கண்களைப் போன்றனவும், நாட்டின்கண் உள்ள அம்புகளைப்போன்றனவும், நீரிலுள்ள தாமரை மலர்களைப்போன்றனவும், மாவடுக்களைப் போன்றனவும், கொல்லார்களின் சேரியிலே செய்யப்படும் வாள்களைப் போன்றனவுமா யிருக்கின்றன, (எ - று)

‘நீரன்’ எனபதைக் கருங்குவளை என்று கொள்ளுதலுமாம்

இதில கடைநின்ற கண் எனலும் பொருட்பெயர், புறத்தன் எனபது முதலியவற்றோடு சென்றியைநது உபகாரப்பட்டமையின் இது கடைநீலப் பொருட்டவகம் ஆம்

இதனுள், கண் - பொருள் புறத்தன்-மான ஊரன் அம்பு நீரன் - தாமரை மாவினற்றத்தன் - மாவடு கொறசேரிய - வாள் மற்றவைக் குதாரணம் வந்துழிக காண்க

அஃதேல, குணமென்று சொல்லப்பட்டனவும் தொழிலாய்க் காலம் புணர்நது நின்றனவாலெனின் அவ்வாறே குணமுந் தொழிலுங் காலம் புணர்நதலது தோன்ற தொழிலென்பது பொருளது புடைபெயாச்சி, குணமென்பது அப் பொருட்குப் பண்பாய்த் தனக்கு வேறு பொருளினறிப் பொருளை நீங்காது நிற்பது அது முன்ன ருணாததப்பட்டது (கசு)

சக அதுவே,

மரலை விருத்த மொருபொருள் சிலையென
நாலவகை யானு நடைபெறு மென்ப

எனபது, அத தீவகாலங்காரம் பிற அலங்காரங்க
ளோடு கூடிவருமா றுணாததுதல துதலிற்று

(இ - ள்) அச சொல்லப்பட்ட தீவகம், மாலா தீவ
கம், விருத்த தீவகம், ஒரு பொருட் டவகம், சிலைத் தீவ
கம் என நான்கலங்காரங்களோடு கூடியும் வருமென்று
சொல்லுவா புலவா, (எ - று)

அவற்றுள்,

க-வது, மாலா தீவகம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “மனைக்கு விளக்க மடவாரா மடவாரா
தமக்குத் தக்கசால் புதலவா—மனக்கினிய
காதற் புதலவாக்கும் கலவியே கலவிக்கும்
ஒதிற புகழ்சா லுணர்வு”

(இ - ள்) இல்லறத்திற்கு விளக்கம், மடப்பத்தினை
புடைய பெண்டிருண்டாதல, அப்பெண்டிர்க்கு விளக்கம்,
அழகு சான்ற புதலவரைப் பெறுதல, அப்புதலவருக்கு
விளக்கம், இனிமையான கலவி, அக கலவிக்கு விளக்கம்,
மறவாமை, (எ - று.)

இதனுள், விளக்க மென்பதனை யெவவிடத்துங்
கூட்டுக

உ-வது, விருத்த தீவகம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “வரிவண்டு நாணு மது மலரம்பாப்
பொருவெஞ் சிலைக்குப் பொலிவும்—பிரிவின
விளக்கு நிறமுடையாரா தமமேன மெலிவும்
வளர்க்கு மலயா நிலம்” என வரும.

(இ - ள்) பொறிவண்டு நாணுகவும், மதுமலரே கண்ணை
பாகவும் கொண்டு, காமன தனியிருந்தாரைப் பொருகின்ற

விருப்பததைடைய சிகைகுப் பொலிவினையும், பிஃகிற பசலையுறநா தம்பால மெலிவினையும் வளாககும் தென்ற காறறு, (எ - று)

இதனுள், ஒரு பொருளே பொலிவும் மெலிவுமாகிய இரண்டு குணஞ் செயதலின் விருத்தம்

(ந - று) விருத்தம் - சொல்லும் பொருளும் மாறு படுதல்

உ-வது, ஒரு பொருட் டவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “வியனஞாலஞ் சூழ்ச்சைக ளெல்லாம் விழுங்கும்
அயலா துணைத தகனரா—உயிர்பருகும்
வணக்கமும் வேரிப் பொழில்புதைக்க மெனமயில்கள
கணக்கரு மீதெழுந்த கா” என வரும்.

(இ - ள்) அகண்ட உலகத்தைச் சூழ்ந்த திகடுக ளெல்லாவற்றையும் தன்னிடத் தடக்கும், துணையைப் பிரிந்து அயலவா போலப் போயினா உயிரை புண்ணும், ஆகாயத்தை மறைக்கும், நறுநாற்றத்தையுடைய பொழிலை மூடும், மெனமையுடைய மயில்களின் கணக்கை வவங்கி கொள்ளும், உயர்வெழுந்த மேகம், (எ - று)

இதிலே விழுங்கும், பருகும் புதைக்கும், கவரும் என வந்த பல சொற்கள் ஒரு பொருளையே குறித்து நிற்க, கார னெனுஞ் சொல் விழுங்கும் எனபது முதலிய பல இடங் களிலுஞ் சென்றியைந்து உபகாரப்பட்டமையின் இஃது ஒரு பொருட் டவகமாம்

ச-வது, சீலேடாதீவகம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “மானமருவி வாளரிகள சோநது மருண்டுள்ளம்
தானமருக நீண்ட தகைமையவாம்—காண
வழியு மொருதனிநாம் வைத்தகலு மாதா
விழியுந் தருமான மெலிவு” என வரும்

(இ - ள்) மான்கள் மருவி ஒளியையுடைய சிங்கங் கள் சோநது, மயங்கிக் கண்டாருள்ளம் வெருவுமபடி

நீண்ட தனமையையுடைத்தாய் காட்டு நெறியும், மயக்க மருவி ஒளியினைபுடைய அரிகள் பரந்து கண்டா ருள்ள மானது மயங்கித் தடுமாறுமபடி பெரிதாய் நான் தனி யிருத்திப் போந்த கிழத்தியுடைய கண்ணும், நமக்கு வருத் தத்தைத் தாராநின்றன, (எ - று)

இது வழிகும, விழிகுளு சிலேடை மானமருவி - (வழி) மான்கள பொருந்தி, (கண்) மயக்கம் மருவி, வாள் அரிகள் சோந்தி, - (வழி) ஒளியையுடைய சிங்கங்கள் சோந்தி, (கண்) ஒளியை உடைய செவ்வரிகள் சோந்தி, உள்ளம் மருண்டு மருக - (வழி) மனம் மயங்கி வருந்த, (கண்) மனம் மயங்கித் தடுமாறு

நாலவகையானுமெனக்ற் முற்றும்மையை எச்ச வுமமையாக்கிப் பிறவகையால் வருவனவு முளவெனக் கொள்க அவை வருமாறு

உவமா நீவகம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “முன்னங் குடைபோன முடிநாயகமணிபோல
மன்னுந் திலகம்போல வாள்ரவி—பொன்னகலம்
தங்கு கவுத்துவம்போ லுத்தித் தடமலாபோல
அங்க ணுலகளந்தாற் காம் ‘ என வரும்.

(இ - று) அழகிய இடத்தினைபுடைய உலகங்களை அளந்த திருமாலுக்கு (அங்கனம் உள்களந்தபோது) ஒளியை உடைய சூரியன் முன்னே குடைபோன்றிருந்து, பின்பு கிரீடத்தின் நடுவிலுள்ள நாயகரத்தினம் போலாய், (அதன் பிறகு) நெற்றியிலே அணிந்த திலகம்போலாய், (அதன்பின்னர்) அழகிய மாடிலே பொருந்திய கவுத்துவ மணிபோலாய், (அதன் பிறகு) உந்தியாகிய குளத்திலே தோன்றிய செந்தாமரை மலாபோல ஆயிற்று, (எ - று)

திலகம் - பொட்டு, உந்தி - கொப்பூழ்

உருவக நீவகம்

தேசிக வேண்பா

வ - று “காணற் கயலாம உடலீற் கமலமாம
என்ற கருவினையா மனபுறவில்—மானும்
கடத்துமேல் வேடா கடுசுரமா நீங்கிக்
கடத்துமேன மெலவியலாள் கண்”

எனவரும்

(இ - ன்) (கெஞ்சமே!) இம் மெலவிய தன்மையை உடையானைப் பிரிந்து செலவோமாயின இவளது கண் ரெய்தல் நிலத்திலே கயன மீனாயத் தோன்றியும், முலலை நிலத்திலே கருவினை மலாயத் தோன்றியும், குறிஞ்சி நிலத்திலே மானாயத் தோன்றியும், பாலைநிலத்திலே வேடுவரது (கையிலுள்ள) கொடிய பாணமாயத் தோன்றியும் நமது போககை விலககும், (ஆதலால்) இவளைப் பிரிந்து செல்லுதல் நமக்கு அரிதாகும், (எ - று)

கானல் - ரெய்தல், வயல் - மருதம், ஏனல் - முலலை, புறவு - குறிஞ்சி, கடம் - பாலை, சரம் - பாணம், மெல இயலாள் - மெனமையாகிய தன்மையை உடைய தலைவி

இதில் கண் என்கின்ற ஒரு சொல் பல இடத்துஞ் சென்றியைநது உபகாரப்பட்டமையின் இது தீவக அணியாம இதனோடு கண்ணைக் கயன முதலியனவாகக் கூறிய உருவகமும் பொருநதுதலால் இஃது உருவக தீவகம் ஆயிற்று (கடு)

இ பின்வருநிலை யணி

சஉ. முனவருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற
பின்வரு மென்னிற பின்வரு நிலையே.

(இ - ன்) ஒரு செய்யுளுள், முன்னா வந்த சொல் லாவது பொருளாவது பின்னாப் பலவிடத்தும் வரு மாயின், அது பின்வரு நிலையெனலும் அலங்காரமாம், (எ - று)

அவற்றுள், க-வது, சொற்பின் வருநிலை

தேசிக வேண்பா

வ - று “மாலகரி காததளித்த மாலுடைய மாலைசூழ
மாலவரைத்தோ னாதரித்த மாலையா—மாவிருளசூழ
மாலையின் மாலகட லாபப் மதனறொடுக்கு
மாலையின் வாளி மலா”

என வரும்

(தி - ஈ) மதததால மயங்கிய யானையின இடா தீரத்தளித்த அரியுடைய தொடையல சூழப்பட்ட பெரிய மலையையொத்த தோள்களை விரும்பிய இயலபுடையா மேல, மயங்கிருள சூழந்த அந்திப்பொழுதில் கருங்கடல ஆர்ப்பக காமன இடையறுது மலராகிய கணைகளைத் தொடுக்கும், (எ - று)

இதனுள், முனவந்த சொல்லே பின்னும் பலவிடத்து வந்தமையின சொற பின்வருநிலை

(ரு - று) அரி - திருமால்

உ-வது, பொருட்பின் வருநிலை

நேரிசைவெண்பா

வ - று “அவிழ்தன தோன்றி மலராதன காயா
நெகிழ்தன நோமுகை முலலை—மகிழந்திதழ்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவினை
கொண்டன காந்தள் குலை” என வரும

(தி - ஈ) தோன்றி மரங்கள் மலராதன, காசாஞ் செடிகள் மலராதன, அழகிய அருமபுகளை உடைய முலலை கள் மலராதன, கொன்றை மரங்கள் குளிராசெயுற்று இத்தழ கள் மலராதன, கருவினிகள் மலராதன, காந்தள் குலைகளை எடுத்தன, (எ - று)

இதனுள் அவிழ்தலும், அலாதலும், நெகிழ்தலும், விளளலும், விரிதலும், மலாதல எனனுமொரு பொருண்மே னின்றனவாதலின் அப பெயரத்தாயிற்று

‘வருவது’ எனனது, ‘வருமென்னின்’ என்றதனை, முன்னர் வந்த சொல்லும் பொருளும பின்னாப பலவிடத் தும் வருவது, சொற்பொருட் பின்வருநிலை யெனக் கொள்க

நேரிசைவெண்பா

வ - று “வைகலும் வைகல வரக்கண்டு மஃதுணரார
வைகலும் வைகலை வைகுமென றினபுறுவா
வைகலும் வைகற்றும் வாழநாண்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார” என வரும

(இ - ன்.) நாளதோறும் பொழுது கழிதலைத் தமது ஆயுள்ளமேல் தங்குதலாக வைத்து அப் பொழுதுகழிவை உணர்ந் து இயல்பிலாதவாகள், நாளதோறும் பொழுது கழிவு வராதற்கக் கண்கூடாகப் பாரத்திருந்தும் அப் பொழுதுகழிவை உணர்து துன்புறாமல் நாளதோறும் அப் பொழுதுகழிவை முட்டினறிக் கழியாநிற்கும் என்று மகிழ்வா, (எ - று)

இதில் விவகல் எனனும் முனவர்த சொல் பின்னும் பலவிடத்தும் வர்து ஒரு பொருளே தந்தமையின, இது சொற்பொருள் பின்வரு நிலையாம் என்பது

இன்னும் அவனிலேசானே பிறவலங்காரங்களோடு கூடி வருவனவுங் கொள்க

நேரிசைவெண்பா

வ - று “செங்கமல் நாட்டஞ் செழுந்தா மரைவதனம்
பங்கயஞ் செவ்வாய் பதுமம்போல—செங்கரங்கன்
அம்போ ருகுந்தா ளரவீர்த மாடனா
தம்போ ருகுந்தா டனம்” என வரும்

(இ - ன்.) மனமதனது அழகிய போரை (காமப் போரை) விரும்பின்வளது கண்கள் செவ்விய தாமரையைப் போலவனவாம், முக்கு செழிய தாமரையைப் போலவதாம், செவ்வாய் தாமரையைப் போலவதாம், சிவந்த கைகள் தாமரையைப் போலவனவாம், பாதங்கள் தாமரையைப் போலவனவாம், தனங்கள் தாமரையைப் போலவனவாம், (எ - று)

இதில் கமலம், தாமரை, பங்கயம், பதுமம், அம்போ ருகம், அரவிரதம் எனனும் சொற்கள் தாமரை எனனும் ஒரு பொருளுணர்த்தி நின்றமையின, இது பொருட்பின் வருநிலையாம், அவை கண்கள் முதலியவற்றிற்கு உவமையாய் வந்தமையின இஃது உவமைப்பொருட் பின்வருநிலையாம் என்பது

கமல் முதலியன ஒருபொருட் பன்மொழிகள் பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க (௧௬)

க முன்னவிலக கணி

சுட. முன்னத்தின் மறுப்பினது முன்ன விலககே
மூவகைக காலமு மேவிய தாகும்

எனபது, நிறுத்தமுறையானே முன்னவிலகரு என
னும் அலங்கார முணாததுதல நுதலிற்று

(இ - ள்) ஒரு பொருளைக் குறிப்பினை விலக்கின
அது முன்னவிலக்கெனனும் அலங்காரமாம் அஃது
இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு எனனும் மூவகைப்பட்ட காலங்க
ளோடும் கூடியதாம்

‘மறுப்பது’ எனனது ‘மறுப்பின்’ என்றதன்ற,
கூற்றினை மறுப்பினும் அவ அலங்காரமாம் குறிப்பினை
மறுப்பது பொருட்பொலிவுஞ் செய்யுட சிறப்பு நோக்கி
பெடுத்தோதினா, ஏனையது அனனது அனமையின்
இலேசா னுடனப்படா ரெனபது

இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பனவற்றைக் கூற்றொடுங்
குறிப்பொடுங் கூட்ட அறுவகையாம்

அவற்றுள்,

க-வது, இறந்தவினை விலக்கி

நேரிசை வெண்பா

வ - று “பாலன் நனதுருவா யேழுலகுண டாலிலையின்
மேலன்று கண்டியினராய் மெய்யன்பா—ஆலன்று
வேலை நீருளளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ குன்றெடுத்தாய் சொல” என வரும்

(இ - ள்) சோலை சூழ்ந்த குன்றமெடுத்த மாயவனே
நீ! உலகம் ஏழையு முண்டு பால னுருவத்தைக் கொண்டு
ஆலிலையிலே யுறங்காநின்ற யெனபது உலகத்துள்ளோர்
மெய்யென்று சொல்லுவா நீ உலகத்தை உண்டுறங்கிய
ஆலானது, அன்று, கடலுள்ளே நின்றதோ? மண்ணிலே
நின்றதோ? ஆகாயத்தே நின்றதோ? சொல்லுவாயாக,
(எ - று)

உலகமுழுவதும் உண்ணப்பட்ட காலத்து ஆலிவையோனது தனியாக இருந்ததென்பது பொருந்தாது என அது குறிப்பால் விலக்கப்பட்டது

உ-உது, எந்நீர்வீண விலகீது

தேர்ச்சை வெண்பா

வ - று முலலைக் கொடநடுங்க மொயகாந்தள கைகுலைப்ப
எல்லையினவன டெழுந்திரங்க—மெல்லியனமேற
நீவாய நெடுவாடை வந்தாற செயலறியேன
போவா யொழிவாய பொருட்கு” என வரும்

(இ - ள்) தலைவனே! முலலைக்கொடியானது நடுங்க, நெருங்கிய காரதண மலரானது விரிய, ஒளியினையுடைய வண்டின கூட்டங்க ளெழுந்தொலிக்கத், தீயையுடைய நெடிய வாடையானது மெல்லிய நடைபையுடைய இவள மேல வந்தால் பின் விளையுஞ் செயதி யறியமாட்டேன்! ஆதலின், பொருளீட்டுதற்குப் போவா யொழிவாய், (எ - று)

உ-வது, நீகழ்வீண விலகீது

தேர்ச்சை வெண்பா

வ - று “மாதா நுழைமருங்கு னேவ மணிகருழைசோ
காதின் மிகைநீலங் கைபுனைவீர்—மீதுலவு
நீணில வாடக ணெடுங்கடையே செயயாவோ
நாணிலஞ் செயய நலம்” என வரும்

(இ - ள்) காதலைச் செய்யும் நுண்ணிடை வருந்த, மணிகருழையையுடைய உமது காதின்மீதே மிகையாக நீலப்பூவைச் சாத்ததுகின்றவரே! அக காதின்மீதே யுலாவு கின்ற நீண்ட நீலமாகிய நிறத்தையுடைய கண்களி னெடிய கடையே செயயாவோ, நீவிர நனருகச் சூடிய நீலப்பூச் செய்யும், நலத்தை, (எ - று)

பிறவும் வந்தவழிக் கணடுகொளக (கஎ)

சச. அதுவே,

பொருள்குணங் காரணங் காரியம் புணரும்.

எனபது, அவ வலங்காரத்துச சில வேறுபாடு உணரத்
ததல ததலிறறு

(3 - ஈ) அவ விலக்கு, பொருள் விலக்கும், குண்
விலக்கும், காரண விலக்கும், காரிய விலக்கும் என நான்கு
வகையானும் வரும, (எ - று)

அவற்றள்,

க-வது பொருள் விலக்கு

3நரிசை வெண்பா

வ - று 'கண்ணு மனமுங் கவார்தவ ளாடிடமென
நண்ண லருளு மடையாளம்—தண்ணிழலின்
சுற்றெலலை கொண்டுலெரு சோதித் தீரளலலால்
மற்றிலலை காணும் வடிவு' என வரும்.

(2 - ஈ) நமமுடைய தலைவன தன்னுடைய கண்
கூடியம் மனத்தையும் கவாநதுகொண்ட மடவாள வீலை
பாடு மிடமென்று நமக்கு அருளிச செயத சோலையினக
ணுண்டாகிய குளிராத நிழலைச் சோநத சூழலிடத்தைக
கைக்கொண்டு உலாவித் திரிவதொரு சோதியுருவ மல்லது,
அச சோதியுருவின் அவடவங்களைக் காண்டற கரிதாயிருந
தது இஃது ஒருருவத் தன்மை இருந்தபடி, (எ - று)

உ-வது, குண் விலக்கு

3நரிசை வெண்பா

வ - று "மாதா துவிர் தழுவாய வந்தென னுயிரகவரும்
சீத முறுவ லறிவழிகும்—மீதுலவி
நீண்ட மதாழியென நெஞ்சங் கிழித்தலவும்
யாண்டையதோ மெனமை யிவாகு" என வரும்

(3 - ஈ) இவருடைய அழகிய பவளம்போன்ற
வாயானது, எனனுடைய உயிரை வந்த கவராரினறது
குளிராத நகையானது, அறிவை யழிககாரினறது, காதின்
மீது உலாவி மதாதது நீண்ட விழியானது, எனனுடைய
நெஞ்சத்தைக் கிழித்தது உலவா ரினறது, ஆதலால், இவாகு
மெனமை எங்குள்ளதோ சொல்லுவாயாக, (எ - று)

உ-வது, காரண விலக்கு

நேசை வெண்பா

வ - று ' மதரிக கஞ்சிவபப வராபுருவங்கோட
அதர துடிபப வண்சோ—நுதலவியாபப
நீண்டாலாகழவனகண்டஞ்சாதா லென்னெஞ்சம
என்பாற நஉநின்மை யால் ' என வரும்

(3 - ள) மடவாய! செவவரி பரதது மதாதத கண
சிவபப, நீண்ட புருவம வளைய, அதர துடிகக, அழகு
சோந்த நெற்றியானது வியாபப, உன்னிடத்தில் நிகழ்வன
வற்றைக கண்டு என்னுடைய நெஞ்சம பயப்படமாட
டாது, என்னிடத்தில் குற்றமில்லாமையால், (எ - று)

ச-வது, காரிய விலக்து

நேசை வெண்பா

வ - று "மன்னவா சேயா மயிலகவி யாடலும்
பொன்னலருக கொன்றையும் பூதனவின்-மெனமலரும்
இன்னுயிரோ நீனமுதிலு மெய்யென்று கொளவதேல
என்னுயிரோ வின்னுமுளது" என வரும்,

(3 - ள) நம காதலா (வினை கருதிச) சேயத்தாகிய
நாட்டுளராக, மயிலினங்கள் கூவி பாடுதலும், கொன்றை
கள் பொன்போல மலாதலும், அழகிய முல்லையின் மிருது
வாகிய மலரும், மின்னலைக கொடுக்கின்ற நெடிய மேகமு
மாகிய இவை மெய்யென்று கொளவோமாயின், என்னு
யிரோ இன்னும் உடலொடு பொருநதி நின்றது, (எ - று)

இதனுள், காரியம் - உயிரிலலாதாதல் (கஅ)

சுரு. வனசொல வாழதது தலைமை மிகழ்ச்சி
துணைசெயல முயற்சி பரவச முபாயம்
கையற லுடன்படல் வெகுளி பிரங்கல்
ஐய மென்றாக கற்றதனா கொளலே

என்பதும், அவ விலக்கென்னும் அலங்காரத்தை
விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று

(3 - ள) வனசொல விலக்கும், வாழதது விலக்கும்,
தலைமை விலக்கும், மிகழ்ச்சி விலக்கும், துணைசெயல விலக

கும், முயற்சி விலககும், பாவச விலககும், உபாயவிலககும், கைதறல விலககும், உடம்படல விலககும், வெகுளி விலககும், இரங்கல விலககும், ஐய விலககும் என்று சொல்லிய பதினான்று பாக்குபாடையுடைய தென்று அநிந்த கோடலை யுடைத்து அவவிலக்கலங்காரம், (எ - று)

அவற்றை,

க-உது, வன்சொல் விலகீது

எனபது வன்சொற சொல்லி விலக்குவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “மெய்யே பொருண்மேற பிரிதியேல வேறொரு
தையலை நாடததஞ்சினக்கு—மெய்யிலேவேல
வள்ளல பிரிவற்றம் பாததெங்கன வாழ்நாளைக
கொள்ள உழலுமாம் கூற்று என வரும்

(2 - ள) ஒருதலையாயப் பொருண்மே லாசையாற பிரிதியேல, இப்பொழுதே யுனக்கொரு மனையாளைத் தேடத் தருவதாயிருந்தது, நெய்யையுடைத்தாகிய வேலை யுடைய வள்ளலே! நீ பிரிந்த அவகாசத்தைப் பார்த்து, அப்பொழுதே யெங்கன வாழ்நாளைக் கொள்வதாக நினைத் துத் திரியாநின்றது கூற்றம், (எ - று)

உ-வது, வாழ்த்து விலகீது எனபது, வாழ்த்தி வைத்து விலக்குவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “செல்லு நெறியனைத்தஞ் சேம நெறியாக
மலக நிதியம் வளஞ்சிறக்க—வெல்லும்
அடற்றோ விடலை யகன்றுறைவ தாங்கோ
இடத்தே பிறக்க வியாம்” என வரும்

(3 - ள.) வென்றியினையும் வலியினையுமுடைய தேரின்யுடைய வீரனே! நீ எம்மைப் பிரிந்துபோகக் கருதிப் போகும் வழியனைத்தும் உனக்குக் காவலாகிப் பரிகாரஞ் செய்வதாக! நினக்குப் பொருள் வருவாயும் பெருகுவதாக! செல்வம் பெருகுக! நீ இப்படிப் பிரிந்து நிலையாக நிற்பதெவ்விடம்? அவ்விடத்தை எங்கடஞ்சு

சொல்லெனும் ஈடகள அவ்விடத்தே அறிந்து பிறப்
போமாக, (எ - று)

இச்சூத்திரத்தது உண்டாய நீனைவு இறந்த பின்னா
வந்து ஊட்டுமெனபதனு லறிக

(௩ - று) இங்கே ஆக, மலக, சிறகக என்று
வாழ்ச்சி, 'விடலை யகனறுரைவ தாங்கோ இடத்தே
பிறகக எனபதனா மரணம் சம்பவிக்ரும எனபது
க கூற்ச செல்லுதலை விசெகியவாறுணாக

ஈ-வது, தலைமை விலக்கு எனபது தனடாற நிலைமை தோன
றக கூறி விலக்குவது

தேசிகை வெண்பா

வ - று ' பொய்மை நெறிதீர பொருளு மிகப்பயக்கும்
எழுமியாககு மேது மிடர்லை—வெமமைதீர
தேக வின்னிய நெறியணிய வெணரலும்
போக லொழிவாய பொருட்கு ” என வரும்

(இ - று) பொய்யாகிய வழியினைத் தப்புவிக்கின்ற
பொருளும பெரிது உண்டாகும் எங்களுயிரக்கும் ஓர்
ருண்டாகமாட்டாது அவ வழிநடைய வந்ததமின்றி
இனபமுண்டாக்கும் அவ்வழி தானுஞ் சிறுகித தோன்று
மென்று சொன்னோமேயாயினும் பொருள கருதிப்
போகின்ற போககை நீ யொழிவாயாக, (எ - று)

(௩ - று) இங்கே “எழுமியாககு மேது மிடர்லை”
எனபதனாலே சுவாதின நிலைமை தோன்றுமாறு அறிக

ச-வது, இக்கூச்சிலக்கிது எனபது, விலக்குதற் கேதுவை
யிகழ்து விலக்குவது

தேசிகை வெண்பா

வ - று “ஆசை பெரிதுடையே மாருயாமே லபபொருண்மேல
ஆசை சிறிது மனடவிலமால—தேச
வழுவா நெறியின வருடொருண்மே லண்ணல
எழுவா யொழிவா யினி ” என வரும்

(இ - று) தலைமை கெடாதவண்ணம் நலவழிக
கண்ணே யொழுதுகின்ற பொருள்கருதிப் பிரிகின்ற

பெரியோனே! யாம் எட்கள அரிதாகிய உயிரினமேல மிக ஆசையுடையோம் நீ நினைத்துப் பிரிகின்ற பொருண்மே லாசையுடாத்தற்குக் காரணஞ் சிறிதுமில்லை, ஆதலால், நீ பொருண்மே லேகுவாய் அன்றி யதனைத் தவிரவாய், எங்கள் தன்மை இது, (எ - று)

(ந - லி) உயிரமேலன்றிப் பொருளமேல எமக்கு விருப்பமில்லை எனபதனால், செல்லுக்கைக்குக் காரணமான பொருளை இகழ்ந்து கூறிச் செல்லுதலை விலக்கியவாறு அறிக

க-வது, துணைசெயல் விலக்து எனபது, துணைசெய்வாரைப் போலக் கூறி விலக்குவது

நேரிசை வெண்பா

வ று “வினையொருண்மே லண்ணல் விரும்பினையே லீண்டெம்
கிளையழுகை கேட்பதற்கு முன்னே—வினாதேன
புடைபூறு சூத்தா புனைகழலாய் போக்கிற
கிடைபூறு வாராம லேகு” என வரும்

(இ - ள்) மிகுதியாகிய தேனூறுகின்ற பூமாலைபினை யும், அலங்கரிக்கப்பட்ட கழலினை யுமுடைய தலைவனே! நன்மை பயக்கும் பொருண்மேலே போதல் விரும்பினை யாபின், எங்கள் சுற்றத்தாரழுவது கேட்பதற்கு முன்னே யிப்பொழுதே உன்னுடைய போக்கிற்கு விலக்கு வாரா வண்ணம் போவாய், (எ - று)

க-வது, முயற்சி விலக்து எனபது, முயற்சி தோன்றக் கூறி விலக்குவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று

“மல்லணிந்த தோளாய் இதன்கொலோ வானபொருண்மேற
செலக் விரைந்தென றுளந்தெளிந்தது—சொல்லுதற்கே
ஏன்று முயலவலியா னேகனீ யென்றிடையே
தோன்றுகின்ற தெனவாயிற் சொல்” என வரும்

(இ - ள்) வளப்பத்தினை யுடைய தோளினை யுடையாய்! நீ நன்மை பயக்கும் பொருளின் நிறத்தே கடுகிப் போவாயாக என்று என்னுள்ளமானது கலக்கமறச்

சொல்லுவதாக நீனைத்தது தொழிற்படா நின்றது அச
சொல்லுள்ளே யொருசொற போகதொழிவாயாக என்று
சொல்லுவதாகத் தோன்றினறது இஃது எனனாகுமோ?
சொல்லுவாயாக, (எ - று)

எ-வது, பரவச விலகீது என்பது, சன வசமல்லாமை தோன
றக கூறி விலக்குவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று ‘ செலகை திருடாமேல யானறியேன நேவகமழதாரா
மலலகல தவகு மதாவிழியின—மெல்லிமைகள்
நோக்கு விலக்குமே னோவா எிவளகாதல
போக்கி யகலவாய பொருட்கு ” என வரும்

(இ - ள்) இவ்விப பிரிவதே காரியமாகத் திரு
வுள்ளத தடைத்துப் பொருட்குப் பிரிவாயானால், அதன
மேலடுக்குவ காரியமெனன லறியப்படாதாகலான, நறு
நாற்றத்தை புடைத்தாகிய தாரிண்பும வளப்பத்தினைபு
முடைத்தாகிய நின்னுடைய மார்பினகண்ணே பிரியாது
தவகப்பட்ட விழியினிடத்து உண்டாகிய மெல்லியதாகிய
இமையானதுவே எம்முடைய தலைவன மார்பினைப் பாக்க
கின்ற பாவையினை விலக்காநின்றன என்றதற்கு வருகது
தனமையபுடைய இவள், நின்மேல வைத்த ஆசையினைப்
போக்கிப் போவாயாக, (எ - று)

அ-வது, உபாயவிலகீது என்பது, விலக்குவதனை ஒருபாயங்
காரணமாக விலக்குவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “ இன்னுயிர் காததளிப்பாய நீயே இளவேனில
மன்னவனுங் கூற்றுவனும் வந்தணைந்தால்—அனனோ
தமக்கெமமைத் தோன்றாத தகைமையதோர் விருசை
எமக்கின நருளபுரிந்தே யேகு ” என வரும்

(இ - ள்) எங்களுடைய இனிய உயிரைக் காக்குந்
தனமையை யுடையயாகிய நீ பிரியக் கருதினியாயின,
எங்களிடத்து இளவேனிற காலத்துத் தலைவனாகிய காம
னும், கூற்றுவனும் வந்து சேர்ந்தால் அவர் கண்ணுக்கு

நாடகங் தோற்றுதே யிருப்பதொரு விஞ்சையை எங்க
ருக்குத் தந்த போவாயாக, (எ - று)

க-வது, கையறல் விலக்கு எனபது, தத்தமக்கு வேண்டிய
பொருண்மேல முயலு மொழுக்கமினமை தோன்றக் கூறுவது

(3 - ள்) கையறல் - செயயாதொழிந்த வினைகளுக்கு
வருதல்தல

நேரிசை வெண்பா

வ - று ' வாயத்த பொருளவிளைதத தொனிலலை மாதவமே
ஆதத் உறிவிலலை யமபலத்துக - கூத்துடையான
சீலஞ் சிறிதேயுஞ் சிறதியேன செனொழிந்தேன
காலம் வறிதே கழித்தது ' என வரும்

(3 - ள்) நற்பொருளை விளைத்தற்குக் காரணமாகிய
யாதொரு முயற்சியுஞ் செயயவில்லை, பெரிய தவத்தைத்
தேடிக்கொள்ளத்தக்க அறிவுமில்லை, சிதாக்காததில் ஆனந்
தத் தாண்டவஞ் செய்கின்ற நடேசனுடைய மானமியுத்
தைச் சிறிதேனும் நினைக்கவில்லை, ஆதலால், என வாணனை
வீணாக்ககிவிட்டேன, (எ - று)

க0-வது, உடன்படல் விலக்கு எனபது, உடன்பட்டாபோல
விலக்குவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று ' அப்போ தடுப தறியே னருளசெய்த
இப்போ திவஞ் மிசைகின்றான் - தப்பில
பொருளோ புகழோ தாப்போவீர் மால்
இருளோ சிலவோ வெழும ' என வரும்

(இ - ள்) குற்றமற்ற பொருளென்ன புகழென்ன
இவற்றை யுண்டாக்குதற்குப் பிரிந்துபோவீர், நீர் பிரிந்த
அப்பொழுதே இவளுக்கு அடுப்பதொன்றும் எனது லறி
யப்படாது, நீர் அருளிச் செய்த பிரிவுக்கு இப்போது இவ்
ளும் உடன்படாநின்றாள், இது கிடக்க, மாலைக்காலம் வந்த
பொழுதே அதனோடு இருளோ மதியமோ வருதல செய
பும், இதனை நீர் அறிவீர், (எ - று)

கக-வது வெதுளி விலக்கு எனபது, வெதுளிதோன்றக் கூறி
விலக்குவது

தேசிக வெண்பா

வ - று “உண்ணக் கருக உண்ண வாய்புலர
எண்ணத் தாண்டி மெதிர்ந்து — கண்ணினறிப
போதல் புர்து பெருட்காதல் செயவரால்
பாதும பட்டிலேம டாம” என வரும்

(தி - ள்) இவருடைய நிறங் கருக வேறுபடவும்,
கைபில வளையானது சிந்தவும், வாயானது நேற்று உலர்
வும், நனமை யெய்துவதாக எங்கொண்ணிய வெண்ண
மெல்லாம் பழதாகவும் எங்கொதிரே கண்ணோட்ட மின
றிப பிரிதல் விருமசி எங்களை வெறுததுப பொருளை
ஆசைப்படுவீரானால் இனி எங்கருகது ஒரு பயனுநிலை,
(எ - று)

(ரு - ள்) இவனே தலைவன் பிரிபின் வண்ணங் கரு
குதல் முதலிய நிகழ், எதிர் நின்று யாதும பயமிலேம
யாம்” எனறதனால் வெகுளி தோன்றக் கூறிச் செல்வை
விலக்கியவாறு அறிக

கஉ-வது, இரங்கல் விலக்து எனபது, இரங்கல் தோன்றக்
கூறி விலக்குவது

தேசிக வெண்பா

வ - று “ஊச ரெழிலிழக்கு மொப்பு மயிலிழக்கும்
பாசஞ் சுணையிழக்கும் வளவிலே! — தேசு
பொழிலிழக்கு நாளை யெம் பூக்குழலி நீங்க
எழிலிழக்கு மடதோ விவண்” என வரும்

(தி - ள்) எம்முடைய பூவினா லலங்கரிக் கப்பட்ட
குழலினை யுடைய இவள உயிரிழப்பதேயன்றி நாளை ஆடு
கின்ற ஊசல்களும் விளையாடற ரெழிலை யிழக்கும், மயி
லும் உவமையை யிழக்கும், சுணைகளும் நறுநாற்றத்தை
யிழக்கும், பொழிலும் ஒளியை யிழக்கும், இவ்விடமும்
அழகை யிழக்கும், தலைவனே! இனி யடுததவாறு செய,
(எ - று)

கஉ-வது, ஐய விலக்து எனபது, ஐயுற்றதனை விலக்குவது

தேரிகை வேண்பா

வ - று மின்னோ பொழிலின வினையாடு மீட்டருவம்
பொன்னோ வெணுஞ்சொகந் பூங்கொடியோ—என்னோ
தீசையுலகை கண்ணுந் தீணமுலையு தோளும்
மீசையிருளுந் தாங்குமோ மீன' என வரும்

(இ - ள்) இப்பொழிலினகண்ணோ வினையாடுகின்ற இவவுருவம், மின்னின்னு உருவமோ அன்றியே, பொன்னோ வென்று ஐயுறு நிறத்தையுடைய சுணங்கை யுடைத்தா யிருப்பதொரு உருவத்தை யுடைத்தாகிய கொடியோ? யாதோ வென்று ஐயுறுகின்ற நெஞ்சமே! திகக்கீததும் பரத்து உலாவித் திரிகின்ற கண்ணினையும், திரண்ட முலை யினையும், இரண்டு தோளினையும் தனமீதே யிருளினையுந் தாங்கி யிருப்பதொரு மின்னுமுண்டோ? சொல்லுவா யாக, (எ - று)

(ரு - ள்) இங்கே மின்னோ கொடியோ என்னும் ஐயம், கண் முதலியவைகளை மீன தாங்குமோ என்பதலை விலக்கப்பட்டது (கக)

இதுவுமது

சக வேற்றுப்பொருள் சிலேடையே துவென நின்னவை
மேற்கு நியற்கையின் விளங்கித் தோன்றும்

என்பது இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடி வருமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்) வேற்றுப்பொருளாவையும், சிலேடையும், ஏதுவும் என்று சொல்லப்பட்டவைகளோடு இவ் விலக கென்னும் அலங்காரம் கூடி மேற்சொல்லப்பட்ட அலங் காரங்கள் போலவரும், (எ - று)

அவற்றுள்,

க-வது, வேற்றுப் பொருள்வைப்பு விலக்கீத

தேரிகை வேண்பா

வ - று “தண்கலிகை யாலுலகந் தாங்கு மன பாயன
வெண்கலிகைக் குளாடங்கா வேந்திலை—எவரும்
மதியத் துடனிரவி வந்துலையும் வானிற
பொதியப் படாத பொருள்” என வரும்

(தி - ள்) உள்ளவ குளிர்ந்து கொடுக்கும் கொடையையுடைய அன்பாய் சோதிநுடைய வெண்கொற்றக குடைக்கிச் சூடங்காத வேந்தா எங்கு மிலலை மதியும், இரவியும் தவழுகின்ற ஆகாயத்தில் அடங்காத பொருளும் எங்கும் இல்லை, (எ - று)

உ-வது, சிலேடை விலக்கீது

தேசிகை வெண்பா

வ - று 'அம்போ ருக்குச்செற றழுத மயமாகி
உமபா முறுவ லொளிவனாகக்—இம்பா
முனைமதுவா கோதை முகமுண டுலகின்
மிகைமதியும் வேண்டுகோ வேறு" என வரும்.

(தி - ள்) தாமரைமினது அழகையழித்தது, அமிருத்த தன்மைத்தாய்ப புதுமையோடு கூடி விரியாநின்ற ஒளியையுடைத்தாதற்கு, முலலை முகைக்கையுடைய கோதையை யுடையாளுடைய முகமல்லது, தாமரையைக் கருகூவித்து அமிருத கலைகளா லியன்ற வடிவுடைத்தாய்ச் செவவி தாராநின்ற வொளி நிலாவிரி மதி உலகத்திற்கு மிகை, (எ - று)

இது, முகத்திற்கும் மதிகுளு சிலேடை

உ-வது, ஏது விலக்கீது

தேசிகை வெண்பா

வ - று "பூதலத்தது னெல்லாப பொருளும் வறியராயக்
காதலித்தார தாமே கவாதலால்—நீதி
அடுத்தையாத சோத்தி யன்பாயா' யார்க்கும்
கொடுத்தியெனக் கொள்கின் நிலேம்" என வரும்

(தி - ள்) பூமண்டலத்துள்ளே வறிஞராய ஆசைப்படடாராவரும், தாம ஆசைப்பட்ட பொருள்களைத் தடையின்றித் தாமே பெடுத்ததுகொளருகின்ற ராதலால், நீயுலகத்து வறியோர்க்குக் கொடுக்கின்றாயாக நினைக்கின்றிலோம், நீதியைச் செய்தலாலே உயாத கீர்த்தியையுடைய அன்பாயனே! (எ - று) (உ0)

எ வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி

சௌ முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடிததற்குப்
பின்னொரு பொருளை யுலகழி பெற்றி
ஏற்றிவைத் துரைப்பது வேற்றுப் பொருள் வைப்பே.

(இ - ள்) முன் ஒரு பொருட்டிற்குத் தொடங்கிப் பின்
னா அது முடிததற்கு வலியுடைய பிறிதொரு பொருளை
உலகழி பெற்றியான வைத்து மொழிவது வேற்றுப்
பொருள் வைப்பென்னும் அலங்காரமாம், (எ - று)

இதன் அகலம் உரையிற் கொள்க (உக)

சஅ முழுவதுஞ் சேற லொருவழிச் சேறல்
முரணித் தோன்றல் சிலேடையின் முடிததல்
கூடா வியற்கை கூடு மியற்கை
இருமை மியற்கை விபரீதப் படுத்தலென
நினனவை யெட்டு மதன் தியல்பே.

என்பது அவ்வவலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்) முழுவதுஞ் சேறலும், ஒருவழிச் சேற
லும், முரணித் தோற்றலும், சிலேடையின் முடிததலும்,
கூடா வியற்கையும், கூடுமியற்கையும், இருமைமியற்கையும்,
விபரீதப்படுத்தலும் என எண் வகையான வரும் அவ்வலங்
காரம், (எ - று)

அவற்றுள்,

க-வது முழுவதுந் சேறல் என்பது, ஒருநிற முரைத்தால்
அத்திற மெல்லாவற்றினமேலும் முற்றச் செல்ல வுரைப்பது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “புறநகர திருளிரியப் பொன்னேயி யுயத்துச்
சிறந்த வொளிவளாகஞ் தேரோன—மறைந்தான
புறவாழி சூழ்த புவனத்தே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றா யார”

என வரும்

(இ - ஈ) இருள் பறங்காட்டி ஒடுமபடி அடக்கி
சகரத்தைச் செஞ்சிச் சிறந்த ஒளிபை வளர்க்குந்
தேரை உடையவனாகி சூர்பன மறைந்தான், புறத்தே
கடலாற் சூழப்பட்ட இவவுக்கில் இறவாமல் வாழ்வா
யார் (எ - று)

சேறல் - செலுத்தல்

உ-உது, ஒருவழிச் சேறல் என்பது ஒரு திறமுடைத்தால் அத்
திறமெல்லாவற்றின் மேல் - முற்றச் செல்லாது, சிலவற்றின்
மேலே சென்றிருக்கிறது

(ரு - ஊ) ஒருவழி - சிலவிடம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று 'எண்ணும் படனறுக்கா தியாக்கும் வரையாது
மண்ணுல்கில வாம னருளவளாகும்—மின்னுறுத்தேன
பூத்தளிக்கு தாயாய்' புகழாளாக கெவவுயிரும்
காததளிககை யன்றே கடன' என வரும்

(இ - ஈ) திருமால் (பிறராற்) கருதப்படும் பய
னொன்றையும் (தன் பொருட்டாக) நினையாமல், யாவாக
கும் வரையறை இல்லாமல் கருணையை வளர்ப்பன,
சூரிரந்த நல்ல தேனை மலர்ந்து கொடுக்கின்ற (மலர்)
மாலையை உடையவனே! புகழையுடையவர்களுக்கு
கடமையாவது எல்லா உயிரகளையுங் காததளிப்ப தல்லவா?
(எ - று)

வாமன என்பது அருகன், சிவன் ஆகிய இவாகடகும்
பெயராய் வழங்கும்

உ-உது, முரணிக்தோனறல் என்பது, தம்முள் மாறுபட்டிருக்
கும் இயல்புடைத்தாய் பொருள் வைப்பது

தேரிசை வெண்பா

வ - று "வெய்ய குரற்றேனறி வெஞ்சினவே றுட்கொளினும்
பெய்யு முகிறண்பை பேணுவரால்—வையத்
திருள்பொழிபுங் குற்றம் பலவரினும் யார்க்கும்
பொருள் பொழிவா மேற்றே புகழ்" என வரும்

(இ - ஈ) கொடிய இடியோசையைத் தோற்றுவித்து
(அதற்குக் காரணமான) மிகக் உக்கிரமான இடியை உட

கொண்டிருந்தாலும், மழை பொழியு மேகத்தை யாவரும்
 விரும்புவா யாவாக்கும் புகழ்தல, இருளினது தனமை
 மிகப் பல குற்றங்கள் உளவாயினும் பொருளைச் சொரிவார
 மேலதே யாம், (எ - று)

இதில் சகைக்கும் கடுங்குரல் முதலியவற்றிற்கும்
 மாறுபாடு இருத்தலைக் காண்க

ச-வது, சிலேடையின் முடிதீதல் எனபது, முன்னா வைத்த
 பொருளையும், பின்னா வைத்த பொருளையும், ஒரு சொற்றொடா
 பாற் சொல்லுவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ எற்றே கொடிமுலை தனனை வளாததெடுத்த
 முற்றிழையாள வாட முறுவலிக்கும்—முற்று
 முடியாப் பாவை முழங்குலகத் தென்றும்
 கொடியார்க்கு முண்டோ குணம் ” என வரும்

(இ - ள்) முலைக் கொடியானது தனனை வளாத
 தெடுத்த (தொழில்) முதிர்ந்த ஆபரணங்களை அணிந்த
 தலை மனம் வாடும்படி செயயாநின்றது, என்றும் அழி
 யாத கடல முழங்கிக்கொண்டிருக்கும் இவவுலகத்திற்
 கொடியவர்களுக்கு முண்டோ? (எ - று)

இதில் கொடியா என்றது முலைக் கொடிக்களையும்,
 கொடியவாக்களையும் உணர்த்தியது இதனுள் கொடுமை
 புடையார்க்கும் கொடிக்குஞ் சிலேடை வந்தவாறு காண்க

இவது, கூடா வியங்கை எனபது, கூடாததனைக் கூடுவ
 தாக்கிக் கூறுவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ ஆர வடமு மதிசீத சநதனமும்
 ஈர நிலவு மெரிவிரியும்—பாரில
 துதிவகையான மேம்பட்ட துப்புரவுந் தத்தம்
 விதிவகையான வேறு டமும் ” என வரும்

(இ - ள்) (குளிராத) முதலுமாயும், மிகக் குளிராச்சி
 யாகிய சநதனமும், குளிராத நிலவும் (காதல் நோயை
 புடையார்க்கு) அழலின் தனமையை விரிக்கின்றன, இட
 பூமியின்கண் துதித்தற்குரிய வகையினை மேம்பட்ட

அனுபவப்பொருள்களும், தமது தமது விதியினது வகையினால் மாறுபடுவனவாம், (எ - று)

இதனுள் குளிர்ச்சியாகிய முத்துமாலே முதலியவற்றில் அழல்வ தன்மையாகிய கூடாததனைக் கூடுவதாக நியாயங்காட்டி நாட்டினமையுணராக

ஈ-வது கூடுமியற்கை எனபது கூடுவதனைக் கூடுவதாகக் கூறுவது

3நீசை வெண்பா

வ - று 'டொட்டையா நண்பா புனதோ டெற்றோக்கிக்
கைவளைசோர் தாவி கரைந்துருவார—மெய்வெதுமப்ப
புத்தகையுள் செட்காத்தன பொருகலிரீ ஞாலத்தது
தித்தகையர்க கீதே செயல்' என வரும்

(இ - ள்) எக்காலத்தும் பொய்பேசாத காதலரது தோவரும் வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு கையினின்று வளைபல சமூன்று வீழ, உயிரை நரந்து வருந்துகின்ற பெண்களினுடைய உடல் வெதுமபுமபடி செங்காரதட பூக்கள் மலர்ந்து வருத்தாநின்றன, மிக்க ஒலியினையுடைய பூமியில் தீக்குணம் உடையவாசன்குக்கு இதுதான் செயல், (எ - று)

தித்தகையார - தீக்குணமுடையார்! தீப்போலும் நிறத்தினை உடைய காரதட பூக்கள்.

ஈ-வது, இந்நமை யியற்கை எனபது, கூடாததனையும் கூடுவதனையும் ஒருங்கு கூறுவது

நேசை வெண்பா

வ - று "கோவலாவாய வேயங்குழலே யன்றிக் குரைகடலும்
கவித தமியோரைக் கொல்லுமால்—பாவாய!
பெரியோரும் பேணாது செயவாரே போலும்
சிறியோர் பிறாகியற்றற் தீங்கு" என வரும்

(இ - ள்) பாவையைப் போன்ற பெண்ணே! இடையாக்கள் வாயின புல்லாங்குழலே யல்லாமல் ஒலிக்கின்ற கடலும் கத்தித் தலைவாக்களைப் பிரிந்திருக்கின்ற மாதாக்கைக் கொல்லுகின்றது, சிறியோர் பிறாக்குச் செய

புந தீமையைப் பெருநதனமையினையுடையாரும் விசாரியா
மற செயவார்போற றேனறுகிறது, (எ - று)

பாவை - பதுமை இதில சிறியோ பிறாக்கு விசாரி
யாமல தீங்கு செயதலாகிய கூடுமியற்கையும், பெரியோ
பிறாக்கு விசாரியாமல தீங்கு செயதலாகிய கூடாமையும்
ஒருங்கு வந்தன

அ-வது, விபரீதம் எனபது, விபரீதப்பட்ச சொல்லுவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ தலையிழந்தா நெவவுயிருந தந்தான பிதாவைக
கொலுபுரிந்தான குற்றங் கடிந்தான—உலகிற
றனிமுதனமை பூண்டியாந்தோர வேண்டுவேற நபபாம
வினையும் விபரீத மாம ” என வரும

(இ - ள்) எல்லா உயிராகளையும் படைத்த பிரமன
தலையை இழந்தான, தந்தையைக் கொன்ற சண்டிசன
குற்ற நீங்கினான், உலகத்தில் ஒப்பற்ற மேனமையைக்
கொண்டிருந்துள்ளோர் நினைத்தால் நலவினை தீவினைகளின்
பயனு மாறுபடும், (எ - று)

இதனுள், நலவினைப் பயன தீதாகவும், தீவினைப் பயன
நனமையாகவும் வந்து விபரீதமானது காண்க (உஉ)

அ வேற்றுமையணி

சக கூற்றினுங் குறிப்பினு மொப்புடை யிருபொருள
வேற்றுமைப் படவரின வேற்றுமை யதுவே

எனபது, நிறுத்தமுறையானே வேற்றுமை யென்னு
மலங்கார முணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்) கூற்றினுதல், குறிப்பினுதல், ஒப
புடைய இரு பொருளை ஒரு பொருளாக வைத்து இவற
றைத் தம்முள் வேற்றுமைப்பட்ச சொல்லுவது வேற்றுமை
யென்னு மலங்காரமாம்

‘வேற்றுமை எனனது ‘அதுவே’ என்ற மிகையால்,
அவை பொருபொருளான வேற்றுமை செயதலும் இரு

பொருளான வேற்றுமை செயதலும் உடையன அல்ல
தாம அலவீனசானே வேற்றுமைபடக கூறுதலுமன்றி,
ஒன்றின் ஒன்று மிஞ்சிபடக கூறவுமபடும்

உ-உது ஒருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்

நீதிசை வெண்பா

உ - று 'தனைத்தலுஞ் சூழ்போ யருமபொருள் கைக்கொண்டு
தனைத்தனடைத் தென்றற் கர் தாம்—பணிகடல
மன்னவின் சேனைபோன மறந்து நீர்வடிவிற
நென்னு மிதவொன்றே வேறு" என வரும்

(நி - ள்.) மன்னவனே! உலக முழுதுஞ் சூழ்ந்து
அரிய பொருள்களைத் தனபாற் கொண்டு இவ்வளவின்
தென்று அறிதற்கரிதாகிய குளிராத கடலானது, பகைவா
களின் நாடுகளையெல்லாஞ் சூழ்ந்து அந்நாட்டரசர்களின்
அரிய பொருள்களையெல்லாங் கைக்கொண்டு இவ்வளவின்
தென்று அறிதற்கரிதாயுள்ள உனது சேனையைப்போன
நீருக்கின்றது (ஆனால்) அது நீர் வடிவின்து எனனும்
இவ்வொரு குணமாதிரித்தானே வேறுபட்டிருக்கின்றது,
(எ - று)

'போலும்' என்பது சற்றயல் உகரங் கெட்டுப்
'போனம்' என என்றது, இதன் சற்று மகரமெய் வரு
மொழி முசலில் மெலின்ம வரக்கெட்டு, 'போன மறந்து'
என ின்றது இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடியுஞ்
சிலேடை இதில் சேனை, கடல எனனும் இரு பொரு
ளுக்கு வெளிப்படையாக ஒப்புமை கூறிப் பிறகு கடல
எனனும் ஒரு பொருளுக்கு, 'நீர் வடிவிறது' எனனும்
வேறுபாடு கூறினமையான ஒரு பொருள் வேற்றுமை
யாயிற்று அவ்விரண்டிற்கும் உயாவு தாழ்வு தோன்ற
மையாற் சமமாயிற்று

உ-வது இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்

நீதிசை வெண்பா

வ - று "சென்று செவியனக்குஞ் செமமையாய்ச் சிறதையுள்ளே
நின்றளவி லின்ப நிறைப்பவற்றுள்—ஒன்று
மலரிவருங் கூடதலா மா தானோக கொன்று
மலரிவருங் கூடதன்றன் வாகு" என வரும்.

(இ - ள்) போயக காதை அளவிடுஞ் செமமையை உடையனவாய், மனததில் தங்கிய மாததிரததில் அள விலலாத இனபததை நிறையச செயவனவறறுள், ஒன்று மலாகள பொருந்திய கூந்தலைஉடைய பெண்களின் அழகிய கண்ணாகும், ஒன்று மலர் எனனும் ஊரில் தோன்றிய கூத்தன எனனும் இயற்பெயரை உடைய புலவரது கவி யாகும், (எ - று)

மலரிவரும் எனனுஞ் சொற்கள் இரண்டனுள் முதலதை மலர் + இவரும் எனவும், இரண்டாவதை மலரி + வரும் எனவும் பிரிக்க இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடி களால் (வெளிப்படையாக) இருபொருள்களுக்கு ஒப்புமை கூறிப் பிறகு 'ஒன்று மாதா நோக்கு, ஒன்று கூத்தனறன கவி,' என அவ்விரு பொருள்களுக்கும் வேறுபாடு கூறின மையின் இஃது இருபொருள் வேற்றுமையாயிற்று அவ் விரு பொருள்களுக்குள் உயாவு தாழ்வு கூறாமையின் சம மாயிற்று இதனுள், ஒன்று கண்ணாகவும், மற்றொன்று கவிபாகவும் நின்றவாறு கண்டுகொள்க மலரி யெனபது ஒன்று

ஈ-வது, உயர்ச்சி வேற்றுமை

உவமானத்தினின்றும் உவமேயத்திற்கு உயாச்சி யாகிய வேற்றுமை சொல்லப்படுவது உயாச்சி வேற்றுமை யாகும்

நேரிசை வெண்பா

வ - று "மலிதேரான கச்சியு மாகடலுந் தமமுள்
ஒலியும் பெருமையு மொகடும்—மலிதேரான
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம படும"

என வரும்.

(இ - ள்) மிகக் தோச்சேனையை உடைய (எம் முடைய) அரசனது கச்சிப்பதியும், பெரிய கடலும் தமக் குள் ஒலியினாலும் பெருமையினாலும் ஒப்பனவாம், (ஆனால்) மிகக் தோச்சேனையை உடைய எம்முடைய அரசனது கச்சிப்பதியில் உணடாவன வெல்லாந் கடலில் உணடாகா, கடலில் உணடாவனவெல்லாந் கச்சிப்பதியில் உணடாம், (எ - று)

இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளால் ஒலியாலும் பெருமையாலும் வெளிப்படையாகக் கசசிக்ரும, கடலுக்கும் ஒப்புமை கூற்ப பிறகு கடலினுங் கசசிக்ரு உயாவு கூற்றினை காண்க இவை கூற்று வேற்றுமை (கூற்று - சொல்)

ச-வது, இருபொருள் வேற்றுமைச் சமம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “காக்களுமும் பாயதிரையும் காட்டும் கடலப்படையும்
போக்களிதும் பாயமாடும் பொருமால்—எற
கலமுடைத்து முஃரா கதிராழித் திண்டோ
பலமுடைத்து வேந்தன் படை” என வரும்

(இ - ள்) கடலானது மேகக் கூட்டங்களையும் கரையிற பாயகின்ற அலைகளையும் (தனபாற்) காட்டும், (எம்முடைய) அரசனது சேனையினும், போர்குரிய ஆணையான்களும், பாயந்து செல்லும் குதிரைகளு மிக்கிருக்கும், கடல் தனக்கேற்ற மரக்கலத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது, எம்முடைய அரசனது சேனை, ஒளியினை உடைய சக்கரங்களையும் வன்மையினையும் உடைய பல தோகளைக் கொண்டிருக்கின்றது, (எ - று)

‘எறதுகலம்’ எனவும் பாடமுண்டு, இப்பாடத்திற்குப் ‘பல பொருள்களையும் எறதுதற்குரிய மரக்கலம்’ என்று பொருள்கொள்க இச்செய்யுளில் காக்களுத்தையும், பாயதிரையையும் உடைய கடலுக்கும், போக்களிறையும் பாயமாவையும் உடைய சேனாக்கும் (குறிப்பாக) ஒப்புமை கூற்ப பிறகு அவ்விரு பொருள்களுக்கும் வேறுபாடு கூற்றினையின, இஃது இருபொருள் வேற்றுமையாயிற்று அவ்விரு பொருளுக்கும் உயாவு தாழவு கூறுமையின் சமமாயிற்று

டு-வது, உயர்ச்சி வேற்றுமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “பதுமங் களிக்ரு மளியுடைத்துப் பாவை
வதன் மதானோக குடைத்துப்—புதையிருள்குழ
அப்போ தியலபழியு மம்போ ருக்வதனம்
எப்போது நீங்கா தியலபு” என வரும்

(இ - ள்) தாமரைமலர் (தனபால்) களிக்கின்ற வண்டுகளை உடையது, (எம்) மாதின முகம் மதாதத கண்களை உடையது, (ஆனால்) தாமரை மலர் (உலகத்தை) மறைக்கும் இருளாகும் இராககாலத்தில் தன்னியலபு கெடும், (எம்) மாதின முகம் எப்போதும் தன்னியலபு கெடாது, (எ - று)

பதுமம், அம்போருகம் - தாமரை இச்செய்யுளில் களிக்கும் வண்டுகளை உடைய தாமரைக்கும், மதாதத கண்களை உடைய முகத்துக்கும் (குறிப்பால்) ஒப்புமை கூறிப் பிறகு தாமரையினும் முகத்திற்கு உயாவு கூறினமை அறிக

இவை குறிப்பு வேற்றுமை பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க (உங்)

௫0 அதுவே,

குணம்பொருள் சரதி தொழிலோடும் புணரும்

என்பது அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதல துதலிற்று

(இ - ள்) அவவேற்றுமை யெனனும் அலங்காரம் குணத்தோடும், பொருளோடும், சாதியோடும், தொழிலோடும் கூடியும் வரும, (எ - று)
அவற்றுள், க வது, குண வேற்றுமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று

“சுற்றுவிற காமனுஞ் சோழா ---
கொற்றப்போரக கிளையுங் கேழொவ்வாரா—பொற்றொடியே!
ஆழி யுடையான் மகனமாயன செய்யனே
கோழி யுடையான் மகன” என வரும்

(இ - ள்) காமனும், சோழனும் தம்மில் நிறமொவ்வாரா பொன்றா செயத வளையலை யுடையவளே! சககரத்தையுடையனாகிய மாயனுடைய மகனாகிய காமன சுறுத்திருப்பான், கோழியெனனும் ஊரையுடையவனாகிய சோழனுடைய மகன சிவந்திருப்பான், (எ - று)

உ-வது, பொருள் வேற்றுமை

நேரிசை வெண்பா

உ - று “ஒங்க லிடைவந துயா-தோர தொழுவீளங்கி
 எங்கொலி-ர ஞாலத் திருக்கற்றும்—அங்கவற்றாள
 மினனோ தனியாழி வெங்கத் தோன நேனையது
 தன்னே ரீலாத தமிழ்” என வரும்

(இ - ள்) உதயமலையிறஞேன்றி, மேனமக்கள தொழு
 தேத்த விளங்கி, இரைதொலிக்கும் கடல்குழந்த உலகத்
 திருள அகற்றுவதாயும், பொதியமலையிறஞேன்றி, அறி
 வுடையோர தொழுதேத்த விளங்கி, இரைதொலிக்கும்
 கடல்குழலகத்தில மக்களுள்ளத்து உள்ள மயக்கந தீரக்கப
 பட்டதாய் மிருக்கின்றவற்றுள் ஒன்று ஒளியும் அழகும்
 தனிக்காரநேரும் விருட்டம் வெயிலுமுடைய ஆதித்தன்,
 ஏனையது, தனக்கொப்பற்ற தமிழ், (எ - று)

உ-வது, சாதி வேற்றுமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “வெங்கதாக்குஞ் செந்நீ விரிசடாக்கு நீங்காது
 பொங்கு மதியொளிக்கும் போகாது—சங்கும
 ளளமையான வாத மதிமருட்சி மாந்தாக
 ளளமையான வாத வீருள்” என வரும்

(இ - ள்) சூரியனுக்கும் விளகருக்கும் நீங்காது,
 மதியொளிக்கும் போகாதே நீரகும், இளமைப் பருவத்
 தில் செவ்வககளிடபான வந்த அறியாமையாகிய இருள்,
 (எ - று.)

(ரு - னர) இங்கே மருட்சி, இருள் எனனும்
 இரண்டும் இருளெனனும் ஒரு சாதியாதலெற்றி ஒன்றாக
 வைத்து வேற்றுமை சொல்லப்பட்டவாறு அறிக

ச-வது, தொழில் வேற்றுமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “புனனாடா கோமானும் பூந்துழாய் மாலும்
 வீனை வகையான வேறு படுவா—புனனாடன
 ஏற்றெறிநது மாற்றலாபா லெய்தியபா மாயவன்
 ஏற்றிரநது கொண்டமையி னால்” என வரும்

(இ - ள்) தீரநாடா கோமானாகிய சோழனும, பொலிவினையுடைய துளசிமாலையை யணிந்த மாயனும் தொழிலான வேறுபட்டிருப்பா, சோழன பகைஞர் எறிந்த வேலைத் தனமீது ஏற்றும், தனது வேலைப் பகைஞர்மேல் லெறிந்து கைக்கொண்ட உலகை, மாயத்தைபுடைய திருமால் தீரேற்றும் இரந்தது கொண்டமையினால், (எ-று)

அஃதேல மேற்காட்டியவற்றுள் இரநான்கும் ஒழித்துக்காட்டியன உளவோவெனின், இலலை இச சூத்திரம் வேண்டா கூறினா, வேண்டியது முடித்தற்கு மறநும் வேண்டியதியாதோவெனின், இவ்வலங்காரம் பிற அலங்காரங்களோடு கூடிவருவன கோடற்கு என்றது எனனை?

“விலக்கியல் சிலேடையின் மேவவும் பெறுமே” என்றவின்

அவை வருமாறு —

க-வது, விலக்கியல் வேற்றுமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “தமமாற பயனறுக்கா தியாவரையுந் தாங்கினும்
கைமாமறுங் கால முடைத்தனறே—எமமாவி
அன்னவனை யாழி யன்பா யனைவலராள
மன்னவனை மன்னுமோ வான்” என வரும்

(இ - ள்) உலகத்தாராற பயனை விருமபாது யாவரையுந் தாங்கினும் மேகம் கைமமாறுங் காலவரைவு முடைத்து, ஆதலால், கைமமாறுங் காலவரைவுமின்றிக் கொடுக்கின்ற எம்முடைய உயிரை ஒத்தவனை, அன்பாய்ந்த திருமகளுக்கு நாயகனை மேகம் ஒக்குமோ, (எ - று)

(கு - ள்) இங்கே சோழனுக்கும் முகிலுக்கும் வேற்றுமை விலக்கோடு கூடிவந்தது

உ-வது, சிலேடை வேற்றுமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ஏறடாதது வினமுருக்கி யெவவுலகுங் கைக்கொண்டு
மாறடாதது வாழி வலவனைக—காரொழுத்த
கெஞ்சினு ரிலலெனினு மாய னிகனெடுமால்
வஞ்சியா னீரநாட்டார மன” என வரும்.

(இ - ள்) விடைதழுவி, விலலிற்றுத்து, மூன்றலகும் அளந்து கைக்கொண்டு, பகைஞரைத் தொலைத்த சககரத்தைபுடைய மாலே, உலகத்துள்ளா யாவரும் வணங்குவாரெனினும் மாயனென்று சொல்லப்படுவான் பாண்டியனுடைய சுற்றேற்றுக கொடியை யழித்துச் சேரனுடைய விற்கொடியைச் சிதைத்து எல்லா நாட்டையுங் கைக்கொண்டு தனனோடொப்பா உலகத்திலிலையெனச் சககரம் செலுத்திய சோழனைத் தொழ்தற்கு ஒழிந்தா ரிலையென மாயனோடு ஒப்பித்துச் சொல்லினும், சோழன், வஞ்சியான் (கருவூருடைமையின்), (எ - று)

ஏறென்பது முன்மொழி கெட்ட பின்மொழி நிலைபல 'ஏறறுக்கொடி' எனறதற்குக் 'காடவாகோன கொடி' என்று கூறுவாருமுளா (உச)

க விபாவனை யணி

நக உலகந் காரண மொழித்தொன றுரைப்பழி
வேறெரு காரண மியலபு குறிப்பின்
வெளிப்பட வுரைப்பது விபாவனை யாகும்

(இ - ள்) ஒன்றனவினை யுரைக்குங்கால அவவினைக் குப் பலரும்நீய் வருங் காரணமொழித்துப் பிறிதொரு காரணமாக இயல்பாகக், குறிப்பின் வெளிப்பட உரைப்பது, விபாவனையென்னும் அலங்காரமாக, (எ - று)

விபாவனை - விசேடமாக வெண்ணுதல் குறிப்பின் வெளிப்படல் - சிந்தித்தாராயதலினாலே வெளிப்படுதல்

அவற்றுள், க-வது, அயற்காரண விபாவனை

நேரிசை வெண்பா

ஊ - று “தீயினறி வேந்தமியோர சிந்தை செழுந்தேறல்
வாயினறி மஞ்ஞை மகிழ்நங்கும்—வாயிலார
இன்றிச் சிலநூட் நீர்த்தா ரமரினறிக
கன்றிச் சிலைவளைக்குங் கா” என வரும்

(இ - ள்) இஃண் தணந்து தனிப்பட்டிருக்கும் விரகிக ளது உள்ளமானது, அக்கினியிலலாமலே வேம, மயில்கள்

செழுமையான மதுவை வாழிற் கொள்ளாமலே கனிப்புற
முடும் சிலா (மாதா) ஊடல் தீர்ப்பாரில்லாமலே பிணை
கொழிந்தார்கள் கொண்டலானது புத்தமில்லாமலே
வேதாநு (கறுத்து) விலலை வளைக்கும், (எ - று)

தமியோ - தனிப்பட்டவா மஞ்ஞை - மயில் தூங்கு
தல் - ஆடுதல் வாயிலா - ஊடல் தணிப்போ கன்றல் -
கறுத்தல் சிலை - வில அதுவது இந்திரதனுசு கா -
காகாலம், ஈண்டு, வேதல் முதலியவற்றிற்கு உலகறி
காரணமாகிய நெருப்பு முதலியவைகளை நீக்கக் காடப் பருவ
மென்பதாகிய ஒரு காரணம் ஊக்கிக்கப்படுதலால், இஃது
அயற்காரண விபாவணையாயிற்று காரணக் கூறினும்
அது காலத்தை புணர்த்தாமைபின் ஊக்கிக்கப்படுவதேயாம்,
அயற்காரணம் - பிறிதொரு காரணம், வேறொரு காரண
விபாவணை எனினும்மையும்

உ-வது, இயல்பு விபாவணை

தேரிசை வெண்பா

வ று “கடையாமே கூடத்த கருடுநெகண் டேடிப்
படையாமே யேயத்தனம் பாவாய்—கடைஞெமிரக
கோட்டாமே கோடும் புருவங் குலிக்ச்சே
ருட்டாமே சேந்த வடி” என வரும்

(இ - ள்) சித்திரப்பாவைபோன்ற பெண்ணே! உன
னுடைய நீட்சிபெற்ற கரிய கடைக்கண்கள், எவரும்
கடைதல் செய்யாமலே கூாமையைக் கொண்டன, தனங்
கள், ஆராய்ந்து செய்யாமலே தக்க உருவத்தோடு பொருந்
தின, புருவங்கள், கடைப்பாகம் கோடி அமுங்குமபடி
வளைக்கப்படாமலே வளைவுற்றன, அடிகள் சாதிவிடக்க
குழம்பில் தோயக்கப்படாமலே சிவப்புற்றன, (எ - று)

கடை - கோடி ஞெமிரதல் - வளைதல் கோட்டுதல் -
வளைதல் குலிகம் - சாதிவிடகம் சேந்தல் - சிவத்தல்
ஈண்டு கடைதல் முதலிய காரணத்தை நீக்கக் கூடத்தல்
முதலாகிய காரியங்களை இயற்கையாக அமைந்தனவென
ஊக்கிக்கப்படுதலால், இஃது இயல்பு விபாவணையாயிற்று
இதனைக் குறிப்புக் காரண விபாவணையென்றும், அயற்

காரண விபாவணையை இயலபு காரண விபாவணையென்றும் கூறுப

‘விபாவணை’ எனனது ‘ஆகும்’ என்றதனால், வினை யெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுபபினும், பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுபபினும் அவ்வலங்காரமா மெனக

அவற்றை, க-வது, வினை யெதிர் மறுத்துப் பொருள் புலப்படுத்துவது

3நிசை வெண்பா

வ - று “பூட்டாத வீரகுனித்துப் பொருகு முகிலெவரும

தீட்டாத வம்பு சிதறுமால்—ரட்டமாயக

காணாத கண்பரடபுர தோகை கடுமபழிகு

நாண தயாததார நமா”

என உரும

(3 - ஈ) அதிகரித்துப் பரந்தெழுந்த மேகங்கள், நாரி பூட்டப்படாத விலலை வளைத்து, (அதாவது இந்திர தனுசைத் தன்னிடத்திலே கொண்டு) கூடமையாகப்படாத அம்புகளை (அதாவது மழைத்துளிகளை) எத்திசையிலும் பொழிக்கின்றன மயில்கள் கூட்டமாகிக் காணாத கண்களை (அதாவது பீலியிலுள்ள கண்களை)ப் பரப்புகின்றன, (இத்தகைய கார காலத்திலே தணந்த யாம இறந்துபடுத லுளதாம்) கடுமையாகிய பழிகு நாணமலநம தலைவா நமமை உறந்தார, (எ - று)

பூட்டாத வில - வானிடு வில குனித்தல - வளைத்தல
தீட்டுதல - கூராகுத்தல தீட்டாத அம்பு - மழைத்துளி
அம்பு - நீர் ஈட்டம் - கூட்டம் பீலிககண - மயிற
றோகையிலுள்ள கண நமா - நமமவா

இது, காப்ப பருவத்தில் வருவதாகச் சொல்லிக் காலங் குறித்துச் சென்ற தலைவன, அப்பருவங் குறுகிய பின்னரும் வாரானாக, அது குறித்துக் கவலும் தலைவி இரக்க முற்றுக கூறுங்கூற்று ஈண்டு, பூட்டாத, தீட்டாத, காணாத என்றவற்றால் வில, அம்பு, கண என்பவற்றின் வினைபை - னா மறுத்து, இந்திரவில, நீர், பீலிககண என்பவற்றின்

‘புலப்படுத்தியமை புணாக

உவது, பொதுவகையாற் காரணம் விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்துவது

தேரிசை வெண்பா

உ - று “காரண மினறி மலயா ிலங்கனலும்
சர மதிவெதுமபற கெனனிமித்தம்—காரிகையாக
கியாமே தளர வியலபாக நீண்டனகண
தாமே திரண்ட தனம்” என வரும்

(இ - ள்) பொதிகையிலிருந்து வருந தென்றற காற
ருனது, காரணமில்லாமலே வெதுபுகின்றது, இயலபிற
குளிரச்சியையுடைய சந்திரன், இப்போது தகித்தற்குக்
காரணமியாது? யாம் தளரவுறுமாறு இவ்வழகிய மாதாக
குக் காரணமில்லாமலே கண்கள இயலபாக நீண்டுள்ளன
தனங்களும் காரணமில்லாமல் இயலபாகவே திரட
பெற்றன, (எ - று)

நிமித்தம் - காரணம் மலயாநிலம் - பொதிகையி
லிருந்து வரும் காற்று, அஃதாவது தென்றல மலயம் -
மலை, இது பொதிகை மலையை யுணராததும் அநிலம் -
காற்று காரிகை - அழகு

ஈண்டு, கனலல், வெதுப்பல், நீளல், திரளல் எனப்
பற்றின காரணங்களைப் பொதுவாக விலக்கி அக் காரியங்
களைக் கூறியமை யுணராக

வினையெதிர் மறுத்துப் போருள் புலப்படுத்தல்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “பாயாத வேங்கை மலரப் படுமதமா
பூவாத புண்டரிக மென்றஞ்சி—மேவும்
பிடிதழுவி மாறதிருங் கானிற பிழையால்
வடிதவழும் வேலோய வரவு?” என வரும்

(இ - ள்) கூமை பெற்ற வேலாயுத்ததை யுடை
பாய! பாயாத வேங்கை (வேங்கைமரமானது) மலர, அதனை
மலராத புண்டரிகமென்று (அஃதாவது புலியென்று)
நினைத்து அச்சமுற்றது தம்மிடத்திற சாரும் பெட்டை
யான்களை, மதம்பொருந்திய ஆண யான்கள் தழுவிக்
கொண்டு அப் புலியினுக்கு மாறாகக் காச்சனை புரிகின்ற
கூனகத்தில் நீ இரவில தனித்துவருதல் தவறாகும், (எ - று)

பாயாத வேங்கை - வேங்கைமரம் பாயும் வேங்கை -
புலி பூவாத புண்டரீகம் - புலி. பூக்கும் புண்டரீகம் -
தாமரை ஆல் அசை ஊடி - கூமை பிடி - பெண
யானை வரவு - வருதல் இது குறிப்பு விபாவனையின
வேறுபாடாம் (உடு)

க0 ஓட்டணி

ருஉ கருதிய பொருடொத்த ததுப்புப் படுத்தற

கோதத்தொன றுரைப்பினஃ தொடடென

[மொழிப

(இ - ள்) கவி, தனனாற் கருதப்பட்ட பொருளை
மறைத்து, அதனை வெளிப்படுத்தற்குத் தக்க பிறிதொன்றி
னைச் சொல்லின, அஃது ஓட்டென்னும் அலங்காரமாம்,
(எ - று)

(ரு - ள்) இதனை உவமைப்போலி எனவும், பிறிது
மொழிதல் எனவும், நுவலா நுவறசி எனவும் கூறுப (உஈ)

ஓட்டணி வகை

ருங் அதுவே,

அடைபும் பொருளு மயல்பட மொழிதலும்

அடைபொது வாககி யாங்ஙன மொழிதலும்

விவாத தொடுத்தலும் விபரீதப் படுத்தலும்

எனநால் வகையினு மியலு மெனப்

என்பது அவவலங்காரத்தை
நுதலிற்று

(இ - ள்) கூறுகின்ற பொருளும் அதனது அடை
பும் வேறுபட மொழிதலும், அடை பொதுவாககிப்
பொருள் வேறுபட மொழிதலும், அடை விவாதிப் பொருள்
வேறுபட மொழிதலும், அடையை விபரீதப்படுத்துப்
பொருள் வேறுபட மொழிதலும் என நான்கு வகையினை
யுடைத்து அவ்வொட்டென்னும் அலங்காரம், (எ - று)

அவற்றுள், க-வது, அடையும் பொருளும் அயல்பட மொழிதல்

தேரிசை வெண்பா

உ - று “வெறிகொ ள்னசுசுரும்பு மேய்யதோ காவிசு
குறைபடுதேன டேட்டுங் குறுகும்—ஈறைமதுசசோந
துண்டாடுந் தனமுகத்தே செவ்வ புடையதோ
வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு” என வரும்

(இ - ள்) தன்னிடத்துச் செவ்வியையும் வளப்பத்
தையுமுடைய தாமரைக்கண குறைவற்ற நிறைமதுவைசு
சோநது உண்டு களித்து விளையாடுகின்ற வண்டும், களித்த
பல வண்டுகள சோநது உண்டு வெறுத்துவிட்ட குறைபடு
காவியின் மதுவை ஆசைப்படடுசு சேருமானதே!, (எ-று)

இதனுள், தாமரை யெனறது தலைமகளை, காவி என
றது பரதத்தைய, வண்டாமரை பிரிந்த வண்டெனறது
தலைமகளை இது, பரதத்தையிற் பிரிந்த வந்த தலைமகற்கு
வாயினோநத தோழி சொல்லியது

உ-வது, அடை பொதுவாக்கிப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்.

தேரிசை வெண்பா

உ - று “உண்ணிலவு நீமைத்தா யோவாப பயனசுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலாமுகத்தாக—கண்ணெகிழந்து
நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய நின்றெமக்கே
ஓங்கியதோ சோலை யுளது” என வரும்

(இ - ள்) மனத்துள்ளே யுண்டாகிய குணமுடைத்
தாய்ப், பலாக்கு மேற் உபகரித்துத் தண்ணளி யுடைத்
தாகிய விரிந்த முகத்தையும், கண்ணோட்டத்தை யு முடைத்
தாய்ப் பிரித்தற்கரிய சாயலோடுகூடி நிற்பதென ஒரு வளளல
மேலும், நடுவுண்டாகிய நீரை யுடைத்தாய மாறுது பல
வளங்களைக் கொடுத்துத் தடபமுடைய வண்டுகளைத்
தாங்கிய மலாக்கைத் தோற்றத்திலே யுடைத்தாய மதுசு
சோநது விட்டுப்போதற்கரிய நிழலுடைத்தாய ஓங்கி
நிற்பதென்று சோலை மேலுஞ் செலுத்தாக, (எ - று)

உ-வது, அடைவிரிவிப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்

தேரிசை வெண்பா

உ - று “தண்ணளியோந தினசொன மருவுந் தகைமைத்தாய
எண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளும்—மண்ணுலகில
வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று
தந்ததான முனைத தவம்” என வரும்.

(2 - ஈ) குளிர்ந்த கருணையையும் இனசொல்லையு முடைததாய, எல்லாரும் ஆசைப்பட்ட லலாப பொருளையும் காலம் வரையாது மண்ணுலகிலே பிடித்து எம்போல வாக்கு அளித்து வாழும் என்று ஓர் வளளல் மேலும், உலகத்தார்க்குக் குளிர்ச்சியோடு கூடக் கொடுக்கின்ற கொடை சோரது நன்றிய புகழ் மருவி, எண்ணப்பட்ட எல்லாப் பொருளையும், எக்காலமும் உலகிற்குச் சோரது கொடுத்து வாழ்மென, மேகத்தின் மேலுஞ் செலுத்துக, (எ - று)

உலகிற்கேனறும் பொருள்களுக்கு முதற்காரணம் நீராதலால் அக் காரணத்தை மேகம் கொடுப்ப அதன காரியமாகிய பொருளெல்லாம் புலப்படும்

ச-வது, அடையை விபரிப்படுத்துப் பொருள் வேறுபட மொழிதல்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “கடைகொ லுலகியறகை காலத்தின் நீங்கால்
அடைய வரிதாயிற் றன்றே—அடைவோக
கருமை யுடைத்தன றி யந்தேன சவைவத்தாயக
கருமை விவாக கடல்” என வரும்

(3 - ஈ) மிகவுந் தாழ்வுடைத்துப்போலும் உயர்ந் தோர் செய்தி காலவியற்கையாலே மிடியாய்ச் சென்று இரப்பவும் வறுமையுற்றது, சோவோர்க்கு அருமையினறித் தேன்போலுங் கிளவியுமுடைத்தாய் வெகுளி யிலலாக் கடல், (எ - று)

இது, வறுமையுற்றான் ஓர் வளளலாக கொள்ள நின்றது சோவோர்க்கு அருமையும், இனிமையிலலாமை யும் கருமையும் கடற்கு உண்டெனக்

‘வகையினும்’ என்ற மிகையான இது பிற அலங் காரங்களோடு கூடி வருவனவுங் கொள்க (உஎ)

கக அதிசயவணி

ஞ்ச மனப்படு மொருபொருள் வனப்புவந் துரைப்புழி
உலகுவுரம் பிறவா கிலைமைத் தாகி

ரா வியப்பத் தோன்றுவ ததிசயம்

(தி - ள) கவி தான கருதிய பொருளினது வனப்பை உவந்து சொல்லுங்கால, உலகநடை யிறவாத தனமைத தாகி உயரத்தோ வியப்புறச சொல்லுவது அதிசயமென னும அலங்காரமாம், (எ - று) (உஅ)

அதிசயவணி வகை

திரு அதுதான்,

பொருள்குணந தொழிலையந துணிவே திரிபெனத
கெருளுறத தோன்று நிலைமைய தெனப

(தி - ள) மேற சொல்லப்பட்ட அவவலங்காரம் பொருளதிசயம், குணவதிசயம், தொழிலதிசயம், ஐயவதிசயம் துணிவதிசயம், திரிபதிசயம் என ஆறுவகையான தெளிவுறத தோன்றும் நிலைமையை யுடைத்து, (எ - று)

அவற்றுள்,

க-வது, பொருளதிசயம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ பண்டு புரமெரித்த தீமேற படாதின றும்
அண்ட முகடு நெருப்பரு—தொண்டளிரககை
வல்லி தழுவக குழைந்த வடமேரு
விலலி துதனமேல விழி ” என வரும்

(தி - ள) ஒளியையுடைய தளிரககைக கொடியாகிய மலைமகள் தழுவக குழைந்த (திருமேனியையும்) வடமேரு வாகிய விலலினையும், மேனோக்கிய நெற்றிககண்ணினையு முடைய பரமசிவன முற்காலத்துத திரிபுரத்தை நகைத தெரித்த தியானது விரைந்தோடுதலால், இக்காலத்தும அண்டத்துச்சியில நெருப்பு ஆறது, (எ - று)

(ரு - ளை) நெருப்பு - இடி

உ-வது, குணவதிசயம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ மாலை நிலவொளிப மாத ரிழைபுனைந்த
நீல மணிக ணிழலுமிழ மேலவிருமபிச
செவலு மிவளருறித்த செலவன்பாற சோதற்கு
வல்லிருளா கின்ற மறுகு ” என வரும்,

(இ - ள்) மாலைக்காலத்திற் றேனறிய நிலவானது ஒளிபப, ஆசையிறை புணர்த அணிகளிலுள்ள நீலமணிகள் ஒளியை யுமிழ், இவள காதலொடு இச்சித்துச் செல்லும் படி குறித்த தலைவனிடத்திற் போதற்குத் தெருக்கள செறிந்த இருளாகின்றன, (எ - று)

ஈ-வது, தொழில்நிச்சயம்

தேசிகை வெண்பா

வ - று “ஆளும் பரியும் கரியுஞ் சொரிஞ்ருதி
தோளுந் தலையுஞ் சுழித்தெறிந்தது—நீள்குடையும்
வளவார முரசு மறித்திரைமேற் கொண்டொழுக
வெளவா னுறைகழித்தான வேது ” என வரும்.

(இ-ள்) மகளளாகளும், பரிகளும், யானைகளும் சொரி கின்ற குருதி வெள்ளமானது, தோள்களையும் தலைகளையும் சுழித்து வ்சி, நீண்ட குடைகளையும் வாரிறுககிய பேரிகை களையும் மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலினமேல அடித்துக்கொண்டோடுமபடி அரசன வெண்மையாகிய வானை உறையினின்று நீக்கினான், (எ - று)

ச-வது ஐயவநிச்சயம்

தேசிகை வெண்பா

வ - று “உள்ளம் புகுந்தே யுலாடி மொருகாலென
உள்ளம் முழுது முடனபருகும்—ஒளளிழைநின்
களளம் பெருகும் விழிபெரிய வோகவலவேன
உள்ளம் பெரிதோ டுரை ” என வரும்.

(இ - ள்) ஒளளிய ஆபரணத்தையுடையாய் நினது களளமிகக் விழிகளானவை எனது உள்ளத்தது புகுந்து உலாவுதலாற் சிறிதாய்த் தோன்றின, அவை புகுந்து எனனுள்ளம் முழுதும் தமதுள்ளே யடக்கின்றமையின அவவுள்ளஞ் சிறிதாய்த் தோன்றிற்று இவற்றுள் விழி பெரியவோ? உள்ளம் பெரிதோ? சொல்லுவாயாக,
(எ - று)

சி-வது, துணிவநிச்சயம்.

தேரிகை வெண்பா

வ - று “பொங்கிச செறிநது புடை திரண்டு மீ திரண்டு
செடகலசக கொங்கை திகழுமால்—எங்கோன
திலையே யனனா ரீவரகுற தேரின்மேல
இலையோ வுண்டோ விடை” என வரும்

(இ - ள்) வளரநது நெருங்கி அடிபரநது திரண்டு
மேலே இரண்டு சிவந்த கலசம்போனற கொங்கை
விளங்கா நின்றன ஆதலால், எந தலைவனாகிய பரமசிவ
னுடைய தலைப்பதியை ஒத்த இவருடைய அலகுலாகிய
தேரின்மேல, இடை இலையோ? உண்டு, (எ - று)

ஒகார இரண்டனுள் முன்னது எதிர்மறை, பின்னது
அசைநிலை

க-வது, திரிபதிசயம்

தேரிகை வெண்பா

வ - று “திங்குள சொரிநிலவு சோவெள்ளி வளநத்துப
பைங்கிள்ளை பாலென்று வாயமடுக்கும்—அங்கயலே
கார்தா முயக்கொழி-தா கைவறிதே நீட்டுவரால்
ஏந்திழையா பூந்துகிலா மென்று” என வரும்

(இ - ள்) நிலாமுற்றத்திருந்த வெள்ளிக்கிண்ணத்து
உள்ள நிலைவைப் பசுங்கிளிகள், பாலென்று கருதி வாய
மடுக்கும், அதுவேயுமன்றி, அவரு ஓர் புறத்துத் தங்கொழு
ரைப் புணரநது நீங்கினாகிய ஏந்திழையா தாம் ஒழித்த
துகிலெனக் கருதி அந்நிலவிலே கையை நீட்டுவா, (எ-று)

பிறவாற்றான வருவனவுங் கண்டுகொளக் திரிபு -
ஒன்றினை வேறெனறுகத் துணிதல் சிலா இதனை மயக்க
வணி என்பா (உக)

கஉ தற்குறிப்பேற்றுவணி

சூசு பெயாபொரு ளல்பொரு ளெனவிரு பொருளினும்
இயல்பின வினைதிற னன்றி யயலொன்று
தான்குறித் தேற்றுகல் தற்குறிப் பேற்றம்

(இ - ள்) பெயரும் பொருளும், பெயராத பொருளு
மெனனும் இருபொருட்கண்ணும் இயல்பாக நிகழும்

தன்மையொழியக கவி தான க் 'ய வேறெனநீனை
அவற்றினகண ஏறற்ச சொல்லுவது தற்குறிப்பேற்ற
மென்னும் அவங்காரமாம், (எ - று)

உ-வது, உ-வது பெயர்ப்போருள் தந்தறிப்பேற்றம்

தேசிகைவண்பா

வ - று

‘ மணபடுகோட கிளளி மதயானை மாற்றாசா
வெண்குடையைத் தேய்த்த வெகுளியால்—விண்படாந்து
பாபுகொ வென்று பனிமதியம் போலவது உம்
தேயுந தெளிவிசுமீ னின்று ’ என வரும்

(இ-ஈ) நிவ்வுகசத்தைத் தாங்கிய தோளவலிமையை
புடைய சோழனுடைய மதயானையானது மாறுபட்ட
அரசர்களுடைய வெண்கொற்றக குடையைச் சீறிச்
சுதைத்த கோபத்தாலே நம்மேலும் வந்து பாபுமோ
வென்று குளிராத ஆகாயத்திலே நிறைமதிய மென்பபடுவ
தும் தேயாநிற்கும், தெளிந்த விசுமபினகண நின்று,
(எ - று)

உ-வது, பெயராதபோருள் தந்தறிப்பேற்றம்

தேசிகை வண்பா

வ - று “ வேனில வெயிறகுலா—த மெயவறுமை கண்டிரங்கி
உளின் உளஞ்சுரந்த உண்புயற்குத்—தானுடைய
தாதுமே தக்க மதுவுந் தடஞ்சினையாற
போதுமீ தேஃதும் பொழில என வரும்

(இ - ஈ) முதுவேன்றி காலத்து ஆதித்தன் வெயில
வெம்மைக்கு ஆற்றாது உலராத தமது மெயவறுமை கண்டு
இரங்கி, வானினகண நின்று மழைவளத்தைப் பொழிந்து
தமது வாட்டம் நீக்கின முகிலுக்குப் பொழில்களானவை
தங்கண் உண்டகிய மேதக்க தாதோடுகூடிய மலர்களை
பும், தங்கண் மதுவினையும், தமது பெரிய கிளைகளாகிய
கைகளாலே மேனோக்கித் தாங்கா நிற்கும், (எ - று) (உ0)

ஞஎ அன்ன போலெனு மவைமுத லாகிய

சொன்னிலை விளங்குந தோற்றமு முடைத்தே.

எனபது அவவவகாரத்திற்கு உரியதோ இலக்கண முணாததுதல நுதலிறு

(இ - ள்) ‘அனன்’ ‘போல’ எனபவை முதலாகிய உவமைச்சொல் சில டுணாநது விளங்குநதனமையுமுடைத தாம், அத தற்குறிப்பேற்றமெனனும் அலங்காரம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “காமருதோ வெயயவ நெங்குங் காமபரபித தேமருவு சோலை மலாதிநகமும்—தாமமையின் தொக்க விதழுவிரித்துப் பாகருநதொலைத் திருளபோய்ப புகக புரைதினேப்பான போல” என வரும்

(இ - ள்) அழகு பொருந்திய தேரினையுடைய சூரிய னனவன இருளானது தனக்குத தோலவியுற்றுக கரநது டுருநத இடத்தை ஆராயநது பாபபவனபோல எவவிடத் திலும் சன்னுடைய கதிரகளாகிய கரங்களை விரித்து நீட்டி மதுவாரநத சோலையிலுள்ள மராகளை அலாததிப் பாப பான, மூடிய தாமரை மலரின இதழ்களைத் திறநது நோக்குவன, (எ - று)

வெயயவன - சூரியன், இதற்கு வெப்பத்தையுடைய னெனபது பொருள் புரை - இடம் தினைத்தல - ஆராய தல தொக்க - குவிநத இங்குப் ‘போல’ என்ற உவம வருபு தற்குறிப்பேற்ற வருபாக வரநது (நக)

கட ஏதுவணி

௩௮ யாதன திறத்தினு மீதனினிது வினோநதென

மேதுவிதந துரைப்ப தேது வதுதான

காரக ஞாபக மெனவிரு திறப்படும

(இ - ள்) யாதானும் ஒரு பொருட்டிற்கு இது இகழ்ந்ததென்று காரணம் விதநது சொல்லுவது ஏது வென்னும் அலங்காரமாம், அது காரகவேது என்றும், ஞாபகவேது என்றும் இரண்டு கூறுபடும், (எ - று)

(ரு - ள்) கூறு - வகை ஏது - காரணம் சந்திர லோகம் என்னும் அலங்காரம் காரணத்தோடு காரியத்தை புளு சோததுச சொல்லுவது ஏதுவணி எனபா (நஉ)

நீசு முதலவனும பொருளுந் கருமமுந் கருவியும
ஏற்பது நீக்கமு வெனவிவை காரகம்

எனபது காரகவேது வருமாறு உணர்த்துதல் துத
விறறு

(இ - ள்) கருத்தா முதல நீக்கநிலை யீராகச் சொல்
லப்பட்ட இவை யாறும் காரணமாகத் தோன்றுவது காரக
வேதுவாம், (எ - று)

அவற்றுள், க-வது, கருத்தா காரகவேது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “எல்லையா வையகத் தெண்ணிறந்த வெவவியாகும்
சொல்லரிய பேர்னபு தோற்றியதால்—முல்லையோ
தாதலைத்து வண்கொணறைத் தாரலைத்து வண்டாக்கப்
பூதலத்து வந்த புயல்”

(இ - ள்) முல்லைப்பூவிற சோரத் மகரந்தங்களை
அசைத்து வளப்பம் பொருந்திய கொணறை மலாகளையும்
அசைத்து, வண்டுகள் இசையைச் செய்யும்படி, பூமியி
னிடத்து வந்த காற்றினது, கடலாற் சூழப்பட்ட அப்
பூதலத்திலுள்ள அளவிலொத் எல்லா உயிராகடும் அள
விட்டுச் சொல்லுதற்கரிய பெரிய இனப்பத்தைக் கொடுத்
து, (எ - று)

இஃது - ஆகம் எல்லையா - கடல், பூமிக்கு எல்லை
யாகவுடையது எனபது இதன் பொருள் புயல் - காற்று,
மேகமெனலு மொன்று ஆகம் - நல்ல புரிதல்

உ-வது, பொருட் காரகவேது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “கனிகொள பொழிலருவி கைகலந்து சந்தின்
பனிவிரலிப் பாறகதிகள தோயரது—தனியிருந்தோ
சிறதை யுடனே யுயிருணக்குந் தெனமலயம்
தந்த தமிழமா ருதம்” என வரும்

(இ - ள்) தெனறிசையிலுள்ள பொதியமலையிலை
தரப்பெற்ற தமிழோடு சாராத தென்றற் காற்றினது,
சோலைகளால் உதிர்க்கப்பட்ட கனிகளோடு விரவிப் பாயா

நின்ற அருவியினிடத்தே கலந்து, சந்தனத்தின் குளிராசகி
புடனே பொருந்தி, பாலைபோன்ற சந்திர கிரணங்களில்
படிந்து, தன்னியற்கை யொழிந்து, தலைவரைப் பிரிந்து
தனியாகவிருந்தோரின் மனத்துடனே உயிரையும் வாட்டா
கின்றது, (எ - று)

இஃது - அழிவு கை - இடம் சந்த - சந்தனம்
உணக்கல் - வாட்டுதல், இங்குத தீங்கு செய்தல் கூறப்
பட்டமையால் இஃது அழிவெனப்பட்டது

உ-வது, கரும் காரகவேது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ மலையி னிலைகடலின் வாள்ரவின் வெய்ய
தலையிற் பயின்ற தவத்தால்—தலைமைசோ
அம்மாதா புல்லு மபயன புயம்புணர்
எம்மா தவம்புரிந்தோம் யாம் ”

(இ - ள்) விரதிய மலையிலும், அலையையுடைய கடலி
லும், கொடிய பாம்பின் வெவவிய தலையிலும் நின்று
செய்த தவத்தினாலே தலைமைபெற்ற சயமடந்தை, சீதேவி,
பூமிதேவி ஆகிய அந்த மாதாக்கள் மூவராலும் தழுவப்பட்ட
சோழனுடைய புயத்தைத் தழுவுதற்கு, யாம் எவ்வகைச்
சிறந்த தவம் புரிந்தோம், (எ - று)

மலை - விரதியமலை, சயத்திற்கு அத்தேவதையாகிய
தூக்கை விரதியமலையில் வசிப்பவள இலக்குமி பாற
கடலில் வசிப்பவள பூமிதேவி ஆதிசேடன் முடியிற்
றங்குபவள சயமடந்தை - தூக்கை, இவள் வெற்றிக
குரியவளாதலின் இப்பெயர் பெற்றனள் அபயன - பய
மில்லாதவன், சோழன்

ச-வது, கருவிக் காரகவேது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ கரடத்தான் மாரியுங் கண்ணுல வெயிலும்
நிரவயிரக கோட்டா னிலவும்—சொரியுமால்
நீளாத தொடையதுல னேரரா கலிங்கத்து
வாளாற் றுடாந்த வுளம் ”

என வரும்

(இ - ள்) மதவொழுக்ககாலே மழையையும், கண்ணின் கோபசதாலே வெயிலையும், வரிசையாகிய வயிரப் புணையுடைய தந்தங்களின் வெணமையால் நிலையையும் சொரியா நின்றது, நீண்ட ஆத்திப்பூ மாலையை யுடைய ஒப்பற்றவனாகிய சோழன், தன பகைவா வாழும் கலிங்க தேயத்துச் சென்று வாள் வனமையாலே கைப்பற்றிக் கொண்ட செவ்வமாகிய யானைத் தீரன், (எ - று)

கரடம் - மதம் நிரை - வரிசை வயிரம் - வயிரப் புணை சொரிதல் - கொடுத்தல் ஆர் - ஆத்தி அதுவன் - இணையிலொதவன் (நூ.)

ஞாபகவேது

கூ0 அவையல் பிறனி நறிவது ஞாபகம்

(இ - ள்) அச்சொல்லப்பட்ட காரணமன்றிப் பிற காரணத்தினால் உயத்துணர்த தோன்றவது ஞாபகவேது வாம், (எ - று)

தேரிசை வெண்பா

உ - று “காதனமே லூடல் கரையிறத்தல் காட்டுமால்
மாதா துதலீயாடப் வாயதுடிடப்—மீது
மருங்குளை வினமுரிய லாள்டுக நீண்ட
சுருங்குளை சேந்த சுருத்தது” என வரும்

(இ - ள்) மாதாக்களின் நெற்றி வியாக்கவும், வாய் துடிக்கவும், பக்கங்கள் லோயப்பெற்ற புருவங்களாகிய விறகள் மேலே நெற்றத்தல் செய்யவும், வாளாயுதமானது தோற்றுக குறுகிப் போகுமபடி கூமை பெற்று நீண்ட நீலோற்பல மலாபோன்ற கண்கள் சிவந்ததன் குறிப்பு, அவர்கள் தம் தலைவனமீது கொண்ட பிணக்கு அளவு கடத்தலைத் தெரிவிக்கும், (எ - று)

ஊடல் - பிணக்கு கரையிறத்தல் - எல்லையிலாமற் போதல் ஆல் அசை மீது - மேல், இது இடத்தை யுணர்த்தும் மருங்கு - பக்கம் முரிதல் - வளைதல் இடுக - சிறுத்துப்போக சேத்தல் - சிவத்தல் (நூ.)

அபாவவேது

சூக அபாவந தானு மதனபாற படுமே

எனபது, அவவலங்காரத்தின வேறுபாடு உணராதது தல நுதலிற்று

(தி - ஈ) அபாவமாவது ஒன்றனது இனமை அதுவும் அவவேதுவினபாற படும, (எ - று) (நூ)

சூஉ என்று மபாவமு மினமைய தபாவமும்

ஒன்றினுன நபாவமு முள்ளத நபாவமும்

அழிவுபாட டபாவமு மெனவைந தபாவம்

எனபது, அபாவத்தை விரித்துணராததுதல நுதலிற்று

(தி - ஈ.) என்றுமபாவமுதல அழிவுபாட்டபாவ முற்குச் சொல்லப்பட்ட ஐந்து பகுதியை யுடையதாம் அவவபாவம், (எ - று)

எனவே, இவவைநது அபாவமும் ஏதுவாகத் தோன்றுவது அபாவவேதுவா மென்றவாறு

அவற்றின,

க-வது, என்மபாவம் எனபது, எககாலத்து மில்லாமை

நேரிசை வெண்பா

வ - று “யாண்டு மொழிதிறம்பார சானறவ மெமருங்கும்

ராண்டு மயிலக ளினமினமாய—மூண்டெழுந்த

காலையே காமுழங்கு மென்றயரேல காதலாதோ

மாலையே நம்பால வரும்”

என வரும்

(தி - ஈ) இன்று காலையினகண இவவிடத்து மயிலக கூட்டங் கூட்டமாய்ச் சோந்தெழுந்த அகவாரினறன, அதுபற்றிக் கா முழங்காரிறகு மென்று வருந்தாதொழிக, அறிவால நிறைந்தோர எககாலத்தும் சொன்னசொற பிறழா, ஆதலால் அன்னராகிய நமமுடைய காதலா தேரானது மாலையிலே நமமிடத்தில் வரும், (எ - று)

உ-வது, இன்மையதபாவம் எனபது, இல்லாமைமினது இவலாமை

தேசிகை வெண்பா

வ - று 'காரா கொடிமுலை சினகுழைமேற கைபுனைய
உராமை யிலை வயவேந்தா—போகடந்த
வானேயே கண்ணி' துதனமேல வரும்பசுலை
நானேயே நங்கு நமக்கு"

என வரும்

(இ - ள்) காரகாலத்து ஓங்கிய கொடியையுடைய
முலையினது பூவினை நினனுடைய கூந்தலின்கண் அலங்கரித்துச் சூட்ட வருகின்றா, வெற்றியையுடைய அரசா, ஆகையால், போததொழின் முடித்த வாளபோன்ற கண்களையுடையாய்! உன்னுடைய துதலினமே லுண்டாகிய பசுலை விடியற்காலத்தே நீங்கும், (ஆதலால்) நமக்கு (யாது குறை?) (எ - று)

உ-வது ஒன்றிலே ன்றபாவம் எனபது, ஒன்றாகக் கண் ஒன்றைத் திலலாமை

தேசிகை வெண்பா

வ - று "பொய்மையுடன் புணராமேலாநா பொய்மையு
மெய்மையுடன் மேலாநா மேவாவாம்—இம்முறைமற
பூவலா-த தாரா பிரிந்தாற பொலங்குமையா
காவலாசொற போற்றல கடன்"

என வரும்.

(இ - ள்) உலகத்து மேலான அறிவையுடையா
பொய்யோடு கூடுவாரல்லா, அப்பொய்யும் மெய் தழுவி
மேலான அறிவுடையாரைப் பொருந்தாவாகும் இதனை
மையால் பொலிவு விளங்கிய மாலையையுடைய தலைவா
பிரிந்த காலத்துப் பொற்குழையைடைய மனையறக் கிழ்த
தியாகுக் காவற்கடன பூண்ட தலைவா குறித்துரைத்த
பருவத்தை நோக்குதலு கடனன்றோ, (எ - று)

ச-வது, உள்ளத் தபாவம் எனபது, ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்
தும் உள்ள பொருள் பிறிதோரிடத்தும் பிறிதொரு காலத்து
மில்லாமை

தேசிகை வெண்பா

வ - று கடவொடு னன்றா கடிமனையிற் கையேற
றிரவொடு நற்பத்த தெமமை—அரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதலவனை முனவணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்'

என வரும்

(இ - ள்) இரப்போருக்குப் பயரது காவல கொண் டிருப்பவருடைய வீட்டிற் போய் எங்களைக் கையேற்று இரது நிற்கும்படி செய்தது, பாம்பையும் பெரிய ஆமை யோடடையும் அணியாகக்கொண்ட பரமசிவனை முற்பிறப் பில் வணங்கமாட்டாமையைக் கொண்ட மனம், (எ - று)

இ-வது, அழிவுபாட்டபாவம் எனபது, முன்புளளது அழிவு பட்டிலத்தால்

நேரிசை வெண்பா

வ - று " கழி-த தினமை கனிமயக்கர தீரந்த
தொழிரத்தது காதனமே லூக்கம்—சுழி-து
கருநெறியுங் கூரதலா காதனையே தீரந்த
தொருநெறியே சேரந்த துளம்" என வரும்

(இ - ள்) முதுமைப்பருவம் வந்தது, செல்வத்தினால் வரும் மனக்களிப்பாகிய அறியாமையும் நீங்கிற்று, இச சிக்கப்பட்ட பொருள்களைத் தலைப்படவேண்டி எழாநின்ற ணக்கழு மொழிரத்தது, சுருண்டு நெறிப்பைபுடைய கரிய கூரதலாமேல் வைத்த ஆகையாகிய ரோயுர தீரந்தது! ஒரு தன்மைத்தாய் சித்தியைச் சேரந்தது என உள்ளம், (எ - று) (நகூ)

சித்திரவேது

கூட தூர காரியமு மொருங்குடன் நேற்றமும்
காரண முரதுறாடங் காரிய விலையும்
யுத்தமு மயுத்தமு முததையோ டியலும்

எனபதும் அவவேது வலங்காரத்தினையே பிறிதொரு வகையால் வகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) தூரகாரியம் முதல் அபுத்தம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும் முன்னைய ஏதுவலங்காரத் தோடு நடக்கும், (எ - று)

(ரு - று) 'முரதை' எனபது 'முததை' என வலிந்து நின்றது

அவற்றுள், க-வது தூரகாரியவேது எனபது, ஒருவழிக் காரணம் ஏகப பிறிதொருவழிக் காரியம் நிகழ்வது

தேர்தல் வெண்பா

உ - று வேறொரு மாதாமேல வேதனைக்குதயால்
 ஊறுதல் விமல துயாமே—வேறே
 இருவரே மெய்யுவினே—தனை நலலா
 ஒருவரே தமம் உயர்

(இ - ள்) தலைமகளாயினுள் தன்னை யொழிந்தது ஒரு
 காதலி மரபுக்குதே வேர்தனை நகத்தின் துனியிறை
 குறியிட, அதுகண்டு அழுது வருந்துவாள் ஆதலால், இவ்
 வேர்தனை நலலா உருவத்தால் இருவரெனினும், உயி
 ரானது இவாகடகு ஒன்றேபோலும், (எ - று)

ஒருமாத - தலைவி வேறொருமாத - பரத்தை

உ-வது, ஒருங்குடன் நேற்றவேது எனபது, காரணமுங் காரிய
 மும ஒக்க நிகழ்வது

தேர்தல் வெண்பா

வ - று “விரிந்த மதிலின் மேம்பாடும் வேடகை
 புரிந்த சிலைமதலோ போரும்—பிரிந்தோ
 நிறைதளாடி மொக்க நகர்தனைவா லாவி
 பொறைதளரும் புனமலைப் போழ்து” என வரும்.

(இ - ள்) முழுமதியினது சிலவின மேம்பாடும்,
 வேடகை மிகுந்த சிலையை யுடையவனாகிய மதவேள்
 போரும், பிரிந்தோ நிறைதளாவும் ஒருங்கு நிகழ்தனை,
 ஆதலால், தனித்தோர் உயிராகிய பரத்தைத் தாங்கமாட்
 டாத தன்மையையும் புனகண்மையையுமுடைத்து இம்
 மாலைப்பொழுது, (எ - று)

இவையனைத்தும் மாலைப்பொழுதில் நிகழ்தனை
 வெண்க

உ-வது, காரணமுந்துறாஉங் காரியநிலை எனபது, காரணத்
 திற்கு முன்னாக காரியம் நிகழ்வது

(ரு - ள்) ‘காரிய முந்தாறாஉங் காரண நிலை’ எனப
 பாடங்கொண்டு இப் பொருளே கொள்ளவேண்டும்

தேர்தல் வெண்பா

வ - று “தம்புவு புண்டோ பிரியத் தனியிருந்த
 வம்புவு கோதையாக்கு மாவேள்—அம்பு
 பொருமென்று மெல்லாகம் புனகூரத் மலை
 வருமென நிருண்ட மனம்” என வரும்.

(இ - ன்) தமமைக காகுத தொழிலை பூண்ட
தலைவா பிரியத தனித்து உயிரகொண்டிருந்த வாசனை
பொருந்திய கோதையையுடைய மடவாருக்கு, மாரனகளை
தைக்குமென்று மெனமையையுடைய மாபகம் புண்ணகா
நின்றது அதுவேயுமயன்றி, மாலைப்பொழுது வருமென்று
அவர்களுடைய மனம் இருண்டது, (எ - று)

ச-வது, யுத்தவேது எனபது, காரணத்திற்கேற்ற காரியம்
சிகழ்வது

(கு - ன்) யுத்தம் - பொருத்தம்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “பொன்னி வளநாடன கையேல பொழிலவால்
முன்ன ரசைத்து முகுளிகும்—தன்னோ
பொரவந்த வேதா புனைகடகச செங்கை
அரவந்த தூறு யிரம்” என வரும்.

(இ - ன்) சோழன ஏந்திய வேலினகண்ணாடாகிய
வெண்மை விளக்கம் பரந்த நிலவினால் முன்னே நடுங்கி
மொட்டியா நிற்கும், நோநின்று பொருத்தற்கு எதிரந்த
வேந்தருடைய புனையப்பட்ட கடகதையையுடைய சிவந்த
கையாகிய தாமரைகள் பலவும் உண்டு, (எ - று)

மொட்டித்தல - குவித்தல இங்கே கையாகிய தாமரை
யின் குவிவு காரியம் எனவும், வேற்படைபின் ஒளியாகிய
நிலாக கிரணம் அக குவிவுக்குப் பொருத்தமான காரணம்
எனவும் அறிக

ச-வது, அயுத்தவேது எனபது, காரணத்திற்கு ஏலாத
காரியம் சிகழ்வது,

அயுத்தம் - பொருத்தமினமை

தேரிசை வெண்பா

வ - று “இகனமதமால் யானை யரபாய நெங்கோன
முகமதியின் மூர னிலவால்—கமலாவ
செங்கயறக ணல்லா திருமருவு வாள்வதன்
பங்கயங்கள் சாலப் பல” என வரும்

(இ - ன்) வெற்றியையும் மதத்தையுமுடைய உயர்ந்த
யானைகளையுடைய அநபாயனாகிய எம்மரசனுடைய முக

மாகிய நிறைமதியினகணுணடாகிய முயவலின் வெண்ணிலவிலுல செவவியையுடைய சயலபோன்ற கண்ணினையுடைய ரலாருடைய திருமருவு வாண முகமாகிய தாமரைகள் பல விளங்க மலர்கின்றன, (எ - று)

இங்கே பங்கயங்களின் மலாச்சியாகிய காரியத்திற்கு நிலாககிரணம்பொருத்தமில்லாத காரணமாதலின், தாமரை மலாச்சிகுச சூரியகிரணமே பொருத்த காரணம்

முடிபும்' என்றேரதாது, 'இயலும்' என்றதனா, பிறவாற்றான வருவனவுங் கொள்க

ஐயவேது

தேசிகை வெண்பா

வ - று 'மாத ருமைவாய மூல மொழியாலோ
ஒது மறைபி னொலியாலோ--பாதாலோ
கோல மிருதிறனாக கொண்டான நிருமிடற்றின
ஆல மமியாதான வாறு" என வரும்.

(இ - ள்) உமையாருடைய வாயிலுள்ள அழகிய மழலைச் சொல்லாகிய அமிரதத்தைச் செவியாற் பருகிய வதனிலோ, அன்றியே தானேதப்பட்ட வேதமந்திர வோசைத் தழைப்பினிலோ, இவ விரண்டனுள்ளும் எதனிலோ? இரண்டு வடிவமாகத் திருமேனியைக்கொண்ட பரமசிவனுடைய சிறந்த மிடற்றிலுள்ள நஞ்சம் அமிருத மாயவாறு (தெரியாது), (எ - று)

இருதிறம் - உருவும், அருவும் (நுஎ)

கச நுடபவணி

கச தெரிபுவேறு கிளவாது குறிப்பினுந் தொழிலினும்
அரிதுணர் வினைத்திற நுடப மாகும்

(இ - ள்) தெரிந்துகொண்டு வேறுபட மொழியாது குறிப்பினதைல், தொழிலினதைல் அரிதாக நோக்கியுணர்ந் தன்மையையுடையது நுடபமென்னும் அலங்காரமாக, (எ - று)

(ரு - ள்) தெரிந்துகொண்டு-பிறா கருத்தை யறிந்து
கொண்டு வேறுபட மொழியாது - வெளிப்படையாகக்
கூறாமல்

அவற்றை, க-வது, குறிப்பு நுட்பம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “காதலன் மெல்லுயிரகருக காவல் புரிந்ததால்
பேதைய ராயம் பிரியாத—மாதா
படரிருள்கால் சீகரும் பகலவனை நோக்கிக்
குடதிசையை நோக்குங் குறிப்பு” என வரும்

(இ - ள்) காதலிக்கப்பட்ட தலைவனுடைய மெல்
லுயிரகருப பரிகாரஞ் செயததுபோலும், மடப்பத்தை
புடைய ஆயத்தரா பிரியாது சூழப்பட்ட மாதா, உலகிற்குப்
படா செய்யும் இருளினது அடியை யறுக்கின்ற ஞாயிற
றினைப் பாராத்து மேற்றிசையைப் பாராக்கும் உள்ளாக
கருத்து, (எ - று)

இதிற போந்த பொருள், மாலைக்காலத்துக் கூட்டம்
நோந்தவாறு

உ-வது, தொழில் நுட்பம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று ‘பாடல் பயிலும் பணிமொழி தன்பணைத்தோள்
கூட லவாவாற குறிப்புணாததும்—ஆடவற்கு
மென்றீர் தொடையாழின் மெல்லவே தைவந்தாள்
இன்றீங் குறிஞ்சி யிசை” என வரும்

(இ - ள்) பாடுந் தொழிலைப் பயிலும் குளிரந்த
மொழியாள தனது பணைத்தோளினால் தலைவனைத் தழுவ
வேண்டுமென்னும் ஆசையினாலே தலைவற்குத் தன் உள்ளாக
கருத்தை அறிவிப்பா நின்றாள், மெல்லிய இனிய நரம்புடைய
பாழிலே முறையாக ஆக்கினாள், தித்தித்த ஓசையையுடைய
குறிஞ்சியாகிய பண்ணை, (எ - று)

குறிஞ்சிக் குக காலம் இடையாம மாகலால், இடை
யாமத்திற கூட்டம் நோந்தவாறு (நஅ)

௨ - 3 இசைவணி

கரு குறிப்பு வெளிப்படுகரு சததுவம் பிந்தின
மறைததுரை யாட ிசை மாசும

(2 - ஈ) கருதியது வெளிப்படுகரு சததுவமாகிய குணங்களைப் பிற்தொன்றால் சிகழ்ந்தனவாக மறைத்துச் சொல்லுவது, இசை மென்னும் அலங்காரமாம், (எ - று)

சததுவமென்பன - வெண்பாறிகிற செந்நூல் கோத தால் அதன் செம்மை புறம்பே தோன்றுமாறுபோல், உள்ளங் கருதியது புலனுக்குங் குணங்கள், அவை சொற்றளாவு, மெய்விடாப்பு, கண்ணீர் சிகழ்ச்சி, மெய் விதிப்பு, மெய்வெதுமபல், மெய்மமபி ருமபல் முதலியன சததுவம் - உள்ளதன் தன்மை

தேரிசை வெண்பா

வ - று “கலலுயாதோட கிளளி பரிதொழுது கண்பனிசோ
மெல்லியலா தோழியா முன் வேறென்று சொல்லுவரால்
பொருடும் படைபரப்ப மீதெழுந்த பூதுகனசோந்
தெய்கண கலுழந்தனவா லென்று” என வரும்

(2 - ஈ) மலைபோன்ற பெரிய தோள்களையுடைய சோழன் ஏறிய குதிரையைத் தொழுது நீர்வாராத கண்ணீர் யுடைய மெத்தென்ற நடையையுடைய நல்லா, ‘எமது கண்ணீர் வாரதற்குக் காரணம் சினத்தையுடைய சேனை பரந்து வருதலால் ஆகாயத்திலெழுந்த பொலிவுடைய தூளியானது உட்புகுக்க கண்ணீர் வாராதது’ என்று தோழியாக கு நிகழ்ந்ததொழிய வேறொருபாயத்தான மறைத்துச் சொல்லினா, (எ - று)

தேரிசை வெண்பா

வ - று “மதுபொழிதார மன்னவனை மாலகரிமேற கண்ட
விதிப்பு மயிரும்பு மெய்யும்—புதைத்தாள
வளவா ரணநெடுவகை வண்டுவிடை தோயந்த
இனவாடை கூந்த தென” எனவும் வரும்

(2 - ஈ) தேனப்பொழி தாரையுடைய சோழனை உயர்ந்த களிற்றினமேல் வரக்கண்டு அதனுணடாகிய

தனலுடைய மேனி நடுக்கத்தையும், மெய்மயி ரருமபு
தலையும், 'அவன ஏறிவந்த வளப்பமுடைய களிற்றின
நெடிய கையிலுண்டாகிய வளவிய நீர்த்திவலையைக்
கொண்டுவந்த இளவாடை என மேனியை நனைத்ததனாலே
வந்தது என மேனி நடுக்கமும் மயிரருமபுதலும்' என
கேழ்ந்தது மறைத்து வேறொன்று தோழியாகஞ்ச சொல்லி
னா (எ - று) (நக)

இ துவமுது

கக புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புனைதலும்
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்
அவையு மன்னவென றறைகுந ருளரே

என்பது உவவிலேசத்தின் பாற்படுத்துப் பிறா வேண்டுவன
சிவ அலங்காரம் உணர்த்துதல் னுதலிற்று

(இ - ள்) ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்து
உரைத்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்ந்தது உரைத்தலும்
எனலும் இரண்டும் அவவிலேசத்தின் பாற்படும் என்று
உரைப்பாரு முளா, (எ - று)

அவற்றை, க வது, புகழ்வதுபோலப் பழித்தல்

நேசிகை வெண்பா

வ - று "மேய கலவி வீளைப்பொழுது நமமெல்லென
சாய றளராமற் ருக்குமால்—சேயிழாய்
போரேட்ட மேனமைப் புகழாளன் யாமலிருமபித்
தாரேட்ட தோளவிடிலை தான்" என வரும்

(இ - ள்) தோழி! கேட்பாயாக! எம்மிற் பொருந
திய கலவி நிகழும்போது அக கலவிககண் நமது மெனமை
குன்றாதபடி பரிகரித் தொழுகுவான், எப்பொழுதும்
போததொழிலை விருமபிய மேலாய புகழையுடையவன்,
யாம் முற்காலத்துக் காதலித்து மாலையிட்ட தோளையுடைய
வன், (எ - று)

அக்காலத்து அறிவழியாமையால் பழிப்பாயிற்று

உ-வது, பழிப்பதுபோலப் புகழ்த்தல்

தேரிசை வெண்பா

வ - று 'ஆடன மயிலியலி மனப னணியாகம
கூடுககான மெல்லென குறிப்பறியான—ஊடல
உருவ-த செடகை மிரவாள்ள யார்க்கும்
விருவ-த வேடகை யிலன்" என வரும்

(தி - ள) ஆடாநின்ற மயிலபோலுஞ் சாயலினை
புடையாய்! மீட்டு அன்புவைத்த தலைவனுடைய அலங்
கரித்த மாபகத்தை யாம் கூடுங்கால நம மெல்லென்ற
நம பாட்டாட அறியாதுதலானும், ஊடறகண தனக்குத்
தகாதன செய்து இரக்கும் இரவாளனாதலானும், யாவாக
கும் வெறுக்கத்தக்க ஆசைப்பாடுடையனல்ல னாதலானும்,
இகழ்தற்கு ஏதுவானாயின, (எ - று)

அக காலத்து அறிவழிநதமையாற் புகழாயிற்று (சு0)

கச நிரனிறையணி

கௌ நிரனிற்றுத் தியற்றுத் நிரனிறை யணியே

(தி - ள) சொல்லையும் பொருளையும் நிரலே நிறுத்தி
நேரே பொருள் கொள்வது, நிரனிறை யென்னும் அலங்
காரமாம், (எ - று)

நிரனிற்றுத்ததுத லெனனது 'இயற்றுதல்' என்றமை
யின, மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்வதூஉங் கொள்க
அவற்றன, க-வது, நிரலேநிறுத்தி நேரேபொருள் கொள்வது

தேரிசை வெண்பா

வ - று "காரிகை மெனமொழியா னேககாற் கதிரமுலையால்
வராபருவத்தாலிடையாலவாயத்தளிரால் நோதொலைந்த
கொல்லி வழக்குமேற் கோங்கரும்பு விறகரும்பு
வல்லி கவிரமென மலர்" என வரும்

(தி - ள) அழகுபொருந்திய மாதின் மெனமையான
சொல்லினாலும், பாவையாலும், பிரகாசம் பொருந்திய
தனத்தாலும், நீட்சிபெற்ற புருவத்தாலும், இடையினாலும்,
தளிரபோன்ற மெல்லிய வாயாலும், கொல்லியென்கின்ற
இனிமையான பண்ணும், கூமை தங்கிய நீண்ட வேலும்,
கோங்கின் முகையும், மனமதனுடைய விலலாகிய கரும்பும்,

பூகொடியும், மெனமையுள்ள முருக்கமலரும் அழகிழந்
தன, (எ - று)

காரிகை - அழகு, அஃது அதனையுடைய பெண்ணிற
காயிற்று நோ - செவவை, இஃதழகைக் குறித்தது
தொலைதல் - அழிதல் கொலலி - ஒருவகைப் பண

இதிற சொல்லப்பட்ட உவமையப் பொருள்களுள்ளும்,
உவமையப் பொருள்களுள்ளும் சொல்லற பண்ணும்,
பாவையால் வேலும், தனத்தாற கோங்குமடும், புருவத்
தால் விலலும், இடையால் கொடியும், வாயால் முருக்க
மலரும் என முறையே நோ நேராக இயையாது பொருள்
பட்டு நிறறல் காண்க

உ-வது, நீரேநிறுத்தி மொழிமாற்றிப் பொருள் கொள்வது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ஆடவாக ளெவ்வா நகனெழுழிவா வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால்
நின்ற னிருந்தான கிடந்தா னிதுவனரே
மன்றா மதற்கச்சி மாண்பு” என வரும்

(இ - ள்) நீண்ட திருக்கோலத்தையுடைய திருமா
லானவன், வெஃகாவையும், பாடகத்தையும், ஊரகத்தையும்
தனக்கிடங்களாகக்கொண்டு, அவற்றில் முறையே படுத்த
தான், இருந்தான், நின்றான், இஃதனரே பல சபைகள்
பொருந்தியதும், மதிலாற சூழப்பெற்றதுமாகிய காஞ்சிப்
பதியின் பெருமை! இதத்தைச் சிறப்பு வாய்ந்த அக
காஞ்சிப்பதியை மானிடர்கள் எவ்விதம் விட்டு நீங்கு
வார்கள்? (எ - று)

வெஃகாவும், பாடகமும், ஊரகமும் காஞ்சிப்பதியி
லுள்ள திருமாலின் திருப்பதிகள் இவற்றுள் திருமால்,
வெஃகாவில் படுத்த திருக்கோலமாகவும், பாடகத்தில்
இருந்த திருக்கோலமாகவும், ஊரகத்தில் நின்ற திருக்
கோலமாகவும் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனா, இவற்றிற்
கேற்ப, இப்பாடலில் மாற்றி இயைத்துப் பொருள் கொள்
ளப்பட்டது பஞ்சரம - இடம் வெஃகா - யதோகதகாரி
சன்னிதியெனவும், பாடகம் - பாண்டவ தூதா சன்னிதி

யெனவும், ஊரகம் - உலகளாத பெருமாள் சன்னிதி
யெனவும் பெயா பெறும் (சக)

க௭ ஆவமொழியணி

சுஅ ஆவ மொழிமீகுப்ப தாவ மொழியே

(இ - ள்) உணணிகழாத ஆவமபற்றி நிகழும்
மொழி மிகத தோன்றச் சொல்லுவது, ஆவமொழி என
னும் அலங்காரமாம், (எ - று)

தேரிசை வெண்பா

வ - று ' சொல்ல மொழிதளாது சோரு துணைமலாததோள்
புல்ல விருதோள் புடைபெயரா—மெல்ல
நீனவோ மெனினைஞ் சிடம்போதா தெமடால்
வனைதாராய வுததற்கு மாறு ” என வரும்

(இ - ள்) நினமுன்னின்று மறுமொழி தர முயலவே
மாயின, எங்கள் மொழியானது தடுமாறிச் சோவுபடா
நின்றது, நின இணைமலாததோள்களைத் தழுவ முயலவே
மாயின, எங்கள் இரண்டு தோள்களும் இடமுண்டாக
வளாவனவல்ல, மெல்ல நினபுகழை நினைப்போமாயின,
எங்கள் உள்ளம் இடம் போதாது, அலங்கரிக்கப்பட்ட
மாலையையுடையானே! எம்மிடத்து நீ வந்த இதற்குக்
கைமமாறு யாதென்று சொல்லப்படும்? (சஉ)

கஅ சுவையணி

சுக உணணிகழ தன்மை புறத்துத் தோன்ற
எணவகை மெய்ப்பாட்டி வியல்வது சுவையே

(இ - ள்) உணணிகழுதன்மை புறத்துப் புலைய
விளங்க, எட்டுவகைப்பட்ட மெய்ப்பாட்டானும் நடப்பது
சுவையெனனும் அலங்காரமாம், (எ - று) (சஉ)

எ0 அவைதாம்,

வீர மச்ச மீழிப்பொடு வியப்பே
காம மவல முருத்திர நகையே

எனபது அவவலங்காரத்தை விரித்துணர்த்துதலு
துதவிறது

(2 - ஈ) மேற்கூறிய எணவகைப்பட்ட மெய்ப்பா
டாவன வீரமும், அச்சமும், இழிப்பும், வியப்பும், காம
மும், அவலமும், உருத்திரமும், நகையுமாம், (எ - று)

அவற்றை, கவது, வீரம்

நேரிசை வெண்பா

உ - 2 சேருத புறவி னிறைதன ஸ்ருமேன்
சாட்சிட ஓயாதுலதா நேறினா—நோசு
கொடைவீர மோமெயா நிறைகுறையா வனகட
படைவீர மோசெனனி பண்பு” என வரும்

(3 - ஈ) தன்னிடத்தே அடைக்கலம் புகுந்த புறவி
னது எடைக்காகத் தன் அழகிய உடம்பிலுள்ள தசையை
அறுத்திடும் எடை போதாதற்குத் தானும் உயராத
துலையில் ஏறினா, இப்படியேறிய இது, பொருந்திய
தனது கொடையின் வீரமோ? மெய்யொழுக்கங் குறையாத
வனகணமையபுடைய படையின் வீரமோ? இவ்விரண்டு
மன்று, சோழன் தனது தன்மையே, (எ - று)

இது சூரியகுல மன்னனாகிய சிபிச சக்கரவாததியின்
வரலாற்றை அக குலத்தினனான சோழன்மேல் ஏற்றிக்
கூறியது

இச செயபுளில் தானவீரம் பொருந்தியிருத்தல
காண்க

புறவு - புற நிறை - எடை ஈதல் - அறுத்தல்
துலை - தராசு நிறை - ஒழுக்கம் வனகணமை - வீரத்
தன்மை செனனி - சோழன்

உ-வது, அச்சம்

நேரிசை வெண்பா

வ - 2 கைகொறித்து வெயதுயிரப்பக காரணானது மெய்ப்பனிப்ப
மையரிகக ணீர்த்துமப வாயபுலானதான்—தையல்
சினவேவ விடிலையாற கையிழ த செங்கட
புனவேழ மேலவந்த போது” என வரும்.

(இ - ஊ) சினம்பொருந்திய வேறபடையையுடைய
வீணை துதிகைகையமிழந்த சிவந்த கண்களையுடைய கான
யானை தன முன்னே வந்தபோது ஒரு மாத, தன்னுடைய
கைகளை ரெத்ததுக்கொண்டு, பெருமூச்சுண்டாக, கால
தளரது, சேகம நடுக்ச, அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற செவ
வர்கள் பொருந்திய கண்களில் நீர்த்துமப வாயுளரது
போயினா, (எ - று)

வெயதுயிராததல - பெருமூச்செறிதல பணிததல -
நடுகல அரி - இரேகை புலாதல - உலாதல விடலை -
வீரன புனம் - காடு

இச்செய்யுள்ள அச்சம் நிகழ்தல அமைந்திருத்தல
காணக

உ-வது இழிப்பு

தேரிசை வெண்பா

உ. து. உடைதலையு மூளையு மூன்றடியு மெனபும
குடருக கொழுங்குருதி யீர்பப-மிடைபேய
பெருடனசெய பெற்றித்தே கொற்றப்போக கிளளி
கருநடரைச சீறுங் களம்”
என வரும

(இ - ஊ) வெற்றி பொருந்திய போரினையுடைய
சோழன், கருநாடக தேசத்தரசர்களைக் கோபித்துத்
தாக்கிய புத்தகளமானது, உடைந்துபோன சிவங்கையும்,
மூள்களையும், நிணத்தையும், தசையையும், எலும்பையும்,
குடலையும், செழித்த இரத்தவெள்ளம் இழக்க, நெருங்கிய
பேய்கள் பெரிய கூத்தாடுந் தன்மையையுடையது, (எ - று)

இதில் அருவருப்புத் தோன்ற இழிப்புச்சுவை கூறி
னமை காணக

ஊன - நிணம் தடி - தசை எனபு - எலும்பு குடா-
குடல் காததல - இழுத்தல மிடைதல - நெருங்குதல
பெற்றி - தன்மை கொற்றம் - வெற்றி கிளளி - சோழன்
கருநடா - கருநாடகா

ச-வது, வியப்பு

3நரிசை வெண்பா

வ - று

• முத்தருமடச செம்பொன முறிததைது பைதுகிரின
தொத்தலாது பலகலனுஞ் சூழ்தொளிர்ம—கொத்தினதாம
பொன்னோ மணிகொழிக்கும் புகா விரிநாடன
தன்னோ பொழியுத தரு” என வரும்

(இ - ள்) பொன்னையும், நோமையான மணிகளையும்,
இருமருங்கினும் அலைகளால் ஒதுக்குகின்ற அழகிய காவிரி
நாடனுக்கு, நேராக வளஞ்சொரியும் கற்பகத் தருவானது,
முத்தாகிய அருமபை யருமபிச சிவந்த பொன்னாகிய
தளிர்நிலை நெருங்கி, பச்சைப் பவளமாகிய கொத்துக்
களைத் தோற்றுவித்து, பலவகையாகிய ஆபரணங்களாலுஞ்
சூழப்பெற்று விளங்கும் கிளைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்,
(எ - று)

அருமபல-தோற்றல முறி-தளிர் ததைதல-நெருங்
குதல துகிர் - பவளம் தொத்து - கொத்து கொத்து -
கிளை தரு - கற்பகத்தரு

இச்செய்யுளில் வியப்புச்சுவை தோன்றக் கற்பகத்தரு
வருணிக்கப்படுதல் காண்க

தி-வது, காமம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று ‘திங்க ணுதலவியாக்கும் வாயதுடிக்கும் கண்சிவக்கும்
அங்கைத் தளிர்நெடுஞ் சொல்லசையும்—கொங்கை
பொருகாலு மூடிப் புடைபெயருங் காலும்
இருகாலு மொக்கு மிவாகு” என வரும்

(இ - ள்) கொங்கைகள் எனமீது அமுந்த இவா
எனனைத் தழுவுங் காலத்திலும், எனபால் பிணக்குக்
கொண்டு பக்கத்தே நீங்கிச் செல்லுங் காலத்திலும்
இவாக்கு, மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன் போன்ற நெற்றி
வியாக்கும், வாய் துடிக்கும், கண்சிவக்கும், அழகிய கைக்
களாகிய தளிர்கள் நடுங்கும், சொல்லுந் தாம, (ஆதலின்)
இவ்விரண்டு பொழுதினும் இச்செயல்கள் இவாக்கு ஒரு
தன்மையனவாகும், (எ - று)

நுதல் வியாததல் முதலிய செய்கைகள், கலவியாலும் ஊடலாலும் நிகழ்வனவாதலின் இவை இவ்வனம் ஒரு தனமையனவாகக் கூறப்பட்டன இஃது, ஒரு தலைவன தன் காதற்களிப்பு புலப்படக் கூறியது கூடலும் ஊடலும் காமத்தானே நிகழ்வனவாதலின், இவ்விரண்டாலும் நிகழ்ந்த இவையிறறை ஒரு தனமையனவாகக் கூறிய வாற்றானே காமச்சுவை அமைந்திருத்தல் காண்க

புடை - பக்கம் பெயாதல் - செல்லல் பொருதல் அமுந்துதல்

-வது, அவலம்

நேசிகை வெண்பா

வ - று 'கழலசோ'த தாளவிடலை காதலிமெய தீண்டி
அழலசோ'து தன்னொரு சயா'தான—குழலசோந்த
தாமந தரியா தசையு' தளிரமேனி
சமா' தரிகுமோ' வென்று "

என வரும்

(3 - ள) வீரக்கழலை யணிந்த பாதங்களை யுடைய வீரனாவன, தன்னுடைய காதலியின் மெய்யை யெரிகும் அழலைச்சோந்தது, கூந்தலிற் பொருந்திய மாலை யைச் சமக்கப் பொருது அசைகின்ற தளிர்போன்ற மேனியானது, சமத்து எரியைப் பொறுக்கவல்லதோ, என்று தன்னுடைய நெஞ்சம் வருந்தினை, (எ - று)

இதில் தலைவன் வருந்தியதாக அவலச்சுவை அமைந்திருத்தல் காண்க

அவலம் - சோகம் கழல் - வீரர்கள் காலில் அணியும் ஓர் அணி, அது படடையாய் முனையில கொக்கியமைத்தது காலில் அசைந்துகொண்டிருப்பது விடலை-வீரன் காதலிகாதலையுடையவன் தாமம் - மூடலை சமம் - விறகடுக்கு, இது தன்னிடத்துள்ள அக்கினியை யுணர்த்திற்று

எ-வது, உருத்திரம்

நேசிகை வெண்பா

வ - று. "கைபிசையா வாயமடியாக கண்சிவவா வெயதுயிரா
மெயகுலையா வேரா வெகுண்டெழுந்தான-வெயயபோந்த
தாராவேயு'த தோளான மகளைத் தருகென்று
போராவோ'தன து'திசைத்த போது"

என வரும்

(3 - ஈ) கொடுமையான போரில் 'வெற்றிமாலையைச் சூடிய தோள்களையுடைய துருபதமன்னன் மகளாகிய தீரோபதியைச் சபைக்குக் கொண்டுவருவாயாக' என்று போரில்வல்ல மன்னனாகிய துரியோதனன் தன் தூதனிடத்திற் சொன்னகாலத்தில், (அதைக்கேட்டவ்மன்) கைகளைப் பிசைந்து, வாயை மடித்துக் கண் சிவந்து, வெப்பமாகப் பெருமூச்செறிந்து, தேகம் நடுக்குறறு, வியாத்துக் கோபங் கொண்டு புத்தம் புரியவெழுந்தான், (எ - று)

பிசையா, மடியா, சிவவா, உயிரா, குலையா, வேரா எனபன செய்யா எனனும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள் வெகுண்டு செயதெனெச்சம் வெகுளல் - கோபித்தல் வேய்தல் - சூடல் தூது - தூதன் இசைத்தல் - சொல்லல் "ஓ மன்னனின் மகளைத் தனக்கு வலியக் கொண்டுவந்து மணஞ்செய்து கொடுக்குமபடி, பகையரசன் தூதுவனை யனுப்பித் தெரிவித்தபோது அமமன்னன் இவ்வாறு வெகுண்டெழுந்தான்," எனனும் இச்செய்யுளுக்குப் பிறிதொரு பொருளும் உரைக்கலாம்

இதில் உருத்திரம் விளங்குதல் காணக் உருத்திரம் - கோபக்கொதிப்பு இதனைத் தொல்காப்பியர் வெருநீ என றும், உறுப்பறை, குடிகோள, அலை, கொலை எனனும் னன்குமபற்றிப் பிறக்கும் என றும் கூறுவா

அ-வது, நகை

தேரிகை வெண்பா

உ - று "நாண்போலுந் தன்மனைக்குத் தானசேற லிருநின்ற பாண்போலும் வெவ்வழலிற் பாயவது உம-காண்டோழி! கைத்தலங் கண்ணைக் களவுகாண பாறெருவன் பொயத்தலைமுன் னீட்டியற்றும் போந்து" என வரும்

(இ - ள்) தோழியே! நீ அறிவாயாக, தன் மனைக் குத் தான் வருவது நம் தலைமகனுக்கு நாணம்போலும் அவர் வெவ்விய தீயிற் பாயவதாகச் சொல்வதும், இப் பாணனுடைய சமயோசிதமாகிய கற்பனை வாதத்தை போலும், கைகளையே கண்ணுக்கொண்டு இருளில் பொருள்

சேடிக களவுபுரிவானொருவன் வந்து பொய்ததலையை முன்னீர் நீட்டுகல் செய்வான், (எ - று)

சேறல் - செல்லுதல் அஃதாவது வருதல் பாண - பாணன், இசை பாடித் தலைவனைப் புகழ்வோன் கைத் தலம் - கையிடம் கைதச்சலங் கண்ணாக களவு காணுதல் - கண் தெரியாத இருளில் கைகளையே கண்ணாகக்கொண்டு தடவிய பொருளாராய்ந்து களவு செய்தல், இது, தலைவன் பாததைவீடு சென்றதைக் குறித்தது பொய்ததலை முன் நீட்டுதல் - களவு செய்வோர் தாங்கள் களவு, செய்யச் சென்றவிடத்து ஆடுகளாளரின் விழிப்பையும் விழிப்பின் மையையும் உணர்வானவேண்டி முன்னே ஒரு பொய்த தலையேநீட்டி ஆராய்தல், இது பாததைவீடு சென்று வருத தலைவன், தலைவ்பால் தூதுபேசப் பாணனையனுப்பிய செய லைக் குறிக்கும் நீட்டு இயற்றும் - நீட்டுதலைச் செய்யும் நீட்டு முதனிலைச் சொழிற்பெயர்

தலைவியைப் பிரிந்து பாததையைக் கூடிவந்த தலை மகன், தன் செய்கையை யுணர்ந்த தலைவி, தனது வரவை ஏற்றுக்கொள்ளாது மறுக்க, அதனால் வருந்தி, அவளைச் சமாதானப்படுத்துதல்பொருட்டு ஒரு பாணனை அவளால் லனுப்ப, அப்பாணன் அவவாறே வந்து, தலைமகளை நோக்கி, “நீ தலைவா வரவை மறுத்ததால் அவா நின் மனைக்கு வரக் கூசி நிற்கின்றா, நீ இனியும் அங்ஙனமே மறுப்பையாயின், அவா அதனாலெய்தும் துயரால் தீப்பாய்ந்து உயிர் துறப் பா,” என்று சில நயமொழிகளைக்கூற, அவற்றைக் கேட்ட தலைவி, அவனைப் பரிகசித்துத் தோழியை நோக்கிக் கூறிய தாக அமைந்தது இச்செய்யுள் இதில் நகைச்சுவை நிகழ்தல் காண்க

இவ்வெட்டோடு சாரதம் என ஒன்று கூட்டி நவரச மென்று கூறலும் உண்டு சாரத ரசத்துக்கு உதாரணம்

‘தன்னுயிராக கினனமை தானறிவா நென்கொலோ
மன்னுயிராக கினன செயல்’ (சுச)

க = தனமேம்பாட்டுரை யணி

எக தானற்ற புகழவது தனமேம்பாட்டுரை

(இ - ன்) ஒருவன் தன்னைத்தானே புகழவது கன
மேம்பாட்டுரை யென்னும் அலங்காரமாக, (எ - று)

தேவசை வெ ராபா

உ - று 'எஞ்சின ரில்ல பெனக்கெதிரா வினனுயிரகொண
டஞ்சின ரஞ்சாது டோயகலக—வெஞ்சமத்துப
போர தவராகத தன்றிப பிறாழுதுகிற
சாராவென கையிற சரம' என வரும்

(இ - ன்) கொடிய போரில் எனக்கெதிராகவந்து,
போசெயது, தமது இனிய உயிரைத் தப்புவதற்கு
கொண்டு பிழைத்து ஒழிந்தாரா ஒருவருமில்லை, பயந்தவா
கள், அச்சமில்லாமல் விலகிச் செல்வாராக என கையால்
ஏவப்படும் அம்புகள், புறங்கொடுத்துச் செல்லாதவர்களின்
மாபிற சோவதன்றிப் புறங்கொடுப்பவராகிய பிறா
முதுகிற சேரமாட்டா, (எ - று)

'எனக்கெதிரே நின்று போசெயது பிழைத்தா
ரில்லை,' என்பது இதன் பொருள் இதனால் தற்புகழ்ச்சி
வெளிப்படல் காண்க இத தற்புகழ்ச்சி புறப்பொரு
ளிலக்கணத்தில, நெடுமொழிகூறல் என்றும், நெடுமொழி
வஞ்சி யென்றும் வழங்கப்படும் சமம் - போர எஞ்சி
னா - மிஞ்சியவா சரம - அம்பு (சுரு)

உ0 பரியாய வணி

எஉ கருதியது களவா தப்பொரு டோனறப
பிற்தொன றுரைப்பது¹ பரியாயமே

(இ - ன்) தான கருதியதனைக் கூறுது அப்பொருள்
தோனறப பிற்தொனறனைக் கூறுவது, பரியாயமென்னும்
அலங்காரமாக, (எ - று)

(ரு - ன்) பரியாயம் - சாமாததியமாக அறிவிக்கும்
சொல்

1 (பாடம்) கிளப்பது

3நிசை வெண்பா

உ - ர மின்னிகர மாடே விரைசசா துடனபுணரது
 மீனிகர மாதிகக ணினறருணி - தனனிகரம
 செந்தி வரமருகு செவகாரதட டோ துடனே
 இநீ வரங்கொணாடல் யான என உரும

(3 - ரா) மின்னையொத்த மாடே! வாசனையை
 புடைத்தாகிய சந்தன மரத்தைத் தழுவி, உனக்கு நிகராகி
 நிற்கின்ற இக குருக்கத்தின்மீதே நிற்பாயாக, தனக்கு
 நிகரான சிவந்த தீயின் ஒர் தெரியுமபடி மலராத சிவந்த
 காரதள மலருடனே, குவளை மலரையுங் கொண்டு யான
 நின் குழற்கு அணிய வருகின்றேன, (எ - று)

இது, குறிப்பிடத்து உயதது நீங்குவாள கூறியது,
 அஃதாவது தலைவனுக்குக் குறிப்பிட்ட விடத்தில் தலைவி
 யைக் கொண்டுவந்து நிறுத்திச் செல்லுந் தோழி, அப்
 போது தான் அங்கு நிற்பது அவர்களினபத்துக்குத் தடை
 யாகுமென்று அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிச் செல்லக் கருதி
 ஒரு முகாரதரமாகச் சொன்னது இதில், தான் கருதிய
 தனைக் கூறுது அப்பொருள் தோன்றப் பிறிதொன்றைக்
 கூறியதாகிய பரியாய வலங்காரம் அமைந்திருந்ததல காண்க
 விரை - வாசனை சாரது - சந்தனம் மாதவி - குருக்கத்தி
 இநதீவரம் - குவளை (சஎ)

உக சமாகித வணி

எங். முந்துதான் முயல்வுறாஉந் தோழிப்பயன் பிறிதொன்று
 தந்ததா முடிப்பது சமாகித மாகும்

(இ - ஈ) முன்பு தன்னால் முயல்பபட்ட தொழிலி
 னது பயனானது அததொழிலாலன்றிப் பிறிதொன்றால்
 நிகழாததாகக் கூறி முடிப்பது சமாகிதமென்னும் அவ்
 காரமாம் (எ - று)

(கு - னர) சமாகிதம் - துணைப்பேறு

நெரிசை வெண்பா

வ - று “ அருவியங் குன்ற மாககன பெயாபப்
வெருவிய வெற்பரையன பாவை—பெருமான
அனாயாக மாடத் தழுவின டானமுன
தணியாத ளுட நண்து”

என வரும்

(இ - ள்) முனப் தீராத ஊடலையுடையளர யிருக
கின்ற மலையரையன பயந்த பாவையாகிய உமையானவள்,
அருவியினையுடைத்தாய், அழகு பொருந்தி யிருக்கப்பட்ட
கைமையை இராவணன் அலைப வெருவி, முக்கட
கடவுளினது அழகிய மாபகத்தை ஊடல கணித்து தானே
தழுவினா, (எ - று) (சஅ)

உஉ உதாதத் தணி

எச வியத்தகு செலவழி மேம்படு புள்ளமுட

உயாச்சிபுனைந் துரைப்ப துதாதத மாதம்

(இ - ள்) வியக்கத்தக்க செலவதது உயாச்சியையும்
மேம்பட்ட உள்ளதது உயாச்சியையும் மிகுத்தசு சொல்லு
வது உதாததமெனனும் அலங்காரமாம், (எ - று)

(ரு - று) உதாததம் - பிறிதொன்றற்கிலாத மகத்
துவம் சிலா இதை வீறுநோனனி என மொழிபெயாபா

க-வது, செல்வமீதுத்

நெரிசை வெண்பா

வ - று “ கனறும் வயவேந்தா செலவம் பலகவாநதம்
எனறும் வறிஞ ரினகவாநதம்—ஒன்றும்
அறிவரிதாய் நிரகு மளவின் தா லம்ம
செறிகதிராவேற செனனி திரு”

என வரும்

(இ - ள்) கோபிக்கின்ற வெற்றியையுடைய அரசா
களின் செலவங்கள் பலவற்றையும் நாளதோறும் கவாநது
கொண்டு வருதலாலும், தரித்திரா கூட்டத்தால தாம்
வேண்டியபடி எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாலும், நிறைந்த
ஒளியையுடைய வேலாபுத்தத்தைத் தாங்கிய சோழனுடைய
செலவமானது சிறிதேனும் அளவறியப்படாததாய் நிற்கும்,
(எ - று)

இங்கே சோழனுடைய செல்வத்தின் மகத்துவஞ் சொல்லப்பட்டவாற்றிசு கன்றல - கோபிததல வயம - வெற்றி வற்றா - தித்திரா அமட வியப்பிடைசு சொல்ல ஆல அசை சென்னி சோழன

உ-உது உள்ளமீதுத்

3 நிசை வெண்பா

வ-று 'மண்ணகந்து தன்கிளை நீங்கி வனம்புதுது பண்ணு தவத்திசை-த பார்த்தனருள்—எண்ணிற்-த மீதண்டா கோனகுலையும் வெய்யோ குல-தொலைததான கே-தண்ட மேதுணைப-த கொண்டு' என வரும

(3 - 1) மண்ணுடசியைக கைவிட்டு, தன சுற்றத்தாரை விட்டு நீங்கி காட்டிற்புகுந்து, செய்யப்பட்ட தவத்தினாலே வருத்தமுற்றினைத்த அருச்சுனனானவன, எண்ணின் அளவற்ற ஆகாயத்திலுள்ள தேவாக்கதிபனாகிய இந்திரன் நடுக்கப்புகொள்ள வருகின்ற கொடுமையாளராகிய அசுரா குலங்கெட, தனது விலலே துணையாக்ககொண்டு அவர்களை யழித்தான, (எ - று)

இங்கே அருச்சுனனது கருத்தின் பெருமை கூறியவாற்றிக் கிளை - சுற்றம் பார்த்தன - அருச்சுனன் மீது - மேல் ஆகாயம் அண்டா - தேவா கோதண்டம் - வில வெய்யோ - காலகேயநிவாத கவசாகள இவற்றுள் முன்னையதில் செல்வமீதுதியும் பின்னையதில் உள்ளமீதுதியும் வந்தவாறு காண்க உள்ள மிகுதி - ஊக்கம் (சஅ)

உஉ அவதுதி யணி

எரு சிறப்பிலும் பொருளினுங் குணத்தினு முணமை மறுத்துப் பிறிதுரைப்ப தவநுதி யாகும்

(3-2) சிறப்பினதூஉம், பொருளினதூஉம், குணத்தினதூஉமான உணமையை மறுத்துப் பிறிதொன்றாக உரைப்பது, அவதுதியெனலும் அலங்காரமாக, (எ - று)

(3 - 2) அவதுதி - மறுத்துரைத்தல்

அவற்றை, உ-உது சிறப் பவதுதி

நீதிசை வெண்பா

உ - ந “ - நைகமழதார வேட்டாரா ஸலனன்டி நானும்
நிறையு நிலைதளரா கோம—அறநெறிஞ்மு
செங்கோல னலலன் கொடுக்கோலன் நெவ்வடுபோ
வெங்கோப மாலயாண வேது” என வரும்

(இ - ள்) நறுநாற்றத்தைபுடைய மாலையை ஆசைப
பட்ட மடவாருடைய அழகும், அணியும், நானும், நிறை
பும் நிலைதளராதபடி தாங்கும் அறநெறியினைபுடைத்தாகிய
செங்கோலை புடையவனலலன் கொடுக்கோனமை புடை
யவன், போகக்களத்துப் பகைவரை அட்ட வெவ்விய
கோபத்தைபுடைய பெரிய யானையைபுடைய வேந்தன்,
(எ - று)

(ரு - ளா) இங்கே அரசனைச் சிறப்பித்தற்கண் ‘செங்
கோலன்’ என்ற சிறப்புணமையை மறுத்து, ‘கொடுங்
கோலன்’ என்ப பிறிதொரு தன்மையை யேற்றிக் கூறி
பமை காண்க

உ-வது, பொருளவநுதி

நீதிசை வெண்பா

உ - ந ‘நிலனும் உச்சமடா அமரகானீர் தீயாம
அலாகதிராம வானமதியா மனறி—மலர்கொனதை
ஒண்ணு—தாரா நெருவனிய மன்னுமாய
எண்ணிறநத வெப்பொருடு மாம’ என வரும்

(இ - ள்) விரிந்த கொன்றைப்பூவினா செயத நறு
நாற்றத்தைபுடைய ஒளவிய மாலையை அணிந்தவனும்
ஏகனுமாகிய பரமசிவன், நிலமும், ஆகாயமும், உயரநத
காற்றமும், நீரும், சீயும், பரநத கதிரையுடைய இரவியும்,
வெளவிய மதியமுமாகிய ஏழாதலுமன்றி ஆனமாவுமாய
எண்ணிறநத எல்லாப் பொருளுமாவான், (எ - று)

(ரு - ளா) இங்கே கொன்றை யொண்ணுநதாரான
என்னும் பொருளினகண் ஒருவனாதனமை மறுத்து நிலன்
முதலிய பலவாநதனமை சொல்லப்பட்டவா றறிக

உ-வது, துவவவநுதி

தேசிக வண்பா

வ - று

‘மனுடப-மே’ மது மறைவாககு மாறப
 பனிததெய்யற பாதபிபாகோ நெககோன-தனிககவிகை
 தன்மை சிழறறறு தறறொழுத பேதையாககு
 வெமமை சிழறறறு பீசும்” என வரும்

(3 - 11) மாறதா பூவலகின இனிது உயிரவாழ
 வேதாசும நெறியை வளராகும தண்ணிய ஆத்திமலையை
 புடைய அரசாகுத கோமானுகிய எம இறைவனை சோழ
 ராசனது கனிககுடையானது தண்ணிய நிழலையுடைய
 தன்று அவனை கண்ட மடவாககு மிகக வெயயதனமை
 பைப பண்ணிறகும, (எ - று)

இங்கே சோழனுடைய குடையின தன்மையிலே
 வெமமையேற்றிச் சொல்லப்பட்டவா றறிக ‘அவறுதி’
 எனனது ‘ஆகும்’ எனறதனால் இவ வலங்காரம் பிற அவக
 காரங்களோடு கூடியும் வரும்

(ரு - ளு) பிற அவகாரம் சிலேடை யலங்காரம்

தேசிக வண்பா

வ - று ‘நறவேந்து கோதை நலங்கவாது நலகா
 மறவேதன வஞ்சியா னல்லன்—துறையின்
 விலங்காமை சினறு வியனறபிழநா டைநதின
 குலங்காவல கொண்டொழுகுங கோ” என வரும்

(3 - 11) மதுவைத தாங்கிய மலையை யணிந்த
 மாதின் அழகைக கவாநது மீண்டும் அதனை அவருக்குக்
 கொடுக்காத கொடுமையுள்ள மனனன், பிறரை வஞ்சி
 யாதவ னல்லன் (வஞ்சிப பதியையுடைய சோழனல்லன்)
 குலாசாரத்தில் வழுவாமல நின்று பெரிய ஐந்தது தமிழ்
 நாட்டையும் காவல்கொண்டு நடக்கின்ற பாண்டியன்,
 (எ - று)

இதில் ‘வஞ்சியா னல்லன்’ என உணமையை மறுத்து
 மறறொரு தன்மையை யேற்றிக கூறுதலால் அவறுதி
 யணிக்கு இடமாயிருப்பதோடு சிலேடை வகையால் பிறி
 தொரு பொருளும் படுத்தல காண்க இது, தன்னிடங்

காதல மிகுநது அழகிழந்த தலைவியைக் கூடி அவட்கு அவ வழகை மீண்டும் உண்டாக்காத தலைவனைக் குறித்துக் கொடியவ னென்று கூறியதாக அமைந்தது இவ்வணி வெற்றொழிப்பு, காரணவொழிப்பு, வேறுபாட்டொழிப்பு, மயக்கவொழிப்பு, வல்லோரொழிப்பு, வஞ்சவொழிப்பு எனப் பலவாறு விகற்பமாகக் கூறவும் படும நறவு - தேன எடுத்துதல - தாங்குதல நறவேந்தது கோதை அனமொழித் தொகைக் காரணப்பெயர் துறை - குலதரும்நெறி விலங்காமை - பிசகாமை வஞ்சி - கருவூர் சோழன நகரம் இது வினைபற்றிய சிலேடை யவதுதி இதனுள், 'வஞ்சியா னல்லன்' எனப்பதற்குக் 'கருவூரையுடைய சோழனல்லன்,' என்றும், 'பிறரை வஞ்சியா தொழிவா னல்லன்' என்றும், சிலேடையாகப் பொருள் கொள்க (ரு0)

உச சிலேடையணி

எசு ஒருவகைச் சொற்றொடர் பலபொருட் பெற்றித்
தெரிதர வருவது சிலேடை யாகும்

(இ - ஈ) ஒருவகையா நின்ற தொடர் சொல் பல பொருள்களது தன்மை தெரிய வருவது, சிலேடை யென னும் அலங்காரமாக, (எ - று) (ருக)

எள அதுவே,

செம்மொழி பிரிமொழி யெனவிரு திறப்படும

என்பது, அச்சிலேடையை விரித்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ஈ) அச்சிலேடை செம்மொழிச் சிலேடையும், பிரிமொழிச் சிலேடையும் என இருவகைப்படும, (எ - று)

அவற்றுள், க-உது, செம்மொழிச் சிலேடை என்பது, ஒரு வகையா நின்ற பல பொருள் படுவது

நேரிசை வெண்பா

உ - று "செங்கரங்க ளானிரவு நீக்குந திறம்புரிந்து
பங்கய மாதா நலம்பயிலப்—பொங்குதயத்
தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த றெறியொழுகும்
தோழி நீணிலத்து மேல்" என வரும்.

(இ - ள்) சிவரத கரங்களான இருள் கடியுந் திறமை மிகுத தாமரை காதலிகும வனப்புடைத்தாக மேனோக்கிய தோற்றத்தைபுடைய ஒருகாலூதிப் பகலோன வானெறி யொழுஞ் கடல சூழநத புவிமீது எனவும், சிவரத கைகளான உலகிலுள்ளோர மிடிதீர்க்குந் தொழில் மிகுத திருமடநதை செலவம் பெருக மேம்படா நின்ற பொருள் வருவா யுடையானுமாயத் தனிச் சக்கரத்தை யுடையானுமாய உலகிலுள்ளாரால விரும்பப்படும் விசேட நெறியே யொழுஞ்வான, கடல சூழநத உலகத்து எனவும் வந்தவாறு காண்க

இஃது ஆதித்தனுக்குஞ் சோழனுக்குஞ் சிலேடை

உ-வது, ஸ்ரீமொழிச் சிலேடை எனபது, ஒருவகையா நின்ற சொல்லைப் பிரித்துத் தொகை வேறுபடுத்துப் பல பொருளாகக் கொள்வது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “தள்ளா விடத்தோ தடந்தா மரையடைய
எள்ளா வர்மா னீடாமிகுப்ப—உளவாழதேம்
சிறுந் தகைமைத்தே யெங்கோன நிருவுள்ளம்
நுதுந் தொழிலுபுரிந்தாரா நாடு” என வரும்

(இ - ள்) அழகு கெடாத நிலங்களி லுண்டாய பகட்டோ பெரிய தாமரையைப் பொருநதவும், இகழ்ப்படாத நெறசூட்டை உழவா திரட்டவும், அத தாமரை மலரி லுண்டாகிய தேன பொழியும் பெருமையை யுடைத்து, எங்கோமாகிய சோழனுடைய திருவுள்ளம் சிறக்கும் வகை ஒழுகினோ நாடு எனவும், அசையாத விடத்தே ரென்னும் மரமுடைத்தாயப் பெரிய மலைச்சிகரங் களைத் தாவும் மரைகளை யுடைத்தாய இகழ்ப்படாத சிங்கப் போத்துகள் துன்பமுறுத்தவுமபட்டு நல்லோர் உள்ளங் களில் வாழும் நாடுகளெல்லாம் அழிவுபடுந் தன்மையை யுடைத்தாம், எம் கோமாகிய சோழன் திருவுள்ளம் வேறுபடுந் தொழில் பயின்றா வாழும் நாடு எனவும் வந்த வாறு காண்க

இது சோழனுடைய மனங் களிக்கும்படி நடந்தோருடைய நாட்டிற்கும், அவன் மனம் வெறுக்கும்படி நடந்தோருடைய நாட்டிற்கும் சிலேடை

(ரு - வி) பகடு ஏ - உழும் என்று குடு - அரிக குவியல் மரை - மாண இதில தள்ளா இடத்து ஏ எனவும், தள்ளா விடத்தோ எனவும் கொள்க விடத்தோ - ஒரு மரம் (ருக)

என புருவின் பலவின் முரணவின் சியம்ம

சியம் விலக்கு விரோத மவிரோதம்

நானவெழு வகைநிலு மியலு மென்க

என்பதும், அச்சிலேடை யவங்காததை விரித்து உணர்த்து தல துதலற்று

(இ - ள்) அச்சிலேடை, ஒருவினைச் சிலேடையும், பலவினைச் சிலேடையும், முரணவினைச் சிலேடையும், நியமச் சிலேடையும், நியமவிலக்குச் சிலேடையும், விரோதச் சிலேடையும், அவிரோதச் சிலேடையும் எனனும் ஏழு கூறுபாட்டான நடக்குமென்று சொல்லுவா (நூலோ), (எ - று)

அவற்றுள், க-வது, ஒருவினைச் சிலேடை என்பது, ஒரு வினையான வருவது

3ந்சை வெண்பா

வ - று “அம்பொற பணைமுகத்துத் தினகோட டணிநாகம்

வம்புறற வோடை மலாநதிலங்க—உம்பா

நவம்புரியும் வானதியு நாணமதியு நண்ணத்

தவம்புரிவாரக கின்பம் தரும்”

என வரும்.

(இ - ள்) அழகிய பொலிவுடைய பருத்த முகத்தின்கண்ணே திண்ணிய கோட்டையுடைத்தாய் அழகு பெற்றிருந்த யானையானது, கச்சோடு கடடிய பட்டம் விரிந்து விளங்க, முடிமீது ஒளிமிக்குப் பெரிதாகிய கங்கையும் இளம்பிறையும் பொருந்த வந்து, தவரு செய்வோர்க்கு வேண்டிய இரதிர பதங்கள் முதலாகிய இன்பம் கொடுக்கும் எனவும், அழகிய பொன்னோடு கூடிய மூங்கில் மிடைந்த

பக்கமுடைத்தாயத் திண்ணிய சிகரங்களை யு முடைத்தாய,
அழகு பெற்ற மலை வாசனை கமழும் ஓடை பூத்து விளங்கத்
தன்மது ஒளிமிகுபு பெரிதாகிய கங்கையும் பிறையும்
மருவும்படி உயரது தவளு செய்வோரக்கு அவா வேண்டிய
பொருள்களெல்லாங் கொடுக்கும் எனவும் வந்தவாறு
காண்க

விநாயகாமேற் செல்லுங்கால்—பொன-பொலிவு பனை-
பருத்தல் முகம் - வதனம் கோடு - மருப்பு நாகம்-யானை
வம்பு - கச்சு உறுதல் - கட்டுதல் ஓடை - பட்டம்
மலாதல் - பரத்தல் உம்பா - முடி இனபம் - இரதிரபதம்
முதலாய போகம்

மலைமேற் செல்லுங்கால்—பொன - கனகம் பனை -
மூங்கில் முகம் - பககம் கோடு - சிகரம் நாகம் - மலை
வம்பு - மணம் உறுதல் - உண்டாதல் ஓடை - வாவி,
ஒரு மரமுமாம மலாதல் - பூத்தல் உம்பா-மேல் இனபம்-
தவதொழில் புரிவார்க்கு அவா வேண்டிய உணவுகளுந்
தண்ணீருமாகிய பலவகைப்பட்ட பண்டங்கள்

இது விநாயகருக்கும் மலைக்குஞ் சிலேடை

(கு - னி) இஃது இனபந்தரும் எனனும ஒரு வினை
பான முடிந்தது

உ-வது, பலவினைச் சிலேடை எனபது, பலவினையால் வரு
வது

நேரிசை வெண்பா

வ - று தவிரா மதுவுண் களிதளிப்ப
செவிமருவிச் செந்நாமை தாங்கிக—சூயிலிசையும்
மின்னுயிரா துண்ணிடையா மெனனோககு மேவலா
இன்னுயிரை மீகின நன ” என வரும்

(தி - ள்) இடைவிடாமல் நறவுண்ண வந்த களிப்பு
உண்டாக நீண்டு செவியுட புருந்து நிறைந்து கோடாத
நீரமையவாகியிருக்கப்பட்ட சூயிறகுரல் பிரிந்தோருபிரகளை
வருத்தஞ் செய்பா நின்றன எனவும், விடுதற்கரிதாகிய
களையுண்ட மயக்கத்தாலே தழைத்து நீண்டு செவியள

வுஞ் சென்று சிவந்த குளிர்ச்சியினை யுடையவாகிய மின்னை யொத்த மருங்குலிையுடையார் மெல்லியவாகிய கண்கள் தமமைப புணருந் தலைவனுடைய இனிய உயிரை நலியா நின்றன வெனவுங் கொள்க, (எ - று)

குயிறகுநாமேற செல்லுங்கால்—மது - தேன செவி மருவி - செவியுட புக்கு செந்நீமை - கோடாக தனமை மேவலா - பிரிந்தார இன சாரியை

கண்ணிவமேற செல்லுங்கால்—மது-கள் செவி மருவி- செவியளவுஞ் சென்று செந்நீமை - சிவந்த குளிர்ச்சி மேவலா - புணருந் தலைவா இன்னுயிர் - இனிய உயிர்

இது குயிறகுநாலுக்கும், மடவா கண்ணுகுஞ் சிலேடை

இது, நீண்டு, மருவி எனபன முதலிய பல் வினை பற்றி வந்தன.

ஈ-வது, முரண்வினைச் சிலேடை எனபது, மாறுபட்ட வினை யால் வருவது

(கு - ளு) முரண் - மாறுபாடு

நேரிசை வெண்பா

வ - று “மாலே மருவி மதிதிரிய மாமணஞ்செய
காலேத் துணைமேவ லாக்கடிய—வேலைமிசை
மக்கார கலியடங்கா தார்க்கும் வியனபொழில்கள்
புக்கார கலியடங்கும் புள்” என வரும்

(இ - ள்) மயக்கத்தை மருவிக் கருத்து வேறுபட மிகவும் மணங்கமழுக காலத்துத் தநதுணைவரைப பொருந் தாதார அஞ்சக கரைமீது மிகுக்கு கடல பொங்கி யார்க்கும், அகன்ற பொழில்கள் புக்கு ஒலியடங்கும் பறவைகள் என வும், அநதிப்பொழுது மருவித் திங்கள் உலாவ மிக்கிருந்த கூட்டம் புரியுங்காலத்துத் தந் துணைவரைப பொருந்திரா விளங்கவெனவுங் கொள்க, பின்பு ஒரு தனமையெனக் கொள்க, (எ - று)

பிரிந்தாரமே செல்லுங்கால்—மாலை - மயக்கம் மதி -
கருத்து திரிதல் - வேறுபடுதல் மணம் - வாசம் துணை
மேவலா - தம் துணைவரைப் பிரிந்தாரா கடிய - அஞ்ச

புணர்ந்தாரமே செல்லுங்கால்—மாலை-அருதிப்பொழுது
மதி - திங்கள் திரிதல் - உலாவல் மணம் - கூட்டம்
துணைமேவலா-துணைவரைப் புணர்ந்தாரா கடிய-விளங்க

இது பிரிந்தாராகும் புணர்ந்தாராகுஞ் சிலேடை

(ரு - ரை) இங்கு அடங்காது ஆகரும் ஆகலி
அடங்கும் என வந்த வினைகள் ஒன்றற்கொன்று முரணாகு
மாறு காண்க

ச-வது, நியமச் சிலேடை எனபது, சிலேடித்தவற்றை நியமஞ்
செய்வது

(ரு - ரை) பல பொருளுக கியையுமாறு சிலேடித்
ததைத் தேற்றேகாரம் புணர்த்தி ஒன்றற்கு நியமமாககு
வது நியமச் சிலேடையாகும் (நியமம் - நிச்சயம்)

தேசிகை வெண்பா

வ - று “வெண்ணீமை தாங்குவன முததே வெறியவாயக
கண்ணீமை சோவ கடிபொழிலே—பண்ணீமை
மென்கோல யாமே யிரங்குஉன லேலேகேதே’
நின்கோ லுலாவு நிலத்து” எவ் வரும்

(இ - ள்) வெற்றியையுடையவேல் வேந்தனே! நின்
செங்கோல் உலாவும் உலகத்து வெண்மை நிறத்தை
யுடைத்தாயிருப்பன முததே யெனவும், விரைநாற்றத்தை
யுடைத்தாய் மதுசசோர நிற்பன பெரிய பொழிலே யென
வும், குளிரந்த ஓசையை யுடைத்தாய் அழகோடு கூடி
மெல்லிதாய்ப் பிறாக்கு மனக்குழைவு கொடுப்பன யாமே
யெனவுங் கிடந்தமையால், என்னப்பட்ட இவையொழிய
அறிவினமை தாங்குவதும், மிடியை யுடைமையாற் கண்
ணீர் சொரிவதும், பிறா மனந் தளாவதும் இல்லையெனக்
கிடந்தவாறு கண்டுகொள்க, (எ - று)

இவது, நியமவிலக்குச் சிலேடை எனபது, சிலேடித்த
பொருளை நியமஞ்செய்து அந் நியமத்தை விலக்குதல்

நேசை வெண்பா

வ - று ' சிறைபடுவ புடகுலமே தீமபுனலு மன்ன
இறைவரீ காததளிகு மெலலை—முறையில
கொடியன குன்றத்தின் மாளிகையே யன்றிக
கடியவிழ்ப்புங் காவு முள்'' என வரும்

(இ - ள்) தலைவனே ! நீ காததளிகும நிலவரைப
பிற சிறையுடைத்தா யிருப்பன புடசாதியே, 'தீமபுனலும
அன்ன' என்றதனால் தீத்தித்த புனலகளுஞ் சிறையுடைய,
கொடியை யுடையன குன்றம்போன்ற மாளிகைகளே
அன்றிக 'கடியவிழ்ப்புங் காவுமுள்' என்றவதனால் நாரற்றம
பரந்த பூவையுடைத்தாகிய சோலைகளுங் கொடியை
யுடையன, (எ - று)

இதனால் சிறைபடுதலுங் கொடுமையும் இவன காக
கின்ற நிலத்தின்கண் இலையெனக் கிடந்தவாறு கண்டு
கொள்க

க-வது, விரோதச் சீலேடை எனபது, முன்னாச சிலேடித்த
வற்றைப் பின்னா விரோதிப்பச சிலேடிப்பது

நேசை வெண்பா

வ - று ' விசசா தரனேனு மந்தரத்தது மேவானுல
அசுசுத நேனுமம மாயனலன்—விசச
நிறைவான் கலையா னகளங்க னீதி
இறையா னகனெனங் கோ ' என வரும்

(இ - ள்) விஞ்சையா ஆகாயத்திலே மேவுவார,
சோழன கேட்டின்கட செல்லான், திருமால் மாயமுடையா
னாதலால் மாயனெனப்படுவான், இவன் அமமாயமில்லாத
வால் மாயனெனப்படான், நாடோறும் நிறைந்த வெண்மை
பெய்துங் கலைகளை யுடையனாகிய சந்திரன களங்க முடைய
வன், நாடோறும் கலைநூல்களாற பெருக்கமுடையனேனும
சோழன் அகளங்கனெனப்படான், முக்கடகடவுள்
பொருப்புடையனாதலால் நகனெனப்படான், சோழனாகிய
எங்கோன தீவினையினமையால் அநகனெனப்படான்
(எ - று)

விச்சாரன் எனபது - விஞ்சையராகிய தேவசாதிக
கும், வித்தையையுடைய சோழனுக்கும் பெயர் அந்நன்
எனபது - ஆகாயத்திற்கும், கேடடிற்ரும பெயர் அந்நன்
எனபது திருமாலுக்கும், கேடிலலானுக்கும் பெயர் நிறை
வான் கலைவான் எனபது - கலையையுடைய சந்திரனுக்கும்,
கலவியால் நிறைந்த சோழனுக்கும் பெயர் களவநம் என
பது - மாசுக்கும், கேடடிற்ரும பெயர் நீதி யிறையான்
எனபது - முக்கட கடவுளுக்கும், நீதிநெறி யரசனை
சோழனுக்கும் பெயர் அந்நன் எனபது - மலையிலலா
தோனுக்கும், பாவமில்லாதோனுக்கும் பெயர் இதனை
நகன அநகன எனப் பிரித்துக்கொள்க

எ-வது, அவிரோதச் சீலேடை எனபது, முன்னாச்சிலேடித்த
பொருளைப் பின்னர் விரோதியாமற் சிலேடிப்பது

தேரிசை வெண்பா

உ - று “சோதி யிரவ் கரத்தா னிரவொழிகும்
மாதிடத்தான் மனமதனை மாறழிஞ—டதாம்
அனகமதி தோற்றிக குமுத மளிகும்
தனத னிருநிதிககோன் றான்” என வரும்

(இ - ன்) ஒளியினை யுடைத்தாகிய ஆதித்தன் தன்
கதிரகளாலே இருநீர் நீக்குவான் புகழையுடையனாய் இரவி
குலத்தில் தோன்றிய இரவி எனனும் பெயரினையுடைய
னாகிய சோழன் கைகளாலே பிறருடைய வறுமையைத்
தீரப்பான் உமாதேவியை இடப்பாக்கதிலுடையான்
காமனை மாருக்கி அழிப்பான், இவன் மிகுந்த திடப்பமுடைய
னாதலால் மன்னவா வலியினை மாறுகொண்டு கெடுப்பான்,
ஆகாயத்தில் தோன்றிய குற்றமற்ற மதி உதயஞ்செய்து
குமுதங்களை அலாததாம் இவன் மேலாய குற்றமற்ற
அறிவு தோன்றிப் பூதலத்துக்கு ஏற்ற மகிழ்ச்சியைக்
கொடுப்பான், குபேரன் தனதன்னெனும் பெயரையுடைய
வனாய் இருநிதிக்குத் தலைவனாவான், இவனும் பிறருக்குப்
பொருளையளித்து மிக்க பொருளுக்கு முதலவனெனப்
படுவான் (எ - று)

கு - பூதலம் முதலம் - மகிழ்ச்சி 'இயலும்' என
 நெழியாது 'எனப்' என்ற மிகையான இவ்வாறன்றிப்
 பிற வேறுபாட்டான வருவனவுங் கொள்க அவை வந்த
 வழிகாண்க (நுஉ)

உநி விசேட வணி

எக குணந்தொழின் முதலிய குறைபடு தனமையின்
 மேம்பட பொருந்பொருள் விளம்புதல் விசேடம்

(இ - ள்) குணமும், தொழிலும், சாதியும், பொரு
 ளும், உறுப்பும் முதலாயின குறைபடுதல் காரணமாக, ஒரு
 பொருட்கு மேம்பாடு தோன்ற உரைப்பது விசேட மென
 னும் அலங்காரமாக, (எ - று)

அவற்றுள்,

க-வது, குணக்குறை விசேடம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று "கோட்டை திருப்புருவங் கொள்ளா வவாசெங்கோல
 கோட்டம் புரிந்த கொடைச்சென்னி—நாட்டம்
 சிவந்தன விலலை திருந்தார கலிங்கம்
 சிவந்தன செந்தீத தெற" என வரும

(இ - ள்) கொடை பொருந்திய சோழனுடைய
 அழகிய புருவங்கள் கோட்டத்தை (வளைதலை) கொள்ள
 விலலை, அவனுடைய அந்தப் பகைவார்களின் செங்கோல
 கோட்டத்தை (கெடுத்தலை) அடைந்தன, அந்தச் சோழ
 னுடைய கண்கள் சிவக்கவிலலை, பகைவார்களுடைய கலிங்க
 தேசங்கள் சிவந்த தீ எரித்தலாற் சிவப்புற்றன, (எ - று)

சோழன், நன்றாகச் சினங் கொள்ளாததற்கு முன்பே
 அவனுடைய பகைவர் நிலைகுலைந்தன ரென்பது இதன்
 கருத்து புருவங்கள் நெறிப்புற்று வளைதலும், கண்கள்
 சிவத்தலும் கோபத்திற் கறிஞர்களாம் கலிங்கம் எழு
 வகைப்படு மாதலின், 'சிவந்தன' எனப் பன்மையாகக்

கூற்றோ குணத்திற குறைகூறிக காரியத்தில் உயாவு
தோன்றக கூற்றினமையின, இது, குணக்குறை விசேட
மாம் கோட்டம் - வளைவு திருத்தா - பகைவா

உ-வது, தொழிற்சிற விசேடம்

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ஏங்கா முகிலப்பொழியா நாளும் புனறேங்கும்
பூங்கா விரிராடன போமதமா—வேகா
வளைபட்ட தாளணிகண் மாறெதிரா—த தெவ்வா
தளைபட்ட தாட்டா மரை” என வரும்

(இ - ள்) முழங்குதலைச் செயது மேகம் மழையைச்
சொரியாத நாளிலும் நீர் பெருகிப் பாய்கின்ற அழகிய
காவிரி சோராத நாடனுடைய போரில், மதம் பொருந்திய
யானைகளின் தாள்களெல்லாம் கழலாதபடி வளைத்திடப்
பெற்ற வீரக்கழல்களைப் பூண்டன, இவை இவ்வாறு
செய்யவே, அன்றே பகையாகிய மன்னவா பாதங்களாகிய
தாமரைகளெல்லாம் தளையாகிய விலங்கைப் பூண்டன,
(எ - று)

சோழனுடைய யானைகள், போரணி பூண்ட மாததி
ரத்திலே, பகைவா தோலவியுற்று விலங்கிடப்பட்டன
ரென்பது இதன் கருத்து போரணி பூண்டு போய்ப்
பகைவருடன் எதிர்த்துப் போசெய்தலாகிய தொழில்
களில் போரணி அணிதல் மாததிரமே கூறிக குறைவுபாடு
விளக்கிக் காரியத்தில் உயாவு தோன்றச சொன்னமை
யால் இது தொழிற்சிற விசேடமாயிற்று ‘ஏங்கா
முகிலப்பொழியா நாளும் புனலதேங்கும்’ என்றதிலும் இவ்
வலங்காரம் அமைந்திருத்தல் காண்க ஏங்கா - செய்யா
வென்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம்

ஏங்குதல் - இடித்து முழங்கல் மாறு - பகை தலை -
விலங்கு

உ-வது, சாநீக்திற விசேடம்

தேரிகை வெண்பா

வ - று “மேய நரைபுரது வெண்ணெய் தொடுவுண்ட
ஆயனா மாறேற நமாபுரிந்தா—தாய
பெருந்தரும பின்னுங் கொடுத்துடைந்தா விண்மேற
புரந்தரனும் வானோரும் போல்” என வரும்

(இ - ள்) பசுக்கூட்டங்கள் மேய, அவற்றைக் காதது, வெண்ணெயைத் தோண்டி யெடுத்துண்ட இடைய ராகிய கண்ணபிரான பகையாக நின்று எதிர்த்துப் போ புரிந்தா, அவ்வனம் செய்யவே, விண்ணுலகிலுள்ள இர கிரனும், தேவர்களும், பரிசுத்தம் பொருந்திய பெருமை பெற்ற பரிசாத்த தருவையும், தமது முதுகையுங் கொடுத்துத் தோலவியடைந்தார்கள், (எ - று)

இதில், ‘ஆயனா’ என்று சாதியில் இழிவுகூறி உயர்ந்த தேவர்களை வெல்லுதலாகிய காரியத்தில் உயர்வு விளங்கக் கூறினமையால் சாதிகுற்றை விசேடம் அமைதல் காண்க ‘மேய நிரை புரந்து’ என்பதற்கு, ‘பொருந்திய பசுக்கூட்டங்களைக் காதது’ என்ப பொருள் கூறினும் அமையும் ‘வெண்ணெய் தொடுவுண்ட வாயனா’ என்பதற்கு, ‘வெண்ணெயைத் தோண்டியுண்ட வாயை யுடையவா’ எனவும் ஒரு பொருள் கூறலாம் இது சாதிகுற்றைப்பாடு காட்டா மையின் அத்துணைச் சிறப்பன்று

நிரை - பசுக்கூட்டம் புரத்தல் - காததல் தொடுதல் - தோண்டுதல் மாறு - பகை அமா - போர் தரு - பரிசாத்த தரு பின்கொடுத்தல் - புறங்காட்டல் போல் - உரையகை யிடைச்சொல், இஃதொப்பில் போலி யெனவுமபடும்

ச-வது, பொருட்துறை விசேடம்

தேரிகை வெண்பா

வ - று “தொலை மறைதோ துணைஉன்பா லாண்டுவரை
எலலை யிருநாழி நெற்கொண்டோ—மெல்லியலாள்,
ஒங்குலகில் வாழு முயிரினத்து மூட்டமால்
வங்கொவிடாக காஞ்சி யிடை” என வரும்.

(3 - ஈ) மிகக் கூடியசெய்யும் சீவனத்தை யுடைய காஞ்சிப்பதிமினிடத்தே, மெல்லிய தனமையை யுடையவளாகிய ஓர் மாதா (அம்பிகை) பழையமையான வேதங்களைத் தோர்த தன ராய்கனிடத்தே ஓராண்டளவும் இருராழி ரெலைய பெற்று அதனாலேயே முப்பத்திரண்டறங்கூடியும் வளர்த்து, உயரத் உலகத்தில் வாழ்கின்ற உயர்களை யெல்லாம், உண்பூட்டிப் பாதுகாத்து வருவாளாயினாள், (எ - று)

இதில், 'இருராழி நெற்கொண்டு' என்று பொருட்குறை காட்டி, 'அதனைக் கொண்டு உயிரனைத்தும் ஊட்டும்' எனக் காரியத்தில் உயாவு தோன்றக் கூறினமையால் பொருட்குறை விசேடம் அமைந்திருத்தல் காண்க துணை வன் - நாயகன் பால் - இடம் மெல்லியலாள் - உமா தேவி ஆல் அசை இடை - இடம்

6-உது, உறுப்புக்குறை விசேடம்

தேரீசை வெண்பா

வ - று "யானை பிரதம பரியா ளிவைமில்லை
தானு மனங்கன நனுககருமபு—தேனா
மலரை—தி னாலவென றடிப்படுத்தான மாரன்
உலகங்கண் மூன்று மொருவகு" என வரும்

(3 - ஈ) மனமதனுககு யானை, தோ, குதிரை, காலாள் ஆகிய நால்வகைச் சேனைகளு மில்லை, அவன் தானும் தேகமில்லாதவன், அவனுடைய விலலோ வலி மையற்ற கருமபு, (அப்படி யிருந்தும்) அந்த மாரன், தேன் பொருந்திய ஐந்து மலர்களினாலேயே, மூவுலகங் களையும் ஒருங்கே வென்று தனக்குக் கீழ்ப்படுத்தினான், (எ - று)

இதில், கருவிகளற்ற குறை கூறிக் காரியத்தில் உயாவு தோன்றச் சொன்னமையால் உறுப்புகுறை விசேடம் பொருந்தியிருத்தல் காண்க பிறவும் வரதவழிக் கண்டு கொள்க (ருக)

உ - ஓபபுமைக்கூட்ட வணி

அ0 கருதிய குணத்தின் மீகுபொரு ஏடனவைத
தொருபொரு றுரைப்ப தொப்புமைக கூட்டம்

(இ - ள்) ஒரு பொருளைச் சொல்லுமிடத்துத் தான்
கருதிய குணமுதலாயினவற்றின் மிக்க பொருளைக் கூட
வைத்துச் சொல்லுவது ஒப்புமைக்கூட்ட மென்னும்
அலங்காரமாக, (எ - று)

ஒப்புமைக்கூட்டம் - சமதன்மை யுடையவைகளை
ஒருங்கு கூட்டுதல் இதனை வடநூலார் துல்லியப்போகிதை
என்பா (ருச)

அக புகழினும் பழிபயினும் புலப்படு மதுவே

என்பது அவ்வலங்காரத்தை விரித்து உணர்த்துதல்
துதலிற்று

(இ - ள்) அவ வொப்புமைக்கூட்ட மென்னும்
அலங்காரம், ஒன்றனைப் புகழ்தற்கண்ணும், பழித்தற்கண்
ணு தோன்றும், (எ - று)

அவற்றை, க-வது, புகழோப்புமைக்கூட்டம்

நேரிசை வெணவா

உ - று “பூண்டாககு கொங்கை பொரவே குழைபொருப்பும்
தூண்டாத தெய்வச் சுடாவீனக்கும்—நாண்டாககு
வணமைசால் சான்றவருங் காஞ்சி வளம்பதியின்
உணமையா லுண்டிவ வுலகு” என வரும்

(இ - ள்) ஆபரணங்களை யணிந்த (உமாதேவியின்)
தனங்கள் அழுத்துதலால், திருமேனி ரெகிழ்வுற்ற மலையும்
(ஏகாம்பரநாதரும்), தூண்டப்படாத தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய பிரகாசமுள்ள விளக்கும் (நந்தா விளக்கும்)
பிற வெட்கத்தைக் கொள்ளும்படியான சகைக்குணம்
மிகுந்த பெரியோர்களும், காஞ்சி பென்னும் வளம்பொருந
திய நகரத்திலே இருக்கின்றமையால், இரநிலவுலகமானது
கிண்பெற்றிருக்கின்றது, (எ - று)

இதில், குழைபொருப்பும், தூண்டா விளக்குமாகிய உயர்த பொருள்களோடு பெரியோரைச் சோதது உயர்த துக் கூற்றிமையால், புகழ்ப்புமைக்கூட்டம் அமைந்திருத்தல் காண்க பொர - அழகுத பொருப்பு - மலை வண்மை - ஈகை சால் - மிகுதி சான்றவா - மேலோ

உ-வது, பழிப் பொப்புமைக்கூட்டம்

நெரிசை வெண்பா

வ - று “கொளபொரு வெஃகிக் குடியிலேகும் வேந்தனும்
உளபொருள் சொல்லாச் சலமொழி மாந்தரும்
இலவ்ருந் தெலலை கடப்பாளு மிமழுவா
வல்லே மழைபருக்குங் கோள் ” என வரும்

(இ - ள்.) கொள்ளும் பொருளைக் கைப்பற்ற விரும்பித் தனக்கீழ்க் குடிகளை வருத்துகின்ற அரசனும், உள்ள உண்மையைச் சொல்லாது வழக்கில் வெல்லும்பொருட்டு மாறுபாடான வாததைக் கூறும் மனிதரும், ஒருவனுடைய வீட்டில் அவனுக்கு மனைவியாயிருந்து அவனது எல்லை கடந்து நடப்பவளும் ஆகிய இம் மூவர்களும் சீக்கிரமாக மழையை அருகப்பண்ணும் கிரகமாவார்கள் (இவர்களிருப்பின மழை பெய்யாதென்றபடி)

இதில், மூவரிடத்தும் சோககப்பட்ட இழிதன்மைகளால் பழிப் பொப்புமைக்கூட்டம் அமைத்தல் காண்க வெஃகல் - விரும்பல் பொருள் - உண்மை சலம்-மாறுபாடு அருககல் - அருகப்பண்ணல் இலவ்ருந் தெலலை கடத்தல் - ஒருவன் வீட்டில் மனைவியாக அமைந்திருந்து இல்லற வரம்பைக் கடந்தொழுகுதல் அருகப்பண்ணல் - இல்லாமற்போகச் செய்தல் (சூடு)

உள விரோத வணி

அஉ மாறுபடு சொற்பொருண் மாறுபாட டியறகை
வினைவுதர வுரைப்பது விரோத மாகும்

என்பது, நிறுத்தமுறையானே விரோத மென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) மாறுபட்ட சொல்லானும் பொருளானும் மாறுபாட்டுத்தன்மை விளைவு தோன்ற உரைப்பது விரோத மென்னும் அலங்காரமாம், (எ - று)

சொல் விரோதம்

நேரிசை வெண்பா

வ று “காலையு மாலையுங் கைகூப்பிக் காரொழுதான
மேலை வினையெல்லாங் கீழ்வாம—கோலக
கருமானரோல வெண்ணீற்றுச் செமமேனிப் பைந்தாப
பெருமானைச் சிறந்த பலதது” என வரும்

(இ - ள்) அழகு பொருந்திய கரிய யானைத் தோலை யும், வெண்மையான திருநீற்றையும், சிவந்த திருமேனியையும், பசிய கொன்றை மாலையுமுடைய சிவபெருமானைச் சிதம்பரசு சேத்திரத்திலு, காலையிலும், மாலை யிலும் கைகளைக் கூப்பித் திருவடிகளைத் தொழுதால், அந் திகரித்த ஊழவினைகளெல்லாம், கீழ்ப்பட்டனவாம் (அதாவது குறைந்து நீங்கிவிடும்), (எ - று)

இதில் காலை, மாலை, கைகூப்புதல், கால தொழுதல், மேல், கீழ், கருமை, வெண்மை, செம்மை, பசுமை என பன்னொன்றொன்று மாறுபட்டு விரோதவணி அமைந்திருந்தல் காண்க ‘மேலை வினையெல்லாம் கீழ்வாம்’ எனப்பதற்கு, ‘முற்பிறப்பிலே செய்த வினைகளெல்லாம் அழியும்’ எனப் பொருள் கோடலுமொன்று கருமான எனப்பது யானையை யுணர்த்தியது, ன - சாரியை

பொருள் விரோதம்

நேரிசை வெண்பா

வ று “சோலை பயிலுங் குயினமழலை சோரத்தடங்க
ஆலு மயிலினங்க ளராததெழுந்த—ஞாலம்
குளிராத முகிலகறுத்த கோபஞ் சிவந்த
விளராத துணைபிரிந்தார மெய்” என வரும்

(இ - ள்) சோலைகளிற் றங்கிய குயில்களின் மழலைச் சொற்கள் சோவுற்றடங்க, ஆடுகின்ற மயிறகூட்டங்கள்

ஆவார்த தெழரசன ஸ்மி குாரிசசி யடைதறகு
காணமான மேகங்கா கறுத்தன, இரதிரகோபப் பூச
சிகள சிவரதன துணைவரைப் பிரிதவருடைய தேகங்
கள வெளுத்தன, (எ - று)

இது, காப்பருவ வருணனை இதில் முனனிரண்
டடிகளிலும் குபில மழலை சோந்தடங்கலும், மயிலினங்
கள ஆத்தெஞ்சலும் ஒன்றுடனொன்று மாறுபட்டும்,
பினனிரண்டடிகளினும் கறுப்பும் சிவப்பும், வெளுப்பு
மாகிய சொற்கள் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டும், விரோத
வணி அமைந்திருத்தல் காணக் கமழலை - உச்சரிப்புச்
சரிவர நிரம்பா மெனசொல் கோபம் - இரதிரகோப
மென்னும் ஒருவகைப் பட்டுப்பூச்சி, இது காகாலத்தில
தோன்றுவது

இனி, இவ்வலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடு கூடியும்
வரும்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “இனமா னிகல வெளிய வெனினும்
வனமேவு புண்டரிகம் வாட்டும்—வனமார
கரியுருவங் கொண்டு மரிசிதற்க காபும்
விரிமலாமென கூந்தல விழி”

என வரும்

(இ - ள்) அலாந்த மலாகளையுடைய மெல்லிய கூந்
தல பொருந்திய இவ்ருடைய விழிகளாகிய இனமான்கள்,
பகைத்தறகு எளியன வெனினும், காட்டிற பொருந்தி
யிருக்கின்ற புலிகளை வருத்துத்தறகு வல்லமைபுடையன
வாயின (கிகாததறகு வெண்மையை யுடையன வெனி
னும் நீற்ற பொருந்திய கமலமலரை அழகழிக்கும்) காட்டி
யானையின வடிவைக்கொண்டும் சிங்கம் பயந்து நீங்கியோ
டக கோபிக்கும் (அழகு பொருந்திய கறுத்த வடிவம்
பெற்றும் செவவரிகள் பரக்க வெண்மையைச் செய்யும்),
(எ - று)

இது சிலேடை முரண எனப்படும் இச் சிலை
டைகள்

மாளினமேல் செல்லுநான், 'பகைத்தற்கு எளியன வெனினும், காட்டிற பொருந்திய புலிகளை வருத்தத்தற்கு வல்லமையுடையன வாயின சாட்டியானையின வடிவைக கொண்டு சிங்கம் பயந்து நீங்கியோடக கோபிக்கும்' எனவும்,

நாநாளினமேல் செல்லுநான், 'நிகாத்தற்கு வெண்மையைபுடையன வெனினும் நீரிற் பொருந்திய கமலமலரை அழகழிக்கும், அழகு பொருந்திய கறுத்த வடிவம் பெற்றுச் செவ்வரிகள் பரக்க வெண்மையைச் செய்யும்' எனவும் மாறுபட்டுச் சிலேடை விரோதமாயினமை காண்க

இகலுதல் - பகைத்தல், ஒத்தல் வெளிய - எளிய எனவும், வெளிய எனவும் ஆகும் எளிய - எளிமையான வெளிய - வெண்மையான வனம் - காடு, நீர் புண்ட நீகம் - புலி, தாமரை வனம் - காடு, அழகு கரி - யானை, கருமை அரி - சிங்கம், செவ்வரி சித்தல - அழித்தல், பரத்தல் சாய்தல் - கோபித்தல், வருத்தல் செவ்வரி - சிவந்த இரேகை (ருசு)

உஅ மாறுபடு புகழ்நிலை யணி

அங் கருதிய பொருடொருத தாங்கது பழித்தற்கு வேறென்று புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை.

என்பது, நிறுத்தமுறையானே மாறுபடு புகழ்நிலை யெனனும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(3 - ள) கவி, தான கருதிய பொருளை மறைத்து அதனைப் பழித்தற்கு வேறென்றினைப் புகழ்வது மாறுபடு புகழ்நிலை யெனனும் அலங்காரமாம், (எ - று)

தேரிசை வேண்பா

உ - று "இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல தரு முலுந் தண்ணீரும் புலலும்—ஒருவா படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான பாாமேற முடைத்தனவே யன்றோ துயா" என வரும்

(இ - ள்) இரதப் புள்ளிமாண்கள யாசித்தலை அறிய மாட்டா, எவரிடத்தும் தம் குறைகளைச் சொல்லிப் பின் செல்லமாட்டா ஒருவா ஈட்டியனவாகிய நல்ல மரத்தின் நிழலையும், குளிர்ந்த நீரையும், புல்லையும் கொள்ளா, அவற்றைத் தாமே பெறும், ஆதலின், இவை இரதப் பூமியின் மேல் துன்பத்தை ஒழித்தனவன்றோ, (எ - று)

இது தனவந்தர்களை யடைந்தது யாசித்தது அவா பின் சென்று குறைவுற்று வருந்தும் ஒரு யாசகனை இழித்துக் கூறியதாக அமைந்தது இதில் மாண்பு புகழ்தலால் யாசகனது நிரதை தோன்றி மாறுபடு புகழ்நிலையணி அமைந்திருத்தல் காண்க

நேரிசை வெண்பா

வ - று “போதுந் தளிரும் புனைநது மணம்புணாநது
சூதப் பனைதழுவித் தோன்றுமால்—மாதே
பலமா தவங்கன பயின்றதோ பண்டிக
சூலமா தவியின கொடி”

என வரும

(இ - ள்) இரத நற்குல மாதவிக கொடியானது, மலாகளிஞ்ஞலும் தளிராகளிஞ்ஞலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மணக்கோலத்தையும் அடைந்தது மணம் புரிந்தது, தம்முடைய நாயகரைத் தழுவிக்கொண்டு நின்ற நற்குல மாதரைப்போலத் தானும், மலாகளிஞ்ஞலும், தளிராகளிஞ்ஞலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நறுமணத்தை யடைந்தது மாமரக் கிளைகளைச் சேர்ந்தது தோன்றுகிறது, ஆதலின், மாதே! முற்காலத்தில பல சிறந்த தவங்களைச் செய்ததோ, (எ - று)

இது, கனவிற கூடிவந்த தலைவியைப் பழித்தற்கு மாதவியைப் புகழ்ந்ததாக அமைந்தது இதில், மாதவியைப் புகழ்தலால், தலைவியின் நிரதை விளங்கி மாறுபடு புகழ்நிலையணி அமைதல் காண்க சூதம் - மாமரம் பனை - கிளை மாதவி - வசந்த மலலிகைக்கொடி

இவ்விரண்டும் யாசகனையும் களவிற கூடிவந்த தலைவி ளையும் பழித்ததாம் (இரு)

உக புகழாபபுகழ்ச்சி யணி

அச பழிப்பது போலும் பானமையின மேனமை
புலப்பட மொழிவது புகழாப புகழ்ச்சி.

(இ - ள்) பழித்தல் போலும் பாருபாட்டான, ஒன
றற்கு மேம்பாடு தோன்ற உரைப்பது புகழாபபுகழ்ச்சி
பென்னும் அலங்காரமாம் (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

வ-று “ போலேலின வென்றது உம பலபுகழாற போததது உம
தாரமேவு திண்புயத்தாற ருங்குவது உம—நீராநாடன
தேரடிக்கூர் வெம்படையாற காப்பது உஞ் செங்கண்மால்
ஓரடிக்கீழ் வைத்த வலகு ” என வரும்

(இ - ள்) நீரவளம் பொருந்திய நாட்டையுடைய
சோழன போர செய்யத்தக்க வேலாயுத்ததினால் சயித்த
தும், பலவகைப்பட்ட புகழினிலே மூடியதும், மாலையை
யணிந்த வலிமைபெற்ற தோளினால் தாங்குவதும், தோக
காலின பெயரையுடைய கூரமையும் கொடுமைபுமுள்ள
ஆயுத்ததால் (அஃதாவது சகராயுத்ததால்) காப்பதும்,
சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் ஒரு பாதத்தினடியில்
அடக்கி வைத்த இவ்வுலகமேயாம், (எ - று)

இதில் ‘திருமால் ஒருவித சிரமமுமின்றி ஓரடியின்கீழ்
வைத்த உலகைச் சோழன பலவிதமாகச் சிரமப்பட்டுப்
பாதுகாக்கின்றன’ எனப் பழித்தாறபோலக் கூறியதால்,
பூமி முழுவதையும் சோழன சகரவாததியாய் ஒருங்கே
ஆட்சிபுரிகின்றன’ என்ற புகழ்ச்சி தோன்றுதல் மூலம்
புகழாப புகழ்ச்சியணி அமைந்திருத்தல் காண்க தோக
கால்-சககரம், அதன் பெயரையுடைய ஆயுதம்-சகராயுதம்.
திண்புயத்தால் தாங்குவது-தோள் வல்லமையால் ஆளவது-
சககரத்தாற காப்பது ஆகஞ் சககரத்தினிலே பரிபா
லிப்பது.

நீதிசை வெண்பா

உ - று 'நீனைவரிய பலபுகழார சினகுலத்துத் தொல்லோர
அனைவரையும் புல்லினு ளனறே—மனுநூல
டனாந்த தெந்யோமுகம் பூழியசீ யிநநாள
மந்த தடமலாமேன மாது' என வரும்

(2 - ள) மனுதரும் சாததிரத்திற பொருந்திய
நனனெறிப்படி நடக்கின்ற சோழனே! நீ இந்நாளில்
உரிமையாகச் சோதவளாகிய பெரிய தாமரைமலரில்
தங்குந் திருமகள், நீனைத்தற்கும் அரிய பலவகைகளை
தீயை புடையவராகிய உன் குலத்துப் பழமையானவ
ரெல்லோரையும் உரிமையாகக்கொண்டு கூடினவளானறே!
(3 - று)

இதில், 'உனனூல உரிமையாகச் சேரப்பட்டவள்
பலாகும் உரிமையானவள்' என்று பழித்தாற்போலக்
கூறியவாற்றான, 'நீ பரம்பரையாக உனக்குரிய இராசசிய
லடக்கியைச் சோதனை' என்று புகழ்ச்சி தோன்றுதல்
மூலம் புகழாப்புகழ்ச்சியணி அமைதல் உணரக் தொல்
லோ - பழமையானவா புல்ல - சோதல் பூழியன் -
சோழன் தடம் - விசாலம்

அதேல், மேல் இலேசத்தினபாற் படுத்தக் கூறிய
பழிப்பதுபோலப் புகழ் புலப்படுத்தலோடு இப் புகழாப்
புகழ்ச்சிக்கு வேற்றுமையும், புகழ்வதுபோலப் பழித்
திறம் புனைதலோடு மேற்கூறிய மாறுபடு புகழ்நிலைக்கு
வேற்றுமையும் யாதோவெனின்,

பரிப்பதுபோலப் புகழ் புலப்படுத்தல்-ஒன்றையே பழித்
தாற்போலப் புகழ்வது

புகழாப் புகழ்ச்சி-ஒன்றைப் பழிக்க, வேறொன்றற்குப்
புகழாய்த் தோன்றுவது

மாறுபடு புகழ்நிலை-ஒன்றைப் புகழ், ஒன்றற்குப்
பழிப்பாய்த் தோன்றுவது

புகழ்வதுபோலப் பரித்திறம் புனைதல்-ஒன்றையே புகழ்
தாற்போலப் பழிப்பது

அல்லதூஉம் அவை யிரண்டும் ஒருசாரா ஆசிரியா
 இலேசத்தினபாற படுத்திக் கூறினாரெனப் தறிவித்தறகு
 ஆண்டுக் கூறப்பட்டது ஈண்டு ஒருசாரா ஆசிரியா வேறு
 படுத்து வேறலங்காரமென்று வேண்டுமெனறது அறி
 வித்தறகு ஈண்டும் கூறப்பட்டதெனக (நா)

உ0 நிதரிசன வணி

அந் ஒருவகை நிகழ்வகற் கொத்தபயன பிறிதற்குப்
 புகழ்மை தீமை மென்றிவை புலப்பட
 நிகழ்வ தாய் நிதரிசன மதுவே

(உ - ள) ஒருவகையான நிகழ்வ தொன்றற்குப்
 பொருந்தியதொரு பயனைப் பிற்தொன்றற்கு நனமை புலப்
 பட நிகழ்வதாதல், தீமை புலப்பட நிகழ்வதாதல், செயல்
 தெனச சொல்லுவது நிதரிசனமென்னும் அலங்காரமாம்.
 (எ - று)

க - வது, புகழ்மை

நேரிசை வெண்பா

உ - று ' பிறாசெல்வங் கண்டாற் பெரியோர் மகிழ்வும்
 சிறியோர் பொருத ிறமும்—அறிவுநீஇச
 செங்கமல மெய்மலாநத தேங்குமுத மெய்யயாநத
 பொங்கொளியோன வீறெய்தும் போது' என உரும.

(இ - ள) பிறா செல்வத்தைக் கண்டால் பெரியோர்
 மகிழ்ச்சியடைவதையும், சிறியோர் பொருத தனமையும்
 அறிவுறுத்தி, அதிகரித்த பிரகாசத்தை யுடையவனாகிய
 சூரியன் உதயஞ்செய்து பிரகாச மிகுந் காலத்தில் செந்தா
 மரை மலர்கள் உடல் நெகிழ்நது மலாநதன, தேன
 பொருந்திய அல்லிமலர்கள் உடல்வாழ்க் குவிநதன,
 (எ - று)

இது நற்பொருட்காட்சி

பொங்கொளியோன - சூரியன் வீறு - பிரகாசம் ;
 பெருமை

உ - வது, தீமை

தேரிகை வெண்பா

வ - று பெரியோ ருழையும் பிழைசிறி துண்டாயின
 இருந்ததுள பாரு மறிதல—தெரிவிக்கும்
 தேக்குவ கடலுலகில யாவாகரு தெள்ளமுதம்
 வாகரு மதிமேன மறு”

என வரும்

(இ - ள்) நீ நிறைந்த கடலுக்குழந்த இவவுலகத்தில்
 தெளிவான அமுதத்தைத் தன் கிரணங்களிலே யாவாக்கும்
 பொழிகின்ற சந்திரனிடத்தே பொருந்திய களங்கமானது,
 பெரியோர்களிடத்திலும் சிறிது குற்றமுண்டானால், அது
 பெரிய இப்பூமியில் யாவராலும் அறியப்படு மென்பதை
 விளக்கிக் காட்டும், (எ - று)

இது தீப்பொருட்காட்சி சந்திரனிடத்தே மறு
 விளங்குதல் பெரியோரிடத்தே குற்றம் விளங்குதலை
 உணர்த்துவது போலுமெனக் இருநிலம் - பெரியபூமி
 தேக்குதல் - மிகுதல் வாகுதல் - பொழிதல் மறு -
 களங்கம் (நீசு)

நக புணர்நிலையணி

அக விரைபண பெனவிலை யிருபொருட கொன்றே
 புணர் மொழிவது புணர்நிலை யாகும்

(இ - ள்) - விரையானும் பண்பானும் இரண்டு பொரு
 ளுக்கொன்றே பொருந்தச் சொல்லுவது புணர்நிலை யென
 னும் அலங்காரமாக, (எ - று)

அவற்றை, க-வது, விரைப்புணர்நிலை

தேரிகை வெண்பா

வ - று “வேண்டுருவங் கொண்டு கருகி வெளிப்பாடு
 நீண்ட முகிலுடனே நீபொழிந்த—ஆண்டகையோ
 மேவல விரும்பும் பெருநசையான மெல்லாவி
 காவல புரிந்திருந்தோ கண்”

என வரும்

(இ - ள்) தான் வேண்டிய உருவத்தைக்கொண்டு
 கறுத்த நிறத்தை யுடையதாய் ஆகாயத்திலே பரந்து

பெரியதாயிருக்கப்பட்ட மழைமுகிலுடனே நீர் பொழியா நின்றன, பிறிசசிகுரு தனமையை யுடைத்தாகிய உரு வத்தை யுடைத்தாய அலங்கரித தெழுதப்பட்ட மையோடு கூடிய வெண்மையா னீண்டிருக்கப்பட்ட கண்கள், (எ-று)

ஆணமைத் தனமையையுடைய தலைவரைச் சோதலை விருமபிரிநுக்கப்பட்ட காதலாலே தமமுடைய மெல்லிய உயிர் போகாதபடி காகுரு தொழில் மிக்கிருக்கின்ற மட வாருடைய கண்ணெனக் கூட்டுக

உ-உது பண்புப் புணர்நிலை

தேரிசை வெண்பா

வ - று “பூங்காவிற புள்ளொடுங்கும் புனமாலைப் போழ்துடனே நீங்காத வெம்மையவாய நீண்டனவால்—தாங்காதல வைக்குரு துணைவா வருமவதி பாரத்தாவி உயக்குரு தமியா ருயிர்” என வரும்

(இ - ள்) காதலிக்கப்பட்ட துணைவா வருங்காலம் பாரத்திருந்த மடவாருடைய உயிரானது, பூம்பொழிற கண்ணே புட்களெல்லாம் ஒடுங்கப்பட்ட மாலைப்பொழு துடனே, நீங்காத துயரஞ்செய்து தானுங் கழியாதே நின்றது, (எ - று)

‘ஒன்றே மொழிவது’ என்றொழியாது ‘புணர்மொழி வது’ என்ற மிகையான, மூன்றாம் வேற்றுமை அதனோ டியைந்த வொருவினையெனப் பொருள் படவரினே இவ வலங்காசமாவது எனக் கொள்க (சு0)

௩௨ பரிவருத்தனை யணி

அள பொருளபரி மாறுதல் பரிவருத் தனையே.

(இ - ள்) பொருள்கள் ஒன்றற்கு ஒன்று கொடுத்தது ஒன்று கொண்டனவாகச் சொல்லுவது பரிவருத்தனை யென்னும் அலங்காசமாம், (எ - று)

3நிசை வெண்பா

உ - று “காமனை வென்றேன சடைமதியுங் கங்கையும்
தாம நீலொன்று தாங்கொடுத்து—ராமப்
பருவா ளரவின பணமணிக டோறும்
உருவா யிடம்பெற றுள்”

என வரும்

(இ - ள்) காமனை வென்ற முக்கட கடவுளுடைய சடைமீது உண்டாகிய மதியும், கங்கையும், வருத்தஞ் செய்புர தனமை யுடைத்தாய்ப் பெரியதாயிருக்கப்பட்ட ஒன் றீயையுடைத்தாய் அங்கேயிருந்த அரவின படங்களி லுண்டாகிய மணிகடோறும் தத்தம் உருவத்தைக் கொடுத்து, ஆபிரமாயிரம் உருவத்தைப் பெற்றன, (எ - று)

உட வாழத் தணி

அஅ இனமுராக கின்ன தியைக வென்றுதா

முன்னியது கிளத்தல் வாழத்தெனமொழிப்

(இ - ள்) இன்னதனமையை யுடையாரைக் இன்னது நிகழ்க என்று கவிகள் தாம் கருதியதனை விதிப்பது வாழத்தென்னும் அலங்காரமென்று சொல்லுவா புலவா, (எ - று)

3நிசை வெண்பா

உ - று “மூவாத தம்முபயத் முன்னுன முனிவாழி
ஆவாழி வாழி யருமறைபோ—காவிரிநாட்
டண்ண லனபாயன வாழி யவனகுடைக்கீழ்
மன்னுலகில வாழி மழை”

(இ - ள்) அழியாத தம்முமானது தோற்றுவித்த பழையான நூல்களை உணர்ந்த அகத்தியமுனி வாழ்க; பசுக்களெல்லாம் வாழ்க, அரிய வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்த வேதியா வாழ்க காவிரிநதி பாய்கின்ற சோழநாட்டுக்கு இறைவனாகிய அனபாய் என்னும் சோழன் வாழ்க அவனரசாட்சிக் குடபட்ட உலகத்தில் மழைவாழ்க, (எ - று)

மூவா - கெடாத பயத்தல் - தருதல் அண்ணல் - தலைவன், பெருமையிற் சிறந்தவன் (கஉ)

உச சங்கீரண வணி

அசு மொழியப் பட்ட வணிபல் தமமுட

டமுவ வுரைப்பது சங்கீரணமே

(3 - ஈ) மேற் சொல்லப்பட்ட அலங்காரங்கள்
பல்வுந் தமமுட பொருந்த உரைப்பது சங்கீரண மென்னும்
அலங்காரமாம், (எ - று)

3நீசை வெண்பா

உ - று 'தண்ணிறை நீனற தவத்த' லளிமரு -
புண்டரிக நினவதனம் போனறதால—உண்டோ
பயினரு ருளம்பருகும் பானமொழியாய்' பா, மேல
முயன்றான முடியாப் பொருள் ” என உரும

(3 - ஈ) குளிர்ந்த துறைநீரிலே தவம்புரிந்த இத்
தலே வண்டு மருவப்பட்ட தாமரை நின முகமண்டலத்தை
யொப்பப் பெறுதலால், அணைந்தா ருள்ளத்தை வவவும்
பாலபோன்ற மொழியினை யுடையாய்! உலகத்தில் முயற்சி
யான முடியாத பொருள் யாதுமில்லை, (எ - று)

‘உண்டோ’ எனபதற்கு ‘இலலை’ எனப் பொருள்
கொள்க

இதனுள், ‘தண்ணிறை நீர்நின்ற தவம்’ எனபது
தற்குறிப்பேற்றம் ‘தவத்தால்’ எனபது ஈரகவேது
‘அளிமருவு’ எனபது சிலேஸிட ‘புண்டரிக நினவதனம்
போலும்’ எனபது உவமை ‘உண்டோ முயன்றால்
முடியாப்பொருள்’ எனபது வேற்றுமையோடு வையு
‘உளம் பருகும் பானமொழியாய்’ எனபது கவி இப்
பாடிற்கு இவ்வண்ணமே பல அலங்காரங்களும் காண்க

இஃது, உறுப்பனைத்துங் கூட்டிய கலவை போலவ
தோ தன்மைத்தாய், ஒன்றற்கு மிகுதி தோன்றாமல்
உரைப்பதாமெனக் கொள்க அல்லதூஉம், சந்தனத்தோடு
கருபூரம் விரவினும், மானமத்தோடு கருபூரம் விரவி
னும் சந்தனமும், மானமதமும் எனபதல்லது கலவை

யென்பபடா¹ அவ்வாறே இரண்டு அலங்காரம் கூடின இவ வலங்கா² மென்பபடாது பல அலங்காரங்களும், இரண் டுற்றதனவே கூடின, இவ வலங்காரமாவது இரண்டற்றத பல என்பதே³ சண்டு ஆசிரியா கருத்தெனக் கொள்க (சுங்)

உவமையுருவங்கடகுப புறனடை

ச-0 ஒப்புமை நிலைது மையழு முவமையிற

செய்யிய திறழு முவமை யுருவகமும்

உருவகத தடக்கலு முணராதனா கொளவே

(இ-ஈ) ஒப்புமையிலலதென்பது-பொதுநீங்குவுமை

அது

‘தானே யுவமை தனக்கு’

என உரும-

1ச செய்யுளை இப் புத்தகத்தின் ருச-ஆம் பக்கத்திற

காண்க

ஐயமென்பது - ஐயவுமெ, அது

‘தாதளவி வண்டு’

என உரும-

இச செய்யுளை இப் புத்தகத்தின் சசு-ஆம் பக்கத்திற

காண்க

இதனுள், தாமரைகொல முகங்கொல என்பது ஐயம்

இவை யிரண்டும், முன்னா உவமையனைத்திற்கும் பொதுவாக ஒதிய சூத்திரத்தான ‘பண்பு தொழில் பயன்’ எனபன காரணமாய ஒன்றாகியும் பலவாகியும் வரும் பொருளோடு பொருள் இயையவைத்து ஒப்புமை புலப்பட உரைப்பதே உவமை எனபதே கொண்டு, ‘பொதுவாகிய குணம் முதலாகியன காரணமாகப் பொருளோடு பொருள் இயையவைத்து ஒப்பித்தன இல்லை’ என்று குற்றங் கூறப் பட்டது

எனனை யெனின, ‘தானே யுவமை தனக்கு’ என்ற வழியும், ஒக்கும் பொருளை யெடுத்தே அவற்றினுஞ் சிறந்தது இஃது என்று உரைத்த துணையே, அவற்றோடு

ஒப்புமை வேண்டியதிலனையின முன்னாக கூறான, அதனால் பொருளோடு பொருள இயைபைவதது அவற்றின் ஒப்புமை கருதியே உரைத்தானும் எனக் கொள்க

ஐயவுவமையும், 'தாமரைகொல் முகங்கொல்' என்ற வழித தாமரைக்கும் முகத்திற்கும் பொதுவாகியதொரு தன்மை கருதியே யுரைத்தது அவ்வாறன்றேல், தாமரை யோடு முகத்திடை ஐயந்தோன்ற உரையா நென்பது

இனி, உவம வருவகம்

வ - று "உதனமதிய முதய மதியமே யொக்கும்" என வரும்.

இச் செய்யுளை இப் புத்தகத்தின் ௭௦-ஆம் பக்கத்திற் காண்க

என்றவழி, முன குணப்பொருளை முக்கியப் பொரு ளோடு உருவகஞ் செயது 'வதனமதியம்' என்றான பின்னா முக்கியப்பொருளோடு உவமித்து 'உதய மதியமே யொக்கும்' என்றான என்பது

எனவே, முன்னா உருவகஞ் செய்த அதனைப் பின் னரும் உவமிப்பது புனருத்தமாம் பிறவெனின், ஆகாது

(ரு - ளை) புனருத்தம் - கூறியது கூறல் எனனும குற்றம்

அஃது ஓர் சொல்லுதல் வகைமையான, முன்னா இயல்பாகிய விளக்கமும், கிளாசசியும் நோக்கி முக்கியப் பொருளோடு குணப்பொருளை ஒற்றுமை கொளுத்தி உருவகஞ் செயது, பின்னரும், செயற்கையால் உளமாகிய மதாப்புஞ் செம்மையும் நோக்கி 'மது நுகாந்தா முகம் உதயமதியம் போலும்' என்று உவமித்தமையின் வேற றுமை யுடைத்தாதலால் உருவகத்துள்ளே அடக்கப் பட்டது உவமைப்பாற் படுபினும் இஃது ஓக்கும்

'ஐயமும் ஒப்புமையிலலதும்' எனனது, முறை பிறழக் கூறியவதனான, இவ்வோத்தின் ஒழிபுள்ளன தழீஇக் கொள்க வென்பது

(ரு - ளை) ஒத்து - இயல்

அவை இடத்திற்கேற்ற உவமையும், காலத்திற்கேற்ற உவமையும், பொருளிற்கேற்ற உவமையும், பண்பிற்கேற்ற உவமையும், சாதிக் கேற்ற உவமையும், மரபிற்கேற்ற உவமையும், பிறவாழ்வு பொருத்தமுடையன சிறப்புடையன வெனக் கொள்க

உ-வது, உ-வது இடத்துக் கேற்றது

வ - று “பாற்பகை யுடந்த னோபொடு சிவணி
மரபழுத தன்ன மறுகீ மொக்குள என வரும்

(2 - ஈ) சுககான கற்களாகிய பகையாலே, வருந்தின னோயோடே பொருந்தி, மரபழுததாற போன்ற துளும்பு ரீரையுடைய கொப்புளம், (எ - று)

இசெய்யுளடிகள், பொருநராற்றுப்படையில் கடுஞ்சுரத்தைப்பற்றிக் கூறுமிடத்தே யுள்ளன அப பாலைநிலத்தில் நடத்தலால் காலிலுண்டாகும் கொப்புளத்துக்கு அவ்விடத்தே யுண்டாகும் மரலென்னும் கற்றழைப்பழத்தை உவமை கூறியதால் இஃது இடத்திற்கேற்ற உவமையாம்

பரல் - பருக்கைக் கல், இது பாலைநிலத்தில், கால்களை யழுத்தி வேதனை செய்யத்தக்க கூடப்பாகங்களை உடையன வாய்ச் சிறு மணிகளைப் போன்று கிடக்கும் ஒருவகைச் சுககான கல் மரல் - பாலைவனத்தில் உண்டாகும் ஒருவகைக் கற்றழை சிவணல் - பொருநதுதல் கடுஞ்சுரம் - கொடுமையான பாலைநிலம்

உ-வது, காலத்துக் கேற்றது

வ - று ‘சிழற்கோபமலக்’ என வரும்

இசெய்யுளை இப்படித்தகம் ருக்-ஆம் பக்கத்திற்கு காண்க

இசெய்யுள் காலால் வாணனை இதில் அககாலத்திற்கு உரிய இந்நிரகோபம், காயாமலா, தோகை விரித்தாடும் மயில் எனப்பவற்றை எடுத்து, அககாலத்திற்கு பெரும்பாலும் தழுவில் தோன்றிய புகையை யூட்டுவது கூந்தலை யுடைய மகளிரோடு உவமித்துக் கூறியமை காண்க

உ-வது, பொருளுக் கேற்றது

உ-று “கடலு மலையும் போலக் கரியோய என வரும்

(இ - ள்) கடலும் மலையுமேபோலக் கரிய நிற முடையவனே! அல்லது அவைபோல உயர்ந்த தோற்ற முடையவனே! (எ - று)

இஃது, உவமையத்தின் நிலைமைக்கேற்ற உவமையாதல கானக

சு-வது, பண்டிற் கேற்றது

உ-று “புலிநா உன்ன புலரிதழத் தாமரை” என வரும்

(இ - ள்) புலியின் நாவை நிகர்த்த செறிந்த இதழ கையுடைய தாமரை, (எ - று)

இதிலுள்ள உவமை செந்நிற மிகுதிக்கும், மெலசிய தன்மைக்கும் ஏற்றதாதல கானக

இ-வது, சாதிக்கேற்றது

ஆசாபபா

உ-று “சேறறுவளா தாமரை பயரத் தெண்ணகேழ நூற்றித் துலரி னிரைகண்டனன வேற்றுமை யிலலா லிழுத்திணைப் பிறந்து வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலே” என வரும்

(இ - ள்) சேறறில் வளருந் தாமரை மலர்ந்த ஒவளிய நிறத்தை யுடைய நூறிதழ்கள பொருந்திய மலரின் வரிசையைக் கண்டாறபோன்ற ஏற்றத் தாழ்வற்ற பரிசுத்தமாகிய குடியிட்டத்திற் பிறந்து தங்கி யிருந்த அரசர்களை எண்ணுங் காலத்தில், (எ - று)

இதில் வரும் உவமை சாதியின் கௌரவத்திற்கு ஏற்றதாதல கானக

“விலங்கொடு மக்க ளினைய ரிலங்குநூல கற்றாரோ டேனையவா” எனவும் வரும்

(இ - ள்) மிருகங்களைக் காட்டினும் மனிதா எவ்வளவு சிறப்புடையவரோ அவ்வளவு இழிவுடையராவா, சிறப்புற்ற நூல்களைக் கற்றவரினும் கல்வாதவா, (எ - று)

இதில கல்வாத மனித சாதிகு விவேகமற்ற மிருக சாசியை உவமை கூறியமை காண்க

சு-உத மரபிந்து ஏற்றது

வ - று 'கவோபோலுஞ் செவ்வாய'

எனவும்,

"புனமபோலுஞ் செவ்வாய

எனவும் வரும

இவை செம்பருத்தியும் கரவீரமும் உரையாமையின, பிற அலங்காரங்கட்கும் இவ்வாறே ஏற்புடைமை அறிந்து படுவன சிறப்புடைய வெனக் கொள்க

கவி - முருககிதழ் கரவீரம் - செவ்வலரி

செம்பருத்தியையும் செவ்வலரியையும் வாய்க்கு உவமை கூறுதல் மரபன நென்பதும், முருககிதழையும் பவழத்தைபுங் கூறுதல் மரபென்பதும் இவற்ற லுணரப் படும்

அலவதுஉம, பண்பு தொழில் பயன எனபனவற்றினமேல் நிகழும் சொல்லினறி அவற்றிற்கு முதலாகிய பொருள் கூறவே, அவ்வாற்றற் பண்பு முதலாயின பெறப் படும் உவமையும் உள

அவை வருமாறு —

நேரிசை வெண்பா

வ - று "மயிலபோன மடப்பிடிபோன மானபோன மழலைக

சூயிலபோ லொளிரமென கொம்போற—பயிலும்

கொலவா ரணத்தவகன கோழிககோன கொல்லி

மலைவாணா காதன மகள்"

என வரும

(இ - ள்) பகைவரைக் கொல்லுகின்ற யானையைக் கொண்டு சிறந்தவனும், கோழி யெனனும் படை வீட்டிற்குத் தலைவனுமான அரசனது கொல்லிமலையில் வாழும் வேடுவர்களுடைய விருப்பமுற்ற பெண, மயில போலவும், இளமைப் பருவமுள்ள பெணயானைபோலவும், மாண்பு

போலவும், மழலைக் குயிலபோலவும், விளங்குகின்ற மெல்லிய கொடிபோலவும் பயிலுவாள எனபதாம்

இதனுள், மயிலபோலும் இயலினை யுடையாள எனவும், பிடிநடைபோலும் நடையினை யுடையாள எனவும், மாடுகேக்குபோலும் நோக்கினை யுடையாள எனவும் குயிலின் மொழிபோலும் மொழியினை யுடையாள எனவும் கொள்ளக் கிடந்தமை யறிந்து கொள்க எனனை

சூததிரம்

“சுட்டிக் கூறு உவமை பாயிற்

பொருளெதிர் புணர்த்துப் பொருந்தவ கொளலே’
எனபவாகலின்

இயல் - சாயல் பிடி - பெட்டையாளை மழலை-நிரம்பா
மென சொல் பயிலல் - பொருந்தியிருத்தல்

தொல்காப்பியச் சூததிரப் பொருளாவது உவமானத் திறகும் உவமேயத்திறகும் பொதுவான ஒப்புத்தனமையை விவரித்துக் கூறுவிடத்து, அவ்விதத்தையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி, அவ்விடத்துக்குப் பொருந்திய தனமையைக் கொள்ள வேண்டுமெனபதாம் ‘பவளம்போற் செந்துவா வாய் எனபது இரண்டுக்கும் பொதுவான செம்மைக் குணத்தையே சொல்லி உவமை கூறினமையின், சுட்டிக் கூறிய உவமையாம் ‘பவளவாய்’ என்றவிடத்துச் சுட்டிக் கூறு உவமையாம் இதில், பவளத்தையும் வாயையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிச் செம்மைக் குணம் பற்றி உவமை கூறிய தெனறுணர் வேண்டும் இங்ஙனமின்றேல் வலிமையுள்ள பவளத்திறகும் மெல்லிய வாயிதழ்க்கும் உள்ள ஒப்புமை யில்லையா மெனக்

(கச)

கூடு பாவிக்கவணி

கூக பாவிக்க மெனபது காப்பியப் பண்பே

எனபது நிறுத்த முறையானே பாவிக்க மென்னும் அலங்காரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ஈ) பாவித மென்று சொல்லப்படுவது பொருட டொடா நிலைச செய்யுட டிறத்தக கவியாற கருதிச செய யப்படுவதொரு குணம், (௭ - ஹ)

அஃது, அத தொடர்நிலைச செய்யுள் முழுவதும் நோக்கிக் கொள்ளப்படுவதல்லது, தனித்தது ஒரு பாட்டால் நோக்கிக்கொள்ளப் படுபபடாதது

ஆசிரியப்பா

உ - ஹ “ பிறனில விழைவோ கிளையொடுங் கெடுப
பொறையிற சிறந்த கவச மிலலை
வாய்மையிற கடியதோர வாளி மிலலை ”

எனபதுபோலக் கிடப்பது

‘ பிறனில விழைவோ கிளையொடுங் கெடுப ’ எனப் தற்குப் பொருள், ‘ பிறன் மனைவியை விருமபுவோர் சுற்றத் தொடுங் கெடுவா ’ எனபதாம் இஃது இராமாயணத்தா லுணரப்படும்

‘ பொறையிற சிறந்த கவச மிலலை ’ எனபதற்குப் பொருள், ‘ பொறுமையைப் பாக்கிலும் சிறப்புற்ற பாது காப் பிலலை ’ எனபதாம், இது பாரதத்தால் உணரப்படும்

‘ வாய்மையிற கடியதோர வாளி மிலலை ’ எனபதற்குப் பொருள், ‘ சத்தியத்தைக் காட்டிலும் துன்பத்தைச் சிதைக் கத்தக்க கடியதோர அம்பிலலை ’ எனபதாம், இஃது அரிச சந்திர சரித்திரத்தா லுணரப்படும்

அஃதேல், முன அதிகாரச சூத்திரத்துப் பிற அலங் காங்களுடன் வைத்த இதனை ஈண்டுப் புறனடையின பின்னாக வைத்தது எனனை யெனின், பிற அலங்காரங்கள் ஒரு பாட்டானே யுணரப் படுபபடும், இஃது அன்ன தன்று, ஆகலான, ஆசிரியன் வாழத்தென்னும் அலங் காந்தின் பின்னரே விரவியல் வைத்தது முன்னரளவே விரவுவன் வென்ப தறிவித்தற்கு இஃதன்னதன்றென்பது

பொருளணியியல் முற்றிற்று

உ. சொல்லரியியல்

கூ2 எழுத்தின் கூட்ட மீடையிற் தின்றியும்

பெயர்த்துமவேறு பொருடின் மடக்கெனும்

[பெயர்த்தே-

இவ்வோசத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், சொல்லாறும் அணிகளது இயல்புணாததினமையிற் சொல்லணியிலெனலும் பெயர்த்து அஃதேற குற்றமுங் குணமுமணடே பனறே கூறியது இதனைச் சொல்லணியிலெனற தென்னையெனின், அவையுங் கூறினாரேனும் அவை சிறுபான்மைய வாகலானும், இத்துணைச் சிறப்புடையன அனமையாலும், சொல்லாறும் அணிகளது தலைமையும், பன்மையும் நோக்கி அப் பெயர்த்தாயிற் றென்பது எனனை,

“ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொல் லுள்பெரு னொழியத் தெரிபுவேறு கிளத்த றலைமையும் பன்மையும் உயர்த்தனை மருங்கினு மஃறினை மருங்கினும்”

என்பவாகலின்

இவ்வோத்தினுள் இச் சூத்திரம் எனனுதலிறோ வெனின், பொதுவகையான மடக்கெனலும் அலங்காரம் உணர்த்துதல துதலிறறு

(உ - ள்) எழுத்துக்களது தொகுதி, பிறவெழுத்தா லும் சொல்லாலும், இடையிடாதும இடையிடடும் வரது பெயர்த்தும வேறு பொருளை விளைப்பது மடக்கெனலும் அலங்காரமாம், (எ - று)

எழுத்துக்களது தொகுதி எனவே, இரண்டு முதல ன்னைத் தெழுத்தானும் வருமெனக் கொள்க ‘பிறிதின்றி யும்’ எனபது எதிரதுதழீஇய எச்சவுமமை ‘பெயர்த்தும’ எனபது இறந்தது தழீஇய எச்சவுமமை மடக்கு-யமகம்’ அஃதாவது வந்த சொல்லே வருதல (க)

கூஉ அதுதான்,

ஓரடி முதலா நானகடி காறும்
சேரு மெனப் தெளிந்திசி னோரே

எனபது

இதுவும் அதனையே வகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்) அம் மடக்கு, நானகடிச் செய்யுளுள்ளே
மடக்குவகால், ஓரடிககண்ணும், ஈரடிககண்ணும், மூன
றடிககண்ணும், நானகடிககண்ணு நடக்குமென்று சொல்
லுவா தெளிந்தேர, (எ - று)

நானகடிச் செய்யுளெனபது ஆற்றலாற் போந்த
பொருள் ஓரடிககண் வருவன - முதலடிககண்ணும்,
இரண்டாமடிககண்ணும், மூன்றாமடிககண்ணும், நானகா
டிககண்ணும் வருவனவாட அவை முன்னாக காட்
டுதம் (உ)

கூச ஆதி யிடைகடை யாதியோ டிடைகடை

இடையோடு கடைமுழு தெனவெழு வகைத்தே

எனபது, என்னுதலிறோவெனின், இதுவும்து

(இ - ள்) அம் மடக்கு ஆதிமடக்கும், இடைமடக்
கும் கடை மடக்கும், ஆதியோடு இடைமடக்கும், ஆதி
யோடு கடைமடக்கும், இடையோடு கடைமடக்கும்,
முழுதுமடக்கும் என எழுவகைப்படும் (எ - று) (ங)

கூடு. ஓரடி யொழிந்தன தேருங் காலை

இணைமுதல் விகற்ப மேழு நான்கும்

அடைவுறும் பெற்றியி னறியத் தோன்றும்

எனபது, என்னுதலிறோவெனின், இதுவும்து

(இ - ள்) ஓரடிமடக்கு ஒழிந்தன ஆராயுங்காலத்துத்
தொடையின் இணைமுதலாகிய விகற்பத்தொடையேழும்
நான்குமாகிய பதினொன்றும் போல விளங்கித் தோன்றும்,
(எ - று)

அவை

(1) முதலீரடிககண்ணு மடக்குதலும், (2) முதலடிககண்ணும் மூன்றாமடிககண்ணு மடக்குதலும் (3) முதலடிககண்ணும் நான்காமடிககண்ணு மடக்குதலும், (4) கடையீரடிககண்ணு மடக்குதலும், (5) இடையீரடிககண்ணு மடக்குதலும், (6) இரண்டாமடிககண்ணு நான்காமடிககண்ணு மடக்குதலும் எனவும் இரண்டாமடக்கு ஆறும்,

(1) ஈறறடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிககண்ணு மடக்குதலும், (2) முதலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிககண்ணு மடக்குதலும், (3) முதலயலடி யொழித்து ஏனைய மூன்றடிககண்ணு மடக்குதலும் (4) ஈறறயலடி யொழித்து ஏனை மூன்றடிககண்ணு மடக்குதலும் என மூன்றடி மடக்கு நான்கும்

நான்கடியு மடக்கிய முற்றுமடக கொன்றுமாகிய பதினொன்றும், யாபபதிகாரத்தன, தொடை விகற்பக கடகு நூறசீரடியுளோதியவதனை நான்கடிச்செய்யுளு ளோதினா, 'ஒப்பின முடித்தல்' எனலுந தந்திரவுத்தி யான இப் பதினொன்றும், ஓரடிமடக்கு நான்கும், ஆகிய பதினெனதும் மேற்கூறிய ஏழுகூறுபாடடோடு கூட்ட நூற்றைந்து வகைப்படும்

அவை, இடையிடடு வருவனவும், இடையிடாது வரு வனவும் இடையிடடு மிடையிடாதும் வருவனவுமாகிய மூவகையோடுங் கூட்ட முந்நூற்றொருபத்தைந்து வகைப் படும் அவற்றுள் சில வருமாறு —

அடிமுதன மடக்கு

க-வது, முதலடி, முதன்மடக்கீது

தேரிசை வெண்பா

வ - று 'துறைவா துறைவார் பொழிற்றறுணைவா நீங்க உறைவாரக்கு முண்டாங்கொல சேவல—சிறைவாங்கப் பேடைக குருகாரப் புலலும் பிறங்கிருளவாய வாடைக குருகா மனம்"

(3 - ஈ) நெய்தனிலத் தலைவனே! துறையின்கண்
பெருத்திருக்கப்பட்ட பொழிலிடத்துச் தலைவா பிரியத்
தனித்திருப்பார்க்கும் உண்டாகுமோ, சேவறகுருகானது
தன் சிறகை வளைத்துப் பேடைக் குருகை யிறுகப் புலனும
மிகக் இருள்ளையுடைய யாமத்துக்கண் வாடைக்காற்று
வந்தாற் கரையாத மனம், (எ - று)

இதில் முதலடி முதலில், 'துறைவா, துறைவா' என
சூரே சொல் மடங்கி வந்தமை காண்க

உ-வது இரண்டாமடி, முதன்மடக்கீது.

3.நரசை வெண்பா

உ - று 'கனியா ய்வளபுலம்பக் காவல் நீங்கல்
இனியா ரினியா ரெமக்குப்—பனிநாள்
இருவராத தாங்கு முயிரை யெய்குண
டொருவராத தாங்கு முயிரை' என வரும்

(3 - ஈ) கனிபோன்ற மொழியினைபுடைய இவள்
புலம்புமபடி அரசனே! நீ பிரிந்தகாலத்து எங்களுக்
கினியரா யினிமையான சொற்களைச் சொல்லிக் காக்குந்
தலைவ ரினி யாவா? பனிககாலத்துத் தமயிற புணர்ந்து
பிரியாதிருந்த இருவருங் கூடித் தாங்காரிறகு முயிரல்ல
தொரு திறத்தாராகப் பிரிந்திருந்த மடவார தாங்கு முயிரை
எக்காலத் தெவவிடத் துண்டு சொல்லவாயாக! (எ - று)

இதன் இரண்டாமடியில், 'இனியா ரினியா' என
ஒரு சொல் மடங்கிவந்தமை காண்க

உ-வது, மூன்றாமடி, முதன்மடக்கீது

3.நரசை வெண்பா

வ - று "தேயகானன முததலைக்குத் திலலைப் பெருந்தகைக்கு
ஓங்காரத் துட்பொருளா மொண்சுடாகு—நீங்கா
மநுளா மநுளா தரித்துரைக்கு மாற்றம்
பொருளாம புனைமலை யாம்" எனவரும்.

(3 - ஈ.) தேனை யுடைக்கதாகிய கழிக்கானற்க
ணுணடாகிய முததம் வந்தலைக்கப்படாநின்ற திலலை

மூதாய பெரியோனுக்குப் பிரணவத்தி னுட்பொருளா
யிருக்கப்பட்ட ஒளரிய சோதிவடிவாகிய கடவுளுக்கு
இடையறாத ஆசையாகிய மயக்கத்தினை மேற்கொண்டு
ஒருவன சொல்லுகிற அறிவழிந்த சொல்பொருளுமாம்,
பூண்பட்ட மாலைமாம, (எ - று)

இதன மூன்றாமடியில், ‘மருளா மருளா’ என்றொரு
மொழி மடங்கி யிருத்தல காண்க

ச-வது, ஈற்றடி முதன்மடக்கு

தேரிகை வெண்பா

வ - று “இவளளவுந தீயுமிழவ தென்கொலோ தோயும்
கவள மதமான கடத்திற—றிவளும்
மலையா புனலருவி நீயனுகா ாளில்
மலையா மலையா ிலம்”

என வரும்

(இ - ள்) தலைவனே! நீ இவளை வந்து அணையாத
போது தோயும் கவள மதமான கடத்தை பொத்ததுப் புர
ளும் அருவியை யுடைத்தாகிய பொதியமலைக்கண்ணே
பிறந்து எல்லாருக்கு குளிரச்சியைச் செய்கின்ற தென
றல், இவளளவும் அனலைச் சொர்க்கின்ற காரணமென
சொல்லுவாயாக, (எ - று)

இத னீற்றடியில், ‘மலையா மலையா’ என்றொரு சொல்
மடங்கினமை காண்க

இவை நான்கும் ஓரடி முதன்மடக்கு

இ-வது, முதலடியும், இரண்டாமடியும் முதன்மடக்கு

தேரிகை வெண்பா

வ - று “நீனயா நீனயா நிறைபோ யகலா
வினயா வினயா மிலமால்—அனையாள
குரவாருங் கூடதற குமுதவாயக கொம்பிற
புரவாள நீபிரிந்த போது”

என வரும்

(இ - ள்) தலைவனே! குரவமழவினை யுடைத்தாகிய
கூடதலினையும், அலலி மலையொத்த வாயினை யு முடைத்
தாயிருப்பதொரு வஞ்சிக்கொம்புண்டாயின, அக கொம்பு

போனதவள இவளை நீ பிரிந்த பொழுதே நினை யாட்கள
நினைத்து எங்கள் நிறையாயின தெங்களை விட்டு நீங்கி
வருந்தி ஒரு செயதியுமறியோ மாகுதும் ஆதலால்,
எங்களைப் பிரியா தொழிவாயாக, (எ - று)

இதன முதலடியில், ‘நினையா நினையா’ என்றும்,
இரண்டாமடியில், ‘வினையா வினையா’ என்றும் மடக்குகள்
வந்தமை காண்க ‘நினை’ என்பது ‘நினை’ என விகார
மாயிற்று

சு-வது, முதலடியு மூன்றாமடியு முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ அடையா ரடையா ராணழித்தற கினனல
இடையாடு நெஞ்சமே யேழை—உடையோ
மயிலா மயிலா மதாடுடுகண மாற்றம்
குயிலாமென றெண்ணல குழைநது ” என வரும்

(3 - ள) ஊசடிகயிரோபப இடையாடு முள்ளமே!
நீ தலைவியினுடைய சாடலை மயிலா மென்றும், அவளது
மதாதத நெடிய கண்ணை வேலா மென்றும், மொழியானது
குயிலா மென்றும், இளகி நினையா தொழிவாயாக அன்ற,
நினைத்தியாயின பகைவரடைபும அரிய அரணை யழித்
தற்கு வருத்தமாம், (எ - று)

இதன முதலடியில், ‘அடையா ரடையா’ எனவும்,
மூன்றாமடியில், ‘மயிலா மயிலா’ எனவும் மடக்குகள்
வந்தமை காண்க

எ-வது, முதலடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ மானவா மானவா ரோககின மதுகாஞ்சுழ
கானவாங் கூந்தலெவ காரிகைக்குத—தேனே
பொழியாரந் தாராமேலு நினபுயத்து மேலும்
கழியா கழியா தரவு ” என வரும்

(2 - ள) மனுகுலவேந்தனே! மானகன ஆசைப
படு நோக்கத்தையும், வண்டுகள மதுவுண்ணுமபடி சூழங்
கூந்தலையுமுடைய எமது காரிகையாடகு, மதுபொழியு

நினதழகிய ஆத்தித் தாக்கண்ணும், நினது புயத்தின் கண்ணும், மிக்க ஆசை நீங்காது, (எ - று)

இதன முதலடி முதலில், 'மானவா மானவா' எனவும், ஈற்றடி முதலில், 'கழியா கழியா' எனவும் சொற்கள் மடங்கினமை காண்க

அ-வது, முன்றமடிய நான்சாமடிய முதன்மடகீது

தேரிசை வெண்பா

வ - று "மாதருயிர் தாங்க வளளல வருநெறியில்
பேதுறட செய்யும் பெருமபாநதன்—யாதும
வரையா வரையா மெனுமா மதமா
விரையா விரையா வெழும" என வரும்.

(தி - ள்) வளளலே! இவளுயிரைத் தாங்குதல காரணமாக நீ வரும் வழியில் நடுக்கஞ் செய்வவற்றுகிய பெரும பாநதளானவை யாதொன்றையும் வரையாதே கொல்ல வற்றுகிய பெரிய மலைபோன்ற மத்ததையுடைய யானைகளை யிரையாக நினைநது இரைநதுகொண்டு வரும், (எ - று)

இதன முன்றமடி முதலில் 'வரையா வரையா' எனவும், நான்காமடி முதலில், 'விரையா விரையா' எனவும் மடங்கினமை காண்க

அ-வது, இரண்டாமடிய முன்றமடிய முதன்மடகீது

தேரிசை வெண்பா

வ - று "சூரவா குழலாள் குவிமென முலைதாம்
விரவா விரவாமென தென்றல—உரவா
வரவா வரவா மென்றினையாய வையம்
புரவாளாக கீதோ புகழ்" என வரும்

(தி - ள்) சூராமபோதியுடைய குழலாளாகத்துத் திரண்ட மெல்லிய முலையினமேல நீ கூடாத இரவினகண்ணுண்டாகிய மெத்தென்ற தென்றல வரவு அதனைப் பாடிப் பாம்பாருமென நினையாதே பிரிகின்றாய தலைவனே! வையங் காலலைப்புரிந்த தலைவற்கு இதுவோ புகழ், (எ-று)

இதன இரண்டாமடி முதலில், 'விரவா விரவா' எனவும், மூன்றாமடி முதலில், 'வரவா வரவா' எனவும் மடக்குகள் வருதல் உணரக

க0-வது, இரண்டாமடியு மீற்றடியு முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - று மழையாரா கொடைத்தடக்கை வாளபய நெடிகோன
விழையார் விழையார் மெல்லாடை—சூழையாரா
தழையா முணவுங் கனியா மினமு
முழையா முழையா முறை" என வரும்

(இ - ள்) மழைபோலும் மிகக் கொடுக்கவல்ல பெரிய கையினையும், ஒளியினையுமுடைய அபயனாகிய வெண்கோணப் பகைத்தால விருமப்பபட்ட அரிய மெல்லிய ஆடை தளிராராத தழையாம், உணவுங் கனிகளாம், அவர்களுக்குச் சுற்றமும் மானகளாம், இருப்பிடமும் மலை குகையாம், (எ - று)

இதன இரண்டாமடி முதலில், 'விழையாரா விழையாரா' எனவும், ஈற்றடி முதலில், 'முழையா முழையா' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க

இவை யாறும் ஈரடி மடக்கு

கக-வது, ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடியு முதன்மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ - று "இறைவா விறைவால் வளைகாத திருந்தியாரா
உறைவா நறைவார் புயலால்—நறைவாய
வண்டளவு வண்டளவு நாளினமயி லாலக
கண்டளவி வீரபொழியுங் கண்" என வரும்.

(இ - ள்) இறைவனே! இறைக்கண் வெள்ளிய வளைகள் வீழாதபடி காததிருந்து யார உயிரோடு வாழ்வார்? துவலைமிகப் புயலினாலே, தேனை யிடத்திலேயுடைய வளப் பதையுடைய முல்லைமலரின மீதே வண்டுகளிருக்கப்பட்ட காகாலத்து மயிலாடக கண்டு அளவிலாத நீரைப் பொழியுங் கண்களாதலால், (எ - று.)

இதில், 'இறைவா விறைவா' என்று முதலடி முதலிலும், 'உறைவா றுறைவா' என்று இரண்டாமடி முதலிலும், 'வண்டளவு வண்டளவு' என்று மூன்றாமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க

கஉ-வது, இரண்டாமடி யொழித்து ஏனை ழன்றடியு முதன்மடக்கு

தேரிகை வெண்பா

வறு "கொடியார் கொடியார் மதினமூன்றுங் கொன்ற
படியார பனைக்கடக்கை நாலவாயக—கடியார
உரியா ருரியா ரெமையாள வோதற
கரியார் கரியார் களம்" என வரும்

(2 - ள) கொடியரா யுள்ளாருடைய கொடிகள் பொருந்திய முப்புரத்தை யு மெரிதத தனமைபினை யுடையா, பனை போன்ற பெரிய கையினை யுடைய யானையின் அச்சத்தைத்தரு தோலையுடையா, எமமை யாண்டு கோடற குரியா, யாவராலும் புகழ்தற கரியா, கறுத்த மிடற்றினை யுடையா, (எ - று)

மதில் - முப்புரம் இதில், 'கொடியா கொடியா' என்று முதலடி முதலிலும், 'உரியா உரியா' என்று மூன்றாமடி முதலிலும், 'கரியா கரியா' என்று நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் அமைந்திருத்தல காண்க

கஉ-வது, ஈற்றயலடி யொழித்து ஏனை ழன்றடியு முதன்மடக்கு

தேரிகை வெண்பா

வ - று "மலையு மலையு மகிழ்ந்துறையும் வேயும்
கலையுங் கலையுங் கடவும—தொலைவில்
அமரி யெமக்காணு மென்னு மவாமுன்னிற
துமரி துமரிமேற கொண்டு" என வரும்

(2 - ள) பொருப்பினகண்ணும் கடலினகண்ணும் மகிழ்ந்து உறைபவளும், இளம்பிறையைச் சூடுபவளும், கலையேறறை யுகைப்பவளும், தொலைவில்லாத அமரினை யுடையாமாகியாள, எமக்குக காவலா மென்பாக்கு முன்னே சிங்கத்தை யுகைத்துத் தோன்றுங் குமரி, (எ - று)

இதில, 'மலைபு மலையும்' என முதலடி முதலிலும், 'கலைபுங் கலையும்' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'குமரி குமரி' என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க

கச-உது, முதலடி யொழித்து ஏனை முன்றடியு ழதன்மடக்கு

தேரிகை வெண்பா

வ - று "பாலையாழ தன்னிற பதிற்றிரட்ட வெய்தனறே
மாலையாய் மாலையா யினனிசை—மேலூரை
மேவலா மேவலர் மெலலாவி வாட்டாதோ
காவலர் காவலராவ கால" என உரும

(தி - ள) பாலையாழதன்னிலும் இருபது மடங்கு வெமமையை யுடையதனறே, அநதிபொழுதினகண விறலிபாட்டினக ணுண்டாகிய இனபததைபுடைய இசை மேலாயுள்ள புகழ்ச்சியைப் பொருததாதா விருமபிக கூறும் அலா, அஃது எங்களுடைய மெல்லிய உயிரை வாட்டாதொழியுமோ, தலைவா நமமைக காவாரான காலதது, (எ - று)

மலை - பாட்டு இதில, 'மாலையாய் மாலையாய்' என்று இரண்டாமடி முதலிலும், 'மேவலா மேவலா' என மூன்றாமடி முதலிலும், 'காவலா காவலா' என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வருதல காண்க

இவை நான்கும் மூன்றடி முதனமடக்கு

ககி-உது, முற்றும்மடக்கு

தேரிகை வெண்பா

வ று "வரைய வரைய சுரஞ்சென்றா மாற்றம்
புரைய புரையவென்ப பொன்னே—உரையல
நனைய நனைய தொடைமமை வேயவா
வினையர் வினையர் விரைநது" என வரும

(தி - ள) களவொழுககாகாது, வரைய வேண்டு மென்னும் ஆசையாற பிரிந்தது மலைகளையுடைய சுரங் கடந்தது போயினா, 'நினனிற பிரியேன, பிரியின ஆற

நேன்' என்று முற்காலத்து நமமைத தேற்றிய வாததை இப்பொழுது நமக்குப் பெரிதாகிய குற்றத்தைப் பயந்தன வென்று, பொன்னை யொப்பாய்! சொல்லற்பாலை யலை, மதுவோடும், குளிர்ச்சியோடுங் கூடிய தொடையலை நமக்குச் சூட்டுவா அவா பல செய்திபு மறிவினையு முடைய ராதலால் விரைந்து வரது, (எ - று)

இதில், 'வரைய வரைய' என்று முதலடி முதலிலும், 'புரைய புரைய' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'நனைய நனைய' என மூன்றாமடி முதலிலும், 'வினையா வினையா' என நான்காமடி முதலிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க

இவை பதினேறும் அடிமுதன மடக்கு

இடை மற்று மடக்கு

நேரிசை வெண்பா

வ று "மனமேவ துழைய துழையவாய மாந்தா
இன்கீவ கரிய கரிய—புனைவதனத்
துளவாவி வாழிக கயலொக்கு மென்னுள்ளம்
களவாள வாள்வாங்கு கண்" என வரும்

(2-ஈ) மனந்தளராத மானினோக்கத்தையுடையவு மாயக, குழைபைத் தொடர்வனவுமாய், இன்னொரு குழாம விட்டு நீங்குதற்கரியனவுமாய்க் கருமையைப் முடைததா யிருப்பன, அலங்கரிக்கப்பட்ட முகத்திலுலாவிப் பொய கைக் கயல்போலும் என்னுள்ளத்தைக் களவுகொண்டவ ளுடைய அவ வாளொத்த கண்கள், (எ - று)

இதில், முதலடியின் இடையில், 'குழைய குழைய' எனவும், இரண்டாமடியின் இடையில், 'கரிய கரிய' என வும், மூன்றாமடியினிடையில், 'வாவி வாவி' எனவும், நான்கா மடியின் இடையில், 'வாள் வாள்' எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க

ஒழிந்த இடைமடக்கு வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

இறுதி மற்று மடக்கு

இனஞ்சை வெண்பா

வ - று “மாலையருளாது வஞ்சீயான் வஞ்சீயான்
மேலையமர கடைவேலை வேலை
வனையா திரமேல வரும்ன்ன மன்ன
இனையா விவளை வளை

என வரும்

(இ - ஈ) வஞ்சிக்காவலன் தன் மாப்பின் மாலை
கொடாதே வஞ்சனை செயது கொளவானல்லன், மேலா
யுள்ள வானவா கடைநத காலத்துக கரைபினையும் சங்கு
களையுமுடைய கடலிறறோன்றின் திருமகளாகிய அன
னதையொத்த பேதையாகிய இவளுடைய வளைகளை,
(எ - று)

இதில நானகழகனின் ஈற்றிலும், ‘வஞ்சியான் வஞ்சி
யான்’ எனவும், ‘வேலை வேலை’ எனவும், ‘மன்ன மன்ன’
எனவும், ‘வளை வளை’ எனவும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க

ஒழிந்த இறுதி மடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க
இவையனைத்து மோரிடத்தே மடக்கின் இவளை எனபது
வேற்றுமை மயக்கம்

முதற்கண்ணு மீடைக்கண்ணு மற்று மடக்கீது

அறுசீக்கழிநெடிநடி யாசிரிய விருத்தம்

வ - று “கோண்டல் கோண்டல் பொழிநொறும
பண்ணையாய்ப் பண்ணையா யத்துள்ளார
வண்டல் வண்டல் தாதுகொண்
டியற்றலின் வருமணமணன்முன்றில்
கண்டல் கண்டக மகிழ்செய
வோதிமவ கலந்துறை துறை வெள்ளம்
மண்டல் மண்டல முழுதுடன்
வளைதநு வளைதநு மணிவேலை”

என வரும்

(இ - ஈ) கீழ்க்காற்று மோத அலாகின்ற சோலை
தோறும், இசையை ஆராயும் விளையாடற் கூட்ட மகளிரா
சிறநிலை வணடுகளற்றிய தாதுகளைக்கொண்டு செயத
தால், மணமவிசு மணலமுற்றமாகிய கைதமீதே
கண்டார கண் களிகூருமபடி அன்னங்கள் கூடியிருக்குந்

துறையில் வெள்ளத்தைக்கொண்டு ஏற்தொழிவாயாக நிலவலய முழுதையுஞ் சூழும் சங்குகளாற றரபபட்ட முததுக்களையுடைய கடலே! (எ - று)

இதில், 'கொண்டல கொண்டல' என்று முதலடி முதலிலும், 'பண்ணையாய் பண்ணையாய்' என இடையிலும், 'வண்டல வண்டலா' என இரண்டாமடி முதலிலும், 'மண மண' என இடையிலும், 'கண்டல கண்டல' என மூன்றாமடி முதலிலும், 'துறை துறை' என இடையிலும், 'மண்டன மண்டலா' என நான்காமடி முதலிலும், 'வளை தரு வளைதரு' என இடையிலும் மடக்குகள் வந்தமை காண்க

ஒழிந்த ஆதியோ டிடைமடக்கு வந்தவழிக் கண்டு கொள்க

முதற்கண்ணும் இறுதிக்கண்ணும் முற்றுமடக்கு

கவிநிலைதுறை

வ று 'நிரையா நிரையா மணிபோனிறை கோடல் கோடல்
வரையா வரையா மிருணமுனவரு மாலை மாலை
விரையா விரையா வெழுமின்னொளி மேக மேகம்
உரையா வுரையா ரினுமொல்லன முல்லை முல்லை"

என வரும்

(இ - று) ஆனிரைகளின் ஒழுங்கா மணியோசை போல எங்கள் நிரையைக் கவராதை காந்தனே! அளவிட வரிய அரையா மிருளுககு முன்னே வரும் மயக்கத்தைச் செய்பு மாலையானது கடுகி யிரைநது மின்னொளியையு முடைத்தாய்ச செல்லு மேகங்களும, ஒன்றுஞ் சொல்லாத புகழையுடைய தலைவரினும் பகையாயின முல்லை நிலத் துள்ள முல்லைக்கொடிகளும், (எ - று)

இதில், 'நிரையா நிரையா,' கோடல 'கோடல' என முதலடி முதற்கண்ணும் இறுதிககண்ணும், 'வரையா வரையா' 'மாலை மாலை' என இரண்டாமடி முதற்கண்ணும் இறுதிககண்ணும், 'விரையா விரையா,' 'மேக மேகம்' என மூன்றாமடி முதற்கண்ணும் இறுதிககண்ணும், 'உரையா

வுடைய 'முலை மலைய' என நான்காமடி முதற்கண்ணும்
இறுதிச்சுண்ட மடக்குகள் வரதமை காணாக

இடைக்கண்ணும் இறுக்கக் கண்ணும் முற்றுமடக்கு

உலகித் தத்துவம்

உ - று ' உருகம் புளிநம் புளிநம்பயில் வேலை வேலை
ஒருகா வுலவா வுலவாவரு மோத மோத
உருகே தனக்கே தனக்கே தரு மன்ன மன்ன
உருகா தனவே தனவே தனவே மாதர் மாதர்' எனவரும்

(இ - ள்) வாராசினற கம்புட குழாங்களை மணற்
குன்றுகளிலே யிருக்குங் காலத்திலு, கடலானது ஒருகாலுங்
குறையாது உலாவிக் கரையை மோத வரும் அருகே
நின்று தடுக்கப்பட்ட தாழைமீதே அன்னங்கள் சேரு
மாதலால் தலைவனே! பெருகாதொழிபுமோ முலைகளின்
தழைழிய மடவாருடைய காதலு, (எ - று)

இதிலு, 'புளிநம் புளிநம்,' 'வேலை வேலை' என முத
லடியினிடையிலு மீற்றிலும், 'உலவா வுலவா,' 'மோத
மோத' என இரண்டாமடியி னடுவிலும் மீற்றிலும், 'தனவே
தனவே,' 'மாதா மாதா' என நான்காமடியி னடுவிலு
மீற்றிலும் மடக்குகள் வரதமை யுணாக

அடிதோறு முற்றிடத்து மடக்கு

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வ - று "களை களைய முாரியரு கடை கடைய
மகளிராகத் தா மணியு மணியும்
வளை வளைய கரதலமு மடையமடைய
மதுமலரு மலைய மலைய
இளையினை ஓர் கிளைவிரவி யரியரியின
மிசைசுவளை மலரு மா நும்
கிளைகிளைகொ ளிசையளிகண் மகிழ்மகிழ்செய
கெழுதகைய மருத் மருதம்" என வரும்

(இ - ள்) களைகளை வாகைத் தாமரை யருகே
யடைந்த, கடைசியருடைய ஒளியினை யுடைய மணிகளும்,
இடப்பட்ட வளை குழந்தை கையும், அடைத்த மடையிலுள்ள

தேனையுடைய பூவும், மிகவு மாறுபட்டவற்றை, இளங்குறு
மாக்கள சுற்றங் கூடி, அறுசதிப்பட்ட அர்மினம்தே
குலோபஞ்சு மலருட, இளததுடனே கீளையென்னு நாமபி
னினறு மெழுமோசை போலப் பாடர்ன்ற அளிககுலம்
களனை மகிழ மலரினுண்டு மகிழ செய்பும விளக்கமுடைய
மருதமாததினையுடைய மருதவிலமானது, (எ - று)

இதில, 'களை களை,' 'கடை கடை,' 'மணியு மணியும்'
என முதலடி மூன்றிடத்தும் 'வளை வளை,' 'மடைய
மடைய,' 'மலைய மலைய' என இரண்டாமடிபின் மூன்றிடத்
தும், 'இளை இளை,' 'அரி யரி,' 'மலரு மலரும' என மூன்ற
மடி மூன்றிடத்தும், 'களை களை,' 'மகிழ மகிழ,' 'மருத
மருதம்' என நான்காமடிபின் மூன்றிடத்தும் மடக்குகள்
வந்தமை யுணராக

ஒழிர்த முழுதுமடக்கு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க

இனி இடையிடடு வந்த மடக்கும், இடையிடடும்
இடையிடாதும வந்த மடக்கு மிவவாறே கண்டுகொள்க

அவற்றள சில வருமாறு —

இடையிடடு வந்த முதல் முற்றுமடக்கு

கவிதிலைத்ததுறை

வ - று “தோடு கொண்டளி முன்னெழுக குடைபவா குழல்

[சோராத

தோடு கொண்டதே மலாசுமர தகிலகமழக தவாதம்

தோடு தைநதசெஞ்சாந்தணி திரணமுலை யிடையோயத

தோடு தண்புன னித்திலக துறைதொறுஞ் சொரியும்”

என வரும்.

(2 - ள) கூட்டவகொண்டு வண்டுக் கொலித்தெழப்
புனலாடுவா குழலிற் சோராத இதழ்கொண்ட தேனோடு
கூடிய மலரைச் சுமந்து அகிணுறப்பட்ட மாதருடைய
தோளைச் செறிந்த செஞ்சுந்தனம் அணியப்பட்ட திரண்ட
முலைபிடை ஒழுகியோடாரின்ற குளிரந்த புனலானது
முததுக்களைத் துறைக்கோறுங் குவியாநிற்கும், (எ - று)

இதில், 'தோதி' என்ற சொல் நானகடிகளிலும் முதலில் மடக்காத வந்தமை காண்க

இடையிடநு வரும் மடக்காவது—ஒருசொல், இடையிற்பலவேறு வகைப்பட்ட சொற்கள் வர வெவவேறிடத்தில் மடங்கி வருவது

இடையிடநு வரும் மடக்காவது—ஒரு சொல் இடையில் வேறு சொற்கள் கலவாமல் அடுத்தது, 'வஞ்சியான் வஞ்சியான்' என மடங்குவது

இடையீட்டுவந்த இடைழ்ந்து மடக்கு

கவிநிலைத்துறை

வ - று “ பரவி நாடோறும் படியவாம் பலபுகழ் பரப்பின
இரவ் சிறிய படியவாம் பரியெரி கவ
வரவி மானபயில் படியவாம் வேயதலை பிணங்கும
அருவி வாணம் படியவாம் புலாபனை மருதம் ”

என வரும்

(2 - ள்) வழுத்தி நாடோறும் உயாநதோர் விரும்பும் பல புகழை யுடைத்தாகிய நாடுகளுடனே செம்பியன சிறிய வூர்கள் வரவித்தெறும் எரியாற் கொள்ளப்பட்ட மானினர் திரண்டு சஞ்சரிகஞ் தனமையவாம் வேயதலை பிணங்கும், அந்தச் செம்பியன் யானே புகுந்து கலக்க நீர் புலருந் தடங்களை யுடைய வயல் மருதம், (௭ - று)

செம்பியன் சிறியவூர் மானபயிலுங் காடாகவும், மருதம் மூங்கிலசெறியுங் குறிஞ்சியாகவும் மாறுமென்பதாம்

இதில், படியவாம்' என்ற சொல், நானகடிகளினிடையிலும் மடங்கிவந்தமை யுணராக

இடையீட்டு வந்த இறுதி ழ்ந்துமடக்கு

கவிநிலைத்துறை

வ - று “ சொன்ன காளிது சுருமயிமி ரிதழிபொன கால
மின்னு வாள்வீட விலவளைத தானறிய கால
இன்ன காடமுகி வின்மிருண டெழுதரு கால
மன்னா வாலா தானவரு மயின்மருங் கால ” எனவரும்

(இ - ள்) தாம் வருதமென்று சொன்னநா ளிதுவா யிருந்தது சுருட்புகள பாடாநின்றகொன்றைக ளெல்லாம் பொன்பொழிய, மின்னானது ஒளியை யுமிழ, இரதிர தனுவை வளைத்து வீழ்ந்த மழைத்துளிகளை யுடைத்தா யிப்படி வந்த பருவ முகில இனமா யிருண்டெழுதரும் பொழுதும் தலைவா வந்தவா, பருவந்தான வாராநின்றது, பக்கமெல்லா மயில்கள ஆட, (எ - று)

இதில், 'நாள்' என்னுஞ் சொல் நானகடிகளி னீற்றி லும் மடங்கி வருதல் காண்க இவை மூன்றும் இடை யிடடு வந்தன

இனி யிடையிடடும் இடையிடாதும வருவன —

இடையிடும் இடையிடாதும் வந்த இடையும் இறுதியும் மற்று மடக்கித்

கவிநீததுறை

வ - று “ வாமான மான மழைபோனமத மானமான
நாமான மானக முற்றமுத மானமான
தீமான மானவாபுகாததிற மானமான
காமான மான கலசாடகனன மானமான ” என வரும்

(இ - ள்) தாவு மானகளை யுடையன பெரிய முகில போன்று மதமமைந்த யானைக ளுடையன அசசமான புலியு கி ருறுதலால் தாழ்ந்த மனத்தை யுடைய விலங்கு களை யுடையன தீமையை யுடையன, மக்க ளுடாடாத திறமான தனமையை யுடையன சோலைகளை யொப்ப வலிய கற்களை யுடையன இத்தனமையையுடைய வழிகள் நெருப்பி னளவா யுள்ளன, (எ - று)

தீமை - தீமென ஈற்றுயிரா கெட்டது கல்ல - கல்லென ஈறு குறைந்தது இதில் 'நாள் நாள்' என்ற சொல், நானகடிகளின் இடையிலு மீற்றிலும் இடையிடடும் இடை யிடாதும மடங்கி வந்தமை காண்க இன்னும் பலவிதமாக வரும் மடக்குகளின் வேறுபாடுகளையும் வந்துழிக் கண்டு கொள்க அவற்றுள் சில காட்டப்படுகின்றன

எனசொர் சூர் நெடிநடியாசிய விநுததம்
 உருமறை டலமுறை டசையறப் பணிந்தே
 மதிபொடு சடைந்த மருமப் பணிந்தே
 உருட நல்லது முகுபெற் றமன்றே
 டருசொடு சடைவ தன்கொளபெற் றமன்றே
 திருவடி மலர்ந டிகழொழிச் சிலம்பே
 தெளிவ ஓறைவது திருமறைச் சிலம்பே
 உருவின் உயிர்வ டைவதத் தனன்றே
 மீளமயவா புகலினை யென்கினைத் தனன்றே”

என வரும

(2 - ள) வேதங்கள் பலகாலும் தம் குற்றமறத்
 தொழுது போற்றச் சடையை யுடைய முடியில் பிறை
 யோடு சேரப்பட்ட கங்கையைத் தரித்து, அரிய நடன
 மாடுவது அழகுடைய திருமடலத்தே பிரியத்துடன்
 ஏறுவது உலகாரத்தை யுடைய விடையே, திருவடித்
 தாமரைமீற கிடப்பன விளங்கா நின்ற ஒளியை யுடைய
 சிலம்பே விளக்கத்தடனே யெழுந்தருள் யிருப்பது அழ
 கிய வேத ஸ்ரபமான சைலையையே உருவினையுந் கடிந்தா
 ரடையும் பாதத்தன அராதியே வானவாகுப் பகலாகிய
 முசுவலெனனு தியானித்தல் அழகு, (எ - று)

கலிவ் நுததம்

“அணைய காவலர் காவலர் காவலர்
 இணைய மாலைய மாலை ப மாலைய
 எணைய வாவிய வாவிய வாவிய
 வீணைய மாத்ர மாத்ர மாத்ரம்”

என வரும

(2 - ள) அததனமையாகிய சோலையின் மலராகிய
 காமன கணைகளை நம் தலைவா காத்தலிலா, இத்தனமையை
 யுடைய மயக்கத்தைத் தருகிற மாலைப்பொழுது அததன
 மையையுடைய எனனை நீங்காது காதலித்த உயிர்போன்ற
 வருததுத் தொழிலையுடைய தொழி அரத்தினை யொத்
 தாள, ஆசையானது மிகுதியாம், (எ - று)

இச செய்யுட்களில், முதற் செய்யுளில் ‘பணிந்தே’
 என்ற சொல் முதலடி நடுவிலு மீற்றிலும், ‘பெற்றமனறே’
 என்ற சொல் இரண்டாமடியி னடுவிலு மீற்றிலும்,

‘சிலம்பே’ என்ற சொல் ஆனருமடியி னடுவிலு மீற்றி லும், ‘தன்னே’ என்ற சொல் நானகாமடியி னிடையிலு மீற்றிலும்,

இரண்டாவது செய்யுளில், முதலடியி னிடையில், ‘காவலா’ என்ற சொல் முடமுறையும், இரண்டாமடியில் ‘மாலைய’ என்ற சொல் முடமுறையும், ஆனருமடியில், ‘வாவிய’ என்ற சொல் முடமுறையும், நானகாமடியில், ‘மாதா’ என்ற சொல் முடமுறையும் மடங்கி, வெவவேறு விதமாக வருபவைகளின் வேறுபாடு கண்டு கொள்க சோனமடக்கு புறநா (ச)

கூ கூ அடிமுழுது மடக்கலு மாகுகதன சிறப்பே

எனபது, ஈண்டு அம் மடக்கெனனும் அலங்காரத் தையே வேறுபடுத்திக் கூறுகின்றது

(3 - ஈ) அடிகள் முழுவதிலும் மடக்கி வருதலும், அம் மடக்கிற்குச் சிறப்புடைதது, (எ - று)

அவை ஈரடிமடக்கும், மூவடிமடக்கும், நானகடி மடக்கும் என மூன்று வகைபப்டும்

க-வது, முதலிரடியு மடக்கு

விருத்தம்

உ - று “விரைமேவு மதமாய விடிகூடு கநீநாகம்
விரைமேவு மதமாய விடிகூடு கநீநாகம்
வரைமேவு நெறியூடு தனிவாடன மலைநாட!
நிரைமேவு உளைசோர் விவளால் சிலைசோரும்”

என வரும்

(3 - ஈ) கமழுவ கடமுடைய துன்பமுறுங் கடிய பாணைகளை யிரையாக விருமபும் வலிய முழையுள் ளுறையும் நஞ்சையுடைய பாத்தையுடைய மலை பொருந்திய வழியி னுடு தனிமையாய வாறாதொழிவாயாக, குறிஞ்சி நிலத் தலைவனே! வருவையாயின நிரை பொருந்திய வளை சரிய இவளாவியு நிலையினின று நீங்கும், (எ - று)

இதில், 'விரைமேவு மதமாய விடாகடு கடுநாகம்' என்ற சொற்றொடா முதலிரண்டடி முழுவதிலும் மடங்கி வந்தமை யுணராக

௨-வது, முதலடியும் ழன்றும்டியும் மடக்கீத

விருத்தம்

வ - று "கடன்மேவு கழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடனமேவ சிறைகோர மெலிவாட னுயிரநோவ
கடன்மேவு சழிகாதன் மிகநாளு மகிழ்வார்கள்
உடனமேவு பெடைகடு மழகாலு முரையாகொல"

என வரும்

(2 - ள) முறையாகப் புணரு மிகக காதல வளர
நாளகடோறும் மகிழ்வார்களடனே கூடிக்கொண்டு,
பொருந்திய ஒழுக்கங் குன்ற வருந்துவானது உயிர வருத்
தத்தைக் கடலிற் பொருந்திய கழிக்கண சாதனமிகக காலை
தோறும் களிப்புமிகக மலாககளினை விருமபும பெடை
யோடு கூடிய உண்டுசுருந தலைவற்குச் சொல்லா போலும்,
(௭ - று)

இச செய்யுளில், 'கடனமேவு கழிகாதன மிகநாளு
மகிழ்வார்கள' என்ற சொற்றொடா முதலடியிலும், மூன்றா
மடியிலும் முழுவதும் மடங்கி வந்தமை யுணராக

௩-வது, இடைவீரடியு மடக்கீத

விருத்தம்

வ - று "கருமலை தொறுகாதல் கழியாது தொழுதாலும்
உருமாய மதனாக மடுமாறு புர்வாரீழன்
உருமாய மதனாக மடுமாறு புர்வாரீழன்
வருமாய வீனதீர ஒருநாளு மருளாராகொல"

என வரும்

(3 - ள) பிறவித் தொடாச்சிதோறும் அனபு நீங்
காது தமமை வணங்கினாலும், வடிவழியும்படி காமனுடலைக்
கெடுக்குந தனமையைச் செய்வார, முன்னே உருமுப
போல வந்த கடாததையுடைய யானையைக் கொல்லும்
இயல்பினை யுடையார, தொல்லையாய வரும் வருசவினை
நீங்க ஒருகாலமும் எமக கருளாரபோலும், (௭ - று)

இதில், ‘உருமாய மதனாக மடுமாறு புர்வாரமுன’ என்ற சொற்றொடர், இரண்டாமடியிலும் மூன்றாமடியிலும் முற்றும் மடங்கிவருதல் காண்க

ஈ-வது, முதலடியு மீற்றடியு மடக்கு

வஞ்சிவிருத்தம்

வ - று மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார்
நிறைதவ மங்கை தாங்கினார்
குறைபென வண்டா வேண்டவே
மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார்”

என வரும்

(இ - ள்) வேதம் புகழுங் கங்காநதியைத் தரித்தாரா, மிகக் தவத்தைபுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகத்திற றங்கினார், எமக்குக் குறை யிது வென்று வானவா தொழு திரப்ப அற்றங்களைப் பிறாக்கு உபதேசிகும பிமன தலையைக் கையிலே தாங்கினார், (எ - று)

இதில், ‘மறைநுவல் கங்கை தாங்கினார்’ என்ற சொற் றொடர் முதலடியிலும் நான்காமடியிலும் மடக்கி வருதல் காண்க

(ரு - ளை) அற்றம் - இரகசியம்

இ-வது, கடை யீடியு மடக்கு

கவிவிருத்தம்

உ - று “கொல்லியம் பொருப்பனை மேவார கோக்கா
இல்லெரி மேவுவ தியம்ப வேண்டுமோ
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின”

என வரும்.

(இ - ள்) கொல்லி மலையையுடைய செம்பியனை மேவாராகிய அரசர் நகரத்து மாளிகைகளை யெரி கவருதல் சொல்லவேண்டுமோ? வல்லியோடு கூடிய அழகிய தாமரை களையுடைய நீர்த்தடங்க ளாயினவெல்லாம், புலியையும், தாவு மரைகளையுமுடைய காடாயின, (எ - று)

இதில், ‘வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின’, என்ற சொற்றொடர் மூன்றாமடியிலும் நான்காமடியிலும் மடக்கி வருதல் காண்க

௪-வது, இரண்டாமடியு மீற்றடியு மடகீது

கலிவிருத்தம்

வ - று “நலத்தகை பெறவிரு சரண மோதுநம
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே
நலத்தகை மகளொரு பாக நணனுமேவ
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே” எனவரும்

(2 - ௩) நல மிகுதி பெறவேண்டி யிரண்டு சோப்பாதத
தையுமேதது நமது குலத்துள்ளார கைகளைத் தொழில்
கொள்ளும் ஏகாம்பரததையுடையான, நனமை மிக்க தலை
மகளை ஒரு பாகத்திலே சோகமும் குலத்தான மிக்க பாம்ப
பாற புணையப்பட்ட ஒற்றையாடையை யுடையான, (௪-று)

(௫ - ௬) ஏகாம்பரன - தனி மாவை யுடையான
இதில், ‘குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே’
என்ற சொற்றொடர், இரண்டாமடியிலும், ஈற்றடியிலும்
மடங்கி வருதல் காண்க

இவை யாவும் ஈரடி மடக்கு, இனி மூன்றடி மடக்கு
வருமாறு:—

௪-வது, ஈற்றடி யொழித்து ஏனை மூன்றடி மடகீது

கலிவிருத்தம்

வ - று “காம ரம்பயி நீரம் துகரம்
காம ரம்பயி நீரம் துகரம்
காம ரம்பயி நீரம் துகரம்
காம ரகதை யுறணினை யாராமா” என வரும்.

(2 - ௩) சோலையின் மாரந்தோறும் நெருங்கின் வண
டினமானவை காமரமென்னு மிசையைப் பாடாநின்றன
தேன பொழியும் மதவேளம்பு வேற செயதியை யுடைய
வாயின் வேன்றி காலத்தெதிாப்பட்ட நாம துயருழப்பவும்
கிணையாதொழிந்தார நம காதலா, (௪ - று)

(௫ - ௬) மது - வேன்றிகாலம் கரம் - எதிாப்படல்
இதில், ‘காம ரம்பயி நீரம் துகரம்’ என்ற சொற்
றொடர், ஈற்றடி யொழிய மற்றைய மூன்றடிகளிலும்
மடங்கி வந்தமை யுணாக

உ - வது, முதலடி யொழித்து ஏனை முன்றடியு மடக்கு

கவிவிருத்தம்

வ - று “ வரிய வாங்குமுன மாத ரிளங்கொடி
அரிய வாங்கய தானவ னங்களே
அரிய வாங்கய தானவ னங்களே
அரிய வாங்கய தானவ னங்களே ’

என வரும்

(இ - ள்) வண்டுகள் விருமப்பபடும் அளகத்தை புடைய காதலிளங்கொடியே! அடைதற்கரிய அவவிடத்தும் பள்ளத்திலுண்டான புனல்களான வண்டுகள் தாவப் படாநின்ற யானையினது மதசலங்களே, சிங்கங்கள் உலா வபபடும் பெரிய இடத்தோடு கூடியிருந்த காடுகள், (எ - று)

(கு - ளை) அயம - பள்ளம் கய - பெரிய

இதில், ‘அரிய வாங்கய தானவ னங்களே’ என்ற சொற்றொடர், முதலடி யொழிய மறறைய மூன்றடிகளிலும் மடங்கி வந்தமை யுணராக

உ - வது, இரண்டாமடி யொழித்து ஏனை முன்றடியு மடக்கு

கவிவிருத்தம்

வ - று ‘ கடிய வாயின காமநு வண்டினம்
அடிய வாவகன ருருமை வாரலா
கடிய வாயின காமநு வண்டினம்
கடிய வாயின காமநு வண்டினம் ’

என வரும்

(இ - ள்) விளக்கமுடையவாய் அழகு பெற்ற வளைப் படியிலே விழக்கண்டும் நமமைப் பிரிந்தவா நமமிடத்து வந்திலா, நறுநாற்றத்தை விருமபா நின்றனா, சோலைகளிற்பயிலுகிற வண்டின கூட்டம் அஞ்சத்தகா நின்றன, அழகுடன் புணர்ந்தவள் வியனாட்கள், (எ - று)

இதில், ‘கடிய வாயின காமநு வண்டினம்’ என்ற சொற்றொடர் இரண்டாமடி யொழிய மறறைய மூன்றடிகளிலும் மடங்கி வருதல் காண்க

ச - வது, முன்றாமடி யொழித்து ஏனை முன்றடியு மடக்கு

கவிவிருத்தம்

உ - று கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே
கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே
மேவ ாககா லியனறிரை வேலைஞழ
கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே என வரும்

(இ - ள்) ஒளியை மிகுப்பன தலைமையையுடைய நகரங்கள் செம்பியன பெருக்குவன வேற்றரசருடைய திறைகளை பொருந்திய கடலானது பெரிய திரையோடுங்கரையோடுஞ் சூழப்பட்ட நில வலயத்தைக் காப்பன இச் செம்பியனுடைய கைகள், (எ - று)

இவை நான்கும் மூன்றடியு மடக்கு

(கு - று) கரம் - இறை கோ - சோழன

இதில், 'கோவ ளர்ப்பன கோநக ரங்களே' என்ற சொற்றொடர் மூன்றாமடி யொழிய மறறைய மூன்றடிகளி னும மடங்கி வருதல் காண்க

இனி நான்கடி மடக்கு வருமாறு —

நான்கடியு மடக்கு

கவிவிருத்தம்

வ - று “வான கந்தநு மிசைய வாயின
வான கந்தநு மிசைய வாயின
வான கந்தநு மிசைய வாயின
வான கந்தநு மிசைய வாயின”

(இ - ள்) மேகங் கடலினிடத்திற் கொடுக்கும் ஒசை யோடு கூடியிருந்தன, ஆகாயத்தை வவவிகொள்ளும் எழுச்சியையுடையவாயின விண்ணுலகத்தை யொக்கும் புகழை யுடையன மரங்களை யுச்சியிலே யுடையன பெரிய மலைகள், (எ - று)

இதில் நான்கடிகளும் ஒரேவிதமாக மடங்கினமை யுணாக இஃது ஏகபாதமுமாம்

ஒரு சொல்லானே நான்கடியு மடக்குவதனை, இயமாவியமக் மேன்ப

வஞ்சித்துறை

உ - ற 'உமாதர னுமாதர
 னுமாதர னுமாதர
 னுமாதர னுமாதர
 னுமாதர னுமாதரன்'

என வரும்

(இ - ஈ) உமையைத் தரித்தவனும், ஆதரிகின்ற
 வனும், மாணைத் தரித்தவனும், திருவைத் தரித்தவனும்,
 ஆனிரையைக் காத்தவனும், யானைத்தோலைத் தரித்தவனும்,
 இடபத்தை நடத்துவானும் பெருமையைத் தரித்த முக்கட
 கடவுள், (எ - று)

இதில், 'உமாதரன்' என்ற ஒரு சொல்லே நான்கு
 களிலும் மடங்கி வந்தமை யுணரக் அளவடிச் செய்யு
 ளாககிற சொத்துறையுமாம்

இரண்டடிப் பாடகமட்கீழ்

கவிவிருத்தம்

உ - று "பணிப வந்தன தாக மன்னுவார
 பணிப வந்தன தாக மன்னுவார
 அணியென மேயது மனப் பாகமே
 அணியென மேயது மனப் பாகமே'

எனவும்,

(இ - ஈ) பாம்புகளுக்கு இடம் தனது மாபகமாக
 கிறபா பிறப்பிறப்பு இல்லையாக நிலைபெறுவார அழ
 கென்று சொல்ல உறைவதும் அன்பருடைய உள்ளமே
 அலங்காரமென்று சொல்ல விரும்புவதும் என்றுமுள்ள
 திருவெண்ணீற்றை, (எ - று)

(ரு - னி) பவனம் - இடம் பணிபவம் - தாழ்ந்த
 பிறப்பு நதாக - இல்லையாக

விருத்தம்

"கோடா ராவிப பாறகுருகே'
 கோடா ராவிப பாறகுருகே'
 கொண்டற போது மருங்கடலே
 கொண்டற போது மருங்கடலே

வீடா விருப்புக காப்புள்ளே
 வீடா விருப்புக காப்புள்ளே
 வீயுந துயர முண்டகமே!
 வீயுந துயர முண்டகமே
 நாடா மேகாம பரத்தருவி
 நாடா மேகாம பரத்தருவி
 நறகாளு சிவனத தானத்தான
 நறகாளு சிவனத தானத்தான
 சூடா மலாககண டலாதேனே
 சூடா மலாககண டலாதேனே
 சுற்ற மலைவாயத தவராலே
 சுற்ற மலைவாயத தவராலே ”

எனவும்,

(இ - ள்) கரை பொருந்திய தடத்தின்கட குருகு
 கள! கொள்ளக கொடாரா இப்புறம் வளைகள், மேக
 முக்ககும் அரிய கடலே! கீழ்காற்றே யமையும் பக்கத்து
 நின்று துன்புறுத்தற்குக் காவே வீடாக விருக்கும் புட
 குலமே! நெகிழாதாசைக்கட்டு மனத்தின்கண், மதுகா
 மலைக்கு முயாநது அழகிய தாமரையே! சாதற் றுயர
 முண்டு மனையிலுள்ளோரால், உடுக்குலந் தாவு மாகாயத
 துலவு முகிலாலுண்டான அருவியையுடைய நாட்டி
 லுண்டா மொருமா மரத்தினையுடைய, அழகிய காஞ்சி
 வனத்தினை யுடையான, நஞ்சையுண்டான சிவன நந்தேந்
 திக்கு அத்தான, வளையாத தாழை மலரின்கணுள்ள
 தேனீக்காள்! சூடுதலை யொத்த அயலார அலா தூற்று
 தலைக கேட பெயத்தேன, சூழநீர்த தரங்கத்திலுள்ள
 வரால் மீன்களே! உறவு பகையாகத் தந்த தலைவரால்,
 (எ - று)

கவிவிருத்தம்

“கலைநி லாவரு மாலைம ணங்கொளவான
 மலைய மாருத மாறல் மாதாகண்
 கலைநி லாவரு மாலைம ணங்கொளவான
 மலைய மாருத மாறல் மாதாகண் ”

எனவும்,

(இ - ள்) கலைநில்லா அரிய அநதிப்பொழுதிற்
 புணர்ச்சியை வேண்டிக் காதலொடு கூடிய கண் மிகவும்

அழகை நீங்காது மதியின்கண்ணடாகிய நிலவெழும்
தொடையலின் வாசன்கொள்ளவேண்டித் தென்றலானது
நீங்காது, இவளுழை, (எ - று)

கலிவிருத்தம்

“ஒத நினறுல வாவரும வேலைவாய
மாத ரங்க மலைக்கு சிகரவே
ஒத நினறுல வாவரு வேலைவாய
மாத ரங்க மலைக்கு சிகரவே” எனவும் வரும்

(3 - ள) நினறு சொல்ல முடிவில்லாத அரிய
காலத்தின்கண் இவளுடைய அவயவங்களை யழிகுமாறு
பட்டன, நீர் நிலைபெற்று உலவிவருகின்ற கடலிற பெரிய
திரைகள் மலைகொப்பாக விருக்கும், (எ - று)

இவற்றுள் வரும் மடக்கு, பாடகமடக்குப் போன்று
இரண்டிரண்டடிகள் ஒரே யளவினை யுடையனவாய் மடங்கு
தலின் பாடகமடக்கு எனப்பட்டது

(ரு - ள) பாடகம் எனபது வளைவாக மடங்கி
பிருக்கும் ஒருவகைக் காலணி

அந்தாதி மடகீது

உலிநிகைத்துறை

உ - று “மாலை யாகவெய யனங்கவேள பயிற்றுமாலை
மாலை வேட்டவா மனங்கொலோ வவனறுழாய மாலை
மாலை யோவுடைத் ததுநினை தெழுதரு மாலை
மாலை யாவுடை யவரைவந் திடாசெயு மாலை” எனவரும்.

(3 - ள) ஒழுங்காக வெயது மாறாபுதம் பயிலு
மிடம் அரியைக் காதலித்தவருடைய உள்ளம்போலும்
அவனுடைய துளவமாலை சோதற்கு அருமையுடைத்து
அதனை நினைந்தெழு முள்ள மயக்கத்தை யியல்பாக உடைய
வரை வந்து துயர முறுக்கும் அநதியம்பொழுது, (எ - று)

இதனைச் சந்தட்டய மடக்கு மென்ப, அல்லது இடை
பிட்டு முதலும் இறுதியு மடக்கிய முற்றுமடக் கெனலு
மாம்

அந்தாதி மடகீது வேறு

கவிவிருத்தம்

- 2 ' கயலேர் தாவருங் கடிபுனற் காவிரி
காவிரி மலருக்க கரைபொரு மரவம்
மரவம் பூஞ்சினை வண்டொடுஞ் சிலம்பும்
சிலம்புந் தளிரடித் திருமனைக் கயலே' என வரும்

(2 - ள்) கயல்க ளழகுபெற வரும் விரைந்த புனை
புடைய காவிரியாறு சோலையின் விரிந்த மலாக ஞ்ருமபடி
கரையைப் பொரும அரவமானது பிடாமரத்தி லுண்டான
பூங்கொம்புகள் வண்டோடு கூடி ஆரப்பெடுக்கும் சிலம்பாற்
சூழப்பட்ட தளிர்போலு மடியினை யுடையாள செலவமனைக்
கருகு, (எ - று)

இஃது அநதாதி மடக்கு அநதாதியாவது ஓரடியின்
அலலது ஒரு செய்யுளின் ஈறில் வருஞ் சொல் அடுத்த
அடியின் அலலது அடுத்த செய்யுளின் முதலில் வருவது
அநதம் ஆதி யென்பது, அநதாதி யென்றாயது, அநதம் -
ஈறு, ஆதி - முதல் அநதமே முதலில் வருவது எனபது
இதன் பொருள் (3)

கூள் ஓரெழுத்து மடக்கலு முரித்தென மொழிப

எனபது, இன்னும் மடக்கிற்கு எய்தியதோர் வேறபாடு
உணராததுதல துதலற்று

(3 - ள்) மேல்,

“எழுத்தின் கூட்ட மிடைபிறி தினறியும்

பெயாததும்வேறு பொருடர்ந மடக்கெனும் பெயாததே'

என்றாயினும்,

ஓரெழுத்தே பெயாதது மடக்குதலும் அம் மடக்கணி
யென்பார், (எ - று)

விருத்தம்

வ - 2 “நாநா நாதவ கூடிசை நாடு தொழிலோவா
நாதா நார மாகவி ரைத்தன மலாம்தே
வாவா வாகண் சோலையில் வாழும் வரிவண்டே
யாயா யாளிற் சோததுவ தனபற் கிசையாமல்”

என வரும்

(இ - ள்) நானாவிதமான ஓசையோடு கூடு மிசைகளை யாராயுந் தொழினீங்காது தாதேயாதாரமாக வாசனையை யுடைய குளிராத மலாமீதே தாவி நீட்சியையுடைய குளிராத சோலையினமீது வாழும் பாடலையுடைய வண்டே! அன்னையாயுள்ளாள இறசெறித்தலைத் தலைவறகுச சொல்லு வாயாக, (எ - று)

இதில், 'நானா' என முதலடியிலும், 'தாதாதா' என இரண்டாமடியிலும், 'வாவாவா' என மூன்றாமடியிலும், 'யாயாயா' என நான்காமடியிலும் ஒவ்வொரு முழுத்தே மடங்கினமை காண்க

'மடக்கலும்' என்ற உமமையால் ஒரேமுத்தும், ஈரேமுத்தும், மூன்றேமுத்தும், நான்கேமுத்தும், இவ்வேமுத்தும், மெய்யெழுத்தும் உயிரேமுத்தும் மடங்கும் உயிருமெய்யு மடங்குகால உயிரமெய்யாய வரும் இவை யெல்லா மொரு செய்யுள் முழுதும் மடங்கலும், ஓரடி முழுதும் மடங்கலும் உரியவெனக் கொள்க

அவற்றை,

ஓருயிரி மடக்கித் துறியுயிரான் வந்த மடக்கித்

கலித்தொழில்

வ - று "அமல லகல மகல லபய

கமல பவன மவன

வமல மடர வளக வதன மடர மதன" என வரும்

(இ - ள்) சேரா தொழிவாயாக, எங்கண மாபினை பகல இரவினகண அபயனே! தாமரையே யிடமாகவுடைய தேவியையினை இவளுடைய குற்றமற்ற செறிந்திருக்கப் பட்ட குழலினையுடைய முகத்தை யழிவுசெய்யா தொழி வாயாக, காமனை பொத்தாய, (எ - று)

(ரு - ள்) அமல-சேருதல அல-ஒழிதல 'அடரல' எனபது 'அடர' எனக் கடை குறைநது நின்றது

இதில், எல்லாவிடத்தும் அகரக் குற்றையிரே வந்தமை காண்க

நெடுயிரான் வந்த மடக்கித்

திருவிடைய வெண்பா

எ - று “தாயாயா ளாராயா டாமாறு தாராயா
யாமாரா வாளுடா மாதாமா தாவாவா
யாடாகா லாளுடா வாகாகா னாநாமா
மாலாறு மாநாடா வா”

என வரும்

(3 - ஈ) தாயாயுள்ளவ ளிவளது விதனத்தை பறியா
ளாதலால், வருத்தமாறுது இதனை யாராய, அங்ஙனமாரா
யாத நினக்கு அறிவுணாதத் யாங்களாராக, வானநாட்டை
யோத்த நாட்டை யுடையவனே! மாதானவள பெரிய
வருத்தமுறுவள வருவாயாக, வந்தால வாயாத தெது?
வரும்பொழுதும் காலாறி வருவாயாக, எங்களைக் காப
பாயுமாக, இவை யாகாதனகாண, அயலவா நாவால்
எங்களுக்கு அச்சமுண்டாகா நின்றது, மயக்கமுமாறுது,
பெருமையையுடைய காததாவே! வருவாயாக, (எ - று)

இதில் எல்லாவிடத்தும் ஆகார நெட்டுயிரே வந்தமை
உணராக

ககரவிகற்பத்தான் வந்த மடகீது

சிந்தியல் வெண்பா

எ - று “காககைககா காககை கூகைககா காகாககை
கோகருக்கூ காககைகருக கொககொகக்க-கைககைகருக
காககைகருக கைககைககா கா”

என வரும்

(3 - ஈ) காககைக குலங்கட காற்றூ கூகைககுலம்
கூகைக குலங்கட காற்றூ காககைககுலம் காலவசத்தா
னாலால், அரசாக்குப் பூமியைக் காததற்கும், கொக்கினை
யோத்ததுப் பகையை அழித்ததற்கும் காலவாயப்பு வேண்டும
அக் காலவாயப்பு இன்றேல் இரதிரற்கும் பகை யழித்
தற்குக் கூடாது, (எ - று)

காலம், பகை யென்னுஞ் சொற்கள் எஞ்சி நின்றன

தகரவிகற்பத்தான் வந்த மடகீது

3 நிகை வெண்பா

உ - று “ததித்தா னாதுதி தாதுதித் ததித்தி
துதித்தி துதைதி துதைத்தா னாதுதி
ததித்தித் ததித்தித் ததித்தித் ததித்தித்
ததித்தாதோ ததித்தித் தாது”

என வரும்

(2 - ஈ) பாயநது தாதுககையுடைய பூக்களின் மதுவை யுண்ணுநிறி, அந்நவ முண்டு மீண்டும வேறொரு பூவிற் பாயநிறி, அந்நவ முண்டு பாயநது செறிபா நிறி, மீண்டும வேறொரு செறிநத பூவின தாதுககளைக் கோதாநிறி, இப்பூக்களின் தித்தித் தினபநதரும் பூ வெது? தித்தித்த தாதுககையுடைய பூ வெது? இதழ் அழகிய பூ வெது? எமக்குச் சொல்லுவாயாக, (எ - று)

இதில வண்டென்னுஞ் சொல் எஞ்சி நின்றது தலைப் பவயங்களை வியநத தலைவன தலைவி கேட்ப வண்டினை நோக்கிக் கூறியது இதுவும் ஒரு மெய்யான வந்ததென்ப படும

(ரு - ஈ) இவ்விரண்டையும் ஒருவருக்கப்பாட்டு எனவும் கூறுப

நரேழத்தான் வந்த மடகீது

3 நிகை வெண்பா

உ - று “மன்னுமான மானமுன்ன மானமு மீனமா
மின்னுமா நேமுன்னு மானினி—மெனமென
மின்னுமா மென்னினு மன்னமுமா மெனமன்னே
மன்னுமா மாணுமான மான”

என வரும்

(2 - ஈ) உண்டாகாநின்றது மயக்கம் முன்னுறவே மானமுந் குறையாநின்றது இத்தனமையான எம்மால் கிணையப்படு மாதனை மெல்லென மினைபு மொப்பா னென்பேமாயின, அன்னமுமா மெனலாய நிற்பன என னுள்ளததுள்ளே தங்குவதுஞ் செய்யாநிற்பன மாமை கிறத்தையுடைய மாணியொக்குந் கண்ணினையுடைய அம் மாத, (எ - று)

(௧ - ஐ) இதில், மகரமும், நகரமுமாகிய ஈரேழுத்
துககளே வருதல் காண்க இதனை இருவருக்கப்பாட்டு
எனவும கூறுப

முன்றெழுத்தான் வருவது

தேரிசைவண்பா

வ - று மினனா வான முன்னு மெனினு மினிவேனின
மனனா வினவே நெனவினவா—முன்னு
வானவனை மனவனை மான வினவெனவேன
மானவனை மானுமோ வான ' என வரும

(௨ - ஈ) மினனி புருமேற்றினைத் தோற்றுவிக்கு
மாயினும் பின்பு வேனிறகாலத்து நிலைபெற்று வருதது
மெனனை யாராயாத எவாககு முதலாயுள்ள சேரனை, மீன
வனை, மிகக வினைகளோடுகூட வென்ற வேலையுடையனாகிய
மனுகுலக காவலனை ஓக்கவல்லதோ இததனமைத்தாகிய
மேகம், (எ - று)

எனனை யாராயாத மனுகுலக காவலனை யெனக
கூட்டுக,

(௩ - ஐ) வான - உருமேறு வென்ற எனபது ஈறு
குறைந்தது இதில், மகரமும், நகரமும், வகரமுமாகிய
முன்றெழுத்துக்களே வருதல் காண்க இதனை மூவருக்கப்
பாட்டு எனவும கூறுப

நான்கெழுத்துக்களால் வருவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று யானக வென்னே யினையன வாக்கின
கானக யான யினையானக—கோனவனைக
கொன்னையன வேனகக கோகனகக கைக்கண்ணிக
கணிக கனியினைய வாய ' என வரும.

(௪ - ஈ) எததுணையுஞ் சிறிய யான பழிக்கக்காட
டியானையையொத்த நமது தலைவனை இததனமையாகப்
பண்ணினவை கணியுடைய கொல்லுந தனமையையுடைய
வேலையொக்கு நயனமும், மலநத தாமரைபோன்ற கையும்,
ஒருவராத மீண்டாத கொவவைக் கனிபோலும் வாயுமா
யிருந்தது ஈதோ ராசசரியமாயிருந்தது, (எ - று)

(கு - ஐ) இதில், யகரமும், னகரமும், ககரமும், வகரமுமாகிய நான்கெழுத்துக்களே வருதல் காண்க இதனை நாவெருக்காபாட்டு எனவும் கூறுப

ஒற்றெழுத்தினிற் வருவது

தேநிசை வெண்பா

வ - று “ நமது புனலி லளியி வரிவை
யமுத வித்ழி னிகலு—குமுத
மருவி ஈறவு பருக வளரு
முருவ முடைய துரை

—ன வரும்

(ஐ - ஈ) வண்டே! நீ பயிலும் பூரதடங்களில் இம் மடந்தையுடைய அமுதம் பொதியும் அதரமொக்குங் குமுத மலாக் கிற பலகாலும் பயின்று தேனைப் பருகப் பின்புந் தேனுண்டாகும் படியை யுடையது உண்டாயிற் சொல்லுவாயாக, (எ - று)

(கு - ஐ) இதில், ஒற்றெழுத்தினிற் யிருத்தல் காண்க இதனை ஒற்றெழுத்திலலாப பாட்டு எனவும் கூறுப

வல்லினத்தான் வருவது

தேநிசை வெண்பா

வ - று “ துடித்துத் தடித்துத் துடுப்பெடுத்த கோட
றெடுத்த தொடைகடுகை பொறபோற—பொடித்துத்
தொடிபடைத்த தோடுடித்த தோகைகூத தாடக
கடிபடைத்துக் காட்டிறறுக காடு” என வரும்.

(இ - ஈ) மினனானது நடுங்கித்தோன்றக் கார்தள கள பூத்துக் குலைகளைத் தாங்காநின்றன கொன்றைகள் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைத்தாகிய பூக்களை மாலை யாகத் தொடுத்துத் தூக்கா நின்றன எல்லாருக்குந் தோன்ற வளையையுடைய தோளும் இடப்பக்கந் துடியா நின்றது மயில்கள களித்தாடப் புதுமையை விளைத்துக் காட்டாநின்றது காடு, (எ - று)

(ரு - ள்) இதில, முற்றும் வல்லெழுத்துக்களே வருதல காண்க இதனை வல்லினப் பாட்டு எனவும் கூறுப
மெல்லினத்தான் வருவது

3நரிசை வெண்பா

வ - று “மானமே நன்னு மனமென மனமென்னு
மானமான மனனா நனிநாணும்—மீனமா
மாண மின்னமின்னி முனமுன்னே நண்ணினு
மாண மண்மேனி மான’ என வரும்.

(இ - ள்) மானம் யாது மேவாதவுள்ளமென துள்ள
மென்னும், பெரிய யானைகளையுடைய வேந்தனே! மிகவு
நாணுங் குறைபடா நிற்கும், நீங்காது மின்னானது விளங்கி
முன்னே முன்னே தோற்றினும் ஒவ்வாத அழகிய உரு
வத்தையுடைய மானை யொப்பாள், (எ - று)

(ரு - ள்) இதில, முழுதும் மெல்லெழுத்துக்களே வருதல காண்க இதனை மெல்லினப் பாட்டு எனவும் கூறுப

இடையினத்தான் வருவது

3நரிசை வெண்பா

வ - று “யாழியல வாய வியலள வாயவொலி
யேழிய லொலலாவா லேழையுணா—வாழி
யுழையே வியலா உயிலவீழி மையோ
வீழையே லொளியா வீருள்”

(இ - ள்) யாழி வியற்றப்படாநின்ற இசைநூல
சொல்லிய அளவையுடைய இசையேழுங்கூடி இப்பேதை
யுடைய மொழியுடனே நிகாக்கமாட்டா, மானின் விழியும்
இவள வேலபோலும் விழியை யொக்கமாட்டா, வியக்கத்
தக்க ஆபரணங்களினது ஒளியும் இப் பேதையுடைய ஒளி
யாலே நிறங்கெட்டு இருளாம், (எ - று)

(ரு - ள்) இதில இடையெழுத்துக்களே வருதல
காண்க இதனை இடையினப் பாட்டு எனவும் கூறுப

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க

(சு)

மடகீது முற்றிற்று

சித்திரகவி வருமாறு

க-அ கோழத்த திரியே கூட¹ சதுக்கம்
மாலை மாறறே யெழுத்து வருததனம்
நாக பந்தம் வினாவுத தரமே
காலை கரப்பே கரத்துறைச் செயபுள
சக்கரஞ் சுழிகுளஞ் சருப்பதோ பத்திரம்
அக்கரச சுதகமு மவற்றின பால்

எனபது, இன்னும் அவ்வெழுத்து மடக்கலங்காரத்
துட படுவனவான சில மிறைக்கவியாமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று

(உ - ள) கோழத்திரி, கூடசதுக்கம், மாலைமாறறு,
எழுத்து வருததனம், நாகபந்தம், வினாவுத்தரம், காலை
கரப்பு, கரத்துறைச் செயபுள, சக்கரம், சுழிகுளம், சருப்ப
தோபத்திரம், அக்கரச சுதகம் ஆகிய பன்னிரண்டும், அவ்
வெழுத்து மடக்கலங்காரத்தின் பாலவாய் வரும், (எ - று)

அக்கரச சுதகமும் எனனும் உமமையால் நிரோட்
டம், ஒற்றுப் பெயாத்தல், மாததிரைச்சருக்கம், மாததிரை
வருத்தனை, முரசபந்தம், திரிபாதி, திரிபங்கி, பிறிதுபடு
பாட்டு முதலிய சித்திர கவிகளெல்லாம் கொள்க

அவற்றுள்,

க-வது, கோழத்திரி எனபது இரண்டிரண்டு வரியாக ஒரு
செய்யுளை யெழுதி மேலுங் கீழும் ஒன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும்
அச் செய்யுளேயாவது

கவிவிருத்தம்

உ - று “பருவ மாகவி தோகன மாலையே
பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
மருவு மாசைவி டாகன மாலையே
வெருவ லாயிழை பூவணி காலமே” என வரும்.

(இ - ள) அவா குறித்த கால மிதுவாதல் வேண்டும்.
மேக வொழுங்கானது திசைகளெல்லாம் பொருந்தும்,

க. கோபுரத்திற்

உஉஉ-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது

புருவமாக விதோகன மாலையே பொருவி லாவுழைமேவன கானமே

 புருவு மாகைவிடாகன மாலையே வருவ லாவுழை பூவணி காஸமே

புருவமாக விதோகன மாலையே
 பொருவி லாவுழை மேவன கானமே
 மருவு மாகைவிடாகன மாலையே
 வெருவ லாவுழை பூவணி காஸமே

இது, முன்னிசண்டி மேல்வரியாகவும், பின்னிசண்டி-கீழ்வரியாகவு மெழுதி, அவ்வரி இரண்டையும் மேலுங் கீழுங் ஒன்றிடையிட்டுக் கோழுத்திர ரேகைவழிப் படிக்க, ஒன்றுவிட்டொன்று மாறாடி அச்செய்யுளே முடியுமாறு காண்க

அதுவுமன்றி மாலைப்பொழுதினகண் மழையை விடாது பொழியும், ஒப்பிலாத மானகன் பொருந்தாநின்றன காட்டினகண் ஆதலால், குற்றமற்ற ஆபரணங்களை யுடையாய்! அஞ்சாதொழிவாயாக, தலைவா நமமைப் பூவால் அலங்கரிக்கும் கால மிது, (எ - று)

இதனுள் 'வேண்டும்' எனனுஞ் சொல் வருவிக் கப்ப பட்டது 'மேவின' எனபது 'மேவன' எனத் திரிந்தது நின்றது

பசுவானது நடந்துகொண்டே நீர் விடுமபோது, அந் நீர் ஒழுகிய தாரையானது இவ்வாறே நெளிந்த வடிவமா யிருக்கும் அது பற்றியே இத்தற்குக் கோபுத்தி யெனப் பெயர் ஏற்பட்டது

உவது, கூடத்துக்கீழ் எனபது, ஏற்றடி யெழுத்துக்கள் ஏனை முன்றடியுள்ளும் கரந்து நிற்கப் பாடுவது.

(ரு - ளு) கரந்து-மறைந்து கூடம்-மறைவு சதுக் கம் - நான்காவது, மறைவான நான்காமடி யுடையது

கட்டடாக கவித்துறை

வ - று

"புகைத்தகைச் சொற்படைக் கைக்கதக் கடபிறைப் பறகறுத்த பகைத்திறச் சொற்கெடச் செற்றகச் சிப்பதித்து - ககை பொறுத்த தகைத்ததித் தித்ததுத் தத்தசொற் றத்தைப்பத் தித்திறத்தே திகைத்ததித் தத்தைத் துடைத்தப் பறறுக் கெடக்கற்பதே"

என வரும்

(இ - ள்) நெருப்பின் தனமையையுடைய சொற்களை யும் ஆயுதங்களோடு கூடிய கைகளையும், வெகுளியோடு கூடிய பாவையையும், பிறைபோன்ற கோரப்பறகளையும், கரிய நிறத்தையுமுடைய பகைஞராகிய அவுண்சாதி யென னும் வாததை மாளச் செறுத்த காஞ்சிபுரப் பெருமபதியி லுள்ள கொற்றவை யழகு சங்கிய இன்பந் தராரின்ற யாழினிசைபோன்ற சொல்லையுடைய கிள்ளையை யொப்பா ளிடத்தது அனபு செய்யாது அறிவழிந்த உள்ளத்தை நீக்கிய காலத்து, இருபறறும் கெடுத்த கேதுவாகிய ஞானத்தை யறிவது, (எ - று)

கிளளை மொழியினை யொத்த மொழியை யுடைய
தூககை யெனக் கூட்டுக இசெய்யுளில் முதல மூன்றடி
களிலும் ஆராயின ஈற்றடி யெழுத்துக்கள் காணப்படும்
இவ்வனம் ஒரடியின் எழுத்துக்கள் மறையடிகளில்
மறைந்து நிறைவால், இது கூட்சதுக்கமெனப்பட்டது
கூட்டம் - மறைவு சதுக்கம் - நான்கடி கூட்டம், இது
செய்யுளை யுணர்த்தும்

உ-வது, மாலைமாற்று எனபது, ஒரு செய்யுளை ஈறு முதலாக
வாசித்தாலும் அசெய்யுளே யாவது

(கு - ஐ) மாலை-வரிசை மாற்று-மாறுதலுடையது

“ஒருசெய்யுண் முதல் றுரைக்கிணு மஃதாய,
வருவதை மாலை மாற்றென மொழிப”

எனபது, மாறனலங்காரம்

குறள வெண்பா

“நீவாத மாதவா தாமோக ராகமோ
தாவாத மாதவா நீ”

எனவும்,

(இ - ள) நீங்காத பெரிய தவத்தை யுடையாய்!
மிகக் மயக்க வேட்கை கெடாது, ஆதலால், அழகிய மாதி
னுடைய ஆசையை நீக்குவாயாக, (எ - று)

குறள வெண்பா

“வாயாயா நீகாவா யாதாமா தாமாதா
யாவாகா நீயாயா வா”

எனவும்,

(இ - ள) எங்கட்குக் கிடையாதன யாவை? நீ யருள
புரிவாயாக. எனனும் இவள் மிகக் வருத்தமாவள
யாவை நினக்காகாதன? ஆயனே நீ வருவாயாக, (எ - று)

குறள வெண்பா

“பூவானை நாறுநீ பூமேக லோகமே
பூநீறு நானைவா பூ”

எனவும் வரும்.

(இ - ள) இயல்பாய்ப் பூப்பிலாதானைக் கலந்து
புல்ல கமழும் நீ யெமக்குப் பூமழையும், பொன்மழையும்,
பொழியு மேகமோ பூவுந் திருநீறும புனைந்து நானை வா.
இவளிப்பொழுது பூப்பினளா யிருக்கின்றாள்

பூப்புனைதல புலாலநாற்றம் நீங்க திருநீறு புனைதல குற்றம் நீங்க

மாலையை எப்பக்கந் திருப்பினும் அஃது ஒரே தன்மைததா யிருத்தலபோல, இச்செய்யுளும் எவ்வாறு மாற்றி வாசிப்பினும் ஒரே தன்மைததா யிருத்தலின் மாற்றம் எனப்பட்டது

(கு - ஸ்) இக்குறள் வெண்பாக்கள் இறுதியிலே தொடங்கிப் படிக்கும்போது, முதற்கணினு படிக்கும் போது முடிவதுபோல முடிபுமா றுணாக

சவது, எழுத்து வருத்தனம் எனபது, ஒருமுததா நெரு மொழியாயப் பொருள் பயது, பின் ஒருமுததேற்றப் பிற்தொரு மொழியாயப் பொருள் பயது, அவ்வாறே முறைமுறையா நேற்ற ஒவ்வொரு மொழியாயப் பொருள் பயப்பது

(கு - ஸ்) வருத்தனம் - வளாதல்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “எந்திய வெண்படையு முன்னு னெடுத்ததுவும்
பூந்துகிலு மாலுநதி பூத்ததுவும்—வாயுத
உலைவீ லெழுத தடைவே யோரொன்றச சோக்கத
தலைமலைபொன ருமரையென ரும்”

(இ - ள்) திருமால் தாங்கிய கம்புவும், அவனெடுத்த நகமும், அவனது ஆடையாகிய கநகமும், அவனுநதி மலாநத கோகநகமும், என்னப்பட்ட இவற்றிற் கேடிலலாத எழுத்தினடைவேயென்று ஒன்றின் ஒரெழுத்தாக எடுத்த சோக்கப் பின்பு அது தலையென்றும், மலையென்றும், பொன்னென்றும், தாமரையென்றும்மாம் அவ்வாறு சோத்த லெவ்வன மெனின,

கூறு எனபதில், கம் எனகிற எழுத்தைப் பிரித்துத் தலையெனவும், (கம்பு - சங்கு)

நகம் எனபதில், ந-எனகிற எழுத்தைப் பிரித்து, முன் கம் எனபதற்கு முன் கூட்டி ‘நகம்’ ஆக்கி ‘மலை

எனவும், கந்தம் எனபதில், க-எனகிற எழுத்தைப் பிரித்து, முன நகம் எனபதற்கு முன கூட்டிக் 'கநகம்' ஆக்கிப் 'பொன' எனவும், (நநகம்) எனபதில், கோ என்னு மெழுத்தைப் பிரித்து, முன கநகம் எனபதற்கு முன கூட்டிக் 'கோகநகம்' ஆக்கித் 'தாமரை' எனவுங் கொள்க

இதில் எழுத்துக்களைப் பெருக்கி மொழியாக்கிப் பொருள் கொள்ளலால், இஃது ஈரிததுவாநதுவா எனப் பட்டது எழுத்து வருத்தனம் - எழுத்துப் பெருகுதல் வருத்தனம் - பெருகுதல்

இ-வது, நாகபீதம் எனபது, இரண்டு பாம்புகள் தம்முள் இணைவனவாக உபதேச முறைமையா நெழுதி, ஒரு நேரிசை வெண்பாவும், ஓர் இனனிசை வெண்பாவ் மெழுதிச், சந்திக்ளினிற் எழுத்தே மறையிடங்களினு முற்பபாய நிறகப் பாடுவது. மேற் சுற்றுச்சுதி நானகினும நானகெழுத்தும், கீழ்க்றதுச் சந்தி நானகினும நானகெழுத்தும், இரண்டு பாம்புநரு நடுச்சந்தி நானகினும இரண்டுபாட்டிற்கும் பொருநத நானகெழுத்துமாகச் சித்திரத்தி லடைபபது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “அருளின றிருவுருவே யம்பலத்தா யுமபா
தெருளின மரு வாருசாச சீரே—பொருவிலா
வொனறே யுமையா ளுடனே யுறுதிதரு
குனறே தெருள வருள”

எனவும்.

(3 - ஈ) அறத்தினது அழகிய மேனியாய! திருச சிறறம்பலத்தினையுடையாய! தேவாகள அறிவிற்கும எட பாதாய! அழகிய புகழையுடையாய! குறறமில்லாத ஏக ரூபத்தையுடையாய! உமையோடு பொருநதின மலைபோல வாய! யாங்கள் தெளிய அறிவை அருளவாயாக, (எ - று)

அறிவு என்னுஞ் சொல வருவிக் கப்பட்டது

1 “மாருவாசசீரே” எனவும் பாடம் 2 “யுருத்தரு” எனவும் பாடம்

திவானிசை வெண்பா

‘மரு’ னவருநாதே வாழுகடரே ருசு¹
பெருகொளியான தேய்பெருகு சோதி—திருநிலா
வானஞ் சுருங்க டிருசுடரே சித்த
மபரு மளவை யொழி ” எனவும் வரும்

(இ - ள்) அடைந்தவ ருள்ளததே கெடாத விளக்க
மாயுள்ளாயி நஞ்சினகணுண்டாகிய பெருகிய நிறநிறைந்து
பொருந்தின திருமிடறறையுடைய பெரிய சோதியாயுள்
ளாயி அழகிய மதியையுடைய ஆகாயமானது சிறுகப
பெருகிய வொளியே திருமேனியாயுள்ளாயி எனதுள்ளம
கினதடியை மறக்கு மெல்லையை யொழிப்பாயாக

இது நாகவுருவத்தில் பந்திக்கப்படுவதாதலின் நீங்க
பந்தம் எனப்பட்டது இன்னும் நாகபந்தங்கள் பல வுள்

க-வது, வினாவுத்தரம் எனபது, வினாவினதொரு சொற்றொட
ரைப் பிரித்து, அப் பந்ததோறும் வினையதற்கு உத்தரமாகப் பதப்
பொருளுரைத்துக் கடைக்கால அவ வினையதற்கு உத்தரமான அச்
சொற்றொடர் முழுவது மொரு பொருளாகக் கி யுரைப்பது அப்
பதம் விரிகருங்காற செவ்வன விரியாது அருமை தோன்ற
விரித்துக் காட்டுவது

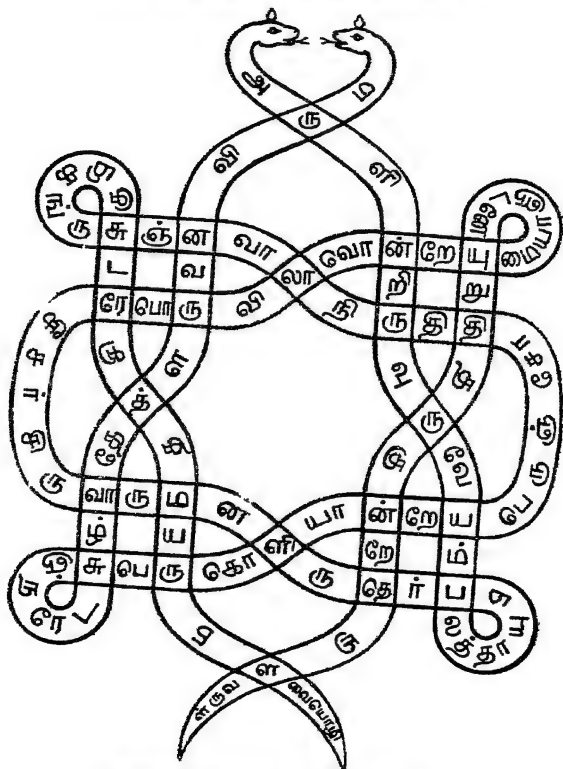
திவானிசை வெண்பா

வ - று “பூமகளயாரா² போவா?ன யேவுவா னேதுரைக்கும்
நாமம் பொருசாததிற கேதெனபா? தாமழகின
பேரென? பிறைகுடும் பெமமா னுவந்துறையு
சோவென? தீருவேகம் பம் ” எனவும் வரும்

1 ராய ருசு எனவும் பாடம் 2 “மேய்பெருகு சோதி”
எனவும் பாடம் இப்பாடங்கட கேற்பவும் நாகபந்தம் அமைத்துக்
கொள்ளலாம்.

உ இரட்டை நாகபந்தம்

உஉஅ, உஉக-ஆம் பக்கங்களிலுள்ளது

இதன விவரம் மதுபகதம் பாராக

அருளி றிருவுருளே யாபலிததா யுயா
தெருவினமரு வாகுரீச சீரே—பொ நவிலா
வொன்றே யுமையா ளுடனே யுறுநீநந
ருவறே தெருவ வருவ.

மருவி னவருவததே வாழகடரே நஞ்சு
பெருகோவியான றேயபெருந் சோதி—திருநிலா
வானஞ் சுருங்க நிருகடரே சீதந
மயந் மளவை யொழி.

இவ்விரண்டு பாடலும் இரண்டு நாகங்களின் சீலை
கின்று தொடங்கி வாலழுனைக ளிறுதியாக இடை
பிடையே தத்தம உடலினும், பிறிது பிறிதுடலினும்
மாறுபடச் சந்திகளினின்ற எழுத்தே மறறை பிடங்களினு
முறுப்பாய நிறக, ஒவ்வொரு பாம்பிறகும் மேற்சுற்றுச்
சந்தி நானகினும் நானகெழுத்தும், கீழ்சுற்றுச் சந்தி
நானகினும் நானகெழுத்தும், இரண்டு பாம்பிறகு நடுச
சந்தி நானகினும் இரண்டு பாம்பிறகும் பொருந்த
நானகெழுத்தமாகச் சித்திரத்தி லடைபட்டு முடியுமாறு
காண்க

(2 - ள) இதனுள் ‘பூமகன யா?’ ‘திரு’ எனவும், ‘போவானை ஏவுவான ஏதுரைக்கும்?’ ‘ஏகு’ எனவும், ‘நாமம் பொருசுரத்திற கேதெனபா?’ ‘அமபு’ எனவும், ‘அழகின பேரென?’ ‘அம்’ எனவுங் கூட்டித் ‘திருவே கம்பம்’ எனக் கண்டு கொள்க

(3 - ள) திரு + ஏகு + அமபு + அம் = திருவே கம்பம்

தேரிசை வேண்பா

“நீர்ததொழிந்த வாணந ட்டக்கிப்பின் னிசசயமே
வாயததமை - த வயி பெண்ணுனையே—கூாததகு
வாளேரே டோசை டீனே சிலம்வ வல்லாற
கோர புடனவருவ தல்” எனவும்,

(2 - ள) இதனுள் நீர்ததொழிந்த ஆறு - நிலை என வும், ஐந்தடக்கி - ஆமை எனவும், வாயில கடை எனவும் பெண்ணுனை - பிடி எனவும், வாளேறு - புண எனவும், ஓசை - இயம் எனவும், விளைநிலம் - செய எனவும் கூட்டி, ‘நிலையாமை கடைப்பிடி, புண்ணியஞ்செய’ எனக் கண்டு கொள்க, (எ - று)

தேரிசை வேண்பா

வ - று “நலவினை நாற்கால விலங்கு நவைசேரும
கொலவினை யஞ்சி குயக்கல—மெல்ல
உறுதியு மல்லவு நாடபோ மரபே
ரிறுதியி லின்ப நெறி” எனவும் வரும்

(2 - ள) இதனுள், ‘நலவினையபுடைய நாற்கால விலங்கு யாது?’ ‘முயல’ எனவும், ‘நவைசேருங் கொல வினை யஞ்சி யாது?’ ‘ஆமை’ எனவும், ‘குயக்கலம் யாது?’ ‘அகல்’ எனவும், ‘மெல்ல உறுதியையும், உறுதியல்லன வற்றையுஞ் சொல்லு நாடபெயா யாது?’ ‘சோதி’ என வும், ‘மரபபெயா யாது?’ ‘தேறு’ எனவும் கூட்டி, ‘முய லாமை யகல், சோதி தேறு’ எனக் கூட்டுக இறுதியி லின்பநெறி, (எ - று)

இச சித்திரகவி வினாவும், விடையுமாக அமைதலின் விநுவுத்தம் எனப்பட்டது

எ-வது, காதைகாப்பு எனபது, ஒரு செய்யுள் முடியவெழுதி, அதனீற்று மொழிக்கு முதலெழுத்ததுத தொடங்கி, ஒவ்வொரு முதல் திடையிட்டு வாசிக்கப் பிற்தொரு செய்யுட் போதுவது

இன்னிசை வண்பா

வ - று “தாயேயா நோவவா வீரு வெமதுகீ
பின்னை வெருவா வருவதொ ரத்தப
வெம்புகல் வேற்றதநீ வைத்திசினிச சைகவா
தாவா வருங்கல்” யே” என வரும்.

(௧ - ள) தாயாயுள்ளாய! பாங்கு வருந்தும் அவா
கினை நீக்கு, எமது சாவாயுள்ளாய நீ பின்பு அச்சமாக
வருவது ஆராய், அது கெட எமக்குப் புகலாயுள்ள இடம்
வேறுகச் சமைத்து வைப்பாய், ஆசைப்பாடு கைக்கொள்,
எங்கட்குக் கேடிலலாத அரிய ஆபரணமாயுள்ள கடவுளே!
(எ - று)

இதனுட போந்த செய்யுள்,

வஞ்சித் துறை

வ - று “கருவா கச்சித்
திருவே கம்பத
தொருவா வென்னீ
மருவா நோயே”

(இ - ள) மனமே! நீ கச்சித் திருவேகம்பததுறை
பும் ஒப்பிலலாதவனே பென்று சொல்லக் கருவா நோய்
மருவா, (எ - று)

‘வருங்கல்நீயே’ எனபதில் லகர மொழிக் கு முத
லாகாமையின் அதனை நீக்கிக் ககரமுதலாகக் கொள்க
இதில் வேறொரு செய்யுளின் சொல் முறையே மறைந்து
நிறைவால் இது காதைகாப்பு எனப்பட்டது, காதை-சொல்,
காப்பு - மறைவு (காதை - கவி எனினுமாம்)

அ-வது, கரந்துறைப்பாட்டு எனபது, ஒருசெய்யுட்பிற்தொரு
செய்யுட்கொற புகாது எழுத்ததுப் பொறுக்கிக் கொள்ளலாமபடி
பாடுவது

நரிசை வெண்பா

வ - று. 'அகலலகுற நேரே யதர மமுதம்
பகாதற கரித்டையும் பாககின்—முகமதிய
முததென்ன லாமுறுவன மாதா முழுநீல
மைத்தடங்கண் வெவவேறு வான் "

(இ - ள்) நண்பனே! நான் கண்ட மாதருடைய
உருவத்தன்மை கேட்பாயாக —அலகுலானது தேரினது
தட்டாயும், அதரமானது அமுதமாயும், இடையானது
கிசாரித்துச் சொல்லுவதற்கு அரிதாயும், முகமானது
மதியமாயும், முறுவலானது முத்தமாயும், மைத்தடங்
கண்ணானது நீலப்பூவாயும், வேறுபடவைத்த வாளாயு
மிருக்கும்

இதனுட போந்த செய்யுள்,

குறள் வெண்பா

வ - று "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன முததேயுலகு "

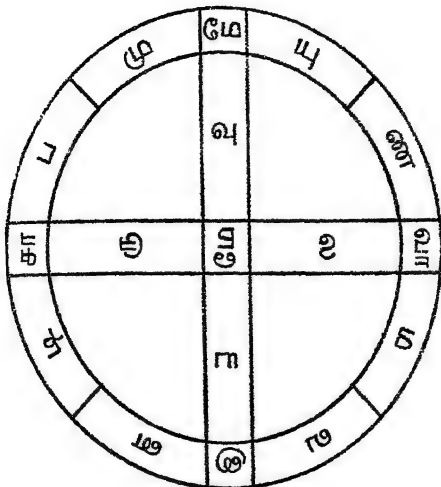
என்பதாம்

இதில் எழுத்துக்களெல்லாம் ஆங்காங்கு வருமா
றமைத்து அக குறடகவியை மறைத்தவாறுணாக இதில்
ஒரு செய்யுள் மறைந்து கிடத்தலான, இது கர்நாடக
செய்யுள் ஆயிற்று

க-வது, சக்கரபந்தம் இது நான்காரச சக்கரமும் ஆறு
ரைச சக்கரமும், எட்டாரச சக்கரமும் என மூன்று வகைப்படும்.

உ. நான்காலைச் சக்கரம்

உருக-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது

மேரு சாபரு மேவுமே

மேவு மேயுன வாலமே

மேல வாலவ னுயமே

மேய னுனடி சாருமே

இது, 'மே' எனனும் எழுதது நடுவே நின்ற ஆர்மேல
ஒவ்வோரெழுத்து நின்ற சூட்டினமேற பன்னிரண்டு
எழுத்து நின்ற, நடுவுநின்ற கீழாரின வழியிறங்கி யிடஞ்
சென்று அடுத்த ஆரின்வழி நடுவடைந்து முதலடி முற்றி,
மறித்தும் நடுவுநின்ற அவவாரின்வழித்திருமடி யிடஞ்
சென்று அடுத்த ஆரின்வழி நடுவுசென்று இரண்டாமடி
முற்றி, அவவாரே மூன்றாமடி நான்காமடிகளும் வலஞ்
சென்று முற்றியவாறு காண்க

அவற்றுள்,
நான்காரைச் சக்கரம்

எ - று விருத்தம்

வ - று 'மேரு சாபமு மேவமே
மேவு மேயண வாலமே
மேல வாமவ னுபமே
மேய னுனடி சாருமே"

என வரும

(இ - று) மேருவை விலலாகக் கொள்ளுவனவாயும் நஞ்சை யுணவாக விருமபுவனவாயும், உயாத உருவத்தை யுடையனவாய் மிருக்கும் அவன வினையாடுதற் கினமா யுள்ள கூளியாகலான, அததனமையா னடிகளைப் பொருந் துவீராக, (எ - று)

இது நான்காராய், நடுவே 'மே' எனனு மெழுத்து நினறு, ஆரமே லொவவோ ரெழுத்து நினறு, சூட்டின மேற பண்ணிரண்டெழுத்து நினறு முற்றுப்பெற்றது நான்காரைச் சக்கரமாவது — நான்கு ஆகக்கால்களை யுடைய சக்கரம் சூட்டு - வட்டை

ஆறுரைச்சக்கரம்

கட்டளைக் கவித்துறை

வ - று "தணமலா விலலிதன போரண தஞ்ச நமக்களித்த
கணமலாக காவிக கெதிாவன வென்று கரமளந்த
பணமலா யாழ்பயில் வாரன்பு சூழபதி நாகைமிகக
தணமைய கத்துப் பதுமத்த மாதா தடங்கண்களே"

என வரும

(இ - று) கைகளாற் றைவந்த விரிந்த பண்ணை யுடைய யாழ்வல்லோர், அன்பு மேவிய நாகபட்டணத்தில், காமனுடைய போரில் நமக்கு அபயங்கொடுத்த கணனாகிய நீலப்பூவுக்கு ஒப்பாவனவல்ல மிகக் குளிர்ச்சியையுடைய தாமரைமலரி லுறைவோராகக்கொத்த பெண்களின் அகன்ற கண்கள், (எ - று)

இஃது ஆறாராய், நடுவே ரகரம் நினறு ஆரமேல ஒன்பு தொன்ப தெழுத்தாய்க, சூட்டினமேற போதிவானன்

னென்னும் பெயர் நின்று சூட்டினமே வீருபத்து நான்கேழுத்து நின்று முற்றுப் பெற்றது

குறடி - ஆரக்காலங்களுக்கடியில் உள்ள சூட்டத்தின் வளைவான பாகம்

எட்டாரைச் சக்கரம்

ஆசிரியப்பா

உ - து 'மலாமலி சோலை யநலங் கடுக்க
மடமயி லியற்றக மாநிரம புதைத்து
வளைந்து புகனமேக வல்லிருந் துழை
வரியளி துதைத்து கதுட்டினி தடைச்சி
மன்னுமா மடமொழி வடிவான வாகு
கன்னித துறைவன கனகச சிலமடே' என வரும்

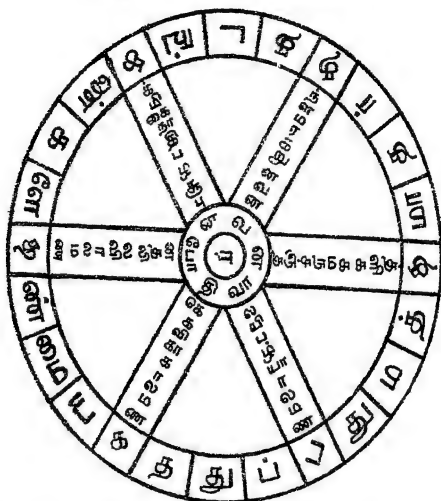
(இ - ள்) மலாமிக கிருந்த சோலைபுள நலம் விளங்க, மடப்பத்தோடு கூடியிருந்த மயிலியலுக்கு ஓங்குமபடியாகத் திசைகளை மறைத்துச் சூழ்ந்து மிகக் மேகங்களை நென்னுநின்ற வலிய இருளினாலே முழுகுந் தனமைத்தாய், இசை மருவிய வண்டுகள் குடையத்தகாநின்ற மலர்களைக் குழலினமீதே அழகுபெற அணிந்து பொருந்துமா மடப்பத்தோடு கூடாநின்ற மொழியையுடையாள கூரிய வாள வளவனாகிய கன்னித்துறைவனது கனக மலையின்கண், (எ - று)

இமய மலையின்கண் திசைகளை மறைத்து மேகஞ் சூழ்ந்து மலர் மலிந்து சோலைக்கு அழகுண்டாகத் தன குழலை யலங்கரித்து மயிலியலொப்ப அழகுபெற்ற மடப்பத்தோடு கூடிய மொழியாள நிற்பனெனக் கூட்டுக

. இஃது எட்டாராய், ஆரமே லவவா நெழுத்தாய், நடுவே ககரம் நின்று குறட்டினமேல் அறமேதனமாவது என்னுஞ் சொன் னின்று சூட்டினமேன் முப்பத்திரண்டேழுத்து நின்று முற்றுப்பெற்றது-

ச ஆரூரைச் சக்கரம்

௨௩௬ மும் பக்கத்திலுள்ளது

தனாமள விவிலிதன போரன தஞ்ச நமகனிதத
கனாமளக காவிக கேநீரவன வனறு கராமளநத
பனாமள யார்பயில வாரனா துரபதி நாகைமிகக
தனமை யகததுப பதுமதத மாதா தடவகணகளே

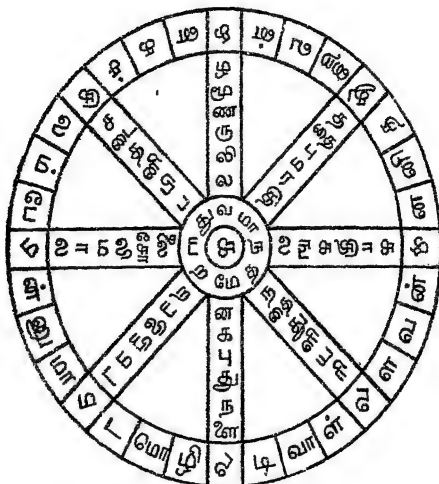
இது, ஆரூராய் நடுவே ரகரம் நின்று ஆர் ஒன்றுககு
ஒனபதொனப தெழுச்சாய, குநடடினமேல 'போதிவான
வன' எனனும் பெயர் நின்று, குடடினமேல இருபத்து
நான்கெழுத்து நின்று, இடககுறுககாரின் முனை தொடங்கி
அதனெதிராரின் முனையிறுதி சென்று முதலடி முறறி,
அடுத்த வலக்கீழாரின் முனைநின்று அதனெதிராரின்

முனை யிறுதிசென றிரண்டாமடி முற்றி, அடுத்த வலக
கீழாரின முனைநின்று எதிர்த்த மேலாரின முனையிறுதி
சென்று மூன்றாமடிமுற்றி அதற்கடுத்த வலககீழாரின
முனைநின்று வட்டைவழி வலஞ்சுற்றி நான்காமடி முதல்
காண்க

‘கணமலா’ என்ற அடிமுடிவில் வட்டையில் நிற்கும்
தகரத்தை இவ்வடிகு உயிரமெய்யாகவும், வட்டைசுற்றி
வாசிக்கும் நான்காமடிகு மெய்யாகவும் கொள்க தகர
வுயிரமெய்யில் (த) எனலும் மெய் இருத்தலான
இங்ஙனம் கொள்ளற்கு நியாயம் ஏற்பட்டதெனக் இன
னும் இவ்வடியை வாசிக்கும்போது நடுவே நிரும் ரகர
வுயிரமெய்யை மேற்கூறிய நியாயப்படி மெய் (ர) ஆகக்
கூட்டிக் கொள்க

ரு எட்டாரைச் சக்கரம்

உகஎ-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது

மௌமலி சோலை யகநலங் கதிரக
மடமயி வியறறக மாதிரம புதைதது
வளைநது புகனமேக வல்லிருண் குறக
வரியனி துதைநத ததுபயிவி தடைசசி
மனனுமா மடமொழி வடிவாள் வளவள
கனனித துரைவள கனகச சிலம்பே

இது, எட்டாராய, ஆர் ஒன்றுககு அவ்வாறெழுத்தாய்,
கடுவே ககரம் கின்று குறட்டினமேல் 'அறமே தனமாவது'
என்னுஞ் சொல் கின்று, குறட்டினமேல் முப்பத்திரண்டு
எழுதது கின்று, இடக குறுக்காரின் முனை கின்று

தொடங்கி அதனெதிரா முனையி னிறுதி சென்று முதலடி
முற்றி, முதல தொடக்கத்துக்கு வசைகீழாரின முதற
றொடங்கி எதிரேற் இரண்டாமடி முற்றி, அதற்கடுத்தது
அவவாறே ஏறி மூன்றாமடி முற்றி, அதற்கடுத்தது அவ
விதமே ஏறி நான்காமடி முற்றி, முதல தொடங்கிய ஆரின்
முதலெழுத்திலிருந்து வட்டைமேல வலஞ்சுற்றி ஐந்தாவது
ஆறாவது அடிகள் முடிந்தமை காண்க

இதுவும் ஒருவகை நான்காசைச் சக்கரம்

இன்னிசை வெண்பா

வ - று “மாதவா போதி வரதா வருளமலா
பாதமே யோத சுரரை—தீதகல
மாயா நெறியளிப்பா யினறன பகலாச்சோத
தாயே யலகிலலா டாம” என வரும்.

(இ - ள்) புத்ததேவா! குற்றமில்லாதாய! உன்னு
டைய பாதத்தை வழத்தாநிற்கும் அசுரருக்கு நீ பாவங்
கெட மோட்ச மளிப்பாய! அன்பு நீங்காத அழகிய தாய
போலவாய! எல்லையிலலாத மிக்க வலிதாகிய தவத்தை
புடையாய! இன்று அருளவாயாக, (எ - று)

இதுவும் நான்காசாய, நடுவே ரகசினின்று, குறட்டின
மேல் வசுதாரையென்னும் பெயாநின்று, ஆரமேல் நநநான
கெழுத்து நின்று, குட்டினமே லிருபத்தெட டெழுத்து
நின்று முற்றுப்பெற்றது ஆடு - வலி

க0-வது, சுழிதூண் எனபது, ஒரு செய்யுளை எவ்வெட
டெழுத்தாய நான்கு வரியாக எழுதி, மேனின்று கீழிழிந்தும் கீழ்
நின்று மேலேறியும், புறநின்று வந்துள் முடிய உச்சரித்தாலும்,
அவ வரி நான்குமேயாகி அசு செய்யுளாயே முற்றுப்பெறுவது

வஞ்சி விருத்தம்

வ - று “கவிமுதி யார பாவே
விலையரு மா நற்பா
முயலவ துறுநா
திருவ ழிந்த மாயா” என வரும்

(இ - ள்) கவிகளால் முதிர்ந்தார செய்யுந் கவியே
விலையிடுதற்கரிய கவி பெனவும், இடைவிடாது முயலவார
செல்வமழிந்தது கெடாதெனவுமாம், (எ - று)

இதுவு மது

வஞ்சி விருத்தம்

வ - று. “மதன விராகா வாமா
தந்த சகாவே நீவா

நததத தாதா வேகா

விசநவி ரோதா காரா”

என வரும்

(இ - ள்) மதனா! ஆசையிலலாதவனே! ஒளியை புடையானே! குபேரனுக்குத் தோழனுள்ளானே! மேகத்தினும் அதனமான வள்ளலே! பணிபூணூல விரோதமான தோற்றத்தையுடையானே! எங்கள் விதனங்களை நீக்கிக் காப்பாயாக, (எ - று)

நீக்கப்பொருண்மையினகண வந்த ஐந்தனுருபு ஆறனுருபாய மயங்கின இதனுள், ‘நீக்கி’ எனபது வருவித்துரைக்கப்பட்டது

கக-வது, சருப்பதோபத்திரம் எனபது, ஒருநிரை எட்டாக அறுபத்து நான்கறை கீறி, ஒரு செய்யுள் எவ்வெட்டெழுத்தால ஓடியாக நான்கடி பாடி, மேனின்று கீழ் இழியவும், நான்கடிபு மெழுதி, கீழ் நின்று மேலேறவும், நான்கடிபுமெழுதி, மேனின்று கீழிழியவும், கீழ் நின்று மேலேறவும், முதறெட்டங்கி இறுதியாகவும், இறுதி தொடங்கி முதலாகவும், மாலைமாற்றாக நான்கு முகத்தினும் வாசித்தாலும் அச செய்யுளேயாவது

கவி விருத்தம்

வ - று “ மாவா நீதா தானீ வாமா
வாயா வாமே மேவா யாவா
நீவா ராமா மாரா வானீ
தாமே மாரா ராமா மேதா”

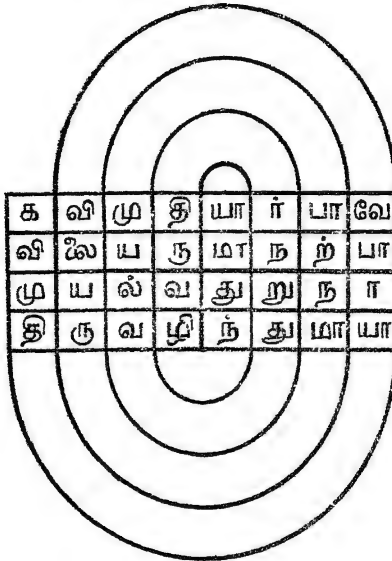
என வரும்.

(இ - ள்) பெரியோனே! நீதியுடையோனே! மிக்க நீங்காத செல்வத்தையுடையோனே! எனனாகக் கடவது, பொருநதுவாயாக இப்படி யெனனைச் சோந்தால் வாயாதன யாவை? நீ வருவாயாக இராமனை யொப்பாய்! காமனுமாயுள்ளாய்! மழையை யொப்பாய்! நீ யாதலால் பெரிய மேம்பாட்டையுடைய நின் மாபினிறைந்திருக்கப்பட்ட ஆராகிய தாரினைத் தருவாயாக, (எ - று)

அரசா மாளிகைகளி லுள்ளதோர கட்டிடத்திற்கு, சருப்பதோபத்திரமென்று பெயர், அந்தக் கட்டிடம் நார்புறமும் வாயிலுள்ளதாய் நினைத்த பக்கத்தில் மேலேறவும், கீழிறங்கவும் கூடியதாயிருக்கும், இச சித்திரங்களையும் அதே போன்றிருத்தலால் அப்பெயர் பெற்றதெனக்

கூ சுழிதளம்

உசஉ-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது

கவிருதி யார் பாவே

விலையரு மா நற்பா

முயல்வ துறு நா

திருவ நிதது மாயா

இது, செவவே யெழுதிய நாலடி நான்கு வரியுள், முதலடி முதலெழுத்தினின்றும் சுழிரேகை வழியே மேனின்று கீழிழிந்தும், கீழினின்று மேலேறியும், புறமின்று வந்துளமுடிய இடஞ்சுற்றிப் படிக்க நாலடியு முடியுமாறு காண்க

௮ சதுர்பதோ பத்திரம்

உசுச ஜும் பக்கத்திலுள்ளது

மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
தா	மே	மா	ரர்	ரா	மா	மே	தா
தா	மே	மா	ரா	ரா	மா	மே	தா
நீ	வா	ரா	மா	மா	ரா	வா	நீ
வா	யா	வா	மே	மே	வா	யா	வா
மா	வா	நீ	தா	தா	நீ	வா	மா

மாவா நீதா தாதீ வாயா

வாயா வாமே மேவா யாவா

நீவா ராயா மரார வாதீ

தாமே மரார ராயா மேதா.

இது, நாற்புறமும தலைப்பாக வைத்து வரிசையாகப் படித்தாலும், மடக்கிப் படித்தாலும், நான்கடிகளையும் மேனின்று கீழிறக்கியும், கீழினின்று மேலேற்றியும் படித்தாலும் சொரூபங் கெடாமல் மாலைமாற்றாய முடியுமாறு காண்க

கஉ-வது, அக்கரசீகதகம் எனபது, ஒருபொருள் பயப்ப
தொரு சொற்கறி, அதனில ஒவ்வொரு எழுத்தாக நீக்க வெவ்
வேறு பொருள்பயக்கப் பாடுவது

வ - று “பொற்றாணில வந்த சடா பொய்கை பயத்த வண்ணல
சிறையன் முனவனிதை யாகி யளித்த செமமல
மற்றியா கொல்லென்னின மலாதூவி வணங்கி நாளும்
கற்றோ பரவுங் கநகாரி நகாரி காரி” என வரும்

(இ - ள்) பொன்னாகிய தூணிலே தோற்றியே
சோதியுள்ளான யா? பொய்கையானது பெற்ற
தலைமையுடையவன் யா? சிறையனாகிய மால் முன்னுள்
மோகினி வடிவுகொண்டபோது பெற்ற பிள்ளை யாரென்று
கேட்பீராயின், கற்றாரால் மலாதூவி நாடோறும் வணங்கப்
பட்ட கநகாரி என்றும், நகாரி என்றும் காரி என்றும்
கொள்க, (எ - று)

கநகாரி - திருமால் நகாரி - முருகவேள், காரி -
மாசாததன் அக்கரசீகதகம் - அட்சரநீக்கம்

கஉ-வது, நீரோட்டம் எனபது, இதழ் குவிக்கும் உயிரு மெய்
யுந் தீண்டாமற் பாடுவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “சீலத்தான ஞானத்தாற் தேற்றத்தாற் சென்றகன்ற
காலத்தா லாராத காதலான்—ஞாலத்தார
இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாவ
கச்சிக்கச் சாலக் கனி” என வரும் எனின்?

(இ - ள்) தொழிலாலும், அறிவாலும், மனத்தெளி
வாலும் தன்னிடஞ்சுச் செலுத்தின் காலத்தின் பெருமை
யாலும், ஒப்பிலலாத ஆசையாலும், உயர்ந்தோராயினா
நினைப்பவும், எத்தனைபுந் தாழ்ந்த எனக்கு, மிகவுஞ் சிறந்
தினிதாகாநிற்குங் கச்சிப்பதியிலுண்டாகிய திருக்கச்சாலை
யிற் றேற்றிய கனியை யொப்பான், (எ - று)

சூத்திரம்

“உணர்வு ஒளபம் வலிவற றியைபு
சேரநி ரோட்டத திறதது”

என்றாகலின

நிரோட்டம் எனபதற்கு இதமோ டிதழ ஒட்டாதது
என்று பொருள

கச வது, ஒற்றுப்பெயர்ந்தல் எனபது, ஒரு மொழியுந்
தொடாமொழியுமாயப் பொருளபடு மவற்றை அப் பொருளொழிய
வேறு பொருளபட வைப்பது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “வண்புயலை கீழ்படுத்தி வானத் தரும்லரது
மணகுளிர்ச சாயல வளாகுமா—தண்கவிகை
கொங்கா ரலங்க லரபாயன கொய்பொழிலுழ
கங்கா புரமா ளிகை”

என வரும்

(இ - ள்) வளப்பததையுடைய மேகங்கள் கீழாக
மேலோங்கி வானத்தின்க ணுண்டாகிய கற்பகப்பூக்களை
உச்சிமீது உடைத்தாய், உலகெலாம் தன்னுருவச் சாயை
யாகிய நிழலைப் பெருக்கும் குளிர்சசி பொருந்திய குடை
யினையும், மதுநிறைந்த மாலையையுமுடைய அரபாயனது
கங்காபுரத்தின மாலிகை எனவும்,

வளப்பததையுடைய மேகத்தைப் பழிகருந் தன்
மையை யுடையதாய், வானத்தினுண்டாகிய கற்பகத்
தோடு பகைகொண்டு கொடுத்து உலகத்துள்ளாருடைய
உள்ளங் குளிர்மவண்ணம் காவலுபுரியுந் கங்காபுரத்தை
யாளும், குளிராத் குடையினையுடைய அரபாயனது கை
எனவும், வந்தவாறு காண்க

கங்காபுரம் - கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

இதுவுமது

நேரிசை வெண்பா

பொறபுடைய மாதா புலவாரோ பொயமருவாச
சொறபயிலும் பாண் சுடாமணித்தோ—கற்புடைய
வஞ்சிகா சேரினற மாமருதா ரானமிழா
கஞ்சினைய நலவயலு ரறது”

(இ - ள்) பொய்யோடு கூடாத சொற்களைப் பல காதுஞ் சொல்லாந்நற பாணு¹ அவரது சுடாமணித்தோ தம கற்புடைய மனைவி மனையிலே சேருமாபிற பொலி வினையுடைய பரததையா முனியாரோ² தேனால வண்டு மருவப்பட்ட தாரா னினபுறுநதகையமல்ல, நலவயலூரனா கிய தலைவறகு நாங்கன ரஞ்சோடொவவோமோ தீண்டு மிடதது, (எ - று)

இப் பாட்டின் ஓரடியில், வஞ்சி - நகா - சோ - இல - நறவு - மா - மருது - ஆ - ஆல - மகிழ - எனனும பத்து மரம வரதன், எனனை³

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ ஓரடியுட் பதது மட்டமுடனொற றுப்பெயாததது
தோமருவி யூடற றிறமபு⁴னரது—கோமை
மருதம் புணரத்தது⁵ம வெண்பாவாய வையம்
கருதப் பகாவன கவி ”

(இ - ள்) அஃதாவது ஒற்றப்பெயாதது ஓரடியில் பததுமரம் வருதலோடு, தலைவன தோ சோரதுவரத தலை வியின் பிணக்கின் தனமையைச் சோததுவைத்தது, மருத நிலத்தின் நகவுசார, இவை அடங்கியதும் வெண்பாவாக உலகத்தார கருதக் கவி கூறுவான், (எ - று) என்று ஈகலின்,

ஆல-கசைக்கும், ஓர் மரத்துக்கும் பெயர் ‘ஒற்றப் பெயாததல்’ என்பதற்கு ‘ஒன்றிநிற்கும் வேறு பொருளைப் பெயாத தெடுத்தல்’ என்று பொருள்

கவி-வது, மாந்தீரைச் சுருக்கம் என்பது, ஒருபொருள் பயந்து நிற்ப தொருசொல், ஒரு மாதத்திரைபைக் குறைப்பப் பிறிதொரு பொருள் பயக்குஞ் சொல்லாய் நிற்பது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “நேரிசையா கூடதவினோ புனளிபெற நன்மரமாம்
கோலிலையா புனளி பெறெருப்பாம்—சீரளவும்
காட்டொன ரெழிப்ப விசையா மதன்னவில
மீட்டொன ரெழிப்ப மிடறு ” என வரும்

(2 - ன) ரேரிசையா கூரதல - ருதி இதில ஒரு மாததிரையைச சுருக்க ஒதி எனலும மரமாம ரேரிசை - ரீ இதில ஒரு மாததிரையைச சுருக்க, ரீயாகிய ரேருப பாம, காடு - காந்தாரம, இதில ஒரு மாததிரையைச சுருக்க கந்தாரம எனலும பண்ணும இதில மீட்டும் ஒரு மாத திரையைச சுருக்க கழுத்தாம, (எ - று)

இதில புள்ளிபெற என்றது ஓகார ஏகாரங்கா அக காலததுப புள்ளி பெறுதலை ரேககி எனக எனினு மமையும

கசு-து, மாத்திரை வருத்தனம் எனபது, இதனை மறுதலைப படப பாடுவது

கலி விருத்தம

வ - று ' அளபொன ரேறிய வண்டதி ஞாபடஞல
அளபொன ரேறிய மண்ணதிரை துசுஞமால
அளபொன ரேறிய பாட லருஞ்சுண
அளபொன ரேறழ கூடலை தாடுமால' என உரும

(3 - ன) வண்டு - அளி, அளபேறிய வண்டு - ஆளி எனவும மண் - தாரை, அளபேறிய மண் - தாரை எனவும, பாடல - கவி, அளபேறிய பாடல - கவி எனவும, அழகு - வனப்பு, அளபேறிய அழகு - வானப்பு எனவும காணக, (எ - று)

இது, நற்றயிரங்கல துறையாக அமைந்தது, தலைவி தலைவனுடன் அடவியிற் செல்லுங்காலத்தே ஆளி ஆப்பி ஞல, அவளுடைய கவிபேனற கண்கா, மழைபேனற கண்ணீரில் மூழ்கியாடும், கண்ணீர்ததாரைகள் மாட்டின மேல உரும' எனபது இதன பொருள் மாததிரை வருத்தனமாவது, மாததிரையை அதிகப்படுத்தல்

கஎ-வது, முரசுபந்தம் எனபது, ஓடி ஒருவரியாக நான்கு வரியெழுதி மேலிரண்டு வரியும் தமமுட கோமூத்திரியாகவும், கீழிரண்டு வரியுட தமமுட கோமூத்திரியாகவும் சிறுவா போக்கி, மேலவரி யிரண்டாம் வரியினும், மூன்றாம் வரியினும் நான்காம் வரியினும் கீழுறறு மீண்டு மேனோக்கவும், கீழவரியினும், அவ வாறே மேலுறறு மீண்டு கீழோக்கவும் பெருவா போக்கி, இந்த வா நான்கும் நான்கு வரியாகவும் பாடுவது

௨ முரசுபந்தம்

உருக-ஆம் பக்கத்திலுள்ளது

கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
தா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
மா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே
கா	ன	வா	ர	ண	ம	ரி	ய	வா	யி	ன	னே

காந வாரண மரிய வாயினனே

தாந வாரண மரிய வாயினனே

மாந வாரண மரிய வாயினனே

காந வாரண மரிய வாயினனே

இது மேலிரண்டடிகளுந் தமமுட கோழுத்திரியாக
வும், கீழிரண்டடிகளுந் தமமுட கோழுத்திரியாகவும்,
சிறுவா போககி, மேலவரி மற்ற மூன்று வரிகளிலும்
கீழுறறு மீண்டு மேனோக்கவும், கீழவரியும் அவவாறே மற்ற
மூன்று வரிகளிலும் மேலுறறு மீண்டு கீழ்நோக்கவும் பெரு
வா போககி, இநதவா நான்கும் நான்கு வரிகளாகவும்
முடியுமாறு காண்க

கவி விருத்தம்

வ - று “கான வாரண மரிய வாயினனே
தான வாரண மரிய வாயினனே
மான வாரண மரிய வாயினனே
கான வாரண மரிய வாயினனே” என வரும்

(இ - ள்) சோழன் வலியமிக்க போரசெய்த இடமா
னவை, இசையோடு கூடிய வேதம் அரியவாயக, கூட்டம்
பொருந்திய மதயானை யரியவாயக, காட்டுக கோழியையும்
சிங்கங்களை யு முடையவாயின, (எ - று)

சோழன் போரசெய்யாத முன்னா மறைமுழக்கமும்,
யானைகளுமுடைய இடங்கள், போரசெய்த பின்னாக
காட்டுக்கோழி முழக்கமும், யானையைக் கொல்லவல்ல
சிங்கங்களுமுடைய வாயின வெனக்கொள்க இது முரசின
வாக்களைப்போல அமைந்திருத்தலின் ஸ்ரீரஃபந்ம் எனப்
பட்டது முரசம் - மிருதங்க வாசகியம்

கஅ-வது, திரிபாகி எனப்பது, மூன்றெழுத்தாக கூட ஒரு
மொழியாகியும், அதில் முதலெழுத்துங் கடையெழுத்தும் கூட
வேறொருமொழியாகியும், இடையெழுத்துங் கடையெழுத்துங் கூட
மற்றொருமொழியாகியும் வருவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “மூன்றெழுத்து மெங்கோ முதலீ ரொருவளளல
என்றுலகங் காப்ப திடைகடை—யானறுரைப்பிற
பூமா? பெயதுலகம் போற்றிப் புகழ் தேத்தும்
காமாரி காரிமா ரி” என வரும்

(இ - ள்) இதனுள் மூன்றெழுத்து மெமமுடைய
கோவாகிய காமாரி எனவும், இதன் முதலெழுத்துங் கடை
யெழுத்துங் கூடக காரி என்றொருவளளல எனவும், இதன்
இடையெழுத்துங் கடை யெழுத்துங்கூட மாரி என்று
உலகங்காக்கும் மழை எனவும் வந்த வாறு கண்டுகொள்க,
(எ - று)

திரிபாகி யென்பதற்கு மூன்று பாகத்தையுடையது
என்று பொருள்

(3 - வி) காபரி - காம்புக்குப் படைவனாகிய சிவன

கக-உது நீரிபங்கி என்பது ஒரு செடியாக உறுபடமாது ஒரு மொரு பட-உனை நுளருகப் பிரித்து எழுசுவேவெறு செடியுள் யத சரிதகனியே பொரு - படந்து தொட்டி கிரியை யும் தனிதகனியே காம்பு உருவது

கட்டளைக கவித்துறை

வறு "ஆதர தீரனை போலினியாய் அம்பி காபதியே'
மாதபக காணனி சோசடையாய் வம்பு நீளமுடியாய்
தேமுயந தாரினனல் சூழவீனை தீரெமமி ரானினியார
ஒதுமொனறே உன்னு வாரமு தே'உமபா நயகனே'
என வரும்

(3 - வி) அனனைபோல இனிமை செய்பவனே!
அம்பிகைக்கு நாயகனே! உமையை இடப்பாகத்தி லுடைய
வனே! கையில் நெருப்பை (மழுவை)த் தாங்கிய சடைக
கடவுளே! வாசனை தங்கிய நீண்ட சடைமுடியை யுடைய
வனே! குற்றத்தினின்றும் நீங்கி நின்னருள பெற்று வாழ்ந்த
வாக்குடைய துன்பஞ் சூழ்ந்த இருவினைகளைத் தீர்க்கின்ற
எமது கடவுளே! முத்தியின்பத்தை யுடையவர்கள்
துதிக்கின்ற ஏக வஸ்துவே! நினைப்பவர்க்கு அமுதம்
போன்றவனே! தேவர்களுக்கு நாதனே! என்னுடைய
ஆசையைத் தீர்ப்பாயாக என்பதாம், (எ - று)

இதனுள்,

வஞ்சித்துறை

"ஆதர தீர
மாதபகா'
தேமுயநதார
ஒது மொனறே'" எனவும்,
"அனனைபோலினியாய்
வனனிசோ சடையாய்
இன்னவசூழ வினைதீர
உன்னுவா ரமுதே'" எனவும்,
"அம்பிகா பதியே!
வம்புநீண் முடியாய்
எம்பிரா னினியார
உம்பாநா யகனே'" எனவும்,

பூனறு வஞ்சிததுறைகள் வந்தவாறு காண்க இச
செய்யுட்களுக்கும் முதற் கலிததுறையின பொருள்களே
பெருமபாலும் அமையும் இவற்றுள், 'எம்பிரா னினி
யா' எனபதற்கு, 'எமது கடவுளே! இனி எமக்கு
உனனையன்றி வேறுகதி யாவா' என்று பொருள் கொள்க

இதுவுமது

தேரிசை வெண்பா

வ - று "சங்கநதா பூணர தாமே கலைதாநற
புங்கவனமால் காண்ப புலவுடைய—கங்கரா'
கோணு கலாமதிசோ கோடர' சங்கரா'
சோணு சலா' சலமே தோ" என வரும்

(இ - ள்) நல்ல பிரமனும், திருமாலும் முடியையும
அடியையுந் தேடிக் காண முடியாதவனும், பகைவா னுன்
தங்கிய மழுப்புடையை யுடையவனுமாகிய அரனே! வளை
வாகிய ஒற்றைக் கலையையுடைய சந்திரன் சோநத
சுடையையுடையவனே! சங்கரித்தற நெழிலையுடையவனே!
அருணசலத்திலுள்ளவனே! சங்குவுளையலைக் கொடு,
அண்யத்தசக ஆரத்தைக் கொடு, மேகலாபரணத்தைக்
கொடு, உனக்குச் சஞ்சல மியாது? எனபதாம், (எ - று)

இது, அருணசலேசுரராகிய தலைவரைக் கண்டு ஆசை
மிக்குக் கைவளை முதலியவற்றை நழுவவிட்ட தலைவி
பொருத்தி அவரைக் கண்டு, தன்னைக் கூடி அவற்றைத்
தனபாற் சோபிக்கும்படி வேண்டிக் கூறியதாக அமைந்
தது சங்கு எனபதற்கு அழகெனினும் பொருந்தும்
கங்கு - மழுவைக் குறித்தது

இவ வெண்பாவே,

"பூணர தாமே கலைதாநற புங்கவனமால்
காண்ப புலவுடைய கங்கரா'—கோணு
கலாமதிசோ கோடர' சங்கரா' சோணு
சலா' சலமே தோ' சங்கநதா" எனவும்,

"சலமேதோ' சங்கநதா பூணர தாமே
கலைதாநற புங்கவனமால் காண்ப—புலவுடைய
கங்கரா' கோணு கலாமதிசோ கோடர'
சங்கரா' சோணு சலா'" எனவும்,

மூன்று வெண்பாவாய்த் திரிபங்கியானது காண்க
இவற்றிற்கும் முதலவெண்பாவின பொருளே அமையும்
இது, ஒரு செய்யுளே மூன்று பங்காவதால் திரிபங்கி
வெண்ப பட்டது

(ரு - ள்) திரி - மூன்று பங்கி - பங்கமுடையது
பங்கம் - பேதம்

உ-உ-வது, பிறிதுபடுபாட்டு எனபது, ஒரு செய்யுளை அடியுள்
தொடையும் வேறுபடுபுச சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாது
வேறொரு செய்யுளாய் முடிவது

கட்டளைக கலித்துறை

வ-று “தெரிவருங் காதலிற் சோந்தோர் விழையும் பரிசுகொண்டு
வரியளி பாட மருவரு வல்லி யிடையுடைத்தாய்த
திரிதருங் காமா மயிலிய லாய்நண னைத்தேமொழி
யரிவைதன னேரென லாகுமெம மைய்யா மாடிடமே”
என வரும்

(இ - ள்) எமமையனே! யாம் வினையாடும் இவ்விட
மானது, தெரிதற்கரிய காதலினாலே கூடியவா விரும்பும்
வித்ததைக்கொண்டு இசைபாடத்தக்க வண்டுள்ளெனும்
பாடலமகளிரா பாடுதலைச் செய்ய, மருவுதற்கரிய கொடிக
ளாகிய இடையினை யுடைத்தாய்த, திரிகின்ற அழகிய
மயில்கள்ளெனும் தோழியா கட்டத்தைப் பொருந்தி,
தேன்போலு மொழியினை யுடைய அரிவைக கொப்பாரு
மென்று சொல்லலாந் தகைமைதது, (எ - று)

இது,

“தெரிவருங் காதலிற் சோந்தோர் விழையும்
பரிசு கொண்டு வரியளி பாட
மருவரு வல்லி யிடையுடைத்த தாயத்திரி
மருங்காமா மயிலிய லாய் நண னைத்
தேமொழி யரிவைதன னேரென
லாகுமெம மைய யாமா டிடமே”

என ஆறடியாய், சுற்றயலடி முச்சீராய், ஏனையடி நாற்சீராய்
வந்து நேரிசை யாசிரியப்பாவாமாறு காண்க இனித

திரிபங்கிகஞ்சு சொன்ன பாட்டையே, இரண்டு பாட்டாகக்
கூட்டி அடி தொடை பேதித்துச் சொல்லுமாம்

பிறிதுபடு பாட்டாவது, வேறொரு பாட்டுத் தன்
னிடத்தே உண்டாகும் பாட்டு (எ)

சித்திரகவி முற்றிற்று

ந. வழக்களின் வகை

கூக பிரிபொருட் சொற்றொடர் மாறுபாடு பொருண்மொழி
மொழிந்தது மொழிவே கவாபடு பொருண்மொழி
நிரனிறை வழுவே சொல்வழு யதிவழு
செய்யுள் வழுவொடு சந்தி வழுவேன
எய்திய வெரன்பது மீடனே காலம்
கலையே யுலக நியாய மாகம்
மலைவழுள் ஞாறுததவும் வரைந்தனா புலவர்

(இ - ள்) அவை (1) பிரிபொருட் சொற்றொடரும்,
(2) மாறுபடு பொருண்மொழியும், (3) மொழிந்தது
மொழிதலும், (4) கவாபடு பொருண்மொழியும், (5)
நிரனிறைவழுவும், (6) சொல்வழுவும், (7) யதிவழுவும்,
(8) செய்யுள் வழுவும், (9) சந்திவழுவும் மென்னும் ஒன்பது
வழுவும்,

(1) இடமலைவும், (2) காலமலைவும், (3) கலையலைவும்,
(4) உலகமலைவும், (5) நியாயமலைவும், (6) ஆகமமலைவும்
என்னும் ஆறுமலைவும் உள்ளிட்ட பதினைந்து செய்
புரிதது வரைந்தனா புலவர், (எ - று)

முன்ன ரொன்பது வழுவும் குற்றமாதல் பெரும்
பான்மைய, குணமாதல் சிறுபான்மையவென்றற்கும்,
பின்னராறு மலைவும், ஒருதலையாகவே குற்றமாய்ப் புகழ்ச்சி

யிடத்தப டுணாதரையாகப் புணாசகத்தகக புல்வரான
மொழியப்படும் சிறுபானமைய வென்றாகும் இவ்வாறு
வைத்ததென்றற்க அஃதேல, குற்றஞ் செய்புணைக்க
வருவனவல்லவோ ஆதலால், செய்புட கிசககணங் கூறும்
யாபபுது ஓளனேற புணாததவது, ஈண்டுரைத்த தெனனை
யெள்ளின,

செய்யுளென்பது சட்டகம், அலங்காரமென்பது
அச சட்டகத்தைப் பொலிவு செய்வது, ஆதலாற் செய
யுடகுப் பொலிவு ஈண்டு உரைக்கப்பட்டது இக குற்றம்
அச செய்யுடகுப் பொலிவழிவு செய்வன ஆதலால் அச
செய்யுடகுப் பொலிவழிவு வாராமற் புணாகக வேண்டு
மென ஈண்டே புணாததப்படு மாதலாற் பிற்தெடுத்ததனை
றெனக

அஃதேல, இச சூத்திரத்துட செய்யுளென்பது
பெற்றம்மொனென்ன, மேற் பொதுவியலுள அதிகரித்த
செய்யுடகனேற அலங்கார முணாததியதாதலால் இக
குற்றமும் அச செய்யுடகண வாராமற் புணாககவேண்டு
மெனேற கொள்ளப்படும் அலதூஉம், இச சூத்திரத்
துட சொற்றொடரெனறது அச செய்யுளையே யன்றே
வெனக (அ)

பிறனகோடகூறி மறுத்தலை

க00 மேற்கோ ளேது வெடுத்ததுக காட்டென

ஆற்றுகி கிளக்கு மவற்றது வழுநிலை

கிரமப வுணாதத வரம்பில வென்ப

(இ - ள்) மேற்கோளும், ஏதுவும், எடுத்ததுககாட்டும்
என முறையாற் சொல்லப்படும் அவற்றது வழுநிலையை
ஈண்டு முற்றவுணாதத அளவிலவாதலாற் கூற்றறிவ
வென்று சொல்லுவா, (எ - று)

மேற்கோணமுதன மூன்றும் நியாயநூலுட சொல்
லப்படும் அவைதாமும் மதங்கடோறும் வேறுபட்டு

வருவன வாத்தலால் இனபந்தர வுரைக்கு மலங்கார இலக
கணத்தினகண மொழியி லினபமழிந்து பிறிதெடுத்து
விரித்ததென்பதா மாதலால் சண்டு வேண்டிற்றல்லா (சு)

(கு - ன) இதனைப் புறனடை எனவும் கூறுப

க பிரிபொருட சொற்றொடர்

க0க அவற்றுள்,

பிரிபொருட சொற்றொடர்செய்யுண் முழுவதும்

ஒருபொருள் பயவா தெரீஇத டெனறும்

(இ - ள) பிரிபொருளுனபது - ஒன்றாதபொருள்,
சொற்றொடருனபது - செய்யுள், ஆதலால், ஒன்றாப்
பொருளுடைச செய்யுள், (எ - று)

அஃதாவது, வாக்கியங்களை வெவ்வேறு நோக்கப்
பொருளுடையவாய்க் கூட்டி நோக்க ஒரு பொருளாக
வுணரப்படாததாய வருவது

தேரிசை வெண்பா

வ - று “கொண்டன மிசைமுழங்கக் கோபம் பரந்தனவாற
நெண்டிணரீ ரெலலாந திருமுனியே—உண்டுமிழந்தான
வஞ்சியா கோமான வரவொழிக் மற்றிவனோரா
பஞ்சியா செஞ்சீ றடி” எனபதனுள்,

வானினகண மேகங்கள் முழங்க நிலத்தினகண
கோபம் பரந்தன எனவும்,

தெளிந்த அலைகளையுடைய கடனீரையெல்லாம் அகத்
திய முனியே யுண்டுமிழந்தான எனவும்,

கருவூராருக்குக் கோமானாகிய சோழனே வருதலை
யொழிவாயாக எனவும்,

இவள செம்பஞ்சியை யூட்டிய சிவந்த சிற்றடியாள
எனவும்,

தனித்தனி நோக்கப் பொருள் பயந்தது, கூட்டி நோக்
கப் பொருள் பயவாமையின அப் பெயராயினவாறு
காண்க (க0)

இதற்குச் சிறப்பு விதி

க0உ களிபினும பித்தினுங் கழுவரை யினறே

எனபது, எனனுதலிறறேவெனின், எய்தியதிகநது
படாமற காததலுணாததுதல துதலிறறு

(இ - ள்) மேன மொழிந்த பிரிபொருட சொற
றொடா, களஞண்டு களிப்போன கூற்றினகண்ணும, பித்
துடையோன கூற்றினகண்ணும கடிநது நீக்கப்படாது,
(எ - று)

அவற்றுட் களியான் மொழிந்தது

தேர்ச்சு வெண்பா

வ - று “காம ருருவங் கல-தேனயான காககேயன
உமனெதிரா னன்று விலகருமோ—தாமரைமேல
மாலபொழிய வந்தா ரருகா மதுவுடனே
பாலபொழியு மிவவூப பனை”

என்றதனுள், அழகிய வருவங்களிலே யான புகுசு
கலந்தேன எனவும்,

காககேயனாகிய அரசன் வீமனெதிராநின்று போரை
விலகருமோ எனவும்,

தாமரை மலாமே லருகா மாலபொழிய வந்தா
எனவும்

இவவூப பனை மதுவுடனே பாலைபொழியும் என
வும் வரும்

இவவாறு சொல்லப்பட்டமையான நீக்கப்பட்டது
வரையின் றெனனது கடிவரையின் றென்றதறை பிள
னாக ளிளமைத தனமையான மொழியுங்காலும் வரையப்
படாவென்றறிக அதுவும் பித்தின் மயங்கிய கூற்றும்
வந்துழிக காண்க (கக)

உ மாறுபடு பொருண்மொழி

க0க மாறுபடு பொருண்மொழி முனமொழிக் ததற்கு
மாறுபடத் தோன்றி வருமொழித் தாகும்

(இ - ள்) மாறுபடு பொருண்மொழியாவது, முன் மொழிந்த சொற்பொருளோடு, மாறுபட்ட பொரு டோன்றி வருமொழி யுடைதது, (எ - று)

வருமொழி யென்றது அதன பொருளை

நேரிசை வெண்பா

உ - று “மினனா மணிப்பைமபூண வேந்தே சினககுலகில
இனனா தவாயாரு மில்லயால்—ஒனனா
குலமுழுதுங் கூற்றங் கொள வெகுண்டு நீயே
தலமுழுது” தாங்க றகும்”

என வரும்

(இ - ள்) இதனுள், ஒளியினை யுடைய மணிக ளிழைத்த பசுமபொனனாற் செய்த ஆபரணங்களை யுடைய வேந்தனே! நினக்கினனாதவா உலகில யாவருமில்லை யென்று, பின்பு நின் பகைவருயிரை யெல்லாங் கூற்றுவன குலத்தோடு கொள்ளுமபடியாக வெகுண்டு நீயே யித்தல முழுவதும் தாங்குதல நினக்குத் தக்க தென்றமையின மாறுபடு பொருண்மொழியாயிற்று, (எ - று) (கஉ)

சிறப்பு விதி

க0ச காமமு மசசமுங் கைமமிகி னுரித்தே

(இ - ள்) காமங் கைமமிகினும், அசசங் கைமமிகி னும் அவவாறுரைக்கப்படும், (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

உ - று “எனனோ டிகலபுரியப் பஞ்சவாக ளஞ்சாரோ
மின்னனைய பாஞ்சா லியைவிடேன்—அனனோ
மிகலபுரியுங் கூற்றனைய வீம னெதிராநின்
றிகலபுரிய வாற்றுவலோ யான்”

என வரும்

(இ - ள்) இதனுள், எனனோடு மாறுபட்டெதிராத தற்குப் பஞ்சபாண்டவா அஞ்சாரோ என்றும், மின்னனைய பாஞ்சாலியை விடேன் என்றும், மேம்பாட்டினையுடைய கூற்றத்தையொத்த வீமனுகக்கெதிரே நின்று மாறுபடு தற்கு யான் வல்லனோ வென்றுஞ் சொன்னமையால் அவ ஷாளுதல காண்க, (எ - று)

இஃது அசசம மிகல - மேம்பாடு புரிதல - செய
தல (கூ)

உ மொழிந்தது மொழிவு

க0ரு மொழிந்தது மொழிவே கூறியது கூறி
வேறுபட பொருபொருள் விளங்கா தாகும்

(இ - ள்) மொழிந்தது மொழிதலாவது - முன்னே
கூறியவதனையே மீண்டுங் கூறி அதனால் வேறுபட பொரு
பொருள் விளங்காதது, (எ - று)

நேசை வெண்பா

வ - று ' அங்கம் லாதவ னங்கன றலம்புரியும்
வெங்கணையுங் காககுங்கொல வேலவேந்தா—தங்கோன
சிலையாத தொடையதுல னேரிழைக்காய முன்னோ
மலையாற கடலகடைந்தான மான ” என வரும

(இ-ள்) வேலைத்தாங்கிய அரசாக்கரசனாகிய, நலைத்
ஆதிதமலையைத் தரித்த ஒப்பில்லாத சோழன், அங்க
மில்லாதவனாகிய மனமதன் கைத்தலங்களால் எய்யப்படு
கின்ற கொடிய அம்புகளையுங் காப்பானோ? காப்பான்,
ஏனெனில், ஆதியில் திருமால் திருமகளைப் பெற்றவேண்டி
ஒரு மலையாலே பாறகடலைக் கடைந்தான், (எ - று)

இதனுள், அங்கமில்லாதவ னென்றும், பின்னு
மவனையே அனங்கனென்றுஞ் சொன்னமையான மொழிந்
தது மொழிவாய்க் குற்றமாயிற்று

அஃதேல, சொற்பின்வருநிலையும், பொருட்பின் வரு
நிலையும், சொற்பொருட்பின் வருநிலையும் அவ்வாறன்றோ
வெனின், அற்றன்று

சொற்பின்வருநிலையாவது மொழிந்த சொல்லே மொழி
யினும் பொருள் வேறுபடும் அது,

“ மாலகரிகாததளித்தமால் ”

என்பது

(இ - ள்) மதமயக்கத்தையுடைய யானையைக் காதத்
திருமால் எனப்பதாம், (எ - று)

இதில் முதற்கணுள்ள மால் - மத மயக்கம் ஈற்றி
லுள்ள மால் - திருமால் எனபது

பொருட்பின்வருநிலையாவது மொழிந்த பொருளையே
மொழியினும் சொல் வேறுபடப் பொருடோறும் வரு
வதோ ரலங்காரமுண்டாம் அது,

“அவிழ்ந்தன தோன்றி அலாந்தன காயா” எனபது

(இ - ள்) மலாந்தன காந்தல்கள், மலாந்தன காயா
மலர்கள் எனபதாம், (எ - று)

இதில், அவிழ்ந்தன அலாந்தன ஒரு பொருட் சொற்
கள் எனபது

சொற்பொருட்பின்வருநிலையாவது சொல்லும் பொரு
ளும் அதுவேயெனினும் அவற்றான வெவ்வேறு பொருள்
படுதல் அது,

“வைகலும் வைகல்” எனபது.

(இ - ள்) நாள்தோறும் நாள எனபதாம், (எ - று)

இரண்டும் நாள எனினும் பொருளை யுணர்த்துவன
வாயினும், பின்னது கழிவுநாள என்று வேறு பொருள்
பட்டு நிற்கும் (கசு)

சிறப்பு விதி

கசு விரைவினுஞ் சிறப்பினும் வரைவின ததுவே

(இ - ள்) மேல் ஒருசொற் பொருண்மேற் பலசொல்
வருதலன்றோ வழுவெனபது, அதுவே விரைவினகண்ணும்,
சிறப்பினகண்ணுமாயிற் குற்றமன்று, (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ஒருவ ரொருவாமேல் வீழ்ந்துவடநாட்
ரருவ ரருவரென வருசி—வெருவந்து
தித்தித்தி யென்றயாவா சென்னி படைவீரா
போரக்கலிங்க மீதெழுந்த போது” என வரும்

(இ - ள்) சோழனுடைய படைவீரா, போரையுடைய
கலிங்க தேசத்தினமீது சண்டைக கெழுந்தபோது, அவ

வடநாடா, ஒருவாமேல ஒருவா விழநது, 'நாம குறைவுற்றவ ரானோம், குறைவுற்றவரானோம்' என்று பயநது மயங்கி, 'நெருப்பு மூண்டது, நெருப்பு மூண்டது, நெருப்பு மூண்டது' என்று வாடுவார்கள எனபதாம், (எ - று)

அருவதல் - குறைதல் அருவா - குறைதவா
செனனி - சோழன இது விரைவு பிறவுமன்ன (கடு)

சு கவாபடுபொருணமொழி

கௌ ஒருபொரு நிணிய வுரைக்க வுற்றசொல

இருபொருட் கியைவது கவாபதி பொருணமொழி.

என்பது, என்னுதலீற்றோ வெனின், நிறுத்த முறையாக
கவாபு பொரு னமொழி யெனனும் உழுவாமாறு உணாததுதல
துதலீற்று

(கி - ஈ) ஒரு பொருளைத் தெரிவுற உணராததற்கு வந்த சொல் அதனையே ஐயுறுமபடி பல பொருண்மே னிற்பது கவாபடு பொருண்மொழி யெனனுங் குற்றமாம், (எ - று)

தேரிசை வெண்பா

வ - று “புயலே புறம்பொதித்து பூதா தொழுகி
மயலே கடவுளாக வாயத்தசு—செயலே
எரிமருவ பூதுணாததாய யாவருமூ டாடார
அரிமருவ சோலை யகத்து” என வரும்

(இ - ஈ) மேற்புறம் மேகத்தால மூடப்பட்டு அழகிய மகரதங்களைச் சொரிந்து, தேவர்களுக்கும் மயக்கத்தைச் செய்தலையுடைய, நெருப்பைப்போன்ற நிறம் பொருந்திய பூங்கொத்துக்களை யுடையதாய், வண்டுகள் சாராதிருக்கின்ற சோலையினுள் எவரும் ஊடே செல்லா எனபதாம், (எ - று)

இதனுள் ‘அரிமருவு சோலை யகத்து’ என்றவழி, அரியென்பது - வண்டு, சிங்கம், நெருப்பு முதலிய பல பொருள்களுக்கும் பொதுவாதலான ஒன்று துணியப் படாமையின் வழுவாயிற்று (கக)

சிறப்பு விந்

க0அ வழுஉப்பட லிலவழி வரைவின் ததுவே

(இ - ள்) அக கவாபடு பொருண்மொழியும் வழு
லிலவாத விடத்துப் பொதுப்பட வுரைப்பினுங் குறற
மன்று, (எ - று)

எனனை,

சூத்திரம்

‘வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொல்
வினையுங் காலைக கிளநதாங் கியலும்”

அஃதாவது, சொல் வேறுபடாத பல பொருளொரு
சொல், ஆராயுமிடத்து, குறித்துச் சொன்ன பொருளின்
படி நடக்கும் என்பவாகலின்.

தேரிசை வெண்பா

வ - று “வானவாக டாழ்நது பணிகேடப் மாறய
தானவாகள் சுற்றந தடிநதொழித்த—மேனமை
அரியே யனைத்துல்குங் காக்குங் கடவுள்
எரியே மறையோக கிறை” என வரும்.

(இ - ள்) தேவர்கள் பணிநது ஏவல் கேட்ப, பகை
யான அசுரருடைய குலத்தைச் சேதித்துக் களைநத,
மேனமை பொருநதிய அரியே யனைத்துல்குங் காக்குங்
கடவுள் அக்கினியே வேதியருக்கு இறை

இதனுள் இத் தொழில் திருமாலுக்கு முக்கியம்
இந்திரனென்னுமாம் அரியெனப்பது இந்திரனுக்கும்
திருமாலுக்கும் பொதுப் பெயராதலின், காவறறொழில்,
யாவாமேன்றிப்பினுங் குறறமனறெனக் (கஎ)

இ நிரனிறைவழு

க0க ஒருநிரன முனவைத ததன்பின் வைக்கும்

நிரனிறை பிறழுவது நிரனிறை வழுவே

(இ - ள்) ஒருநிரன முன்னெண்ணி வைத்துப் பின்
மொழி மாற்றிக்கொள்ளு நிரலைப் பிறழவைப்பது நிரனிறை
வழுவாம், (எ - று)

தேரிசை வெண்பா

வ - று. “தெற்குக் குடக்கு வடக்குக் குணக்குமேல்
நிறகுந் திறத்துலகை நீடளிக்கும்—பொறயினா
டெண்ண கலையோன வருண னிரவியமன
யாரும் புகழியலட் னா” என வரும்

(இ - ஈ) தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு
என்னுந் திசைகளின்மேல் நிறகுந் திறமையினாலே உலகைக்
காக்கும் பொறபிணையுடையாரா, பதினாறு கலைகளையுடைய
சந்திரன், வருணன், சூரியன், யமன் என எவரும் புகழிக்
கூடிய இயலபிணையுடையாரா எனபதாம், (எ - று)

இதனுள், தென்றிசைமுதல் குணதிசை யீறாக
அடைவேயெண்ணி அத்திசைகளினின்றும் உலகங் காப்ப
வா—சந்திரன், இயமன், வருணன், சூரியனென முறையே
வையாது, சந்திரன், வருணன், சூரியன், இயமனென
முறைபிறழ் வைத்தமையின் வழுவாயிற்று (கஅ)

சிறப்பு விதி

கக0 உயத்துணர் வரும்வழி யவவாறு முரித்தே

(இ - ஈ) அந் நிரனிறை உயத்துக்கொண்டுணர்வ
தாகத் தோன்றுவதாயிற் பிறழினும் பிறழ்வன்று, (எ-று)

தேரிசை வெண்பா

வ - று. “குடபால வடபால குணபாறென பாலென
றடைவே திசைநான கவற்றுள்—இடையிரண்டு
நனமைபுரி வோராயந் நோக்குப் பேனைய
வனமை புரிவோராகே யாம்” என வரும்.

(இ - ஈ) மேற்குத்திசை, வடக்குத்திசை, கீழ்த்
திசை, தென்றிசை என்று முறையே ஏறப்பட்ட திக்குகள்
நான்கனுள், இடையிலுள்ள இரண்டும் நனமை புரிவோர்
அவற்றைக் கொடுத்து நோக்குவனவாம், மற்றைய திமை
புரிவோராக சூரியனவாம், (எ - று)

நனமைக்கு மறுதலை - அனமை இதனுள் உயத்
துணர்ந்துகொள்ளப் பிறழாதென வைத்தவாறுவது, மேற்

நிசை முதலாகத் தெனறிசை யீராக அடைவே யெண்ணி
நடுக்கிடந்த வடதிசையும் குணதிசையும் நற்கருமஞ்
செய்வோர நோக்கற்பாலவென்றும், மேற்குந் தெற்குந்
நீக்கருமஞ் செய்வோர நோக்கற்பாலவென்றும் உயத
துணர வைத்தவாறு காண்க (கக)

ச சொலவழு

கக சொலவழு வென்பது சொல்லிலக கணத்தோடு
புல்லா தாகிய புகாபடு மொழியே

என்பது, எனனுதலிறறே வெனின், விறுத்த முறை
யானே சொலவழுவாமாறு உணர்த்துதல நுதலிற்று

(இ - ள்) சொலவழுவாவது, சொல்லதிகாரத்திற்
சொல்லிய இலக்கணத்தோடு, மாறுபட்டு வருஞ்சொற்
புணரக்கப்படுவது, (எ - று)

நிசை வெண்பா

வ - று “யாவகைய தாயாககு மெங்களுக்கு மெய்தையாகும்
ஆவி யிவளே யினையவாகும்—கோவே’
நுனக்க பயமிந்த நுணமருங்குன மாது
தனக்கிடரொன நிலலாமற் றுங்கு’ என வரும்

(இ - ள்.) பெற்றவள, வளர்த்தவள, பாராட்டுபவள
முதலிய எல்லாத் தாயமாகளுக்கும், எங்களுக்கும்,
எங்களை தந்தையாருக்கும், இன்னும் எல்லோருக்கும்
இவளே உயிராவள, ஆதலின், அரசனே! இந்த நுட்ப
மாகிய இடையினை யுடைய மாது உனக்கடைக்கலம் இவ
ளுக்கு இடரொன்றுமில்லாமல் இவளைக் காத்துக் கொள்
வாயாக, (எ - று)

‘யாவகைய தாயாகும்’ என்று கூறிப் பின்னா ‘எங்க
ளுக்கு’ என்று கூறியது தவறும், இக் கூற்றிற்குரியானும்
தாயமாகளில் ஒருத்தியாதலின்

இது, கையடை கொடுத்தல இதனுள் ‘எங்களுக்கு’
எனவும், ‘நுனக்கு’ எனவும், வழுவசொற் புணரக்கப்
பட்டனவாதலாற் சொலவழு வாயிற்று (உ0)

சிறப்பு விதி

ககஉ வழக்கா றுமின வழுவின் றதுவே

(இ - ள்) அச் சொற்கள் வழக்காறு யடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்குவனவாயின் வரையப்படா வழக்கா றென்று தழுவப்படும், (எ - று)

மருடக கட்டுரைக்கண் இலக்கண் மினறியும் வரப் பெறுமென்க

தேரிசை வெண்பா

வ - று “யாவ டறிவா ிவொருவ ரிகுறிஞ்சிக
காவலரோ விஞ்சையாதன காவலரோ—பாவாய்
அரும்தன ஞாநம் மகனபுனமலிட டேகா
தெரும துழுவ திறம்” என வரும்

(இ - ள்) பாவையோன்ற பெண்ணே! ஒப்பற்றவ ராகிய இவா, இக குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தலைவரோ? வித்தியாதராகளுடைய தலைவரோ? அருமருநது போன்ற இவா, நமமுடைய விசாலமான திணைக்கொல்லையை விட்டுப் போகாதவராய் மயங்கி வருந்தும் தகைமையை எவற்றிந்து சொல்லவல்லாரா? (எ - று)

இதனுள் ‘அருமருநதனனா’ என்றபாலது, ‘அரு மருதனனா’ என அடிப்பட்டு வந்தது, வழக்காறுயிறது அல்லதூஉம், ‘மலைய மாநாடு’ - ‘மலாடு’ எனவும், ‘பாண்டிய நாடு’ - ‘பாண்டிநாடு’ எனவும் வருவனவும், அவ்வழக்காறே யெனக்கொள்க (உக)

எ யதிவழு

ககங யதிவழு வெண்ப தேரிசை யறுவழி

நெறிப்பட வாரா நிலைமைய தெனப்

(இ - ள்) யதிவழுவாவது, ஓசைகொண்டு சீரறுக கும வழி, அறுததற்கரிதாய் வேறுபட்டுவருந் தனமைய தாம், (எ - று)

தேநிசை வெண்பா

உ - று “மாடு பயிலும் வடையாளி மாலயானைக்
கோடுபுயத துண்டுழலுங் கொள்கைத்தாம்—காடு
அரிதா மியலபிற றையிருட்கண் ஊரல
பெரிதாரு மைய’ பிழை” என வரும்.

(இ - ள்) மலைப்பக்கங்களிலே தங்குகின்ற சிங்கம்,
மதயானையினது கோட்டைப் புயத்திலே தாங்கி வருந்தும்
இயல்பினைபுடையதாகிய காடு, எவரும் செல்லற்கரிதாந்
தன்மையுடையதாம் ஆதலின், ஐயனே! அக்காட்டில் நள
னிரவில் வருதல் ஒழிவாயாக, அங்ஙனம் வரின் பெரிதும்
பிழையாகும், (எ - று)

‘யாளி யானைக்கோடு புயததுண்டு’ என்றது, யானை
மதங்கொண்டு சிங்கத்தையும் பாய அதன் தோளில் தந்தம்
முறிந்திருக்க அதனோடு சிங்கம் வருந்தித் திரியு மென்ற
படி இங்ஙனம் யானை சிங்கத்தையும் பாயுமெனவே
காட்டின் மிகுதிப்பாடு விளங்கும்

இதனுட ‘காடரிதாம்’ என்றபாலது ‘காடு அரிதாம்’
என்று, அச சொற்கூடாது அறுத்திசைத்து யத்யயு
வாயிற்று (உஉ)

சிறப்பு விதி

ககச வகையுளி யுரைப்புழி வரைவின் றதுவே

(இ - ள்) அச சீர அறற்பாலவழி யறுது சின்ற
தென்னும், வகையுளி சோத்துக கொளவாமென்ற குற்ற
மன்று, (எ - று)

(ரு - ள்) வகையுளியாவது பதம் நோக்காது இசை
நோக்கிப் பிரிக்கப்படுதலுடையது

தேநிசை வெண்பா

வ - று “மேலிவாழ வாமே லிருணீக்கி யாருமலாத
தேவிநீங் காள்செம்பொற் றோளிணைகள்—கோவினண்
சென்னிவிடா மாலினடி வேலினுதி நீலநிறக்
கன்னிவிடா ளீகைவிடா கை” என வரும்,

(இ - ள்) தானமேய் வாழ்வாரிடத்தே, வறுமையெனனு மிருக்கீகி, ஐசுவரியமென்னும தன்னுடைய பிரகாசத்தைப் பரப்பிப் பொருநதுகின்ற செந்தாமரை மலரில் வாசமெய்யுந் திருமகள், இறைவனுடைய செம்பொன் போன்ற தோள்களைவிட்டு நீங்காள், அவனது அழகிய சிரம திருமாலி னடியைவிட்டு நீங்காது, நீலநிறம் பொருந்திய சயமடந்தை அவனுடைய வேலின் முனையை விட்டு நீங்காள் அவன கை, சகையை விடமாட்டாது (எ - று)

இவ்வனம் கூறவே, மன்னன் மிக்க ஐசுவரியத்தோடும், காததற் கடவுளாகிய விஷ்ணு பகதியோடும், வெற்றியோடும், கொடையோடும் வாழ்வானென்பது பெறப்படும் மேல் ஏழாம வேற்றுமையுருபு இருள் - வறுமையைக் குறிக்கும் அரசனுக்குப் புஜபலமே ஐசுவரியத்துக்குக் காரணமாதலின் இலக்குமி தோளில் சோவாள என்றா நீலநிறக்கன்னி - தூக்கை, இவள் ஐயத்திற்குரியளாதலின், 'நீலநிறக் கன்னி வேலினுதி விடாள்' என்றா, வேலே வெற்றிக் குத துணையாதலின், அதில் சயம்கள் இருப்பாள் என்றா இதனுள் வகையுளி சோத்துக் கொள்ளக் குற்றமன்றாயிற்று வகையுளியாவது அநதந தச சொனமுடிபே சீரமுடிவாகத் தன்கொள்ளாமல் வேண்டியவிடத்துச் சீரமுடிவு செயது தன்கொள்ளாதல் எனினு மமையும் (உங்)

அ செய்யுள் வழ

ககரு செய்யுள் வழுவே யாப்பிலக் கணத்தோ

டெயத் லிலலா வியலபிற ருஞ்

(இ - ள்) செய்யுள் வழுவாவது யாப்பிலக்கணத்தோடு பொருந்தாத இயலபினை யுடைத்து, (எ - று)

தேவச வேணபா

வ - று “ஆதர துயாதர வயாதருங் கொடிக்குப்

பூதலம் புனைபுகழ வளவன்—தாதரு

தாங்கரும் பாலன்றித் தணியுமோ தாரனங்கன்

பூங்கரும்பால வந்தடுத்த போர்”

என வரும்

(3 - ஈ) ஆசையானது வருத்தத்தைத் தன் அத
னலே வருந்துகிற பூங்கொடிபோலும் மாதினுககு, பூமியை
அவங்கரிக்கும்படியான புகழுள்ள சோழன அணிந்திருக்
கின்ற, மகரந்தம் நீங்காத பூவரும்புகளாலாகிய மாலையா
லன்றி, மாலையைத் தரித்த மனமதனுடைய அழகிய கருப்பு
வில்லால் வருது சோந்த போர்த்துனபமானது தணியுமோ,
(எ - று)

இது, முன்ன ராசிரியம் வருது பின்னா வெண்பாவாய
முடிந்தது இவ்வன முடிதற் கிலக்கணமினமையால் யாய்பு
வருவாயிற்று (உச)

சிறப்பு விதி

கக்க ஆரிடத் துள்ளு மவைபோல பவற்றுளு

நேரு மெனப் நெறியுணாக தோரே

(இ - ள்) செய்யுள் வழு ஆரிடத்துள்ளும் ஆரிடப்
போலியுள்ளும், சிறுபான்மை வரையப்படா, (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

வ - று “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணி துளங்க
ஒண்செங்குருதியு ளோட கிடப்பதே—கெண்டிக்
கெழுதகைமை யிலவேன கிடந்தாடப் பன்னுள்
அழுதகண ணீர்துடைத்த கை” என வரும்

(இ - ள்.) தலைவரது பிரிவின கூட்டமில்லாத யான,
பூமிபிற கிடந்து பிணங்கப் பலநாளும் அழுத கண்ணீரைத்
துடைத்த எனது கை, வாளைப்பற்றிக் கடகத்திலுள்ள
இரத்தினம் ஒளிவிடச் சிவந்த இரத்தத்தினுள்ளே கிடப்
பதே, (எ - று)

கெண்டி - தறித்தல், அதாவது வேறுபடுத்தல்,
அஃது இங்கே பிரிவை யுணர்த்திற்று

இது, பதினாறுசீர வெண்பாவாய யாப்பிலக்கணத்
தோடு பொருந்தாது வருத்து

ஆரிடமாவன் - இருடிகளாற் சொல்லப்படுவன

ஆரிடப்போலியாவன் - சாவவும், கெடவும், வாழவும்,
மனத்தது பாடவும் வல்ல புலவராற் சொல்லப்படுவனவாம்

சந்தி வழு

ககள சந்தி வழுவே யெழுத்திலக கணததுச

சந்தியோடு முடியாத தன்மைத் தாகும்

(இ - ள்) சந்திவழுவாவது எழுத்ததிகாரத் தோதப
பட்ட புணாச்சியிலககணத்தோடு பொருந்தாது வருவது,
(எ - று)

நேரிசை வெண்பா

உ - று “எனது இருக் வினவேன மனங்கலக்கும்
பொன்புண சுமந்த புணாமூலையா—மினபோல
தடங்கிடைக்குங் காதலாய் நோக்கக் கவரும்
படங்கிடைக்கு மலகுற பரப்பு” என வரும்

(இ - ள்) எலும்பும் உள்ளே உருகுமபடி வருந்துவே
னகிய எனது மனத்தைக் கலக்குகின்ற பொன்னுபரணங்
களைத் தாங்கிய கொங்கைகளை யுடையீர்! தும் கடிதடப
பரப்பானது, மின்னலைப்போல அசைக்கின்ற இடைக்குங்
காவலாய், பாப்பவரது நோக்கக்கவரும் அவப்பபட்டத்
தின் தன்மை பொருந்தியிருக்கும், (எ - று)

இதனுள் ‘பொற்புண’ என்பது ‘பொன்புண’ என
வந்தமையிற் சந்தி வழு வாயிற்று (உ)

சிறப்பு விதி

ககஅ இரண்டாம் வேற்றுமைக் கெதிர்மறுத்தும் வருமே

(இ - ள்) இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணாச்சியாயின
வல்லெழுத்து மொழிகு முதலாய் வரதுழி ஏனை
வேற்றுமையோடு மாறுபட்டு முடியவும் பெறும், (எ - று)

நேரிசை வெண்பா

உ - று “இரவி துணைத்தா ளிகலவேந்தா செனனி
விரவு மலாபொழியு மேவா—அரசிரிய
மின்பொழியுஞ் செவவேல வெறியோ ரினங்கவரப்
பொன்பொழியுஞ் செங்கைப் புயல்” என வரும்

(இ - ள்) சோழனுடைய இரண்டு பாதங்களும, பகை
யரசர்களுடைய சிரசிலே சோந்திருக்கின்ற மலரைச் சொரி
யும், செம்மையாகிய வேலானது பகையரசர்கள் பயந

தோட மின்னலைச் சொரியும், சிவந்த கையாகிய மேக
மானது வறிஞர் கூட்டங்களொருமபடி பொன்னைச்
சொரியும், (எ - று)

இரவி - சோழன் வெறியோ - வெறுமையோ,
ஒன்றுமில்லாதவா வறுமை எனனும் பண்புப்பகுதி
திரிந்து இங்ஙனமாயது.

இதனுள், 'மலர் பொழியும்' 'மின் பொழியும்'
'பொன் பொழியும்' என இயல்பாய் முடிந்தன எனனை,

சூத்திரம்

“இயற்கை மருங்கின் மிகறகை தோன்றலும்

மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்”

என்பவாகலின், என்றாகுக்கு மிதுவு மிலக்கணமன்றே,
எழுத்ததிகாரத்தோடு மாறுபட்டுவந்த துண்டோ வெனின்,
மாறுபட்டு வருமென்ற தன்று, ஐகாரவேறுதலும் பொது
வகையா னோதிய முடிவோடு பொருந்தாது இவ்வாறு சிது
பான்மை வருமென றோதின ரென்றறிக பிரிபொருட்
சொற்றொடா முதலாக வோதிய ஒன்பதும் இவ்வாறுவரின்
வழுவெனப் பொதுவிலக்கணங் கூறிச் சிறப்புவுகையா
னிவ்வாறு வரின் வழுவனறெனக் கூறியதல்லது வேறென
விதிக்கப்படா தெனக் கொள்க (உள)

சு மலைவு

க0 இடமலைவு

ககக இடமெனப் படுபவை மலைநாடி யாதே

(இ - ள்) இடமென்று கூறப்படுவன மலையும், நாடும்,
யாறும், (எ - று)

மலையாவன — இமயமலை முதலியன

நாடாவன — பதினெண் மொழி வழக்கு நிலங்கள்.

யா நுவன் —கடகை முதலியன

இவற்றின் மலைவாவது ஒன்றினுள்ள பொருள் ஒன்றி
னுளதாகச் சொல்லுதல் மலைவு - விரோதம்

தேரீசை வெண்பா

உ - று தெனமலையின் மானமதமுஞ் சாமரையு^{ந்} தேமருசீர்ப
பொனமலையின் சந்தனமு மாரமும்—பனமுறையும்
பொன்னி வளநாடன முன்றிற பொதுளுமே
மன்னா திறைகொணர வந்து ” எனவும்,

(இ - ள்) பொதிகையிலுள்ள கஸ்தூரியும், சாமரையும், வாசனை பொருந்திய சிறப்பையுடைய மேருமலையிலுள்ள சந்தனமும், பூமாலையும், அரசாக்கள திறைபொருள்களாகப் பனமுறையும் கொண்டு வர வந்து, காவிரி பாயும் வளம் பொருந்திய சோழநாட்டை யாளும் சோழனுடைய முன்றிலிலே நிறையும், (எ - று)

தேரீசை வெண்பா

“தண்பொருளைச் செங்கனக் மாதங் கிரித்தரளம்
வண்கலிங்கந் தந்த வயப்புரவி—பண்பு
மருவும் யவனத்து மாலயாளை சென்னி
பொருளாகக் வீசும் பொருள் ” எனவும் வரும்

(இ - ள்) குளிர்ச்சி பொருந்திய பொருளை யாற்றிலுள்ள செம்பொன்னும், மாதங்கிரியிலுள்ள முதத்தும், வளப்பம் பொருந்திய கலிங்கதேசத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட வெற்றி பொருந்திய குதிரைகளும், நற்குணம் சோந்த யவன தேசத்து மதயானையும் ஆகிய இவைகளே, சோழன், தன்னைப் புகழ்ந்து பாடுவோர்க்கு வாரி யிறைக்கும் பொருள்களாம், (எ - று)

பொருநா - புகழ்ந்து பாடுவோர் இவற்றுள், இமயத்திலுள்ளன பொதியத்திற்கு உரியவாகவும், பொதியத்திலுள்ளன இமயத்திற்கு உரியவாகவும் கூறினமையின், மலைநீடமலைவு ஆயிற்று

பொருநகைசூரிய தரளத்தை மாதங்கிரியோடு புணாத
தம், மாதங்கிரிசூரிய கனகத்தைப் பொருநகையோடு
புணாததுங் கூறினமையின, யாநீட்டமலை ஆயிற்று

யவனத்திறசூரிய புரவியைக் கலிங்கத்தோடு புணாத
தம், கலிங்கத்துசூரிய யானையை யவனத்தோடு புணாத
துங் கூறினமையின நாடிட்டமலை ஆயிற்று

இட்டமலை - இடத்தின் மாறுபாடு, மலை-மாறுபாடு
இங்ஙனமே மேல வருவனவற்றிற்குங் கொள்க (௨௮)

கக கால மலை

கஉ௦ காலம் பொழுதோடு பருவமென நிரண்டே

(இ - ள்.) காலமாவது - பொழுதும் பருவமும் என
விரண்டாம், (எ - று)

அவற்றுள், பொழுதாவன விடியல் - உச்சி - ஏற்பாடு -
மாலை - யாமம் - வைகறை என விவை இவற்றுள், ஒரோ
வொன்றுக்கு நாழிகை பப்பத்தாக ஆறுபொழுதிற்கு
நாழிகை அறுபதாம் இவை தமிழ்தான் முடிபு

மலைவாவது ஒன்றற்கூரிய பூவும் - புளளும் - தொழி
லும் பிற்தொன்றற்கு உரியவாக வுரைப்பது

தேரிசை வேண்பா

வ - று “செங்கமலம் வாய்குவியத் தேங்குமுதங் கணமலர
எங்கு நெடுவானின் மீனிமைப்பப்—பொங்குதயத்
தேராழி வெய்யோ னுகந்தான மலரத்தே
நீராழி சூழந்த நிலம்” என வரும்

(இ - ள்) சிவந்த தாமரைமலர்கள் முகங் கூம்ப,
வாசனை பொருந்திய அலலிமலர்கள் முகமலர, நீண்ட
ஆகாயத்தில எங்கும் நாளமீன ஒளிர, பொங்குகின்ற
தோற்றத்தையுடைய ஒற்றைச்சக்கரம் பொருந்திய தேரி
னனிகிய சூரியன் மகிழ்ந்து உதயஞ்செய்தான், கடல்
சூழந்த உலகம் விளங்கிற்று, (எ - று)

இதனுள் மாலைக்குரியன, காலையோடு புணர்த்தத்தறை
பொருதுமாலை ஆயிற்று பிறவு மனன

பருவமேனபன் கா - கூதா - முனபனி - பினபனி -
இளவேனில - முதுவேனில என விவை ஆவணிமுத விவ
விரண்டு திங்கள் ஒவ்வொன்றாக அறுவகைப்படும் இவை
வடநூற்கு மொக்கும் அவற்றின் மலைவாவது ஓர் பரு
வத்திற் குரியன பிற்தோர் பருவத்திற் றேனறினவாகக்
கூறல்

நீச்ச வெண்பா

வ - று “காதலர் வாரா களிக்கு மயிலகவத
தாதவீழ பூங்குருந்தின றண்பணையின—மீதே
தளவோ முகைநெகிழ்த தண்கொன்றை பூடப
இளவேனில வந்த தீதோ” என வரும்.

(இ - ள்) மகிழ்கின்ற மயில்களாட, மகாரந்தங்கள்
பரந்த மலாகளையுடைய குருந்தமரத்தின் கீழைமீதே படாரந்த
முலகைக்கொடியில் அழகிய முலையரும்புகள் மலர்,
குளிரந்த கொன்றை பூத்தலைச் செய்ய, இதோ இளவேனிற்
பருவம் வந்தது, எனது காதற்குரியார் வந்திலர், (எ - று)

மயிலாடலும், முலலை கொன்றை பூத்தலும், காப்பரு
வத்திற் குரியன

இதனுட காப்பருவத்திற் குரியன, இளவேனிற் பரு
வத்திற் றேனறினவாகப் புணர்த்தமையின் பருவாலைவு
ஆயிற்று பிறவு மனன (உக)

கஉ கலை மலைவு

கஉக கலையெனப் படுபவை காண்டக் விரிப்பிற்

காமமும் பொருளு மேமுறத் தழுவி

மறுவறக் கிளந்த வறுபத்து நான்கே

(இ - ள்) கலை யென்று சொல்லப்படுவனவற்றை
விளங்க விரித்துரைப்பின, இன்பமும், பொருளும் அழிவு
படாமற் றழுவின குற்றமறச் சொல்லப்படுவன அறுபத்து
நான்குமாம், (எ - று)

கலை - சாததிர்ம, அவை கீதம், வாத்தியம், கணிதம் முதலியன

இவற்றின் மலைவாவது, அவ்வநூலிற் கூறியபடி கூறுது பிறழ்க கூறுவது

நேரிசை வெண்பா

வ - று “ ஐந்தாம் நரம்பாமை பகைவீரவா தாறாக
வந்த கிளைகொள்ள நான்காய—முநதை
இணைகொண்ட யாழியற்று மேந்திழைதன னைத்
துணைவன புகழே தொடுத்த ” என வரும்

(இ - ள்) ஐந்தாம் நரம்பாகிய பகை சாராது, ஆறாம் நரம்பாக வந்த கிளையைக் கொள்ள, நான்காம் நரம்பாகிய முதன்மைத்தான இணையைக் கொண்ட யாழை, சுமந்த ஆபரணங்களுடைய பெண்ணைவள, தனது ஆவிக்ருத துணைவனாகிய தலைவனது புகழையே தொடுத்த வாசிப்பாளர், (எ - று)

இதனுள் நின்ற நரம்பிற் கைந்தாவது கிளையாகலான அதனைப் ‘பகை’ என்றும், ஆறுவது பகையாகலான அதனைக் ‘கிளை’ என்றும், நான்காவது நட்பாகலான அதனை ‘இணை’ என்று எட்டாவதன் பெயர் கொடுத்தது சொன்ன மையின் கலைகளிற் சங்கீத நூல் மலையாயிற்று பிறவுமன (கூ0)

கட உலக மலைவு

கட உலகெனப் படுவதினை டொழுக்கின் மேற்றே

(இ - ள்) உலகென்று சொல்லப்படுவது ஈண்டு ஒழுகத்தின் மேலது, (எ - று)

உலகென்றால், மக்கண்மேலும், நிலத்தின்மேலும், ஒழுகத்தின்மேலும் நிற்கும் பலபொருள் ளொருசொல்லாகலின், இவ்விடத்து ஒழுகத்தையே கோடற்கு ‘ஈண்டு’ என்றுரைக்கப்பட்டது, அவ்வொழுகம் எல்லாரு மறியக் கிடந்தமையான இன்னதென்று பகுத்தெடுத்த துரைக்க வேண்டுமெனில் அதன் மலைவாவது, உலகத் தொழுக வாற்றோடு மாறுபட்ட ஒழுகம் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறுதல்

3நரிசை வெண்பா

வ - று “அலைகடல்க ளேழுதூரத் தநதாததி னூடே
மலையனை மாலயானே யோடடிக—கலவாரை
நீராககி வைய நெடுஞ்ஞடையின கீழைவததான
மாருசசோ மால்லத்தாரா மன ” என வரும்

(இ - ள்) மாருத சிறப்பினைபுடைய பெரிய பூமியி
லுள்ளாராக கிறைவன, அலைகளையுடைய சபத் சமுத்திரங்
களையும் தூரத்து, ஆகாயத்தினூடே, மலையை நிகாதத்
தனது மதயானையைச் செலுத்தி, பகைவாக்களைப் பொடி
யாககி, இந்தப் பூமி முழுவதையும் நீண்ட தனது குடை
நிழலின்கண்ணே தங்குமபடி செய்தான, (எ - று)

தூரத்தல - வேறு பொருள்களை நிரப்பி மேடாககுதல

இதனுள், ஒருநில வேரதனை எழுகடலுந் தூரத்தா
கைவும், ஆகாயத்தே தன யானையைச் செலுத்திப் பகை
வரை வென்றாகைவும், உலகொழுக்கோடு மாறுபடக் கூறி
னமையின, உலகமலைவு ஆயிற்று (ஙக)

கச நியாய மலைவு

கஉங நியாய மெனபது நெறியுறக் கிளக்கின

அளவையிற் றெளிகும் விளைபொருட் டிறமே

(இ - ள்) நியாய மெனபதனை யிலக்கணவகையாற்
கூறுங்காற காண்டன முதலிய அளவையாற் பொருள்
விளை திறத்தைத் தெளிவிப்பது, (எ - று)

அஃது அறுவகைப்பட்ட சமயத்தோரு முலகத்திற்
பொருள்களது தோற்றமும், நிலையும், அழிவும் இன்ன
வகைய வென்று கூறுதல அவற்றின் மலைவாவது அவ
வவா கூறியவாறு கூறுது மாறுபடக் கூறல

3நரிசை வெண்பா

வ - று “ஆய பொருள்கள கணநதோ றழியுமெனத்
தூய வசோகின முனியுரைத்த—தாயவனறே
காதலா நீங்க வெழுங்காம வெங்கனலவாய
மாத ருயிரதாங்கு மாறு ” என வரும்

(இ - ள்) உலகத்தில் உண்டாகிய பொருள்களெல்லாம், ஒவ்வொரு கணத்திலும் அழிந்துபோமென்று, பரிசுத்தமாகிய அசோகமரத்தினடியி லிருக்கின்ற முனிவனாகிய அருகன் சொன்னது, ஆராயத் தக்கதன்று, தம காதலா பிரிய, உண்டாகின்ற வெப்பமாகிய ஆசைக்கடலி னிடத்தே அகப்பட்டு மாதா உயிரைத் தாங்கியிருக்கும் வீரத்தால எனபதாம், (எ - று.)

இதனுள், தோன்றும் பொருள்களெல்லாங் கணந் தோறும் அழியுமென்ப போதிமுனி யுரைத்தா னென்ற பாலதனை, அசோகினமுனி யுரைத்தா னென்றமையால் நியாயமலை ஆயிற்று போதிமுனி - புத்தன் அசோகின முனி - அருகன் பிறவு மன்ன (நஉ)

கடு ஆகம் மலை

கடச ஆகம் மெனபன் மறுபுத் லாகிய

அறமென புணராத திறன்றி நூலே

(இ - ள்) ஆகம் மென்று சொல்லப்படுவன, மறு முதலாகப் பதினெண் வகையவாய் அறத்தொடு பொருந்திய திறத்தை யறிவிக்கு நூல்கள்

அவற்றின் மலைவாவது இந்நூல் இன்னது செய்தல் அறமென்று விதிக்கப்பட்ட விதியிற் பிறழ் வருவது ஆகம் - ஆபதங்கள் கூறிய சாத்திரம்

தேரிசை வெண்பா

வ று “தெய்வம் விருத்தொக்க நென்புலத்தா தாமென்னும் ஐவகையுந் தம்பொருள்கொண் டாற்றுவா—மையிலா முக்கோலங் கற்றேய முழுமடியுந் தாங்கியே தக்கோ ரென்பபடுவா தாம்” என வரும்

(இ - ள்) குற்றமற்ற திரிதண்டமும், காவிரிற் றேயத்த முழுவஸ்திரமுந் தரித்துப் பெரியோ ரென்ப பட்ட சநியாசிகள், தேவதைகள், விருத்தினா, பந்துக்கள், பிதூக்கள், தாங்கள் எனனும் ஐவகையாரையும், தாங்கள் சம்பாதித்த பொருள்கொண்டே காப்பாற்றுவார்கள, (எ - று)

கல - காவிக் கல ஆற்றுதல - துயாதீர்த்தல, பசி
தணித்தல இதனுள் - இலவாழ்வார்குரிய தொழிலைத்
துறவு புரிந்தோரோடு புணர்த்தமையின் ஆகமயலை
ஆயிற்று (நட)

இடமலை முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பு விதி

கஉரு கூறிய நெறி மீ னுறுவகை மலைவு
நாடக வழக்கி னாட்டுதற் குரிய

(இ - ள்) மேற்கூறிய வழுவொன்பதும், இவ வகை
யாற் புணர்ப்பின் ஆமென்றமையான, அதுபோல இச்
சொல்லப்பட்ட அறுவகைமலைவும் நாடகவழக்கிற் சொல்லு
தற்குரிய, (எ - று)

நாடக வழக்கும், உலகியல் வழக்கும், பாடலசான்ற
புலனெறி வழக்கு மென்னும் மூன்றும் வழக்கினுள்,

நாடக வழக்காவது, இலப்பொருளாயப் புகழ்ச்சியிடத்
துப புனைநதுரையாகத் தோன்றுவது எனவே, அவ்வாறு
மலைவும் புகழ்ச்சியிடத்து நீக்கப்பட்டது அலங்காரமாகியே
வரு மென்பதாம்

க-வது, இடமலை வமைதி

நேரிசை வெண்பா

வ - று “மரகதச் சோதியுடன் மாணிக்கச் சோதி
இருமருங்குஞ் சோந்திரிவை பாகன்—உருவ
மலைக்கு மகிலசமர் தாரத்து வானகோ
டலைத்து வருமபொன்னி யாறு” என வரும்

(இ - ள்) அகிறகட்டைகளைத் தாங்கிச் சிறந்த
சந்தனக்கிளைகளையும் அலைபிழை அசைத்துக்கொண்டு
வரும் காவிரியாறுனது பசுசை யிரத்தினத்தின் சோதி
யுடனே, செம்மணியின் பிரகாசத்தையும் இரண்டு பக்கத்
திலும் சோநது, அவ விரு நிறத்தையுங்கொண்ட உமை
பாகனாகிய சிவபெருமானுடைய வடிவத்தையும் குறைவுறச்
செய்யும், (எ - று)

சிவரத் தமது திருமேனியின் பாதிபாகத்தில் நீல நிறத்தையுடைய உடாதேவி யிருப்பதால் சிவன் பசுமை நிறத்தையும் செந்நிறத்தையு முடையவராவா

இதனுள் காவிரியுட பிற மலைக்கும் பிற நாட்டிற்கு முரிய மரகதமும், மாணிக்கமும், சரதனமும் அலைத்து வருகின்றது என்றமையான, இடமலைவாய்ப் புகழ்ச்சியிடத் துப் பொருதுவதால் அலங்காரமாயிற்று

உ-வது, காலமலை வமைதி

தேசிகை வெண்பா

வ - று ‘மண்டபத்து மாணிக்கச் சோதியான் வாவீவாயப்
புண்டரிக மாலைப் பொழுதலரும்—தண்டாளத்
தாமஞ் சொரிபு- தகைநிலவான் மெல்லாம்பற
பூவலருங் காலைப் பொழுது” என வரும்

(இ - ள்) மண்டபத்திலுள்ள செமமணியின் சூரியப் பிரகாசம் போன்ற சோதியினாலே, தடாகத்தினிடத்திலே தாமரையானது மாலைநேரத்திலும் மலரும் சரதிரப் பிரகாசத்தை விகாதத் குளிராத முததுமாலை பொழிகின்ற நற்றகுதி வாயரத் நிலினாலே மெல்லிய ஆம்பல மலரானது காலை நேரத்திலும் மலரும், (எ - று)

இதனுட காலை மலருங் கமலம் மாலை மலராததாகவும், மாலை மலரு மாம்பல காலை மலராததாகவும் கூறினமையின், காலமலைவாய்ப் புனைந்துரையிடத்துப் பொருதுவதால் அலங்காரமாயிற்று

உ-வது, கலைமலை வமைதி

தேசிகை வெண்பா

வ - று “கூடம் வீரவிக குறைவலத்தா னத்தியன்ற
பாட லமுதம் பருகினுன்—ஆடுகின்ற
ஊசலயற் றேனறி யொளியிழைக்கு காணளித்த
ஆசில வடிவே லவன்” என வரும்

(இ - ள்) ஆடுகின்ற ஊசலின் பக்கத்திலே தோன்றி, பிரகாசம் பொருந்திய ஆபரணங்களை யணிந்த பெண்ணிற்கு,

நாணைக்கொடுத்த குற்றமற்ற கூர்மை தங்கிய வேலா
யுத்ததை யுடையவன, ஆறும் நரம்பாகிய பகையோடு
கூடிக குறைநிலத் தானத்தானியன்ற பாடலாகிய அமுத்த
தைப் படுகினான், (எ - று)

இதனுள்-ஆறும் நரம்பாகிய பகையதனோடு கூடிக
குறைநிலத்தானத்தா னியன்றதனைப் பாடலமுதம் என்ற
மையின் கலைமலையாயப் புனைநதுரைத்தமையின் அலங்கார
மாயிற்று

ச-வது, உலகமலை வமைத்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “கடனானகும் வரதலைக்குங் காலாளுந் தேரும்
அடலசெய் திருதுணியா யிறறே—உடலொன்றி
அந்தரமே யேகுவன காணமினோ யானியற்றும்
இரதிர சால மிது” என வரும்

(இ - ள்) நான்கு கடலைபும் வரதலைக்கின்ற காலாட
படையுந் தோப்படையும் போசெய்து இருகூறாயின,
அவை தேகத்தோடு பொருந்தி அந்தரத்தே செலவதைப்
பாருங்கள், இது யான செய்பும் இரதிரசாலம், (எ - று)

இதனுள், உலகமலையாயப் பொருளவரது இரதிரசால
மென்றதனால் அலங்காரமாயிற்று

உ-வது, நியாயமலை வமைத்

தேரிசை வெண்பா

வ - று “வானாகி மண்ணை மறிகடலாய மாருதமாயத்
தேனாகி பாலாந் திருமாலே—ஆயா
வெண்ணைய விழுங்க நிறையுமோ மேலொருநாள
மண்ணை யுமிழுந் வயிது” என வரும்

(இ - ள்) விண்ணாகி, மண்ணாகி, அலைகளால் மடக்கு
கின்ற கடலாகி, காற்றாகி, தேனாகி, பாலுமாகும் இலக்கு
மியை மாபிற றரித்த மாலே! பசுக்களைக் காதத் இடை
யனே! முன்னொருநாள மண்ணை உமிழுந் உன்னுடைய
வயிற்றுனது, இப்பொழுது வெண்ணையை விழுவதுதலால்
நிறைவுறுமோ, (எ - று)

இதனுள், அனைத்துப் பொருளு மாறு பென்றும்,
வெண்ணையை விழுங்கி யென்றும், மண்ணை யுமிழ்ந்தா
யென்றும் மாறுபடக் கூறினமையின் நியாயமாவையப்
புனைந்துரையால் அலங்காரமாயிற்று

சு-வது, ஆகமமலை வமைதி

தேரிசை வெண்பா

வ - று “காயகதி ரோனுகருக் கன்னனையின் றுககன்னி
ஆகிப்பின் மூவரையு மீன்றறிதத்—தோகை
தலைமைசோ கற்பின டானவணங்கு முன்ன
மலையெடுத்தக் காகாதத் தால்” என உரும.

(இ- ள்) வெப்பத்தைச் செய்கின்ற சூரியனுக்கு
முன்னே கன்னனைப் பெற்றும் கன்னியாகிப் பின்னா,
தருமா, வீமன், அருச்சுனன் ஆகிய மூவரையும் யமன்,
வாயு, இந்திரன் ஆகிய மூன்று தேவர்களுக்கும் பெற்ற
மயிலபோன்ற சாயலை யுடையவரும், முதன்மையான
கற்பினை யுடையவருமாகிய குரதியை வணங்கினன், முன்
னாளிலே கோவாததன்கிரியை எடுத்து மழையைத் தாங்கி
ஆயரைக் காத்த திருமால், (எ - று)

இதனுள், சூரியனுக்குக் கன்னனைப் பெற்றுப் பின்ன
ருங் கன்னியாயினு ளென்றும், அதன்பின் மூவரையும்
பெற்றாளென்றும், இவள் கற்புடைமையாற் றிருமால்
வணங்கினுன்னென்றும் கூறினமையின் ஆகமவழுவாய் அவ
வாறு சொல்லுதல் தகுதியாதலின் அலங்காரமாயிற்று ()

புறண்டை

கஉசு மெய்பெற விரித்த செய்யுட் டிறனு
மெய்திய நெறியு மீரைங் குணனும்
ஐயெழு வகையி னறிவுறு மணியு
மடியினுஞ் சொல்லினு மெழுத்தினு மியன்று
முடிய வந்த மூவகை மடக்கும்
கோழுத திரிமுதற் குணஞ் மரபி
னேழுத மொழியிறைக கவி வீ ராறு

மீவவகை மீயற்றுதல குற்ற மீவவகை
 யெய்த வியம்புத லீயல்பென மொழிந்த
 வைவகை முத்திறத தாங்கவை யுளப்பட
 மொழிந்த நெறியி னொழிந்தவுங் கோட
 லானற காட்சி சான்றோ கடனே

எனபது, எனனுதலிறோவெனின, இந் நூலுரைக்
 கப்பட்ட இலக்கண மனைத்துந் தொகுத்து இவ்வாறன்றிப்
 பிறவாறு வருவன வுளவெனினுந் தழீஇக் கொள்கவெனப்
 புறனடை யுணர்த்துதல் துதலிற்று

(இ - ள்) பொருளபெற விரித்த முதத்கம, குள
 கம, தொகைநிலை, தொடரிலை பெனக் கூறப்பட்ட செய்
 யுண்மையும்,

அச் செய்யுட்குக் கௌடம், வைதருப்பம் எனப்
 பொருந்திய நெறியும் அவற்றொடு தொடராத செறிவு,
 தெளிவு, சமனிலை, இனபம், ஒழுகிசை, உதாரம், உயத்த
 லில் பொருண்மை, காரதம், வலி, சமாதி பென்று கூறப்
 பட்ட பத்துவகைக் குணமும், தன்மை முதல் பாவிக்கீராகக்
 கிடந்த முப்பத்தைந்து அலங்காரமும், அடியினனும்,
 சொல்லினனும், எழுத்தினனும் கூறி முற்றுப்பெற வந்த
 மூவகை மடக்கலங்காரமும்,

கோமுத்திரி முதலாகக் குறைபாடில்லா இலக்கணத்
 திற பிழைப்பினறி வந்த மிறைக்கவி பள்ளிரண்டும்,

இவ்வாறு கூறுதல் வழுவென்றும், அவற்றையே
 மீவவாறு கூறுதல் வழக்கென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பதி
 னைந்து வேறுபாடும் உள்ளிட்டுக் கூறப்பட்ட இலக்கணங்க
 ளொழிந்து வருவன வுளவெனினுந் தழீஇக் கோடல்,
 அமைந்த அறிவுடையோராகிய மேலோரது கடன

அஃதேல், மேற்கூறியவற்றையே யீண்டுந் கூறியது
 புனருத்தமாம் பிறவெனின, “தொகுத்து முடித்தல்”
 எனபது தந்திர வுத்தியாகலான இவ்வாறுரைக்கப்பட்ட
 தெனக் அஃதேல், ‘எழுத்தினக் கூட்ட மிடைபிறி தினறி

யும்' என எழுத்து மடக்கேயன்றே முன சொன்னது, ஈண்டடியினுஞ் சொல்லினுமென்று முறைபிறந்த கூறிய தென்னையோவெனின, இதுவும் “தலைதடு மாற்றம்” என னும் உத்திவகையா னுரைக்கப்பட்டது அல்லதூஉம், அடிமடக்கெனபனவும், சொனமடக்கு எனபனவும், எழுத்தின் கூட்டமெனப் தறிவித்தற்கும், ஒரெழுத்தா னும் ஒரினத்தானும் வருவனவு மப்பாற்படு மென்றற்கும், கோழுத்திரி முதலாகக் கூறப்பட்ட மிறைக்கவியை ரோக்கி ஆராயுகாற பெருமபானமையு மெழுத்தின் மடக்கின பாற படுமாயினும் இவை வெவவேறு சிறப்புப் பெய ருடையவாய உலகி லுண்டாகின்றன வாதலாற் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தா னவவாறு சொல்லப்பட்ட தென் றற்குஞ் சொல்லப்பட்ட தெனினு மமையும்

சொல்லின்முடியு மிலக்கண மாண்டியாதோவெனின, ஒப்பினனாகிய பெயரும், குணங் காரணமாகிய பெயரும் குறித்துரைக்கப் படுதலா னப்பொருளே யுணர்துகொள ளப்பட்டது

அஃதேல மாலைமாற்றம், சுழிஞாமும், கோழுத்திரி யும், சருப்பதோபத்திரமுமென நான்குமேயன்றே ஆண் டாசிரியனால் வடநூலி லுரைக்கப்பட்டன ஈண் டுரைத் தனவாகிய ஒழிந்த மிறைக்கவி மிகைபடக் கூற்றறும் பிற வெனின, ஆகா, ஒழிந்தன, “ஒன்றின் முடித்த நன்னின் முடித்தல்” எனனுந் தந்திரவுத்தியால உரைக்கப்பட்டன அல்லதூஉம், இது வடநூலுக்கு வழிநூலாதலாற் றனது விகற்பமபட வுரைத்தானெனினு மமையும் எனனை,

குத்திரம்

“முன்னோ நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன வேண்டும் விகற்பங் கூறி
யழியா மரபினது வழிநூ லாகும்” என்றாகவின

சொல்லணியில் முற்றிற்று

ஆக இயல ௨-ககுச குத்திரம் ௧௨௪

(௨௧)

தண்டியலங்காரம் மூலமும் உரையும் முற்றும்

அட்டநாகபந்தத்தின் விதி

ஒருநானகக கரத்தொடிராற பத்தொன்றாம
 அடனாறபத் தைநதாமெட டுடனெந நானகாப
 இருளறுபன னிரணடுடனே பதினெட்டாகு
 மிருபத்தி ரணடுடனே நாறபத் தேழாம
 பரவுமிரு பத்துநான குடனமுப்பத்தொன
 பாளுபுப பானமுன்றோ டைமபத் தொன்றம
 அறுபுப்பத் தேழுடனே நாறபத்தொன்பா
 மைட்ட நாகபந்த மாஞ்செய யுடகே

(இ - ள்) நானகாமெழுத்து நாறபத்தோரா மெழுத
 தாகவும், ஆறுமெழுத்து நாறபத்தைநதா மெழுத்தாகவும்,
 எட்டாமெழுத்து இருபதாமெழுத்தாகவும், பன்னிரண்டா
 மெழுத்துப் பதினெட்டாமெழுத்தாகவும், இருபத்தி
 ரண்டாமெழுத்து நாறபத்தேழா மெழுத்தாகவும், இரு
 பத்துநானகாமெழுத்து முப்பத்தொன்பதா மெழுத்தாக
 வும், முப்பத்துமுன்றுமெழுத்து ஐம்பத்தோரா மெழுத
 தாகவும், முப்பத்தேழாமெழுத்து நாறபத்தொன்பதா
 மெழுத்தாகவும் வருமபடி ஒற்றுளபட ஐம்பத்தோரெழுத்
 தினாலொரு செய்யுடசெய்து உபதேச முறைமையால்
 அட்டநாகபந்தம் வரைந்து அதிலடைத்துக்கொள்வது
 அட்டநாகபந்தத்தின் விதியாம், (எ - று)

சூத்திர முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

	பக்கம்		பக்கம்
அ		உ	
அடிமுழுது	௨௦௭	உண்ணிகழ்தனமை	௧௪௪
அதுதான், ஓரடி	௧௯௦	உதாரமெனப்	௨௨
„ பொருள் குணங்	௧௨௫	உயத்துணர்வரு	௨௬௪
அதுவே, அடையும்பொரு	௧௨௨	உரியபொருளினறி	௨௮
„ குணம்பொருள்	௧௧௫	உருவகமுடமை	௭௩
„ செம்மொழி	௧௫௭	உலகநிகாரண	௧௧௮
„ பொருள் குணஞ்	௩௪	உலகெனப்படுவ	௨௭௫
„ பொருள் குணங்	௧௬	உலகொழுகிறவா	௨௫
„ மாலை விருத்த	௮௧	உடமைபும பொருளும்	௬௧
„ விரியே	௪௧	உடமையேது	௬௧
அபாவநதானு	௧௩௩	எ	
அவற்றுள், பிரிபொருட்	௨௫௭	எவ்வகைப்பொருளு	௩௪
„ பெருங்காப்	௭	எழுத்தின் கூட்ட	௧௮௧
„ முதற்கச	௩	என்று மபாவமு	௧௩௩
அவைதாம், ஒருதிறப்	௧௧	என்னையுடையாள்	௩௧
„ வீரமச	௧௪௪	ஏ	
அவையலபிறவி	௧௩௨	ஏற்றசெய்யுட்	௩௦
அறமுதனனகினும்	௧௦	ஓ	
அறமுதனனகிலேடை	௫௨	ஒப்புமையிலலது	௧௮௨
அனன போலென	௧௨௮	ஒருநானகக்காத	௨௮௪
ஆ		ஒருநான முன	௨௬௩
ஆகமமென்பன	௨௭௭	ஒருபொரு டினிய	௨௬௨
ஆதியிடைகடை	௧௧௦	ஒருவகைச்சொற்	௧௫௭
ஆரிடத்துள்ளு	௨௬௧	ஒருவகைநிகழ்வ	௧௭௭
ஆவமொழி	௧௪௪	ஒருவினைபலவினை	௧௫௧
இ		ஒழுக்கையெனப்பது	௨௦
இடமெனப்படு	௨௭௧	ஔ	
இரண்டாம்	௨௭௦	ஓரடியொழிந்தன	௧௧௦
இனனாககினன	௧௮௦	ஓரெழுத்துமடக்கலு	௨௧௬

	பக்கம்		பக்கம்
க		சோ	
கருதியருணத்தின்	௧௬௧	சொல்லினும்பொரு	௧௮
கருதியதுகிளவா	௧௬௧	சொல்லின்கிழத்தி	௧
கருதியபொருளைத்	௨௩	சொல்வழுவுவனபது	௨௬௬
கருதிய பொருடடொகுத்தது			
	௧௨௨	த	
கருதியபொருடடொகுத்		தனமையுவுமை	௩௧
தாங்	௧௭௩	தா	
கூலியெனப்படு	௨௭௪	தானற்றபுகழுவது	௧௬௧
களியினும் பித்தினுங்	௨௬௮	தூ	
கா		தூரகாரியமு	௧௩௬
காமமு மச்சமுங்	௨௬௯	தே	
காலம்பொழுது	௨௭௩	தொரிபுவேறு	௧௩௮
கு		தெளிவுவனப்படு	௧௬
குணந்தொழில	௮௧	தோ	
குணந்தொழின	௧௬௬	தொகைநிலைச்செய்யுள்	௪
குளகம்பலபாட	௪	தொகைகேடேவிரியே	௬௨
குறிப்பு வெளிப்படு	௧௪௦		
கூ		நி	
கூறியநெறியி	௨௭௮	நியாயமெனப்பது	௨௭௬
கூறியஉறுப்பிற்	௧௦	நிரணி நுத்தியற்றறுத்	௧௪௨
கூற்றினுங்	௧௧௧		
கோ		ப	
கோமூத்திரியே	௨௨௩	பண்புதொழிலும்	௩௮
கோ		பழிப்பதுபோலும்	௧௭௬
கோளமெனப்பது	௧௩	பா	
ச		பாலிகமெனப்பது	௧௮௭
சந்திவழுவே	௨௭௦	பி	
சி		பிரிபொருட	௨௬௬
சிறப்பினும்	௧௬௪	பு	
சே		புகழினும்	௧௬௧
செய்யுளந்தாதி	௧௨	புகழுவதுபோலப்	௧௪௧
செய்யுளெனப்பவை	௨	பெ	
செய்யுள் வழுவே	௨௬௮	பெயாபொரு	௧௨௭
செறிவெனப்படு	௧௪	பெருங்காப்பியமே	௬
செறிவேதெளிவே	௧௩		

சூத்திர முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

உஅஎ

பக்கம்		பக்கம்	
பொ	மே		
பொருளினுஞ்	டு	மேற்கோளேது	உடுசு
பொருள் பரிமாறுதல்	கஎசு	மோ	
போ		மொழிந்தது	உசு0
போலமானப	சுக	மொழியப்பட்ட	கஅக
ம	ய		
மனப்படுமொரு	கஉசு	யதிவழுவுவென்ப	உசுசு
மா	யா		
மாறுபடுசொற	கஎ0	யாதன திறத்தினு	கஉக
மாறுபடுபொருண்மொழி	உடுஅ	வ	
மீ		வகையுளியுரை	உசுஎ
மிகுதலுக்குறைதலுந்	டுஅ	உல்யெனப்படுவது	உசு
மு		வழக்காறாயின	உசுசு
முதலவனும பொருளுங்	கஉ0	வழுஉப்பட்ட	உசுஉ
முந் துதான	கடுஉ	வனசொலவாழ்த்து	கஅ
முழுவதுஞ்சேற	க0எ	வி	
முனவருஞ்சொல்லம்	சஉ	வியத்தகு செல்வமு	கடுஉ
முன்னத்தின	கடு	விரவத்தொடுப்பது	கசு
முன்னொன்று	க0எ	விரைவினுஞ்	உசுசு
மே		வினைபண்பென	கஎஅ
மெய்பெறவீரித்த	உஅக	வே	
மெய்பெறுமரபின	கஉ	வேற்றுப்பொருள்	க0டு

